

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KATHLEEN & WOODIWISS

and
Go BEVERLEY
JANYA ANNE CROSBY
SAMANTHA JAMES

Married at Midnight

Sequel to the New York Times bestseller
THREE WEDDINGS AND A KISS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Gece Yarısı Evlendik

[Kararlı Gelin - Jo Beverley](#)

[Gece Yarısından Sonra Bir Öpücük - Tanya](#)

[Anne Crosby Skandalın Gelini - Samantha](#)

[James](#)

[Öpücüğün Ötesinde - Kathleen E. Woodiwiss](#)

Azimli Gelin

Jo Beverley

Belçika, 1745

"Madam, durmalısınız!"

Islak rüzgâr, sallanan yarış arabasının bir kenarına tutunmuş olan din adamının bağıarak söylediği sözleri neredeyse alıp götürüyordu.

"Şimdi pes *etmeyeceğim!*" Kate Dunstable da aynı çaresizlikle diğer tarafa tutunmuş olsa da çılgılık atarak karşılık v e r d i

Samanla kaplı arabadan indiğinde de aynı derecede üşümüş ve bitkin düşmüştü.

Bu kasvetli, bulutlarla kaplı kırsalın yakınlarında bir yerde çocuğunun babası vardı. Hiçbir şey ona ulaşmasını ve çocuk doğmadan önce kendisiyle doğru dürüst evlenmesi için onu zorlamasını engelleyemezdi.

Bir piç olarak doğmadan önce.

Yüzünü arkadaşının çelimsiz yüzüne yaklaştırdı. "Buff'ların ileride olduğunu söylediler. Devam etmeliyiz!"

Arabayı süren askere bağırdı, "Daha hızlı! Yoksa açıkta kalacağız!"

Bugün burada bir tür çatıGma olmuGtu, çünkü yaralılarla dolu bir arabanın yanından geçmiGlerdi. Bu yüzden sürücü hevesle iki atı daha büyük bir gayretle kamçıladı ve neredeyse Kate'i papazın kucağına fırlatacaktı. Kate kendini destekledi, bacaklarıyla herhangi bir darbeyi hafifletmeye çalıştı ve takıntısının utançtan korumak istediği çocuğuna zarar vermemesi için dua etti.

Kibar dünya, soyluların ya da kraliyet ailesinin çocuğu olmadıkları sürece piçlere karşı pek nazik değildi.

Teğmen Dennis Fallowfield -kara kalbine lanet olsun- soylu sayılmazdı. Yine de soylu biriydi, tabii bu da yalanlarından biri değilse. Çocuğu o dünyada bir yeri hak ediyordu.

Bağlantılar. Belki iyi bir okul. Dürüst bir isim. Önemli olan her şey.

"Madam, hava kararıyor," diye itiraz etti rahip. "Ve belli ki burada işler biraz karışık.

Geri dönmeliyiz."

"Hayır, Bay Rightwell. Hayır diyorum!"

Kate, rüzgar ve çiseleyen yağmurla daha da içinden çıkılmaz hale gelen karanlığın içinden umutsuzca önüne baktı

Dennis'in bölüğü tarafından geçici olarak konakladığı anlaşılan köhne çiftlik evini arıyordu. Din adamının tüm endişelerini paylaşıyordu ama ihtiyacı acildi.

Çoktan doğuma girmişti.

"Siz *delisiniz*, madam," diye mırıldandı. "Deli diyorum."

Kate onun haklı olduğundan şüpheleniyordu, ancak zamanının bu kadar çabuk geleceğini bilseydi, muhtemelen bunu yapmazdı.

bu vahşi yolculuğa çıkacak kadar çılgın olsaydım.

Araba şiddetle sarsıldı ve devrileceklerinden korkan Kate kendini diğer yöne doğru fırlattı. Üstüne düştü

Bay Rightwell'in nefesi kesilince irkildi, sonra da onu iterek uzaklaştırdı.

Orta yaşlı adam bu girişimin başlangıcında oldukça soğukkanlı ve kibardı, her ne kadar düğünü yönetmesi yönündeki ısrarlı talepleriyle onu adeta kaçırmış olsa da. Şimdi ise yüzü kıpkırmızı ve öfkeliydi.

"Müstakbel damadınızı bulmanız ve maruz kaldığınız şey yüzünden oracıkta ölmeniz çok az işe yarayacaktır, kadın.

Geri dönmemizde ısrar ediyorum. Şimdi!"

"Yakında bir sığınak bulunmalı." Kate mantıklı konuşmaya çalışıyordu, yoksa komutayı ele alacak ve **ABC Amber Text Converter Trial [version](http://www.processtext.com/abctxt.html)**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

Geri çekilme.

Yakında avını bulacaklarından eminim.

O şey miydi? ?

"Evet! Bir ışık. Bak. Bir ışık! Bunlar onlar olmalı."

Karanlıkta sadece bir parıltıydı ve bunun herhangi biri, hatta düşman Fransızlar bile olabileceğini çok geç fark etti. Ama bu

bir şeydi ve sonunda gücü tükeniyordu.

Dennis burada olsa da olmasa da burada durmak zorundaydılar.

* * *

Yüzbaşı Charles Tennant gömlek kollarıyla, dövülmüş toprak zeminde oturmuş, sıçrayan ateşe bakıyordu.

Oda

Sağlam bir Flaman çiftlik evinin mutfığıydı, ama ev sakinleri yaklaşan ordulara bırakmaktansa burayı ateşe vermişlerdi.

Zalim piçler, diye düşündü.

Bir uç oldukça iyi yanmıştı, ancak bu uç büyük ölçüde korunmuştu, yani mutfak hava koşullarına dayanıklıydı

Şimdi pencereleri kapatmışlar ve tavandaki bir deliği yamalamışlardı. Her ne kadar yirmi adamı

uzay, yakalandıkları birçok durumdan daha iyi bir durumdu.

Bir kere, etrafındaki adamlar hayattaydı ve yaraları hafifti. Daha ağır yaralıları sıranın gerisine göndermişler ve ölüleri gömmüşlerdi.

Zihni o günkü beklenmedik ve felaketle sonuçlanan çatışmayı gözden geçirdi. Farklı bir şey yapabilir miydi...?

Başını iki yana salladı. Bu tür düşüncelerin hiçbir işe yaramadığını ve bir adamın savaşıma, başkalarına liderlik etme yeteneğini azalttığını on yıl ya da daha uzun bir süre önce öğrenmişti. O Cesur Charles'tı, değil mi? Onun bölüğü en iyisi, en cesuruydu.

Kalanlar.

Zaten çok fazla cana mal olan ve yakında daha fazlasına mal olacak olan bu kötü yönetilen, anlamsız kampanyaya lanet olsun.

Belki de kendisinininkidir. Ölümünden korkmuyordu ama mezarlardan nefret ediyordu. Ölü kahramanların cenaze ateşlerinde yakıldığı eski zamanlarda yaşamış olmayı dilerdi. Ölüler ve geride kalanlar için daha iyi olurdu.

Kendini silkeledi ve yanan ateşin üzerine bir parça daha kömürleşmiş kiriş attı. Ateşi severdi. Hayatın en güzel anları gibi canlı, sıcak ve tehlikeliydi.

En iyi kadınlar gibi.

Ateşleri, kuyudan çektikleri tatlı suları ve kendilerine ait birkaç parça yatakları vardı. Burası kesinlikle askerlerin cennetiydi.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Kapı gümbürtüyle açılarak onu tek hamlede ayağa kaldırdı. Nöbetçisi soluk soluğa, "Araba geliyor, Yüzbaşı!" diye bağırdı.

"Araba mı?" Charles kirli beyaz yeleğini ve çamurlu, kanlı, örgülü kırmızı ceketini aceleyle giydi. "Kapat şu lanet

Kapı, Milwood. Hepimizi tekrar dondurmanın bir anlamı yok."

Onbaşı aceleyle itaat etti, arkasına yaslandı, ama sonra kapı patlayarak açıldığında ve ağır bir pelerin ve battaniyeye bürünmüş vahşi bir yaratık içeri girdiğinde öne doğru savruldu. "Bu Buff'lar mı?"

Elleri battaniyeyi geriye itti ve şaşkınlık içinde Kate Fallowfield'ın unutulmaz -her ne kadar harap olmuş olsa da- güzelliğini gördü. Gerginlik, savaşın en kötü zamanlarında hiç olmadığı kadar midesini kavradı.

Lanet olsun.

Gözlerinin altında, ateşin loş ışığıyla daha da ağırlaşan derin, kirli gölgeler vardı ama bu gözler hâlâ o güne kadar gördüklerinin en dikkat çekici olanıydı. Yine de odayı tarıyorlardı ve şimdi ona sabitlenmişlerdi. "Nerede o?"

Charles öfkesine sığındı. "Burada ne halt ediyorsun? Ve bu havada. Ve senin durumunda.

Delirdin mi sen? Kapat şu lanet kapıyı, Milwood!"

Onbaşı itaat etmek için acele ederken, başka biri konuştu. "Gerçekten de deli, Yüzbaşı."

Yani en azından Kate yalnız gelmemiştir. Sonra kim olduğunu gördü. Bir din adamı mı?

"Ben deli *değilim*," diye tersledi Kate. "Nerede o?" Diğer odaya açılan kapıyı gördü.

kömürleşmiş ve çatısızdı- ve ona doğru yöneldi.

Charles onu durdurmak için kolundan tuttu. "O orada değil. Otur, Kate."

Bunu bir emir olarak vermesine rağmen, kızın itaat edip odadaki tek koltuğun üzerine yığılmasına şaşırды.

kaba ahşap bank. Ateşin yanında olduğu için onun ıslak pelerini hafifçe sıyırdı. İyi bir ordu peleriniydi ve

Çoğunlukla kuruydu ama sarı saçlarının tutamları sudan kararmıştı.

"Sıcak suyumuz ve biraz çayımız var. İster misiniz?" Ağzı açık kalan adamlarına birinin işe koyulmasını işaret etti.

ve yap.

"Teşekkür ederim." Elleri birbirine sıkıca kenetlenmiş olmasına rağmen çok daha sakin görünüyordu. "Bu çok hoş karşılanacak. Ama Dennis'in nerede olduğunu bilmeliyim."

Adamları zaten doldurulmuş kuklalar gibi oturuyorlardı ama Charles'a sanki sessizliğin ani yoğunluğu

yeterli bir cevap olurdu. Belli ki o kadar yorgundu ve ihtiyacına odaklanmıştı ki bunu fark etmemişti.

Çay ve önemsiz Çeyler hakkında konuşmaya devam etmek cazip geliyordu ama Kate'in önünde dizlerinin üzerine çöktü ve onun soğuk ellerini tuttu. "O öldü, Kate. Onu birkaç saat önce gömdük."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Bazen onun Dennis Fallowfield'a olan duygularının ne kadar derin olduğunu merak ederdi. Artık biliyordu. Gözleri karardı.

Kadın bir tür dehşetle sallandı ve adam onu tutmak için bankın üzerine çıktı. Sonra ağzı açıldı

daha önce hiç duymadığı türden bir kayıp feryadı kopardı. "Kate, Kate, yapma! Kendini hasta edeceksin. Bebek..."

Onu duymuyor gibi görünüyordu bile, ama dayanamayacağı bir kalp kırıklığı içinde ağlamaya başladı. Tek yapabildiği

şişmiş bedenini daha sıkı tutup durması için yalvardım. Sonra

aniden durdu, ancak nefes alış veriş i tuhaflaştı.

"Kate? Kate!"

Ona doğru yığıldı ve harap olmuş yüzünü onunkine çevirdi. "Korkarım bebeği doğuracağım, Kaptan Tennant."

Charles, kadının ağır kahverengi yün elbisesinin altındaki karnının muazzam şişkinliğine, alevlerin yaladığı bir barut fıçısıymış gibi baktığını fark etti. "Yüce Tanrım."

"*Bebeği doğurmak mı?*" diye bağırdı din adamı, ateşin başında kambur durduğu yerden doğrulurken. "Mümkün değil..."

Kate itirazları duymuyor gibiydi. Sadece Charles'ın bazen gördüğü türden bir umutsuzlukla ona baktı

ölmekte olan bir adamda. "Bir piç olarak doğmamasını çok isterdim."

Daha sonra, belki de önceki ıstırabından daha yürek parçalayıcı olan yorgun bir ağlayışla eridi.

Ancak Charles, bu sorunu biraz daha erken düşünebileceğini belirtmemek için kendini zor tuttu.

Er Peabody'ye bir fincan çay getirmesini işaret etti, bunun üstesinden gelmesine yardımcı olacak bir şey olması için dua ediyordu. Ama daha bardağı eline aldığı anda Kate ağlamayı bırakıp doğrulmuş, ellerini karnına götürmüş, yüzünde korkulu bir ifade belirmişti.

Charles aklından bir dizi şiddetli müstehcen yorum geçirdi. Bir fırtınanın içinde, bir savaşın ortasında, doğum yapan bir kadınla ve bagaj arabalarından daha yakın bir ebe olmadan sıkışıp kalmıştı.

"Kate, bebeği burada doğuramazsın."

Yüzü gevşedi ve gülümsemesi onu değiştirdi - gözlerini kırıştıran ve yüzünü yukarı kaldıran ilginç gülümsemesi

Cömert ağzının sağ tarafı. "Peki bunu önlemek için ne yapmamı önerirsiniz?"

Charles, adamlarından birinin b i r cevabı olabilmış gibi kalabalık odaya baktı ve sonra kadın

eline dokunarak çayın bir kısmını dökmesine

neden oldu. "Eğer bu benim içinse, alabilir

miyim?"

Ona verdi. "Buraya nasıl geldin?"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Bir arabanın içinde. Daha fazla yaralı toplamak için ileriye gidiyordu." Yani onu geri göndermenin acil bir yolu yoktu.

Milwood'un hâlâ odada olduğunu ve diğerleri gibi aval aval baktığını fark etti. "Nöbetçi görevine geri dön!" diye bağırdı.

"Ve eğer o araba geri gelirse, durdur onu."

"Emredersiniz, efendim!" Onbaşı soğuk ve ıslak geceye doğru fırladı.

Charles ona, "Sen lanet olası deli bir kadınsın," dedi ama kız ona acıyla gülümserken hırlayamadı.

"İngiltere'ye dönmeye karar verdiğini

sanıyordum." Gülümsemesi soldu. "Fikrimi

değiştirdim."

"Seni Dennis gönderdi, değil mi?"

Cevap vermedi, sadece ateÇe baktı. "Fikrini

değiştirmiş olamaz, Kate."

O zaman Kate ona baktı ve adam gülen, Çarkı söyleyen, mantıklı Kate'in bu kadar sert bakabileceğini hiç düÇünmemiÇti.

"Evet, öyle."

Tüm duygularını ona kusmak üzereydi ki, kadın nefesini tuttu ve adam onun başka bir acı çektiğini anladı.

Yine de bu sefer sessiz değildi. "İnsanın vücudunun bu şekilde... ele geçirilmesi dikkat dağıtıcı," diye soludu. Sonra

tekrar rahatladı.

"Ne kadar acıyor?"

"Pek bir şey yok. Sadece bir tür çekme. Daha çok bir şok." Çayı boşalttı ve bardağı ona geri verdi.

"Ne kadar sürer?" Belki de onu daha güvenli bir yere, kadınların olduğu bir yere taşıyabilirlerdi. Ama her yer doluydu.

Artık karanlıktı ve düşman hareketlerini bilemezdi. Gerçek şu ki, burada sığınakta daha güvendedeydi ve korunuyordu.

kararlı bir grup kırmızı ceketli tarafından.

"Hiçbir fikrim yok," diye cevap verdi o alaycı gülümsemesiyle. "Bunu daha önce hiç yapmadım."

"Hadi ama Kate. Kadınlar böyle şeyleri bilir. Ne kadar sürer?"

"Belki bir gün, ama daha uzun sürebilir ya da çok hızlı olabilir. Ama ne zaman başladığını bilmiyorum. Sadece kısa bir süre önce emin oldum."

Charles hayatında hiç bu kadar çaresiz hissetmemişti. Adamlarına ters ters baktı. "Yardım etmesi için buraya bir kadın getirmenin bir yolunu düşünen var mı?"

Çok aptalca bir soruydu ve hak ettiği sessizliği aldı. "Sanırım

sana bir yatak yapsak iyi olacak," diye mırıldandı.

Burada yaşayan insanlar eşyalarının çoğunu götürmüşlerdi ama geriye paçavralarla dolu bir şilte ve güve yeniği battaniyeler bırakmışlardı. Bir köşenin temizlenmesine nezaret ederken ve şilteyi oraya yerleştirirken şunları duydu

"İşte yine başlıyoruz." der.

Döndüğünde kadının hafifçe kamburlaştığını ve bu kamburlaşmanın son derece şişmiş karnını daha da öne doğru ittiğini gördü. O hiçbir zaman

Hafif yapılı bir kadındı, gerçi cömert kıvrımlarının her biri mükemmeldi ama şimdi ateşe karşı vurgulanıyordu,

ilkel bir yeryüzü tanrıçası gibiydi. Ve bir o

kadar da korkutucuydu.

Onu dehşete düşürmesinin bir nedeni de, şimdi bu ilkel güce kapılmış olarak onu arzulamasıydı. Neredeyse tek gibi görünüyordu.

ateşle, hayatla, sıcaklıkla ve tehlikeyle yanıyor.

Kadın nefesini verip rahatladığında, adam da derin bir nefes aldı. "Daha kötü, ha?"

Döndü ve yüzündeki bir tutam saçı fırçaladı. Yolculuğa başladığında muhtemelen toplanmıştı ama şimdi sırtından aşağıya doğru dağınık bir şekilde dökülüyordu. "Daha kötü değil, daha güçlü. Olması gereken bu, yani kötü olamaz."

"Çok felsefi, eminim. Ama acı acıdır."

"Elimizden geldiğince başa çıkıyoruz. Başka

çay var mı?"

Peabody'ye getirmesini işaret etti. "Kate, burada askeri bir felaketin ortasındasın. Gün ışığı ve hava düzeline tekrar savaşmaya başlayacağız.

"Burada

Seni buradan çıkarana kadar dayanamayacağına emin misin?"

"Kaptan, bu okyanusun ellerinde olmak gibi bir şey ve ben Kral Canute'u oynayıp ağlayarak durmaya çalışmayacağım. Ancak,

Eğer görevin gerektiriyorsa, beni bırakmalısın. Eminim Bay Rightwell elinden geldiğince yardımcı olacaktır."

Charles, bir köşede kambur durmuş, çay bardağını tutmaya çalışıyormuş gibi duran Rahip Rightwell'e şüpheyile baktı

kendisini tüm işlemlerden ayırmak için.

Sonra tekrar Kate'e baktı. Kate kararlı bir Çekilde konuŞmuŞtu ama gözlerindeki korkuyu görebiliyordu. Ona yardımcı olabileceğini hiç sanmıyordu ama yine de elini sıktı. "Sabaha kadar kimse bir yere gitmiyor."

Yine de sabah olduğunda gitmesi gerekecekti. Görevi, alayıyla yeniden bir araya gelmek ve harekâta hazır olmaktı.

Doğumların günlerce sürebileceğini duymuştu. Onu burada doğum yaparken bırakmaya cesaret edebilir miydi?

Bu doğumun hızlı olması için içten bir dua gönderdi. Ama doğumdan ne kadar sonra bir kadın yürüyerek yolculuk edebilirdi? Peki ya bebek ne olacaktı? Köylü kadınlar küçük bebeklerle seyahat ediyor gibiydi. Ama Kate Fallowfield'ın iyi bir köylü olduğu belli olsa da, onu köylü olarak tanımlayamazdı.

Dennis onu bir kitapçı dükkanında bulduğunu iddia etse de, kökeni hakkında her zaman ketum davranmıştır.

küçük bir taşra kasabası. Bayan Fallowfield adını kullanıyordu, ama bu kasabalılar arasında yeterince yaygın bir uygulamaydı.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

ordu kampı takipçileri. Bir hanımefendi gibi konuşur ve davranırdı, ama gerçek hanımefendiler genellikle bir tür incelikle övünürlerdi, oysa Kate

Fallowfield hiç de narin görünmüyordu.

Yine de kızın nezaketi onu her zaman etkilemişti ve Fallowfield'ın ışıık eteği haline nasıl geldiği konusunda sık sık kafası karışmıştı. Teğmeni şaşırtıcı bir görünüşe ve aşırı derecede kolay bir çekiciliğe sahipti, ama aynı zamanda

bir sokak kedisinin ahlakına sahip. Charles, Kate'in bunu anlayacak kadar zeki olduğunu düşünürdü. Yine de onunla kalmıştı.

Bir yıldan uzun bir süredir. İngiltere'ye sadece onu kovduğu zaman gitmişti.

Charles aniden onun amacını fark etti. Fallowfield'i kendisiyle evlenmeye zorlamak için bir din adamıyla buraya gelmek için kaderle ve fırtınayla mücadele etmişti. Tabanca noktasında, belki? Kahretsin, ama keşke teğmeni hayatta olsaydı. Bir tabanca tutardı

kendi kafasına!

Ancak bu düşünceyle birlikte, ordu kampındaki en sert ağızlı yeşim taşına böyle bir koca istemeyeceğini biliyordu.

Birkaç ağrının daha gelip geçmesini izledi ve sonra onun yanına oturmak zorunda hissetti. Ona sarıldığında

ağlıyordu ama şimdi ona dokunmak garip geliyordu. Daha önce en resmi yollar dışında ona hiç dokunmamıştı.

"Sana sarılsam yardımını olur mu?" diye sordu.

Kadın irkilmiş görünüyordu, hatta kızarmış bile olabilirdi ama başını salladı. Adam bankı biraz hareket ettirdi, böylece ikisi de duvara yaslanabilecekti, sonra bir kolunu ona doladı. Bir süre sonra kadın başını adamın omzuna yasladı.

"Buraya geldiğim için deliydim, değil mi? Çok adaletsiz görünüyordu..."

"Kuşkusuz bu haksızlık. Eğer Fallowfield hala hayatta olsaydı, ona yemin ettirirdim."

"Mutsuzum çünkü ölmüş olmasını umursamıyor gibiyim. lmeyi hak etmemişti."

Onun kolunu okşadı. "Belki de kimse bilmiyordur. Her şeye rağmen iyi bir askerdi ve iyi bir şekilde öldü." Emin değildi.

Eğer bu bir teselli olacaksa, ama o başka bir doğum dalgası tarafından yutuldu ve hiçbir tepki vermedi.

Onun için yapabilecekleri bir şey var mıydı? Çocukken evde hayvanların doğuşunu izlemişti-

atlar, kediler, köpekler. O deneyimlerden burada yardımcı olabilecek hiçbir şey hatırlayamıyordu.

Fısıldamaya alışarak, "Aranızda bu konuda bir şey bilen var mı?" diye sordu.

Kulağı onun dudaklarından sadece birkaç santim uzaktayken fısıldamak çok aptalcaydı.

Adamlar bağlarını salladı ve Kate pek çok yüzde gerçek bir üzüntü gördü. Hepsini Kate'i tanıyordu ve onu neşeli ve nazik biri olarak biliyorlardı. Tertemiz teni, iri mavi gözleri ve bir yığın saıyla çok güzel olması canlarını acıtmıyordu.

Ağır altın sarısı saçları vardı ama güzelliği bundan çok daha derindi.

Fallowfield onu İngiltere'ye geri gönderdiğinden beri geçen haftalarda onu özlemişlerdi. Gülümsemesini, neşesini ve çalışırken şarkı söylemesini özlemişlerdi.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Sahip olduğu tek kusur akortsuz şarkı söylemek olsa bile. "O

zaman sanırım yardım etmeliyim."

Charles hâlâ köşesinde kambur duran Bay Rightwell'e baktı. "Doğum hakkında bilginiz var mı?"

Din adamı omuz silkti ve şimdi biraz daha az asık suratlı ve huysuz görünüyordu. "Şunu açıkça belirtmeliyim ki hiçbir mesleki yeterliliğim yok. Gerçekten hiçbir şey bilmiyorum. Ama görevim sırasında birkaç doğumda bulundum. Bazıları

dindar kadınlar dua etmeyi sever ..."

Charles daha fazlasını ummuştı ama bu hiç yoktan iyiydi. "O zaman ne yapacağız?"

"Söyleyebileceğim kadarıyla, çok az. Esas olarak bir bekleme meselesi. Ebe genellikle korkmuş ve sıkıntılı olan kadını rahatlatır ve cesaretlendirir..." Yine doğum sancıları çeken Kate'e kuşkulu bir bakış fırlattı.

Charles'ın karşısında ölü bir ağırlık gibi duruyordu, üzüntüden çok şaşkın görünüyordu.

Ancak kulakları işitiyor olmalıydı ki, konuşma bittiğinde şöyle dedi: "Biraz teselli ve cesaretlendirme

güzel olurdu, biliyorsun."

Charles bir kahkaha patlattı.

Kendini toparladığında organizasyona sığındı. Rahatlatma ve cesaretlendirme görevlerini Rightwell'e devretti ve paçavra şilteyi kullanarak bir yatak kurmaya geri döndü. Yastık olarak yapabildikleri en iyi şey, bir un çuvalını tek tük giysi parçalarıyla doldurmaktı ama kısa süre sonra bir ipe asılı battaniyelerle odanın geri kalanından korunan rahat bir köşeye sahip oldular.

Charles daha sonra Kate'i evine davet etti.

İtaat etmek için hamle yaptı ama Rightwell onu geri çekti. "Eğer yatağınıza gitmek istiyorsanız, hanımefendi, bunu yapmalısınız. Ancak benim deneyimlerime göre ebeler kadını mümkün olduğunca uzun süre oturmaya, hatta yürümeye teşvik ederdi."

"Yürümek!" Charles haykırdı. "Peki o zaman, neden onu bagaj arabalarına kadar yürütmüyoruz!"

Lanet olsun, Rightwell-"

"Dilinize hakim olun, efendim!" diye tersledi papaz. "Hiçbir şey bilmediğinizi söylüyorsunuz. Ben sadece gözlemlediklerimi söylüyorum.

Hatta bir ebeye bu uygulamalar hakkında sorular sordum. Bebekler aşağı inmek zorunda olduğu için, bunun genellikle

aşağıya, tabiri caizse, aşağıya."

Adamlardan biri boğazını temizledi. "Annem çocuk doğururken, Kaptan, o her zaman

Zamanı yaklaşıp kadar etrafta dolanıp durdu. Sonra yatağa gitti."

Charles'ın doğum yapan kadınlarla ilgili gördüğü tek resim onları yatakta gösteriyordu. Ama şimdi düşünmeye başladı.

doğmuş olan bebeği de gösteriyor gibiydi. Geçgüdü Kate'i yere yatırmak, belki de birinin hafifçe alnını silmesini sağlamak olsa da, "Tamam o zaman!" dedi ve ellerini tuttu. "Yukarı gel."

Kadın ayağa kalktığı anda kolunu ona doladı ve küçük odada bir aşağı bir yukarı gezdirdi.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Yeterince istekli bir şekilde yürüdü ama "Bu kadar kabadayı olduğunuzu hiç bilmiyordum Kaptan" dedi.

"Çağrıldığında, Kate. Firar ya da görev ihmal yüzünden vurulmayı hiç düşünmüyorum. Seni terk etmek için daha az aklım var

burada sıkıntı içinde. Bu yüzden bu çocuğu güvenli bir şekilde dünyaya getirelim."

Adamlar mümkün olduğunca fazla yürüme alanı bırakmaya çalışarak aceleyle köşelere çekiliyorlardı, ama yine de dönüş kadar her yöne sadece on adım vardı. Emek ona çarptığında durdular, sonra tekrar yürümeye başladılar. Ona sarılmış olmasına ve nefes alış verişlerinde acı çektiğini belli etmesine rağmen, büyük bir sıkıntı çektiğini inkâr etti.

Yürürlerken konuşmaktan hoşlanıyor gibiydi ve bu yüzden hafif bir sohbet için zihnini taradı. Bu zordu çünkü onun Fal- lowfield ve ordu hayatı ya da evden uzakta baştan çıkarılmadan önceki zaman hakkında konuşmak isteyeceğinden şüpheliydi

ve aile.

Bir ara Er Chase düdüğünü çıkardı ve canlı bir marş çalmaya başladı. Charles bir davulcunun da işe yarayıp yaramayacağını merak etti.

Bay Rightwell'e baktı, o da sadece, "Anladığım kadarıyla Kaptan, her şey olması gerektiği gibi gidiyor," dedi.

Adama, katıldığı bu doğumlardan herhangi birinin ölümle sonuçlanıp sonuçlanmadığını sormak istedi. Kadınlar doğum sırasında ölüyordu. Kelimeleri bile söyleyemiyordu. Kate Fallowfield gibi güçlü ve hayat dolu biri sabaha kadar ölmüş olamaz mıydı?

Kısa süre sonra yürümekten çok durmaya başladılar ve sonunda, "Ah, şimdi acıyor," diye inledi.

Onu daha sıkı tuttu, tutuşuyla onu nasıl zedelediğine aldırmadı. Bir süre önce ceketini ve yeleğini çıkarmıştı.

ve şimdi sadece gömleği kollarını kadının göz alıcı parmaklarından koruyordu.

Kadın elini gevşetip ona baktığında korktuğunu gördü ve bunu anladı. Yeni bir acemi asker gibiydi.

düşman ateşiyile karşı karşıya. Böyle dehşete düşmüş bir delikanlıya söyleyeceği şeyi söyledi. "Geri dönüş yok, Kate. Tek yol

çıkış yolu budur."

Saçlarını gözlerinden uzaklaştırarak bir nefes verdi. "Bunu söylemek senin için yeterince kolay!"

Charles güldü ve dağınık saçlarını toplamak için bir ip buldu. "Beni asla general olmak istemediğime ikna ettin.

Burada izleyeceğime işin içinde olmayı tercih ederim."

"Oysa ben savaşın içinde olmamaktan her zaman mutluluk duymuşumdur."

"Biz askerler, bize bakmak için orada bulunan kadınlara değer veririz. Şimdi durum tersine dönmüş gibi görünüyor. Yapabileceğimiz pratik bir şey var mı?"

Başını iki yana salladı ve adamın omzuna yaslanarak bilinçsizce sallandı. "Yalnız olmadığım için mutluyum-" Ama onu bir başka acı aldı, öncekinden daha keskin ve daha güçlü olduğu belliydi. Bittiğinde, neredeyse ona doğru yığılmıştı. "Sanırım ben

uzanmam gerek. .."

Onu kaldırdı ve yatağa taşıdı. Onu yere yatırmadan önce bir sonraki saldırıyı ona yaptı ve kadın haykırdı

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

onunla birlikte.

Onu yerleştirdiğinde, Rightwell yatağın diğer tarafına gelmişti. Yüzünü buruşturarak doğruluyordu.

"Kahretsin, Rightwell. Yapabileceğimiz bir şey olmalı!"

"Korkarım yok, Kaptan. Ama sanırım sonunda yaklaştık."

"Tanrı'ya dua et, haklısın. Bu şekilde devam edemez. Saat kaç?" Charles sorarken bile kendi saatinin olduğunu fark etti ve onu çıkardı. On bir. Daha geç olduğunu düşünmüştü. Bu şafaktan önce bolca zaman bırakıyordu ve bu kıvrınma, terleme yoğunluğu kesinlikle uzun süre devam edemezdi.

"Sanırım..." dedi Rightwell.

"Ne?"

"Bazı durumlarda, belki de kadınlardan biri annenin sırtını ovmuştur."

"O zaman neden öyle söylemedin!" Charles hemen Kate'i yan yatırdı ve ona masaj yapmaya başladı

sert omuzlar.

"Daha alçak, Kaptan."

"Aşağı mı? Nereye kadar?" Charles ellerini kadının sırtının ortasına doğru götürdü.

"Ee hemen yukarıda ..."

Charles bir an Kate'in harika yuvarlak poposuna baktı, sonra ellerini tam üzerine koyarak

Başparmaklarını.

"Oh, Tanrım!" diye soludu, o da ellerini çekti. Ama sonra bağırdı. "Evet! Daha sert! Daha sert!"

Sesi utanç verici bir şekilde baharatlı bir yataktaki talepkâr bir kadın gibi çıkıyordu ama Charles daha sert ve daha sert bastırdı ve kadın onu ödüllendirdi - baharatlı bir yataktaki bir kadın gibi - neredeyse zevk gibi görünen bir inilti ile.

Kadın baskı istediği için, elinin topuğunu kullanmaya başladı ve herhangi bir zarar vermemesi için dua etti.

En azından o eziyetli kavislenmeyi durdurmuştu.

Ancak zaman geçtikçe, aslında bir ölüme hizmet ettiğinden korkmaya başladı. Bebek kesinlikle içeride sıkışmıştı.

Sonra birden her şey değişti.

Kate neredeyse transa geçmiş gibiymi ama Ğimdi gözleri açıldı ve ĞaĞkınlıkla homurdandı.

"Kate? Ne?" Charles, gerçekten de gülümseyen Rightwell'e baktı.

"Bu tam olması gerektiğı gibi. Sanırım neredeyse geldik, Kaptan. Bebeğı dışarı itecek."

Kate tüm dünyaya bir topu tepeye çıkaran bir topçu gibi görünüyordu ama sonra rahatladı ve anaç olmaktan çok sarhoş görünmesine rağmen ona gerçekten gülümsedi. "Artık... . artık çok acımıyor. Teşekkürler **ABC Amber Text Converter Deneme sürümü,** <http://www.processtext.com/abctxt.html>

sırtımı ovduğun için."

"Yardımcı olduğuna sevindim." Sırf bu kadar cesur davrandığı için kızın yüzünü okşamak ve onu öpmek için garip bir istek duydu.

Rightwell boğazını temizledi. "Madam, iç çamaşırı giyiyor musunuz?"

Şaşkın gözlerini adama çevirdi. "Bir vardiya, Bay Rightwell. Korse yok. Hiç uymuyor." Ama sonra kadın homurdanmaya ve tekrar ıkınmaya başladı, öyle ki Charles her an altından bir bebek çıkacakmış gibi hacimli eteklerine baktı.

"Çekmeceler," diye mırıldandı Rightwell. "Bazı hanımlar en soğuk havalarda bile onları giyerler. Er. .. bir noktada sen de

eteklerini geriye itmek ve ... şey ... bakmak

zorunda kalacağım." "Ben mi?"

"Siz, efendim. En azından bayanı tanıyor gibisiniz. Ben tamamen

yabancıyım." "Belki de bir yabancı daha iyi olurdu!"

"Siz, efendim."

"Sen, Charles," dedi Kate oldukça güçlü bir sesle ve bağıını kaldırıp baktığında Kate'in o uçuk gülümsemesini bile görebildi.

Charles, "Bunların hepsi lanet olasıca düzensiz," diye mırıldandı ama ellerini yavaşça eteklerinin altına soktu -üstte yün, sonra pazen, sonra pamuklu- ve açık kalçalarını ortaya çıkarmak için onları yukarı itti. Yüzünün kızardığından emindi ve sadece

koruyucu battaniyeler bu köşeyi oldukça loş hale getirdiği için minnettar olmalısınız.

Sonra o kadar loş yaptıklarını fark etti ki hiçbir şey göremedi. Orada kesinlikle bebek yoktu.

Değerli mumlarından birinin yakılıp kendisine getirilmesini istedi, sonra da ayaklarının dibinde yere bıraktı. Ne zaman

Kadın homurdandı ve bir sonraki ıkınmayla birlikte eğildi, adam kadının bacaklarının arasındaki derinin kabardığını gördü. Ama bebeğin gerçekten dışarı çıktığına dair hiçbir işaret yoktu.

Kesinlikle sıkışmıştı.

"Rightwell, buraya gel ve bak."

"Kesinlikle hayır, Kaptan. Zaten bir anlamı da olmazdı. Gerek olmasaydı bir kadının mahrem yerlerine bakacağımı düşünmüyorsunuz, değil mi?"

Charles, "Yapmış olsaydın faydalı olurdu," diye mırıldandı. "Bu ne kadar sürer?"

"Sanırım biraz uzun sürebilir."

Yapılacak bir şey yokmuş gibi görüldüğü için Charles eteklerini indirdi ve başının yanına oturup saçlarını okşadı. "Zavallı Kate. Artık uzun sürmez."

Yarı bilinçli görünüyordu ama "Zavallı değil... bebek güvende olduğu sürece..." dedi. Ama sonra gözyaşları içinde şişti

gözlerine ve yanaklarına süzüldü. "Zavallı masum..."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Onları fırçalayıp uzaklaştırdı. "Ağlama. Yemin ederim bebeğin güvende olacak." Buna inanmayı diledi.

"Tanrım, öyle mi, Kaptan?"

Daha fazla gözyaşı sildi. "Hayır, ama çok iyi bir subayım. Adamlarımı hayatta tutuyorum."
Sonra üç cenazeyi hatırladı

O gün. "Keşke Fallowfield'ı senin için canlı tutabilseydim."

"Ben de öyle. Çocuğum bir piç olmayı hak etmiyor." Ve bir sonraki ıkınmanın altında ezilirken bile daha fazla gözyaşı aktı.

Charles inancın, imanın birçok zaferin anahtarı olduğunu biliyordu. Kate'in babasız bir çocuk dünyaya getirme konusundaki mutsuzluğu doğumu durduruyor muydu?

Başını sallayan din adamına baktı. "Sanırım biraz daha zaman var."

"O değil. Asıl soru, onunla evlenebilir miyim?"

Rightwell'in yüz hatları sertleşti. "Bu çocuğun sefil babasının sen olduğunu mu söylüyorsun?"

"Hayır, lanet olsun. Ama olabilirim, değil mi? Eğer doğmadan önce evlenirsek, yasal olarak benim çocuğum olacak ve meşru olacak, değil mi?"

"Yasal olarak evet... Yine de bazı kilise formaliteleri olmalı." "Ama yasal olacaktır, özellikle de bir din adamı tarafından yönetilirse."

"İşte bu yüzden buradayım, Kaptan."

"O zaman

yapalım."

"Bilmiyorum-"

"Reddetmek için ne gibi bir nedeniniz olabilir?"

"Hanımefendinin istekleri, efendim!"

Charles Kate'e baktığında onun şaşkın ama anlayışlı bir şekilde kendisini izlediğini gördü. "Anlıyor musun Kate?"

Sen de

Çocuğa vereceğim isim gibi mi? Çok iyi bir koca olabileceğimi söylemiyorum. Ben bir aile babası değilim. Ama sizi rahatlatıcaksa..."

Bir başka korkunç spazmın içinde kayboldu ama "Evet, lütfen. Eğer sakıncası yoksa."

Charles, Rightwell'e, "Yap şunu," diye çıkıştı.

Papaz yine itiraz edecek gibi oldu ama yutkundu; belki de Charles'ın ona gönderdiği sessiz Çiddet tehdidinden dolayı. Evlilik törenini ezberden anlatmaya bağıladı, Kate'in kırmızı suratlı çırpınığları ve Charles'ın ilerlemeyi kontrol etmek için eteklerinin altına bakmasıyla sık sık kesildi.

"Saç! Saç görüyorum!" diye bağırdı. "Acele et, lanet olsun. Evet, görüyorum. Tabii ki görüyorum. Evet, görüyor. Söyle, Kate!"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Kabul

ediyorum, kabul ediyorum, kabul ediyorum."

"O halde sizi karı koca ilan ediyorum."

O anın etkisiyle Charles güldü ve Kate'i gevşek dudaklarından şapırdatarak öptü. Kendisi de gülerek onu şaşırttı, ama bu gülüş

İnledi ve bir kez daha kıvranarak itti.

Charles onun eteklerinin altına baktı ve bebeğin dışarı fırlayacağına yemin edebilirdi, ama sonra Kate rahatladı ve

saç tekrar kayboldu. Bu ona doğru gelmemiştir.

Rightwell'i bir kenara çekerek Kate'in duyamayacağını umdu. "Bebeklerin aşağı inmesi gerektiğini söylediğini sanıyordum. Yokuş yukarı itiyor!"

"Ebelerin genellikle doğum sandalyeleri olur Kaptan, ama burada öyle bir şey yok."

"Yani oturarak mı yapıyorlar?"

"Çoğunlukla ... evet. Bir vakada, koca sandalyeyi oluşturdu."

"Nasıl yani?"

"Adam sandalyeye oturdu, kız da adamın kucağına."

Kate duymuştu. "Oturmam mı gerekiyor?" Kate debelenerek ayağa kalktı ve Charles ona yardım etmeye gitti. Tüm bu olay yüzünden fena halde sarsılmış olsa da, savaşta sertleşmiş bir subaydı ve karar vermesi sadece bir anını aldı. Onu ayağa kaldırdı ve sonra

Rightwell'e döndü. "Koca mı yoksa ebe mi olmak istiyorsun?"

"Siz, efendim, şüphesiz kocasınız."

"Kahretsin, öyleyim." Onu kollarının arasına aldı ve iri yarı, güçlü bir adam olduğu için Tanrı'ya şükretti. Bu durumdan biraz zevk alıyordu.

Fallowfield'in daha kısa ve ince olduğunu ve hiç kuşkusuz boyun eğceğini düşündü. "Haydi, Kate. Bitti

kürsüye."

"Bank mı?" Sanki sarhoşmuş gibiydi.

"Bu doğru. Bebeği hemen çıkaracağız." Sırtını duvara dayayarak oturdu ve onu kucağına oturttu, bacaklarını genişçe açtı. Sonra hayran olduğu adamların çoğuyla karşı karşıya olduklarını fark etti.

"Yüzünü dön!" diye emretti ve onlar da aceleyle itaat ettiler.

Kısa süre sonra sadece Rightwell onlara bakıyordu. BaĞka bir yerde olmayı dilediğı her halinden belli olan din adamı yere oturdu ve Kate'in eteklerini belli belirsiz dikizledi. Kate yine homurdandı, ama en azından bu kez kıvranmıyor ya da eğilmiyordu.

kendi üzerine kıvrıldı. O anın etkisinde kalan Charles, sanki ilk görevinde acemi bir acemiymiş gibi onu teşvik etmeye başladı. "İşte benim kızım! Devam et ve saldır onlara. İt, it ve asla öl deme!"

Onun üzerine yığıldı, nefes nefese, "Kabadayı. Biliyordum."

"Memur bey. Yapabilirsin."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Başka seçeneğim var mı?" Sonra homurdanmaya ve tekrar ıkınmaya başladı. Aniden bir tür ciyaklama sesi çıkardı.

"Ne oldu?" Charles talep etti.

"Kafa," diye nefes nefese kaldı Rightwell. "Dışarıda. Yüce

Tanrım!" "Nesi var bunun?"

"Hiçbir şey. Yok bir şey. Ama bu bir *kafa!*"

"Ne bekliyordun ki, dostum?" Sonra Charles, bir tahıl çuvalı gibi üzerine yığılmış olan Kate'in güldüğünü fark etti. Kate'in terli yüzünü kendisine çevirdi. "Sanırım bizi komik buluyorsun," dedi.

"Seni harika buluyorum. Yine de içinde bulunduğum durum çok tuhaf. Keşke görebilseydim..."

Adam kızın eteklerini yukarı çekti ve kız aşağı baktı. "Aman Tanrım! Bu benim bebeğim!" "Şimdi, ne bekliyordun ki?"

Ama dinlemiyordu. Aşağı uzanıyordu. O da bakmak için döndü. Hayret vericiydi. Bebek bakıyordu.

kalktı, gözleri açıldı ve görünüşe göre herkes gibi ürkmüştü.

"Ne bekliyordun acaba, bebek," diye fısıldadı Charles. "Bir avuç kaba, kirli asker değil..." Ama sonra Kate'e bir itme daha gelince aklını toplamak zorunda kaldı. Kate'in etekleri yine kalçalarının üzerine oturmuştu, bu yüzden göremiyordu ama Rightwell'in soluğunu duydu. "Çok kaygan! Neredeyse düşürüyordum. O. Bu bir oğlan!"

Ve bebek ağladı.

Kate bakmak için eteklerini yukarı kaldırdı. "Oh!" Sonra elini uzattı. "İşte. Onu buraya ver! Bebeğimi!"

Bebeği kucağına alıp yaklaştıırken ve onu ısıtmak için eteğinin katlarına sararken tüm hayalperestliği uçup gitmiş gibiydi.

"Dikkatli olun hanımefendi," dedi Rightwell. "Bu... şey... hâlâ bağlı." Kate'in haberi yoktu ve kordon yeterince uzun görünüyordu.

"Merhaba," diye fısıldadı sessizce ve Charles kalbinin duracağını düşündü.

Bir mucize eseri tüm yorgunluğu o an için buharlaştı ve en güzel haline büründü.

ve yaşlı bebek birbirlerine yeniden kavuşmuş aşıklar gibi bakıyorlardı.

"Bu benim için olduğu kadar senin için de zor muydu güzelim?" diye mırıldandı bebeğin yanağını okşayarak.

"Heyecan verici de, değil mi? Ve yorucu. Şimdi uyumak ister misin?"

Havada hafif bir ninni dolaşıyordu. Chase ve ısılığı. Charles, Kate'in karmakarışık saçlarını okşadığını ve az önce yanağına bir öpücük kondurduğunu fark etti. Yanlış ama tamamen doğru görünüyordu.

Ne de olsa evliydi. Bunun ileride her türlü komplikasyonu beraberinde getirecek aceleci bir hareket olduğunu düşünmeye başlamıştı ama ona getirdiği huzuru hatırlayınca pişmanlık duymuyordu.

Ve haklıydı.

Bu küçük masum, hayatı boyunca üzerinde piçlik lekesi taşımaya hak etmiyordu.

Yutkunduğu bir kahkahayla, **amcası** Lord Jerrold'un sağlıklı bir oğlu ve **ABC Amber Text Converter Deneme sürümü,** <http://www.processtext.com/abctxt.html>

Varis. Toplum, soylu varislerin kan bağına ve meşruiyetine yakından bakma eğilimindeydi. O yuvaya bir guguk kuşu getirmek de doğru olmazdı.

Kuzen Tom'a uzun ömür ve sağlık!

Charles aklını başına topladı. Erkeklerin bu işlere karışmasına izin vermemelerine şaşmamalı. Bu çok güçlü bir işti. Ve şimdi fark etti ki, bebek hâlâ içeride bağlıydı. Gözleri Rightwell'inkilerle buluştu.

"Öylece çıkıyor mu?" diye mırıldandı.

"Sanırım öyle." Ama adam da en az Charles kadar sarsılmış ve kendinden emin görünmüyordu.

Charles başını kaldırıp baktığında, kaba saba, sert katillerinden bazılarının bebeği dikizlemeye çalıştığını gördü.

şefkatli büyükannesi. O ters ters baktı ve onlar da aceleyle tekrar

başka tarafa baktılar. Sonra sevgiyle mükemmel Madonna ve

çocuğa baktı.

Zamanla gerçeklik araya girdi. Kate hafif değildi ve artık heyecanı sona ermişti, bacakları şikâyet etmeye başlamıştı. Yine de doğum sonrası ayrılana kadar onu hareket ettirebileceğinden emin değildi.

Rightwell boğazını temizledi. "Bayan Tennant'ın çocuğu şu sıralar emzirmesi gerektiğine inanıyorum.

Sütanne diye bir şey söz konusu olmadığına göre..."

"Bayan Tennant," dedi Kate ve Charles birlikte. Sonra da bilinçsizce güldüler.

"Ah canım," dedi Kate.

Charles sırtarak, "Ah canım," diye cevap verdi. "Doktorun dediğini yap." "Sanırım isterim, ama önlüğü nasıl giyeceğim?"

Charles atların ve köpeklerin daha kolay olduğunu düşünerek mırıldandı.

"Belki de Kaptan, bayanı yatağa geri götürebilirsiniz."

"Bunun güvenli olduğunu düşünüyor musunuz?"

"Sanırım öyle..."

"Bebeği tut o zaman Kate." Kate'i kollarının arasına aldı ve kaskatı kesilen bacaklarının tutmaması için dua ederek sendeleyerek korunaklı köşeye ve yatağa doğru ilerledi. Onu sırt üstü yatırdı ama Kate hemen doğruldu, görünüşe göre

hiç yorgun değilim. "İster inanın ister inanmayın, kendimi harika hissediyorum! Lütfen elbisemin düğmelerini açar mısınız?"

Charles ona doğru kadın davranışları konusunda bir ders vermek istiyordu ama iş o noktaya geldiğinde hiçbir fikri yoktu.

Bu durumda böyle bir davranışın ne olduğunu. Kendi annesi de dahil olmak üzere, tanıdığı bazı güzel ve narin anneleri hayal bile edemezdi.
-Ama öyle olduğunu varsaymak zorundaydı.

Şimdi kadının, omuzlardan bolca akması için fazladan kumaştan birçok paneli olan bir elbise çıkardığını gördü. Fakat

arkasındaki düğmeler hâlâ bağlıydı. Onları çözdü ve olması gerekenden fazlasını görmemeye çalışarak elbiseyi hafifçe sıyırdı. Söylediği gibi korse giymiyordu, bu yüzden sadece pamuklu elbisesi göğüslerini örtüyordu.

Hiddetle kızarak, bir göğsü ortaya çıkarmak için büzgüyü gevşetti ve bebeği yaklaştırdı. "O zaman kendiliğinden doğacağını söylediler."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Yavru olmasına rağmen, her yavru hayvan gibi aynı içgüdüğü gösteriyor gibiydi. Ağzını bir kuş gibi açmış, umutsuzca yiyecek kaynağını bulmaya çalışıyordu. Kate meme ucunu bebeğin ağzına sokmaya çalıştı, ama doğru bir Çekilde yerleştirmeyi beceriden çok Çans olarak değerlendirdi. Kate yüzünü buruşturdu ama sonra bebeğin memesini okÇayarak buna da razı oldu.

nemli saçları ve ona miyavlaması.

Charles onun göğsüne baktığını fark etti ve düşüncelerinde *şehvet uyandırıcı bir şey olmamasına rağmen*

yedek gömleklerinden birini getirmesini istedi. Ne yazık ki temiz bir gömleği yoktu ama biraz örtü hiç olmamasından iyiydi. Gömleği önden yırttı ve Kate'in omuzlarına dolayarak bebeği ve göğsünü örttü.

"Efendim." Rightwell'in oldukça gergin sesi Charles'ın düşüncelerine karıştı. "Bununla ne yapmam gerektiği hakkında bir fikriniz var mı?"

Charles yere baktı ve bir kakhahayı bastırdı. Muhterem beyefendi elinde büyük bir yumru gibi görünen bir şey tutuyordu.

kanlı ellerinde karaciğer.

Kate de baktı ve tekrar kızarmaya başladı. "Oh, Bay Rightwell, çok özür dilerim. Bu ie bu kadar *yakından* dahil olmanızı hiç istememiştim."

"Yardımcı olabildiysem ne mutlu bana, Bayan Tennant." Kibardı ama inandırıcı değildi.

"Birinin kordonu bağlaması ve kesmesi gerekiyor," dedi. "Sonra, sanırım, doğum sonrası atılabilir.

Ayrıca, ben

tamamen tüylü değil. Bir anta ile geldim ve içinde bebek için bazı ihtiyaçlar var ve ...

ve benim için kişisel giysiler."

Göründüğünden daha karmaşık olmamasını umarak, Charles lastik kordonu bir bez parçasıyla bağladı, sonra da bıçağıyla kordonu kesti. Bebeğin acıdan çığlık atmasını bekliyordu, ama bebek umursamazca emmeye devam etti.

Rightwell doğum sonrasını temizlemeye giderken Peabody de Kate'in çantasını alarak aceleyle ilerledi. "ok güzel bir bebek, hanımefendi."

"ve sen de cesur bir svarisin!" dedi.

"Teşekkür ederim, asker," dedi Kate, ama Charles adamı aceleyle battaniyenin diğer tarafına geri götürdü.

görülmeye değer bir şey yoktu.

Tüm bu olanlar yüzünden kendini oldukça sarsılmış hissetmeye başlamıştı. Bebeğin doğmasını istemişti ama bir anne ve bebek, ağır hamile bir kadından çok daha savunmasız bir paket gibi görünüyordu.

Bu, yasal olarak onun karısı ve çocuğuydu ama onlara nasıl bakacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

"Onu alır mısınız lütfen?"

Charles baktı ve Kate'in şimdi bir beze sarılmış olan bebeği tuttuğunu gördü.

"Ben mi?"

"Bir şeyler yapmam gerekiyor."

Kadının elindeki bez parçasını gördü ve anladı. İsteksizce, çok isteksizce, küçük paketi aldı **ABC Amber Text Converter Deneme [sürümü](http://www.processtext.com/abctxt.html), <http://www.processtext.com/abctxt.html>**

elinde tutuyordu. Bebek şimdi uyuyordu, huzurluydu ama hâlâ bir bebekten çok yaşlı bir adama benziyordu. Ah, her bebek güzel olamazdı, diye düşündü. Yine de çok kıymetliydi.

Düşündüğünde, yeni bir tay pek de güzel bir şey olarak tanımlanamazdı, ama genellikle kısa sürede

Yani.

Kafasını kaldırdığında Kate'in sırtını duvara yaslamış, onu izlediğini gördü. Gözlerinin altındaki gölgeler daha koyu görünüyordu ve saçları dağınıktı. Bacaklarının üzerine eski püskü bir battaniye çekmiş ve kirli gömleğini omuzlarına atmıştı.

O hâlâ gördüğü en güzel kadınlardan biriydi.

"Sanırım onu geri istiyorsun," dedi, yükünü bırakma konusunda bu kadar isteksiz olmasına şaşırarak.

"Eninde sonunda." Yine o büyüleyici gülümseme dudaklarını kıpırdattı.

"Teşekkür ederim, Kaptan."

"Amacına uygun bir şey yaptığımı

düşünmüyorum." "Sen oradaydın.

Güvenebileceğim birine ihtiyacım vardı."

Yüzü kızarmış olsaydı hiç şaşırılmazdı. Gölge ve güneşten kararmış teni için Tanrı'ya şükretti.

"Rüya mı gördüm?" diye sordu. "Yoksa evlendik mi?"

İçinde bir gerginlik vardı. Çok doğru görünüyordu, ama yine de kendisine tam olarak sahip olduğu söylenemezdi.

fakülteler. "Evet, biz evliyiz Kate. Annesi bu şüpheli onura itiraz etmeye karar vermediği sürece bu ufaklık Yüzbaşı Charles Tennant'ın yasal oğludur."

"Bunda şüpheli bir şey yok. Yine de size korkunç bir yük olmasından korkuyorum. Bu kadar disiplinsiz ağlama ve feryat..."

"Sus." Bebeği kollarına yerleştirmek için öne doğru eğildi. "Evli olmadığım için özel bir işime yaramıyor ve

teslim olmaktan memnun olurum. Korkarım benden çok sizi rahatsız edecek. Ama savaş genellikle bu tür sorunların üstesinden gelir."

* * *

Kate biricik yavrusunu sımsıkı kucaklamış, Yüzbaşı Tennant'a -kocasına, Tanrı aşkına- bakıyordu.

Ne söyleyeceğinden emin değildi. Bu kampanyanın iyi gitmediğini biliyordu ve Dennis'in ölümü de bunun kanıtıydı. Kısa bir süre sonra kendisinin ve oğlunun güvenliği konusunda çok endişelenecekti ama şu an için daha çok bu adam için endişeleniyordu.

Ona Cesur Charles diyorlardı çünkü korkusuz görünüyordu. Kampta yürürken bile bir tür enerji, bir hazır olma hali, fazladan bir doz saf yaşam yayıyordu. Diğerlerinin korkup kaçtığı hücumlara önderlik etti. Diğerlerinin yenilmez sandığı mevzileri ele geçirdi.

Dennis birçok yönden ondan nefret etmişti -gerçekten de bir tür kıskançlık- ama onun emrinde hizmet etmeyi seviyordu çünkü Dennis her şeyden önce bir askerdі. Olayların içinde olmak ve zafer kazanmak istiyordu.

Kaptanın cesaretinin bir kısmının güçten kaynaklandığını düşündü. Etkileyici derecede iri bir adamdı, zayıf ve kaslıydı, erkeksi bir esmerliğe sahipti.

Saç. Askerlik hayatının mahremiyetinde

**ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>**

Erkekleri soyunmuş halde görmekten kaçınırdı ve bazen kaptanın güzel vücuduyla gözlerini ziyafet çekerti.

Ve sonrasında kendimi suçlu hissettim.

Yine de onunki ruhun cesaretiydi. Onun kara gözlerinin korkutucu bir meydan okumanın neşesiyle parladığını sık sık görmüştü. Pek gülmezdi ama geniş ve kaygısız gülümsemesi onu bir ya da iki kez dehşete düşürmüştü. Bu gülüşler genellikle

Adamlarını korkunç bir tehlikeye sürüklüyordu.

Şu anki gülümsemesi sıradan bir gülümsemeydi ama yine de ölümü bekliyor gibiydi. Ölümden korkmadığı için ölümün onu dehşete düşüremeyeceğini söylediğini duymuştu. Şimdi hâlâ ölümden korkmuyor gibi görünüyordu ama ona doğru mu yürüyordu?

Bunun bir iki kez olduğunu görmüştü. İntihar değildi ve kesinlikle korku da değildi. Bazen erkekler savaş yorgunu olurlardı. Ölümü tekrar tekrar kandırırlardı, ta ki bir gün oyun bitene ve ölüm, alaycı bir fahişe gibi

düşman ama baştan çıkarıcı.

Kate'in şu anda ölümle savaşacak enerjisi yoktu ama garip gece yarısı düğünlerinin

onu daha da uçurumun kenarına itmiş olabilir. "Ölmemeni tercih ederim," dedi basitçe.

"O zaman sizi temin ederim ki bunu yapmamaya çalışacağım. Sanırım bu açgözlüler biraz güveç bırakmış olabilir. Biraz ister misiniz?"

"Evet, lütfen."

Adam köşesinden ayrıldığında bebeği yatağa yatırdı ve battaniyeleri biraz geriye çekerek odayı gözetledi. Artık heyecan sona ermiş, adamlar uyumak için pelerinlerine ve battaniyelerine sarınmışlardı.

Bay Rightwell ateşin yanında sessizce oturuyordu. Başını kaldırdı ve ona oldukça nazik bir şekilde gülümsedi, o da gülümseyerek karşılık verdi.

Zavallı adamı neredeyse kaçırarak ve bu maceraya sürükleyecekti.

Kaptan ocağın yanına çömelmiş, son yahniyi kâseye sıyrırıyordu ve sönmekte olan ateş onu bir hale gibi aydınlatıyordu. Kadın buna sırtıttı. Adam kesinlikle aziz değildi.

Yine de iyiydi. Evet, o iyi bir adamdı. Bir yılı aşkın süredir onun şirketinde yaşıyordu ve adamlarına nasıl değer verdiğini görmüştü. Zaman zaman kaba bir şefkat ve gerektiğinde sert olabiliyordu ama yine de şefkatliydi.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Gözlerini onun görüntüsünden ayırdı ve bebeğine döndü. Onu ısıtmak için bezlere ve bir battaniyeye sarmıştı ama her şeyi kirletmeden önce ona bir bebek tokası takması gerekecekti. Minik uzuvlarını dikkatlice açtı ve katlanmış bezi bacaklarının arasına koydu, her iki yanından bağlanmış bir dış bezle sabitledi. Bunu başka bebekler üzerinde de uygulamıştı ama kendi bebeği o kadar küçük ve narindi ki

Korkuyor. Kamptaki kadınlardan birinin ona danışmanlık yapmasını çok isterdi.

Meg Fully, belki de yakın zamanda bir bebek sahibi olmuştu. Ya da kendi on bebeği olan ve genellikle ebelik yapan Red Jess. Aylesbury'deki evine döndüğünde onlardan uzak durmak için karşıdan karşıya geçse de bu kadınlar onun arkadaşı olmuştu.

Meg ve Jess bu çılgınca girişiminden dolayı onu fena halde azarlayacaktı, ancak şimdiye kadar felaketten kaçınmış gibi görünüyordu. Hem kendisi hem de bebeği hayattaydı.

Kaptan elinde kase ve kaşıkla geliyordu. Belki de evlilikleri onun hak ettiği bir felaketti. Böyle düşünemezdi. Ona bulaştığı için pişmanlık duyuyordu ama çocuğunun artık bir adı vardı, hem de saygın bir ad.

Kâseyi almak için bebeği tekrar yere bıraktı ve teşekkürlerini mırıldandı.

Yatağının yanında yere bağdaş kurmuş, büyük bir kedi kadar zarif bir şekilde oturuyordu. "Sadece bir parça ekmek vardı, ben de onu et suyuna karıştırdım. Korkarım fazla et kalmadı."

Bir kaşık dolusu aldı. "Güzelmış."

"Onca işten sonra pek de besleyici değil. Buna emek demelerine şaşmamalı."

"Aç olduğumu kabul ediyorum." Yahniyi uygunsuz bir hızla tüketti ve eğer biraz daha olsaydı daha fazlasını da yiyebilirdi. Sahip olduklarına minnettar olacak kadar çok şey biliyordu. Bu harekâtın yetersizliklerinden biri de yiyecek tedarikiydi. Eğer yahnide et varsa, muhtemelen adamlardan birinin yakalamayı ya da vurmayı başardığı bir tavşandı.

Bay Rightwell'in kendine bir köşe bulduğunu ve uyumak için uzandığını gördü. Kaptana, "Yorgun olmalısınız," dedi.

"Sen de öyle yapmalısın."

İkisi de bitkin haldeki adamları rahatsız etmemek için alçak sesle konuştular.

"Birazcık. Ama bir tür heyecan var. Henüz yerleşebileceğimi sanmıyorum."

Başını salladı. "Bir savaştan sonra olduğu gibi. Ama neden denemiyorsun? Uzan, sakıncası yoksa gece bir şeye ihtiyacın olursa diye ben de burada yanında yatacağım."

O uyuyana kadar dinlenmeyeceği belli olduğu için Kate topaklı yatağına uzanıp gözlerini kapadı. Adamın kıpırdadığını duydu ve bir adım ötede asker pelerinine sarınıp uyumuş gibi görüldüğünü fark etti.

Uyuyan bebeğini inceleyebilmek için o da yuvarlandı. Ne kadar yumuşak, küçük bir yüz, yine de çok yaşlı görünüyor.

Yuvarlak yanaklar,

Küçük burnu ve kapalı gözleri benzerlik konusunda hiçbir ipucu vermiyordu. Büyüdükçe neye benzeyecekti?

Tanrım, ama keşke kaptan senin baban olsaydı.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Bebeği yanına alarak yüzbaşıya tekrar bakabilmek için yuvarlandı ve bebeği aralarına yerleştirdi. Kamptaki kadınlar, sarhoş olmadığı sürece bir bebeği uykusunda boğmayacağına dair ona güvence vermişlerdi. Bunun doğru olması için dua etti çünkü bebeği koyabileceği bir beşiği ya da sıcak, güvenli bir yeri yoktu.

Kaptan yatarken ve gözleri kapalıyken daha az korkunç görünüyordu. Gözleri her zaman dikkatini çekmişti ama şimdi onların dikkat çekici uzunlukta koyu renk kirpiklerle çevrili olduğunu fark etti. Saçları da koyu renkti ve kurdelesinden kurtulduğu için etrafına dağınık bir şekilde dökülüyordu. Bir tutamı gözlerinin üzerine dökülmüştü. Onun doğum sırasında birçok kez saçlarını yüzünden okşadığını hatırlıyordu. Aynı şeyi ona yapacak kadar cesur olmayı diledi. Ama o Cesur Kate değildi. O Kate Dunstable'dı, Aylesbury'li Kitap Satıcısı Augustus Dunstable Esquire'ın çok düzgün kızı,

Broşürler ve Yazı Materyalleri. Gözyaşları tehdit ediyordu. Çocuk gibi, şu anda evini ve annesini istiyordu...

Bu zayıf düşünceleri bir kenara itti ve onun yerine kendisini kurtaran adamı incelemeye koyuldu. Onu hiç böyle düşünmemişti.

Kendini bir doğuma dahil edecek türden bir adam. Ama sonra, onu o şüpheli doğuma atmaktan başka ne seçeneği vardı ki?

Adamlarının bakımı?

Kate aniden acı verici bir utançla yatağa uzandı. Doğum yapmak hayatının en garip, en güçlü, en heyecan verici deneyimiydi. Ama şimdi nasıl görünmesi gerektiğini düşünüyordu.

-Neye sahip olmalı

ve tepeden tırnağa yanıyordu. Erkekleri bu

işlerden uzak tutmalarına şaşmamalı!

Bildiği bir sonraki şey, garip bir sesin onu uykusundan sürüklediği. Bir hayvan mı? Bir bebek...

Onun bebeği!

Sarsılarak ayağa kalktı ve onu yakaladı.

"Shhhhhh." "Ne oldu?" diye sordu kaptan

uykulu bir sesle.

"Sanırım acıktı." "

'Struth."

Kate bir göğsünü ortaya çıkarıp tekrar bağlama iğini denerken bir kıkırdamayı yuttu. Bebek ağzına yakın olan her şeyi sıkıca kavramaya istekli görünüyordu ama meme ucunu tutturmak için birkaç deneme yapması gerekti.

Sonra garip bir emme hissi ve buna karşılık gelen bir tür karıncalanma oldu. Kate, bebeğin sessizliğinden ve olağanüstü bir güç ve güvenle emmesinden dolayı rahatlamış bir şekilde yumru yastığına yaslandı.

Kate hafif bir horlama sesi duydu ve kaptanın yine sırtüstü uyuduğunu görmek için baktı. Doğum mucizeleri

ve bebeklerin biraz solgun olduğunu varsaydı.

Bebek uzun süre beslenmedi ve kısa süre sonra ikisi de uykuya daldı.

Oğlu onu bir sonraki uyandırışında, kaptan gözlerini ovuşturarak doğruldu. "Atlar kesinlikle daha kolay." Yumuşak bir sesle konuştu,

Çünkü adamlar hâlâ uyuyordu ve tek ışık ateşin korlarıydı.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Affedersiniz?" dedi Kate, bebek çoktan emmeye başlamıştı.

"Taylar ilgi talep etmek zorunda kalmadan annelerini bulurlar." "Ve böyle bir koku çıkarmazlar." diye eklerken sesindeki alaycı mizahı duyabiliyordu.

Kate bebeğin bezini ıslattığının farkındaydı ama yine de, "Bir ahır kokusu aldım, Kaptan," diye karşılık verdi.

Belli ki bebek sadece hafif bir atıştırmalık istemişti, çünkü kısa süre sonra meme ucundan kayarak uykuya daldı. Kate onu yere bıraktı ve ayağa kalkmak için çabalamaya başladı.

Kaptan Tennant hemen onu aşağı itti. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"Onu yıkamak için suya ihtiyacım var."

"Orada kal. Ben getiririm. Dün gece ateşin yanına bir sürahi koydum, böylece biraz sıcak olur."

Bir tas su ve közde yaktığı mumu getirdi. Ona teşekkür etti, ama ekledi,
"Sanırım ihtiyacım yok

yatmak için, biliyorsun."

"O zaman neden buna 'yatmak' diyorlar?"

"Her zaman böyle mantıklı mısın?" Çocuğu temizlemeye ve altını değiştirmeye koyuldu, loş ışıkta özellikle dikkatli davranıyordu. "Belki de kadınlar genellikle birkaç gün yataklarından çıkmazlar. Ama bunun için bir sürü kadın yardımcının

ve burada sahip olduğumuzdan çok daha fazla güvenlik."

Büyük ellerini yüzüne sürdü. "Tanrım, haklısın. Seni buradan çıkarmak zorundayız ama nasıl yapacağımı bilemiyorum. Eğer bir araç gelmezse, yürümek zorunda kalacaksın."

"Biliyorum."

"Ama sen yapabilir misin?"

Başını kaldırdı, sakın ve kendinden emin görünmeyi umuyordu. "Başka ne seçeneğim var ki? Oldukça dışında

Savaş, yakında onun için temiz giysilerim tükenecek."

Onun saçlarına dokundu. "Ortalık biraz aydınlanır aydınlanmaz, bir ulaşım aracı bulmaları için birkaç adam göndereceğim. Sana eşlik ederdim ama...
."

"Ama senin görevin başka bir yerde." Temiz küçük zorbasını kucağına aldı ve ona sarıldı. "Anlıyorum, Kaptan."

"Sen olağanüstü bir kadınsın, Kate."

"Öyle miyim? Kendimi son derece aptal biri gibi hissediyorum."

Gerindi, elleri kırışleri okşadı, sonra tekrar eğilerek yanına oturdu ve bir dizinin üzerine yaslandı. "Seninle aranızda ne oldu?"

Fallowfield, Kate? Madem evlenmeye zorlamak için bu kadar uğraşacaktın, neden daha önce yapmadın?"

Kate aşağıya bakıp bebeğinin minik başını okşayarak geciktirdi. Başının altında hafif bir tüylenme hissediyordu **ABC Amber Text Converter Deneme sürümü**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

parmaklar, ama

Artık kurumuştı, zavallı şey neredeyse kel görünüyordu. "Bunun hakkında konuşmak istemiyor musun?"

Sonra başını kaldırıp o olağanüstü gözlere baktı, korkaklarla ve aptallarla alay eden gözlere. "Bu çok üzücü bir hikâyeye. Gerçek şu ki, kısa bir süre öncesine kadar doğru dürüst evli *olduğumuzu* sanıyordum."

"Ne?"

Yüzünü buruşturdu. "Sahte din adamlarının ve yalancı tanıkların çapkınlar tarafından namuslu genç hanımları ayartmak için kullanıldığına dair hikâyeler duymuştum ama elbette böyle şeyler benim başıma asla gelemezdi. Ve kesinlikle Teğmen Dennis Fallowfield - yakışıklı,

büyüleyici, tapılası- asla böyle bir hileye başvurmazdı."

"Kaçarak mı evlendi?"

"Kesinlikle hayır!" Sonra öfkesinin saçmalığını fark etti ve bir kahkahayı bastırdı. Bebeği tekrar yatağa yatırdı ve yastığının üzerine uzandı. "Sanırım tüm hikâyeyi duymayı hak ediyorsunuz, Kaptan."

O da arkasına yaslandı; böylece başları sadece bir ayak kadar açıktı. Yastık muhabbeti demiyorlar mıydı buna? diye düşündü alaycı bir tavırla.

"Bana Charles demeyi kendine yakıştırabiliyor musun?" diye sordu.

Onun için neredeyse her şeyi yapardı ama bu onu aşıyordu. "Gerçekten sanmıyorum."

Omuz silkti ve yan yattı, başını ellerine dayadı, dikkat kesildi.

"Dennis izindeydi ve evimin yakınındaki arkadaşlarını ziyaret ediyordu. Elbette her kadının başını döndürecek bir görünüşü ve cazibesi olduğunu biliyorsunuz. Bunu söylemek küstahlık olacak ama ben de benzer şekilde lanetlendim."

"Dennis'in cazibesini bir lanet olarak gördüğünü sanmıyorum."

"Belki de değil. Güzelliği her zaman katlanılması gereken bir çile olarak görmüşümdür."

"Kesinlikle olağanüstü bir çift oldunuz. Ölümlüler arasında iki sarışın tanrı."

Kate onun ses tonunun ironik olup olmadığından emin olamıyordu. "Belki de ona çekici gelmemin bir nedeni de buydu. Ancak esas olarak

bir meydan okumaydı. Her mevkiden pek çok erkek bana kur yapmıştı ama yine de evlenmemiştim. Gerçek şu ki, hiçbiri

taliplerim ilgimi çekti ve evliliğe adım atmayacak kadar hayatımdan memnundum. Ancak zaman içinde

erkek türü benim evlenmemiş halimi bir tür hakaret olarak görmeye başladı. Anladığım kadarıyla - tabii ki bunu yakın zamanda öğrendim - bekaretim konusu bir punç kasesinde gündeme geldi ve Dennis hiçbir kadının ona karşı koyamadığını söyleyerek övündü. Belki de iffetimi evlilik yoluyla kazanmaya karar vermesi hilekârlıktı, ama bana büyük bir titizlikle kur yaptı ve ben de hemcinslerim kadar aptal olduğumu kanıtladım. Her ne kadar bana karşı açık sözlü olsa da onu kabul ettim.

onun servetsizliği."

"Yani senin için form mu teklif etti? Babanla mı konuştu?"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Evet, ama biz oldukça basit insanlarız." Ona bir dükkâncının kızı olduğunu hatırlatmayı kendine yediremedi.

Doğru, babası eğitimli bir adamdı ve dükkân bir kitapçıydı ama yine de bir dükkândı. Yüzbaşı Tennant, o

soylulara bağlı olduğunu duymuştu.

"Reşittim ve ailem kalbimin sesini dinlememi yasaklayacak değildi."

Yüzbaşının kaşları kalktı. "Yani kendi memleketinizde sahte bir tören düzenledi. Fallowfield'ın bir sihirbaz olduğunu düşünmemiştim."

Kadın yüzünü buruşturdu. "Hayır, tabii ki değil. Ama zekiydi. Başka bir yerde evlenmemiz için bir neden buldu. Bizi özel kilisesinde evlenirken görmekten memnun olacak, bırakacak malı mülkü olan büyük bir teyze. Yolculuk bir günden az sürdü ve orta yaşlı hizmetçimiz namusumu korumak için bana eşlik etti."

"Ailen neden seninle seyahat etmedi?"

"Babam yatalak ve annem onu terk etmekten hoşlanmıyor. Ertesi gün eve dönüp onlarla birlikte kutlama yapacağımız için çok da önemli görünmüyordu."

"Ve?"

"Yeminlerimizi, köhne bir eve bir tür eklenti oluşturan bu küflü eski şapelde ettik. Şahitlerimiz yaşlı teyze ve onun kadar yaşlı hizmetçisiydi. Papaz ise ayyaşlığı alışkanlık haline getirmiş olan yerel bir papazdı. Benim seçeceğim bir düğün değildi ama yasal olduğunu düşünüyordum.

Bana saklamam için imzalı bir belge bile verildi."

"Yani eve gittiğinizde her şey yolunda görünüyordu."

"Eve hiç gitmedim. Geceyi yakınlardaki bir handa geçirdik ve ertesi sabah Dennis'in derhal alayına dönmesini talep eden bir mesajla uyandık. Gururu okşanacak kadar üzgündü ve ailemin evine dönmem için ısrar etti. Ben de ona eşlik etmekte ısrar ettim. Bugün bile gerçekten hangisini istediğini bilmiyorum. Bahsi kazanmış ve kızlığını almıştı."

"Bahis mi?" Vücudu rahatlamış görünüyordu ama yine de içindeki öfkeyi hissetmişti.

"Üç yüz gine. Dennis sık sık borçlanırdı, bilirsiniz. Ordudan aldığı maaş onun zevkleri için kesinlikle yetersizdi."

Tek söylediği, "Öldüğü için şanslı. Peki, bir teyze var mıydı?" "Görünüşe göre yokmuş. Üç aktör tutmuş ve terk edilmiş bir ev kullanmış."

"Biliyorsunuz, hukukta evlilik yeminlerinin bağlayıcı olması için bir din adamının olması gerekmiyor. Kilise mahkemeleri

Ancak sivil mahkemeler, yemin edildiğine dair şahitlerin bulunması halinde bu birlikteliği onaylayacaktır."

Gülümsedi. "Böyle şeyleri öğrendim. Ama sizce o aktörleri bulma ve onları bir araya getirme şansım var mı?

yeminlerime tanıklık etmeleri için mi? Yazılı kayıtlar ortadan kayboldu."

"Cur. Ve seni karısı olarak kabul etmesi için onu hiç zorlamadın. Kendinize Bayan dediniz.

Fallowfield, ama çoğu

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

ordu kampı takipçileri mevcut koruyucularının adını alırlar. Neden olmasın? Kate mi? Neden dünyaya senin onun

fahişesi olduğunu söylemesine izin

verdin?"

Onu inceledi. "Sanırım anlattıklarımın şüphe duyuyorsunuz Kaptan. Sizi suçlamıyorum. Durumu protesto ettim, ama o bana

Albayının izni olmadan evlenmesine izin verilmiyormuş. Sanırım bu doğru."

"Gerçekten de öyle. Ama yaşayacağı en kötü şey sert bir azarlama olurdu."

"Beni komisyonunu kaybedeceğine ikna etti. Ve elbette, sormak için doğru ana kadar sadece kısa bir süre içindi. Ayrıca, erdemimi gerçekten kanıtlamam gerekirse evlilik hatlarımın olduğunu da hatırlattı. Çok ikna edici bir adamdı."

Kaptanın gölgeli gözlerindeki ifade rahatsız ediciydi ama Kate bunun öfke mi, inançsızlık mı, yoksa aptallığından duyduğu tiksinti mi olduğunu anlayamıyordu. Başını kaldırıp tavandaki karanlık kirişlere baktı. "Kötü zamanlar değildi, biliyorsun. Dennis başka türlü davranmaya zorlanana kadar hep çekici biriydi ve ordu hayatı benim için bir maceraydı."

"Maceraya aç mıydınız?"

Onun gözleriyle buluşmak için başını çevirdi. "Ben öyle düşünmezdim, ama sanırım belki de öyleydim. Aksi takdirde düğünden sonra eve dönerdim, değil mi, bu gülünç duruma düşmezdim."

"Peki, balon ne zaman patladı?"

Tekrar tavana baktı. "Hamile olduğumu fark ettiğimde. Gerçekten farkına varana kadar birkaç ay geçmişti. Bazı kadınlar gibi hasta değildim. Sadece elbiselerim belime dar gelmeye başlamıştı. Tabii ki hemen Dennis'e söyledim ve Albay Purdue'nun bu evliliği onaylaması ve halka duyurması gerektiğini belirttim." İç çekti. "Sonraki birkaç ay . . . zordu."

Adam yanağına dokunduğunda irkildi, sonra adamın eline doğru ilerledi ve ona baktı. Adamın ifadesi hâlâ esrarengizdi,

ama en azından sempatikti.

Şüphesiz onun tam bir aptal olduğunu düşünüyordu ama yalancı bir fahişe olduğunu değil. "Fallowfield'ın giderek daha fazla mizahtan uzaklaştığını fark ettim."

"Muhtemelen konunun peşini bırakmadığım içindir. Dönüşümlü olarak büyüleyici ve korkutucuydu, bu yüzden ne yapacağımı bilmiyordum, özellikle de bana sadakatsizlik ettiğinden şüphelenmeye başladığımda.

Büyüleyici olduğunda, yakında her şeyin yoluna gireceğine gerçekten inanıyordum. Öfkelendiğinde ise ondan korkuyordum. Ama sonra, Dennis Albay'la konuşmaktan çekinir gibi görüldüğü ve adam da bana karşı oldukça nazik olduğu için, ona yaklaşabileceğimi söyledim."

Yüzünü buruşturdu. "Ve işte o zaman her şey patladı."

"Aynen öyle. Beni eve götürecek kadar parayla kapı dışarı etti. Ama önce evli olmadığımızı ya da kanıtlayabileceğim herhangi bir şekilde evli olmadığımızı açıkladı. Tabii ki değerli kâğıt parçamı bulmak için koşturdum ama çoktan gitmişti. İşe yarayacağından şüpheliydim. Herhangi biri tarafından, herhangi bir yerde yazılmış olabilirdi. Önemli olan tanıklardır."

Sırt üstü yuvarlandı. "Anında öldü, biliyorsun. Şu anda onun yavaşça ve acı içinde can verişini hatırlamaktan zevk alabilirim."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Uzandı ve onun elini tuttu. "Yapma. Bu hiçbir amaca hizmet etmez. Olduğu gibiydi. Bu kadar aptal olmak benim hatamdı."

Kate'in elini dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerine hafifçe bir öpücük kondurdu. "Bunların hiçbirisi senin hatan değildi Kate, hiçbirisi. Yine de seni giderken gördüm. Buraya nasıl geldin?"

Hâlâ onun elini tutuyordu ve elini orada bırakmak hoştu. Dennis'in elleri güçlü ama inceydi ve onları yumuşak tutmak için biraz zahmete girmişti.

Kaptan Tennant'ın eli onunkini sıcak ve sert bir tenle sardı. Bu ona kendini çok güvende hissettirdi.

"Yaralı askerlerden oluşan bir konvoyla İngiltere'ye geri döndüm. Sanki uyurgezer gibiydim. Uyuşmuştum. Bu halde evime dönmekten korktuğum için ne yapacağımı bilmiyordum. Ama sonra bir gün uyandım. Beni sadece fahişe olarak damgalamadığını, aynı zamanda çocuğunu da piç olarak damgaladığını fark ettim. Bunun bir önemi olmamalıydı. Tanrı'nın gözünde önemi yok. Ama bu doğru değildi ve bunu onun yanına bırakmayacaktım."

Öfke geri döndü, onu kıtanın öbür ucuna taşıyan ve zavallı Bay Rightwell'i son aşamalarda silip süpüren şiddetli alev. "Orduya geri dönmek için yola çıktım. Yapabildiğimde arabalara binmek için yalvardım, yapamadığımda da yürüdüm. Ne duracaktım ne de durdurulacaktım. Dennis benimle gerçek tanıklar önünde doğru dürüst evlenecekti, yoksa Albay Purdue'ya her şeyi anlatacak ve ondan Dennis'i alaydan atmasını *isteyecektim*."

"Ben de seni hep çok mantıklı bir kadın olarak düşünmüştüm."

"Yaptın mı?" Elini canını acıtacak kadar sıkı tuttuğunu fark etti ve bıraktı. "Ben de öyle düşünmüştüm. Sanırım biraz vahşileştim ama sen olsan ne yapardın?"

Yumuşak bir şekilde güldü. "Birçok nedenden dolayı kendimi sizin yerinize koymam zor. Ama böyle bir adamla ömür boyu evli kalmak, özellikle de onu dize getirmişken, hiç aklına gelmedi mi?"

Dizlerine sarılarak doğrulup oturdu. "Hayır. Oldukça ürkütücü. Ama başka ne yapabilirdim ki?"

"Bilmiyorum." Doğrulup oturdu. Yavaşça yanağına dokunmak için uzandı. Kadın ona baktı, havada bir şey sezdi, sonra adamın elinin boynuna dolandığını hissetti. Bu kışkırtıcı, samimi dokunuş karşısında kaskatı kesildi ama geri çekilmedi. Bu

yanlış hissetmedim...

"Ve sen yine köpüklerin içine düştün, değil mi?" dedi usulca. "Benimle evlendin."

"Hiç sanmıyorum."

Bu gözler onu inceledi, dudaklarını inceledi, öyle ki neredeyse onları orada bir dokunuş olarak hissedebiliyordu. "Seni ilk gördüğüm andan beri öpmek istiyordum Kate. Bu ideal bir an olmayabilir ama sahip olduğumuz tek an olabilir. Will

buna izin verir misiniz?"

İlk andan itibaren mi? Ne diyordu? "Beni zaten birkaç kez öptünüz Kaptan, hem de hiç izin istemedim."

"Fark ettiğinden emin değildim. Ama seni düzgünce öpmek istiyorum Kate. Derinden, iyice."

Kate belki de itiraz etmesi gerektiğini düşünüyordu ama nedenini bir türlü bulamıyordu. Ne de olsa evliydim, **ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [Sürümü](http://www.processtext.com/abctxt.html), <http://www.processtext.com/abctxt.html>**

saçma olsa da. Ve dudakları şimdiden bir öpücük için can atıyordu. "Ben... Ben itiraz etmiyorum, Kaptan."

"Charles," dedi onu omzuna doğru çekebilmek için daha yakına kayarken. "Lütfen beni Charles olarak düşünmeye çalış,

en azından bir iki dakikalığına."

Omzu çok geniş ve sertti. Ve yine de rahattı. Doğum sırasında birçok kez ona yaslandığından emindi, ama ilk kez bunu düşünebilmişti. Başına Dennis'inkinden daha iyi oturuyordu. Onun kolu

daha kucaklayıcı, daha güvenli görünüyordu.

Dudakları yumuşaktı ama kılları kesinlikle öyle değildi. İlk defa bir erkek tarafından öpülmüştü.

Dennis'in sarı sakalları oldukça yumuşak olduğu ve tıraş konusunda titiz davrandığı için ağzının etrafında kirli sakal vardı.

Eskiden Dennis'in bu tür şeylere gösterdiği özeni çok çekici bulurdu, ama şimdi kılların verdiği hissi hiç önemsemiyordu.

Yabancı dudakların ısrarlı baskısına ya da yabancı bir dilin onunkiyile ilk temasına da aldırmadı.

Ağırlığını ve ağzını almasına izin verdi ve yeni ve son derece hoş hislere sürüklendi. Adamın kokusu farklıydı. Yıkanmaya fırsat bulamadığından beri günler geçmiş olmalı ki kokusu oldukça keskindi. Ama bu

onu da rahatsız ediyor gibiydi. Ter ve kanın birbirine karışmış kokusu onu heyecanlandırıyordu. Kendisinin de

kendisi de çok narindi.

Hatta daha ileri gitme şansı olsaydı bunun hoş olacağını düşünmeye başladı.

Ne de olsa

evliydi.

Öpücükten geri çekildi, göz kapakları gülümseyen gözlerin üzerinde gevşedi ve neredeyse hülyalı bir hal aldı. "Durmaktan nefret ediyorum ama durmazsam yakında durumumuza hiç uygun olmayan bir halde olacağım."

Kate onun sözlerinden çok, **b u** sözlerin kendi sözlerini yankılamasından dolayı telağla geri itti.

Dennis'le yakınlaşmak hoştu, ama sadece o öpücükte hissettiği ateşin hiçbirisi yoktu.

Belki bu da doğumun bir etkisiydi. Eğer

öyleyse, bu çok mantıksız bir şeydi!

"Böyle gülümsediğinde hoşuma gidiyor," dedi. "Ne gibi?"

Başparmağı kızın ağzının bir köşesine dokundu. "Dudakların tam burada açılıyor." "Öyle mi? Kulağa çok tuhaf geliyor."

"Büyüleyici. İlk tanıştığımızda fark etmiştim."

Ben Dennis Fallowfield'ın fahişesiyken, diye düşündü acı acı. Yüzbaşı Tennant'ın o zaman onu öpmek istediğini söylediğini hatırladı. Onun niyetinin onurlu olduğundan kuşkuluydu.

Son öpüşmelerinden ve bunun ona göndermiş olabileceği mesajdan pişmanlık duymaya başladı. Vücudu **ABC Amber Text Converter Deneme sürümünü** sağladı, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

Dikkat dağıtma. "Korkarım ki

Tuvalete gitmem gerekiyor Kaptan."

Tembel gülümsemesini sildi. "Lazımlığımız yok."

"Öyle olduğunu hiç düşünmemiştim. Ben tuvaleti

kullanmaya alışkınım." "Dışarıda."

"Ben de öyle düşünürdüm."

Güldü. "En cesur şövalye bile bu sorunu senin için çözemez, değil mi?" Ayağa kalktı ve

elini uzattı. "Yürüyebilir misin?"

"Sanırım öyle." Elini onun güçlü elinin içine koydu ve ayağa kalktı. Bir an için sallanmaya başladı ama sonra

kolunun yardımıyla dengesini yeniden sağladı. Ağır pelerinini etrafına sardı, sonra da ona yardım etti.

Binanın yıkık yarısına açılan kapı.

Kadın kaba tuvaleti kullanırken arkasını döndü ve ancak kadın ona dokunduğunda geri döndü.

"İyi misin?"

"Evet."

Adam bir kolunu ona doladı ve kız, adamın omzunun ayaktayken de başı için mükemmel bir pozisyonda olduğunu fark etti. Güçlü eli sırtına sürtünerek neredeyse mırıldanmak istemesine neden oldu.

Neredeyse kendi kendine, alçak sesle konuştu. "Böyle şeyler en lanet anlarda başımıza gelir."

Ne demek istediğini soramadan onu sıcak odaya geri götürdü ve yatağa yatırdı. Tabii ki onun arzusunu yatıştıramayacağı bir zamanda onu çağırdığını kastetmişti.

İzin istemeden yanına uzandı ve onu kollarının arasına aldı. O kadar büyük ve sıcaktı ki, karşı koyma içgüdüğü bir anda eridi ve tekrar uykuya daldı.

Yatağında tek başına, sesler, puslu sabah ışığı ve derin bir yorgunlukla uyandı. Sonra bebeğini hatırladı ve ona döndü.

O gitmişti.

Kaptan da öyleydi!

Perdeyi araladı ve eşyalarını toplamaya çalışan askerlerin şaşkın gözleriyle karşılaştı. Battaniyesini kendine daha sıkı sararak umutsuzca çocuğunu aradı.

Neredeyse çılgılık atacaktı. Ona kocaman sarı dişlerini gösteren, bitkin ve pis bir yaratığın elindeydi. Ama sonra aklı başına geldi. Bu, bir atıngı büyüklüğünde ve renginde dişlere sahip olmaktan kendini alamayan sevimli Peabody'ydi.

Kapı hızla açıldı ve Kate serin havanın etkisiyle battaniyesinin içinde daha da büzüldü. Kapı çarparak kapandı. Kaptan geri dönmüştü. Kırmızı örgülü ceket ve uzun siyah çizmeleriyle Kate'in her zaman büyüleyici bulduğu karizmatik adama bir kez daha benziyordu. Ve oldukça ürkütücüydü.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Gece gerçekten öpüşmüşler miydi? Onu her zaman öpmek istediğini itiraf etmiş miydi?

Bunu asla tahmin edemezdi, özellikle de şu anda onun üzerinde gezinen soğuk, değerlendirici bakışından.

Gece boyunca birbirlerine ne yapmış olurlarsa olsunlar, o artık başa çıkılması gereken bir sorundu.

Geç de olsa dışarıdaki havanın serin olmasına rağmen açık ve güneşli olduğunu fark etti. Eğer buna hazırsa seyahat havası. Buna hazır olmalıydı. Kendini değerlendirirken, bacaklarının arasında sertlik ve biraz hassasiyet hissetti ama özel bir ağrı ya da acı yoktu. Muhtemelen kolayca yorulacaktı ama kampa kadar yürümeyi deneyebilirdi.

Belki de korkmuş görünüyordu, çünkü yüzbaşının ifadesi değişmişti. Tüm alayın Cesur Charles'ın yeniden ölümle yüzleşmek üzere olduğunu bir işareti olarak kabul ettiği o şeytani sırıtışıyla ona baktı.

Ve kazan.

Umut etti.

O adamla evlenmişti.

Kadın çıldırmış olmalıydı. Böyle bir enerjiyle, böyle bir risk almayla asla başa çıkamazdı ve kendini onun gibi bir kadına bağlamak gibi bir niyeti asla olamazdı.

Son yıkıcı karşılaşmalarında, Dennis ona açıkça, bir evladının bile bu kadar büyük bir şey yapmasını beklememesi gerektiğini söylemişti.

ticaretle evlenecekti ve haklıydı da. Onu kendisi için sevmiş olsa da, ilgisinden son derece gururlanmıştı. Yüzbaşı Charles Tennant şüphesiz onun dokunuşunun çok ama çok üstündeydi.

Bebeği şefkatli Peabody'nin elinden kurtardı ve çocuk kocaman sağ kolunda minik bir kundak halindeyken yanına geldi.

"Sadece mümkün olduğunca uzun süre dinlenmeni istedik. Ama artık gitme vakti geldi." "Yapabiliyor musun?" diye sormadı.

Yorgunluğu bir kenara iterek, "Kesinlikle öyle," dedi ve adamın uzattığı eli tuttu. Çekim gücünün ona katkıda bulunduğundan emindi.

Titreyen bacakları kadar, ama onun bunu fark etmemesini umuyordu. Eğer onun baş edemeyeceğine inansaydı

korkunç bir ikilemin boynuzları.

Yine de bugün ne kadar yürüyebilirdi? Belki de gözden uzak olmak yeterli olurdu.

"Acı çekiyor musun?" diye sordu sertçe, onun yılmaz görünme umutlarını yıkarak.

"Hayır. Belki biraz kırılgan. İçim ağır. İyi olacağım." "O zaman ne düşünüyorsun?"

Onun için gülümsedi. "Kötü bir şey yok. Sadece bunların hiçbiri gerçek gibi görünmüyor."

"Oh, yeterince gerçek." Adamlarına birkaç komut verdi ve onlar da iki dakika içinde eşyalarını toplayıp Peabody'nin büyük bir tencere lapa taşımasının ardından kapıdan dışarı fırladılar. "Biz seni terbiye ederken onlar dışarıda yiyecekler."

Kate gülümsemesini kontrol etmek için dudaklarını ısırıldı. Cesur Charles kesinlikle formuna geri dönmüştü.

Ancak bebek onun otoritesini tanımadı ve ağlamaya başladı. Kaptan kaşlarını çatarak ona baktı ve

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

bebeği kucağına aldı. "Sanırım onu beslesen iyi olur. Uzun sürmez."

Gün ışığında utanan Kate, bebeği gömleğinin altına sokmaya çalıştı ama iş hâlâ yeterince zordu

vazgeçti. Bir bakışta adamın kibarca arkasını döndüğünü gördü. "Sanırım ona bir isim versem iyi olacak."

dedi.

Adamın sırtında ruh haline dair hiçbir belirti yoktu, ama "Kesinlikle yapamayız" dediğinde bir mizah dokunuşu olduğunu düşündü.

ona sonsuza dek bebek diyeceksin."

"Biz "i seviyordu ama ona çok fazla güvenmiyordu ve sonsuzluk onun için bir anlam ifade eden bir kavram değildi.

o anda. Emerken neredeyse konsantrasyon içinde kaşlarını çatıyor gibi görünen bebeğe baktı.

Vahşi küçük bir şey. Ona hangi isim yakıştırdı? Kesinlikle Dennis değil. Charles da değil, her ne kadar cazip olsa da. Babasının adı Augustus'tu ve o bu ismi hiç sevmezdi.

"Herhangi bir öneriniz var mı?" diye sordu.

"Kısa bir süre önce iyi bir arkadaşım öldü. Adı Stephen'dı..."

Kate, Binbaşı Stephen Courtenay'i hatırladı; oldukça ciddi bir adamdı, her şeyi bütün yönleriyle ele almayı severdi. Dennis onu çileden çıkarıcı bulmuştu, ama dürüst, cesur ve bütün erkeklere karşı duyarlı olduğunu kimse inkâr edemezdi.

onun emrindeydi. Yası içtenlikle tutulmuştu.

Binbaşı ile Yüzbaşı arasında yakın bir bağ olduğunun farkında değildi ama Binbaşı, Charles the Bold'un zaman zaman ortaya çıkan ateşli dürtülerinin folyosu olabilirdi.

"Stephen, o zaman," dedi, ama soyadını söylemedi, çünkü çocuğa Stephen Tennant demek saçma görünüyordu.

Saçma olarak

Kendine Bayan Tennant diyecek kadar.

Bu tür muammaları sonraya bıraktı.

Yüzbaşı kapıya gitti ve Bay Right-well'i çağırdı. Birkaç dakika içinde bebek vaftiz edildi, Er Peabody

Kate'in kız kardeşi Anne ve Yüzbaşı'nın kuzeni Thomas, İngiltere'deki vaftiz anne ve babalarına vekâleten Onbaşı Milwood ile birlikte.

Diğerleri tekrar dışarı çıktıklarında, "Size biraz yulaf lapası getireyim" diyerek onlarla birlikte gitti.

Birkaç dakika içinde geri döndü ve bebeği

beslerken onu kaşıkla beslemeye başladı.

"Acelemiz var, değil mi?" diye sordu yapış yapış lokmalar arasında. Bu şeyin besleyici olduğundan emindi ama daha önce şekersiz yemeyi hiç denememişti

ve krema.

"Evet." Ona bir kaşık daha itti. "Alayımı bulmalıyım ve savaş başlamadan önce buradan gitmelisin."

Sanki onun sözleriyle çağrılmış gibi, uzaklardan gelen bir gümbürtü her ikisini de susturdu. Bir top sesi. Bunu sessizlik izledi ve **ABC Amber Text Converter Deneme sürümü, <http://www.processtext.com/abctxt.html>**

ikisi de biraz

rahatladı.

Bebeğin -Stephen'in- işi bitmişti ve bu yüzden hemen altını değiştirdi, onu kucakladı ve yere yatırdı. Sonra kaptanın harap olmuş gömleğini çıkardı ve elbisesinin korsajına geri dönmek için çabalamaya başladı.

"Bekle." Yanıma geldi, keskin bıçağını çıkardı. "Onu yolda besleyebilmelisin."

Çekerek

Korseyi kadından uzaklaştırdı, iki göğsünü de yardı ve içine girmesine yardım etti.

"Bu şekilde zor yürüyorum!" diye itiraz ederken, ağırlaşmış saçlarını hala takılı olan birkaç toka ile toplamaya çalışıyordu.

İçinde.

"Üstünde pelerininle iyi olacaksın." Ellerini kızıdan uzaklaştırdı ve bir tarağı kızın saçlarında gezdirmeye başladı.

"Ah!"

"Üzgünüm. Berbat bir durum." Bir de baktı ki, adam onu geri çekmiş ve bir şeyle bağlamış, muhtemelen bir parça

sicim. "Bagaj arabalarının ve kadınların y a n ı n a döndüğünüzde kendinize yeniden çeki düzen verebilirsiniz.

İşte. İşe yarayacaksın."

"Görüyorum ki mecbur kalacağım!" diye karşılık verdi ama gülüyordu. "Siz bir zorbasınız, efendim."

Asık suratını bir parça mizah aydınlattı. "Olmam gerektiğinde. Tabanca kullanabilir misin?"

"Evet."

Ona Dennis'in olduğunu hemen anladığı bir tane verdi.

"Bütün eşyalarını arabaya koydurdum."

"Araba mı?"

"Seni getiren. Dönüş yolundaydı ve yer vardı." "Söylemeliydin!

Yürümek için kendimi zorluyordum."

Bunu görmezden geldi. "Tabanca dolu, o yüzden dikkatli ol." Birden durup ona baktı. "Daha önce hiç evlenmedim."

"Ben de öyle." O anda söylediği keskin sözden pişmanlık duydu.

Parmak eklemlerini Kate'in yanağına sürttü. "Acı çekme, Kate. Asla faydası olmaz." Parmak eklemleri dudaklarına değdi. "Bunun yerine cesur ol."

"Pekâlâ." Onu dudaklarından hızlı ama sertçe öpmek için uzandı. "Teşekkür ederim, Cesur Charles.

Her şey için."

Subay yerine oturmadan önce bir an şaşkınlıkla ona baktı. "Gel.

Gitmiş olmalısınız."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Kadın uyuyan bebeği kucağına alırken o da bohçasını ve battaniyelerini topladı. Kapıdan döndü.

Garip olsa da

Göründüğü kadarıyla burayı özleyecekti.

Sonra uzaklardan gelen bir başka patlama sesi havayı sarsarak onu pratik ana geri sürükledi ve aceleyle tanıdık arabaya doğru koştu, arabada şimdi biri çok kötü durumda olan dört yaralı asker vardı. Bay Rightwell arabanın yanında duruyordu ve belli ki yürümeye niyetliydi.

Adamlar zaten ters yönde yürümeye hazır bir şekilde sıraya girmişlerdi. Tehlikeye doğru.

Kaptan onu kucağına aldı ve eşyalarıyla birlikte arabaya yerleştirdi. "Ana kampla aranızda bir kavga varmış gibi görünmüyor. Eğer bir şeye ihtiyacınız olursa, asla. Thomas Tennant.

March-mont Hall. Strode Kingsley.

Anladın mı?"

"Evet."

"Tanrı seninle olsun!"

Sürücü sanki bu bir emirmiş gibi kırbacını şaklattı ve araba engebeli yolda sarsılarak ilerlemeye başladı.

Kate kendisinden hızla uzaklaşan askerlere usulca, "Tanrı da sizinle olsun," dedi.

* * *

Ana kampa doğru yavaş bir yolculuk yapan Kate'i yorgunluk çökertmişti. Bebek de maceralarından yorgun düşmüş gibiydi ve onu pek rahatsız etmiyordu ama kadınların heyecanlı çığlıkları ve sıcak kolları gülümsemesine neden oldu.

Kate kendini evinde ve güvende hissetti.

Uyurdu. Biri bebeği emzirmek için getirdiğinde uyandı, ama asla onu getirmek ya da temizlemek zorunda kalmadı.

Bu işi sağlıklı bir hayvan kadar çabuk öğrenmişti ve sadece göğsüne yaklaşıp, yumuşak, uykulu ağzının kenarından süt damlayarak doyuncaya kadar şehvetle emmeye ihtiyacı vardı.

"Küçük obur," diye mırıldandı ona, salyalarını silerken. "Bu senin için erkekler."

"Hepsi mi?" Kate, Stephen'ı götürmek için hazır bekleyen Kızıl Jess'e gülümsedi. Jess ellili yaşılarında, birçok erkeğe çocuk doğurmuş, güçlü kuvvetli bir kadındı. Kızıl saçları kırışmaya başlamıştı ama hiçbir şey onun canlılığını azaltmamıştı.

"Hepsi," dedi Jess sırtarak. "Hepsi bir şey için açgözlüdür. Sadece ne olduğunu bul ve onları parmağında oynat."

"Biz de bir şeyler için açgözlü değil miyiz?" Kate yeniden uyanık ve tetikte olduğunu fark etti. Bir yanı öyle olmamasını diliyordu, çünkü karışıklması gereken sorunlar vardı, ama sonuçta kafasının açık ve enerjik olması iyi bir şeydi.

"Elbette öyleyiz. Çoğunlukla şefkat ve bakacak biri. Yoksa neden bebeklere katlanalım ki?"

Jess sırttı, sadece bir boşluğun gölgelediği güçlü dişlerini gösteriyordu. Kate dişinin kırıldığını duymuştu **ABC Amber Text Converter Deneme sürümü**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

ve o buna inanabilirdi.

Jess'i severdi. Ona hayrandı. Ama onun gibi olmak istemiyordu. Hayatının geri kalanını orduda geçirmek istemiyordu.

Belli ki yarı bilinçli iyileşme sürecinde beyni sorunlar üzerinde çalışıyordu ve bu da cevaplardan biriydi. Yine de bir ordu subayıyla evliydi.

Bu da sorunlardan bir diğeri idi.

"Sorun nedir, aşkım?" Jess sordu. "Acı çekmiyorsun, değil mi?"

"Hayır. Hiç de değil. Aslında, bence artık kalkıp işimize bakmanın zamanı geldi."

"İşte benim kızım." Jess uyuyan bebeği bir koluna aldı ve diğer kolunu Kate'e uzattı. Neredeyse kaptaninki kadar büyük ve kaslıydı ve o tuhaf gecenin dokunaklı anılarını geri getirdi.

Kate alçak karyola yatağından kalkmak için yardımını kabul etti, dünyanın durgunlaşmasına izin verdi ve sonra başını salladı.

"Kesinlikle daha iyi."

"Sen de biraz temiz havanın tadını çıkaracaksın. Ben ufaklığı çıkarıp tazeleyeyim. Sen de giyin. Sana yardım etmesi için birini göndereyim mi?"

"Hayır, ben iyiyim."

Kate aceleyle giyindi ve daha az dar olan giysilerinin içine sığabildiğini fark etti. Kendini neredeyse normal hissederek çadırdan çıkıp temiz havaya adım attı.

Ve doğal olmayan bir sakinliğe.

Mary Milwood ateşin yanında oturmuş

tencereyi karıştırıyordu. "Herkes nerede?"

Kate ona sordu. "Savaş, ördekler. Daha

canlı hissediyor musun?"

Kate o zaman genç kadının gözlerindeki karanlık endişeyi gördü. Mary kendine Gillet diyordu ve gerçek bir eş gibi görünüyordu.

Onbaşı Milwood'un. Ancak Kate'de olduğu gibi kimse kanıt istemedi.

Yani, tam bir savaş devam ediyordu ve buradaki tek birlik, deyim yerindeyse, bagajları ve yükleri korumak için bırakılan hafif yaralıları.

Aman Tanrım.

"Teğmen için üzgünüm, ördekler."

Mary'nin sesi Kate'i Kaptan Tennant'la ilgili endişelerinden uzaklaştırdı. Neredeyse "Dennis?" diyecekti ama tam zamanında kendini durdurdu. Yine de derin bir keder içindeymiş gibi davranamazdı.

"Sorun değil," dedi Mary alaycı bir gülümsemeye. "İkinizin arasında her şeyin güllük gülistanlık olmadığı bir süredir belliydi.

Ve seni eve göndermişti. Ama yine de öldü. Oğlu babasız kaldı."

O anda Kate'in aklına, kimsenin kaptandan ve garip evliliklerinden haberi yokmuğ gibi görüldüğü geldi. "Bay Rightwell'e ne oldu?"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Kim? Oh, şu papaz. İyi ellerde olduğunuzdan emin olduktan sonra yoluna devam etti. Brüksel'de önemli bir işi olduğunu söyledi."

Neyse ki Jess o anda kundaklanmış bebekle yeniden ortaya çıktı ve onu birkaç büyük bebeğin yanında güvenli bir köşede battaniyenin üzerine yatırdı. Çocuklar kampın etrafında vahşi hayvanlar gibi koşuşturuyordu. Mutlu ve genel olarak sağlıklıydılar ama

Kate'in oğlunun büyümesini istediğı gibi

değildi. Dennis'in oğlu, yasal olarak

kaptanın.

Ne karmaşıa ama.

Ellerinde bir tür iş olan başka kadınlar ortaya çıktı ve oturup erkekler ve bebekler hakkında konuşmaya başladılar. Konuşmadılar

top sesleri duyulsa bile. Bu kadınların hiçbirisi fahişe değildi -herhangi bir erkeğe açık değillerdi. Fahişeler kampın başka bir bölümünde kendi başlarına kalıyorlardı. Bu kadınların hepsinin savaşıa katılan bir erkeğı vardı ve bu erkeklerden bazıları geri dönmeyecekti.

Kate ordudayken bunu daha önce iki kez yaşamıştı. Hiç kolaylaşmadı.

Doğum hikâyesini dinlemek istiyorlardı ve bu da en az onun kadar iyi bir dikkat dağıtıcıydı. Adamların paniğini ve Yüzbaşı Tennant'ın olaya hakimiyetini anlatması hepsini güldürdü. Kimse savaş bölgesine neden böyle bir durumda gittiğini sormadı ve son dakikada yaptığı evlilikten de bahsetmedi.

Belki de tahmin etmişlerdir, ama insanlar burada asla çok fazla soru sormazlar.

Kate bu konuda konuşmak ve tavsiye almak istiyordu ama bu imkânsızdı. Çocuğına yasal bir baba bulma konusundaki çaresizliğı, her seferinde bir erkeğe bağı kalan ama yasal törenlerle nadiren uğraşan bu kadınlar tarafından hakaret olarak görülebilirdi. Ayrıca kaptan hikayeyi desteklemek için buraya gelene kadar onunla evli olduğunu iddia etmek istemiyordu. Doğru, bu kez elinde evlilik cüzdanı vardı ama Bay Sağ Kuyu gittiğı için şahitleri kaptanın kendi adamlarıydı. Eğer her şeyi inkâr ederlerse, o zaman nerede olacaktı?

Ve Kaptan Tennant'ın kabul edilmiş karısı olmak istiyor muydu? Onun kocası olmak istiyor muydu?

Hangi ay çılgınlığı onları ele geçirmişti?

Savaş herkesin korktuğı kadar kötü geçmişti ama yüzbaşı ölenler arasında değildi. Kampa dönenler arasında da değildi ve ordu daha güvenli bir yere taşındığında Kate hâlâ onun tam olarak nerede olduğunu bilmiyordu.

Elbette sorabilirdi ama içinde bulundukları duruma özellikle dikkat çekmek istemedi.

Herkes onu Dennis Fallowfield'ın gayri resmi dul eşi, çocuğunu da oğlu olarak kabul ediyordu.

Üç hafta boyunca kaptandan haber bekledi. Sessizliğin kendisi bile anlamlıydı. Evlilikleri sadece bir dürtüden ibaretti ve pişmanlık duyuyor olmalıydı.

Sonra bir gün şirket mutemedi ona elli gine verdi. "Dul maaşı," dedi ama göz kırparak ekledi.

"Bunu Teğmen Fallowfield mı ayarladı?"

"Adil ve kurallara uygun diyelim." Kadın onu sıkıştırırsa da, adam başka bir şey söylemedi.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Dennis her zaman para sıkıntısı çekmişti ve eve dönmesi için ona on gine verdiğinde, sanki kanını emiyormuş gibi davranmıştı. Herhangi bir resmi para sadece yasal bir eşe giderdi.

Çadırına -Dennis'in çadırına- dönerken Kate paranın kaptan tarafından ayarlandığından emindi.

Onun için para ayarlamayı başarmış, ama hiç mesaj göndermemiş miydi? Bir mesaj kadar iyiydi. "Git buradan" diyordu.

O zaman kocasının ona söylediği son sözlerin Strobe'daki bir kuzeniyle ilgili olduğunu hatırladı. En azından bu, "İngiltere'ye geri dön" anlamına geliyordu.

Alayına dönmeden önce onun gitmesini bekliyor olmalı!
Onu suçlayamasa da gözlerinden yaşlar

akıyordu.

Yarasını sakladı ve sahile ve bir donanma gemisine doğru giden yavaş bir yaralı treniyle İngiltere'ye dönmeyi ayarladı. Yolculuğunu adamlara bakıcılık yaparak geçirecekti.

Tekrar evinde, arkadaşlarıyla, ailesiyle ve babasının dükkânındaki huzurla birlikte olmaktan memnun olacağına kendini temin etti. Yüzbaşı Charles Tennant onunla durumları hakkında konuşmak isterse, onu her zaman orada bulabilirdi.

* * *

Altı hafta sonra Kate, gözlerinde sevinç gözyaşlarıyla İngiliz topraklarına ayak bastı. Haftalar geçtikçe eve dönme ihtiyacı daha da artmıştı. Ancak bu duygu, ordu hayatıyla işinin bittiğini doğrulamıştı.

Bu kesinlikle onun evliliğini zorlaştırdı.

Bunu şimdilik bir kenara bıraktı ve Aylesbury'ye dönmeye odaklandı. Başa çıkması gereken bir bebeği vardı ama

Ayrıca yardım da aldı. Red Jess onunlaydı.

Jess neredeyse tüm hayatını orduda geçirmişti ve eğer erkeklerini takip ettiyse bile bunu yıllar önce bırakmıştı. Onlardan birkaçıyla da evlenmiş ve cesetlerini ortaya çıkarmıştı. Kate, kadın kendisini yol arkadaşı olarak atadığında GaçırmıÇtı.

"Yaşlanıyorum Kate," demişti Jess. "Tekrar eve dönmek istiyorum. Eğer sıkılırsam, şüphesiz geri dönebilirim."

Kate konuşmaya gerçekten inanmamıştı. Jess canlılık saçıyordu ve erkekleri kendine çekme yeteneği hiç azalmamıştı. Yine de itiraz etmemişti. Bir bebeğin çok fazla iş olduğunu keşfetmişti. Fazladan bir çift el çok iyi olurdu.

Belki de fazladan elleri olmasaydı ve zihni işle meşgul olsaydı daha iyi olurdu.

Bunun yerine, yolculuk düşünmek için çok fazla zaman vermişti.

Ordudaki herkes onun Dennis'in sevgilisi olduğunu düşünmüş, ama ona dul, Stephen'a da normal bir çocuk muamelesi yapmaktan mutluluk duymuştu. Ama ordu düzensiz birlikteliklere ve gayrimeşru çocuklara alışkındı. Aylesbury'de evlilik bağlarına falan önem verirlerdi. Dennis'le evlenmek için evden ayrıldığından, kendisine Dennis'in yasal dulu olarak davranılacağına inanıyordu. Ancak bu inancı hayatının geri kalanında devam edebilecek miydi? Oğlunun hayatının geri kalanı için?

Öyle olduğunu düşünmek istiyordu ama bundan kuşkuluydu. Yolculuğun bir bölümünde Dennis'in ailesini düşündü.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm, http://www.processtext.com/abctxt.html](http://www.processtext.com/abctxt.html)

Sahte büyük teyzesi dışında Dennis'in akrabalarıyla hiç tanışmamıştı ama mutlaka akrabaları vardı. Bir noktada onlarla temasa geçmesi ve Dennis'in oğlu hakkında bilgi vermesi bekleniyordu.

Yapmasa bile onu duyabilirlerdi. Şüphesiz onu sahtekar olarak mahkemeye çıkarırlardı!

Kate doğası gereği son derece dürüst biriydi ve kalbinde o adamla gerçekten evlenmiş olsa da

Sanki bir yalanı yaşıyormuş gibi.

Dürüstçe davranmak doğruyu söylemek olurdu. Ama bu, ailesine ve onu tanıyan herkese bir aptal olduğunu ve çocuğunun babasıyla yasal olarak evli olduğuna dair hiçbir kanıt olmadığını söylemeyi gerektiriyordu. Ona inansalar bile, itibarı zedelenecek ve oğlu bir piç olarak görülecekti.

Tabii Kaptan Tennant ile evliliğini halka açıklamadığı sürece.

Yine de bunu ona nasıl yapabildi? Kendini çılgınca içtikten sonra uyanan ve sarhoşken ne gibi aptallıklar yaptığını merak eden bir adam gibi hissediyor olmalı.

Bebeği ve birkaç bohçayı iskeleden yakındaki bir hana taşırken yorgun bir şekilde, kimsenin bu konulara çok yakından bakmadığı orduda kalmanın daha kolay olabileceğini düşündü.

Otelde Kate bebekle ilgilenirken, Jess de Aylesbury'den Londra'ya gidecekleri otobüs için yer ayırttı. Zihni, kafası kesilmiş bir tavuk gibi sorunların etrafında dönüp durmaya devam ediyordu. Ve bir o kadar da faydasızca.

Yatakta Stephen'ın üzerine eğilerek doğruldu ve iç çekti. Belki de sorunu sadece uykusuzluktu. Bebek bu günlerde onu gecede üç ya da dört kez uyandırıyor ve Jess bazen onunla ilgilense de Kate her zaman onu beslemek zorunda kalıyordu. İyi bir uyku uzun zamandır unutulmuş bir hayaldi.

Eve döndüğünde her şey daha iyi olacaktı.

Kalabalık vagona yerleşir yerleşmez uyuyakaldı, ancak talepkâr bir ağlamayla uyandı. En azından Stephen'ı gizlice göğsüne bastırma konusunda ustalaşmıştı ve Jess bunu kolaylaştırmak için ona elbiselerini nasıl değiştireceğini göstermişti.

Yine de bavulunda, her göğsünün üzerinde kabaca kesilmiş yarıkları olan büyük, şekilsiz bir tane vardı.

Kaptanın hâlâ düşüncelerine hâkim olması endişe vericiydi.

Onun güvenliği için endişeleniyordu. Savaşta ciddi bir yara almamıştı. Tek bildiği buydu.

Ancak düzensiz çatışmalar devam etmiş ve bazı ölümler yaşanmıştır.

Elbette Cesur Charles karanlığa teslim olmazdı. O kadar hayat dolu, o kadar güçlüydü ki, hem zihnen hem de bedenen. Bunun mantıksız olduğunu biliyordu. Dennis yaşamayı seviyordu ama ölüm onu ele geçirmişti.

Hem bebeği hem de göğsünü örten büyük şalın altından Stephen'ın başını okşadı. Artık saçları vardı ama o kadar ince ve sarıydı ki

Görünüyordu. Yumuşak yüz hatlarında da Dennis'e bir benzerlik sezmeye başlamıştı. Yüzbaşı Tennant'ı, kendisinden olmadığı bu kadar açık olan bir çocuğu en büyük oğlu olarak kabul etmek zorunda bırakmayı nasıl göze alabilmişti?

Ama bir yalanı nasıl yaşayabilirdi?

Londra'ya varıp Black ABC Amber Text Converter Trial [version, http://www.processtext.com/abctxt.html](http://www.processtext.com/abctxt.html) adresindeki odaya yerleştiklerinde bütün bunlar yüzünden başı ağrıyordu.

Anchor Inn.

"Sanırım bir uğrayıp Buffs'tan haber var mı diye bakacağım," dedi Jess ve Kate itiraz edemeden çıkıp gitti.

Omuz silkti. Muhtemelen Jess'in Londra'da tanışmak istediği eski ordu arkadaşları vardı. Erkekler. Kate kadından hoşlansa da, erkeklerle birlikte olmaktan çok hoşlanan Jess hakkında hiçbir yanılması yoktu.

Kate bildiğinden emin değildi. Çiçek açtıktan sonra, Dennis sadece halledilmesi gereken bir sorun olmuştu.

-Güvenilmez bir tabancaya benzeyen, beklenmedik anlarda ateş alabilen bir sorun. Geriye dönüp baktığında, ilişkilerinin son ayları çok yorucu geçmişti.

Diğer erkeklere gelince, orduda kadınlarla birlikte kalmış ve diğer askerlerle fazla zaman geçirmemişti. Sadece yüzbaşayı fark etmişti çünkü o çok dikkat çekiciydi - iri, zarif, güçlü. Gerçekten de her yerde dalgalar yaratan bir güçtü.

O gitti.

Dalgalar insanları hırpalayabilirdi, tıpkı onun

gibi. Yine de tüm erkekler bu kadar yıkıcı

değildi.

Aklını Dennis'ten öncesine, babasının kitapçı dükkânında çalıştığı, çoğu erkek olan müşterilerle sohbet ettiği yıllara gönderdi. Bu hoşuna gitmişti,

Özellikle de yaşlı beylerle konuşurken. Genç olanlar, her zaman onurlu olmayan ilgileriyle onu utandırma eğilimindeydi. Özellikle evli erkeklerin iltifatlarından hiç hoşlanmazdı. Kendini kirlenmiş hissedirdi.

Ve şimdi burada, tüm niyet ve amaçlarıyla kirlenmiş bir güvercindi. Zayıflık gözyaşları tehdit ediyordu ve burnunu sümkürdü.

Bütün erkeklere lanet olsun!

Ama belki de Kaptan Tennant değildir.

Jess geç ve biraz sarhoş döndü ama Kate uyuyormuş gibi yaptı. Stephen, bir lütuf olarak, sadece onu uyandırdı.

gece yarısı bir kez yattı, böylece ertesi sabah kendini biraz daha iyi hissetti. Bir hizmetçi kahvaltı getirdi.

Odalarında otururlarken Jess cebinden katlanmış bir haber sayfası çıkardı.

"Arkadaşlarımdan biri b u n u bitirmişti, h a y a t ı m , ben de beğeneceğini düşündüm.

Çok fazla okumadığım için yüksek sesle

okuyabileceğinizi düşündüm."

Kadının yıpranmış yanaklarındaki renk değişimi hiç okumadığını doğruluyordu. Kate bir yılı aşkın süredir yeni bir gazete görmemişti ve bu yüzden gazeteyi isteyerek eline aldı. Gazeteyi tek eliyle tutarak siyaset ve mahkeme haberlerinden parçalar okudu. Jess'in sansasyonel duruşma ve idam haberlerinden hoşlandığını görünce, bunları ayrıntılı olarak okudu.

Sonra durdu.

"Sorun nedir, aşkım?"

Kate kısa makaleyi tekrar taradı. "Burada Jem Suffolk'un otoyol için **ABC Amber Metin Dönüştürücü** Deneme [sürümünün](http://www.processtext.com/abctxt.html) bir hesabı var, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

soygun ve cinayet. Görünüşe göre kurban, Essex'li Thomas Tennant, Vikont Jerrold'un varisi."

"Bu Jem Suffolk'u tanıyor muydun?" Jess ağzı mükemmel jambonla dolu bir halde sordu.

"Hayır, tabii ki değil. Sadece Tennant'ın Kaptan Tennant ile aynı isim olduğu aklıma geldi." Ve Thomas da

kuzeninin.

"Oh, evet. Kaptanın da bir lordla bağlantısı var. Ona kara koyun derler, gerçi onlara öyle demenin bir anlamı olduğunu hiç görmedim. Siyah yün dokumacılık için değerlidir."

"Lord Jerrold'la ilişkisinin ne olduğunu biliyor musun?" Kate, az önce yediği jambon ve yumurtayı kusmakla tehdit eden iğrenç bir batma hissiyle sordu.

Jess başını salladı. "Ama birkaç kişi dışında lord olmak için sırada. Ya da öyle diyorlar."

Kate bu "birkaç kişi" sözüne sıkı sıkıya sarılmıştı ama Aylesbury arabasına bindiğinde bu tuhaf evliliğinden henüz kimseye bahsetmeyeceğini biliyordu. Eğer Kaptan Tennant artık bir unvana sahip olmaya daha yakınsa, yasal varisi meselesi gerçekten de hassas bir hal alacaktı.

* * *

Aylesbury değişmemişti.

Bir an sonra Kate neden böyle düğündüğünden emin olamadı ama o kadar çok değişmişti, o kadar çok Gey yaşamıştı ki bu onu Gağırttı. White Hart'ın tabelası hâlâ güçlkle okunabilecek kadar soluktu ve o da hemen

tanıdığı birkaç kişiyi gördü. Ve

onu tanıyanları.

Birkaç dakika içinde bir kalabalık
toplanmıştı. "Bu Bayan Dunstable!"

"Kate!"

Sonra bebeği gördüler ve hatırladılar. "Evlendin, değil mi? Aileni görmek için eve mi geldin? Ne güzel bir sürpriz!"

Kate bir nefes aldı ve kelimeleri söyledi. "Kocam öldü."

Sessizlik çöktü, sonra yeni bir gevezelikle sarmalandı, onu High Street boyunca evine doğru götüren şefkatli, sevgi dolu bir yaygara.

"Ah, zavallicık."

"Bir askerdi, değil mi...?"

"Yine de, bir çocuğunuz var."

Kalabalık, babasının dükkânının çift kanatlı ön cephesinin önünde durmak için bir sokağa döndü.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Augustus Dunstable Esquire, Kitap, Broşür ve Yazı Malzemeleri Satıcısı.

O da değişmemişti.

Gözyaşları akmaya başladı ve Kate alt dudağını ısırıldı.

Kargaşa duyulmuştu ve kapı, zil şingirdayarak açıldığında Kate'in kısa boylu, tombul annesiyle karşılaştı,

bol gri saçları bir şapkanın içine sıkışmış.

"Yanlış olan ne? ? *Kate! Kate!* Kocacığım, bu Kate. Ve bir bebekle!"

Kate, elinde bir çay fincanıyla küçük salona yerleene kadar daha sonra ne olduğunu pek anlayamadı. Annesi imdi onu görmenin mutluluğu ve kucağındaki minik torununun sevinciyle ağlıyordu. Tekerlekli sandalyesindeki babası gülümsüyor ve bağını sallıyordu ama her zamanki gibi pek bir eway söylemiyordu. Niyeti bu olsa bile, acıklı hikyesine bağlamanın zamanı değildi.

"Ah canım," dedi annesi belki de onuncu kez, "zavallı Teğmen Fallowfield için çok üzülüyorum.

Ne kadar çekici bir ge adam. Bir askerle evlenmen konusunda ewayhelerim vardı canım. Ama çok cesur olduğuna eminim. Ve bu ufaklık da onun sureti. Onun sureti! Eminim ailesi için bir teselli olacaktır."

Kate'in annesi kelimelere vurgu yapmadı ve Kate de kelimelerin akıp gitmesine izin verdi. Yine de dğndğ gibiydi. Hayat basit olmayacaktı.

Dennis'in ailesinin kaçınılması gereken bir sorun olduğunu dğnmğt. Ancak annesi haklıydı. ewayhesiz yas tutuyorlardı ve çocuğu hakkında bilgi sahibi olmak onları rahatlatabilirdi.

Ailesinin Midlands'da yağadığından geliğigzel bir ewayilde bahsetmiğti ama bundan fazlası yoktu. Bildiği kadarıyla onlardan hiç mektup almamığ ya da gndermemiğti. Ordudan aldığı maağla geçinmek zorunda kaldığından sık sık yakındığı için kesinlikle hiçbir fon almamığtı.

Belki de yakın bir ailesi yoktu. Buna tutunmuğtu. Aslında, "Dennis'in ailesi yoktu." demek istiyordu.

"Aileniz yok mu?" diye sordu annesi, bağını bebekten kaldırarak. "Ah, zavallı adam! Peki ya eway büyük teyze?"

"Oh, evet. eway, *ona* sahipti." Kate tam yağlı kadının öldüğünü söyleyecekti ki, bunun sözde mirasla ilgili soru iğaretleri yaratacağını fark etti. "Ama o bir münzevi ve çok tatsız biri. Oraya bir bebek götürmek istemezdim."

Kelimeler ona tahta gibi geliyordu ve suçluluk duygusuyla renklendiğinden emindi. Yalan söylemekten nefret ederdi.

"Belki büyüdüğünde, canım," dedi annesi. "Bir miras vardı, değil mi? Küçük Stephen'ı bu şanstın mahrum etmek aptallık olur."

"Sanırım öyle."

Belki de her şey Stephen büyüyene kadar ertelenebilirdi. Zamanla bu karmaşaya bir çözüm bulacağı kesindi.

Jess'in bir süre Kate'le kalmayı düğündüğü anlaşıyordu ve ailesinin çok az hizmetçisi olduğu için, bakıcılık ve genel yardımcılık rolünü oynaması uygun olacaktı. "Ama iyi davran, Jess," diye uyardı Kate.

"Ailem burada saygı görüyor ve herhangi bir skandal çıkmasını istemem."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Gerektiğinde bir kilise kedisi kadar düzgün olabilirim, Bayan Fallowfield," dedi Jess, ona düzgün bir hizmetçinin yapması gerektiği gibi hitap ederek ve hatta reverans yaparak.

Kate'in aklına ilk kez Jess'in Dennis'le hiç evlenmemiş olduğuna inanması gerektiği geldi. Yalan söylüyordu.

herkese. Bu çetrefilli meseleyi gündeme getirmek cazipti ama görmezden gelmek daha da cazipti.

Kate her Geyi görmezden gelmekte o kadar başarılıydı ki, dükkâna girip raflardan Büyük Britanya'nın soyluları hakkında bir rehber seçmesi için üç gün geçmesi gerekti.

Kitapçı dükkânının işletmenin yanı sıra babası bir kitap koleksiyoncusuydu ve dükkân bir tür açık kütüphane olarak faaliyet gösteriyordu

Halk için. Her türden referans kitapları tuttu ve insanlara ihtiyaç duydukları bilgileri bulmaları için güler yüzle yardımcı oldu.

Kate kitaplarda gerçekleri arama konusunda da aynı derecede becerikliydi.

Rehberde Vikont Jerrold'a ayrılmış sayfaya doğru ilerledi. Montague Arthur Tennant, 1683 doğumlu. 1709 Mary FitzMarshal ile evlendi. Çocukları var: Mary 1710, Catherine 1713, Thomas 1715, Eliza 1720, Elizabeth 1727.

Sadece bir oğul mu? Ama Thomas öldüğünde otuz yaşındaydı. Elbette evlenmiş ve kendi oğullarını doğurmuş olmalıydı?

Gözleri Lord Jerrold'un sahip olduğu mülklerin detaylarını tarayarak varisle ilgili bölümü buldu.

Thomas Arthur Tennant. 1742 Sophie Earlingham ile evlendi. Çocukları var: Mary, 1743.

Kate başlık sayfasına geri döndü. Bu geçen yılın sayısıydı! Şimdiye kadar bir oğlu olmuş olabilirdi. Lütfen bir oğlu olsun.

Sonra kendini sakinleştirdi. Öyle olmasa bile, Kaptan Tennant sıradaki kişi olmayabilirdi. Bu kitaptaki hiçbir şey

Yine de ona söyle. İhtiyacı olan şey önemli ailelerin bir listesiydi.

Çok geçmeden bir tane buldu ama on yıllıktı. Bu yeterli olabilir. Bu kitap bölgelere göre düzenlenmişti.

Strode Kingsley, Essex sayfasına döndü.

Bölgenin başlıca evi, yukarıda belirtildiği gibi Jerrold Vikontu Montague Arthur Tennant ve ailesinin evi olan Marchmont Hall idi. Oak House'da Dul Leydi Tennant ve Bayan Eliza Tennant yaşıyordu, şüphesiz Dul Leydi'nin kızlarından biri refakatçi olarak görev yapıyordu. Dowager, Lord Jerrold'un annesi olabilir.

Grailings'de Bay Charles Tennant, karısı, iki oğlu ve iki kızı yaşıyordu. Oğulları yaş sırasına göre Charles ve Arthur'du. Kaptanın henüz otuz bir yaşında olduğunu belirtti.

Kate kitabı yavaşça kapattı. Thomas trajik ölümünden kısa bir süre önce bir erkek çocuk sahibi olmadıysa, Yüzbaşı Charles Tennant babasından sonra artık bir unvanın varisiydi.

"Orayı neden kazıyorsun?" diye sordu babası sevecen bir tavırla. "Çalışmana gerek yok canım, artık

ilgilenmem gereken bir bebek var."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Kate gülümsemesinin ikna edici görünmesini umarak ortaya çıktı. "Ama hoşuma gidiyor baba. Jess ve annem Stephen'ın üzerine titredikleri için beslenme zamanı dışında bana pek ihtiyaç duyulmuyor."

Kıkırdadı. "Evet, annen cennette, değil mi? Eve geldiğin için teşekkür ederim Kate." "Bana izin verdiğin için teşekkür ederim." Gri kaşlarını kaldırdı. "Seni geri çevirebilir miyiz? Ama kocanızın ailesine karşı da bir göreviniz var. Öyle mi?

kimi arıyordunuz?"

Elbette hangi kitaplara baktığını çok iyi biliyordu. "Evet," diye yalan söyledi, kendini en büyük günahkâr gibi hissediyordu. "Yine de hiçbir şey bulamadım." "Ah şey, bazı insanlar ne yazık ki yakın akrabalarından yoksundur. Yine de şu büyük teyze var. Bir gün

Elbette onunla irtibata geçmeli ve ailesini sormalısınız."

Bu bir emirdi ve mesele unutulmayacaktı. Bu aldatmacayı yönetmeyi nasıl düşünmüştü?

Bir müşteri geldi ve dikkati dağıldığı için mutlu bir şekilde ona hizmet etmeye gitti. Tabii ki kendisine sempati gösterildi ve orduda geçirdiği zaman hakkında konuşmaya ikna edildi. En azından bu tür konulardan düpedüz yalan söylemeden bahsedebiliyordu.

Günler çok geçmeden, suçluluk duygusu ve illüzyonunun her an çatlayıp yalancı olduğunu ortaya çıkaracağı korkusu dışında hoş olabilecek bir düzene girdi. Bu da onu ve kaptanı felakete sürükleyecekti.

Diğer kitaplara da bakmış ve korktuğu gibi, bir unvanı miras almanın basit olmadığını görmüştü. Yeni bir asil Lordlar Kamarası'ndaki yerini almak için başvurduğunda, bir komite iddiasını araştırıyordu. Normalde bu sadece *formaliteydi* ama bazen derinlere iniyorlardı. Bir vakada, daha sonra sahte belge düzenlemeye çalışmış olsalar da, anne ve babası doğumunda evli olmadıkları için bir adam unvandan mahrum bırakılmıştı. Stephen'in durumunda ise, ne o ne de kaptan istemese bile onun gerçek lord olduğu konusunda ısrar edebilirlerdi.

Thomas Tennant'ın bir oğlu olduğu umuduna sarılmıştı ama yine de şüphe uyandırmadan Tennant ailesi hakkında daha fazla bilgi edinmenin bir yolunu bulamamıştı.

Kaptanın hâlâ hayatta olup olmadığını da bilmiyordu.

Herkesin okuması için dükkândaki bir masanın üzerinde duran gazetelerden kaçıyordu. Tanrıya şükür Jess okuyamıyordu, yoksa

ordu haberlerine göz gezdirirdi. Kate'e sık sık bu tür haberleri ona okuması için yalvarırdı ama Kate her zaman bir bahane bulurdu.

Korkunç bir şekilde, kaptanın ölmüş olmasının çok uygun olacağını düşünmeden edemiyordu. O **ABC Amber Text Converter Deneme sürümünde**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

ancak göğsünde gerçek bir fiziksel acı hissetti. Adamı neredeyse hiç tanıımıyordu, öyleyse neden onun dünyasının bu kadar önemli bir parçası gibi görünüyordu?

Ne de olsa o senin *kocan*, diye hatırlattı küçük bir ses ona.

Unutmayı tercih edeceğinden emin olduğum bir gerçek.

Belki de değildir. Kimse onu zorlamadı. Belki de gerçekte evlenmek isteyecektir.

Ve kendi kanından olmayan bir oğlu kabul etmek mi? Ve bir dükkandan bir eş?

O zaman belki sizinle iletişime geçer ve ne yapmanızı istediğini söyler.

Belki de yapacaktır, diye düğündü Kate, konuyu bir kez daha zihninin gerisine iterek.

Ancak Charles Edward Stuart İskoçya'ya ayak bastığında ve Stuartların tahtta hak iddia etmesini desteklemek için bu ulusu ayaklandırmaya çalıştığında, gazetelere daha fazla direnemeyeceğini anladı. Herkes isyan hakkında konuşmak istiyordu ve o da en az onlar kadar ilgiliydi.

Bu yeni tehditle yüzleşmek için kıtadan birliklerin geri çağırılması hikayenin önemli bir parçasıydı, ancak Bufflar hakkında hiçbir şey görmedi. Önemli bir habere rastladığında ise bu oldukça tesadüfi bir durumdu.

Tennant ismi gözüne çarptı. Görevini bırakan subayların listesi arasındaydı ve gazetenin editörü özel bir not eklemişti.

Binbaşı Charles Tennant -yani terfi etmişti- oğlu ve varisi Thomas Tennant'ın bir haydut tarafından acımasızca öldürülmesinin yasını tutan yaşlı amcası Lord Jerrold'a destek olmak ve yardım etmek için görevinden istifa etmişti

Jem Suffolk, Colchester Ağır Ceza Mahkemesi'nde işlediği suçtan dolayı asıldı. Binbaşı Tennant artık vikontluğun varisiydi.

İşte oradaydı ve bu babasının öldüğü anlamına bile geliyor olmalıydı. Sırada o vardı.

Ve Şimdi İngiltere'deydi.

Bu gerçek içinde saçma bir heyecan yarattı, ta ki adamın onunla iletişime geçmediğini fark edene kadar.

Artık bir unvanın varisi olduğu gerçeğine eklenen sessizliği, meseleleri basitleŐtirmeliydi. Sessiz kalmalıydı.

onun hatırı için.

Ancak bu durum onun vicdanını rahatsız ediyordu, böylece İskoçya'daki çekiŐme, ülkedeki savaŐan sadakatlerin yanında  nemsizleŐti.

Aklını. Kate'in annesi bunu fark etmiş olmalı ki bir gün onu salondaki bir sandalyeye itti ve Şöyle dedi,

"Kate, bana sorunun ne olduğunu söyle."

Kate bir kez daha yalan söyleyecek gücü bulmaya çalıştı ama başaramadı. Annesine tüm üzücü hikayeyi anlattı, en çok da

Gözyaşları.

"Pekala!" dedi onu Anne, oldukça titriyor ile  fke.
"EĞer Dennis Fallowfield hala hayatta olsaydı, keşke olmasaydı derdi!"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Kate güldü ve burnunu sümkürdü. "Kaptan Tennant da öyle demişti."

"Doğru ve yanlıŐı bilen bir adama benziyor. Peki Kate, ne yapacaksın?"

Annesi sevecen, yumuşak görünümlü bir kadındı ama Kate onun doğru ve yanlış anlayıŐının sağlam olduğunu biliyordu.

Ahlaki çitin üzerinde oturmak kabul edilemez. "Sence ne yapmalıyım?"

"Buna sen karar vereceksin canım, ama bundan kaçamazsın. Yüzbaşınız -ya da şimdiki adıyla binbaşınız- da bu ikilemin içinde. O evli ve bu yüzden tekrar evlenemez. Yine de isteyebilir. Sana bir eş sağlamanın görevi olduğunu düşünebilir.

bu unvanın varisi."

"Onun bir kardeşi var..."

Annesi ona bir bakış fırlattı. "Onu iffete mi yoksa günah dolu bir hayata mı mahkum edeceksin?"

Kate olaya tam olarak bu açıdan bakmamıŒtı, çünkü kaptanın iffetli bir yaŒam sürmediğini gayet iyi biliyordu.

Bununla birlikte, kendi ailesini kurmak isteyebileceği de doğruydu.

Çocukluğunda bıraktığını sandığı bir alışkanlıkla bir tırnağını kemirdi. "Ama evliliğimizi açıklarsak, Stephen onun yasal varisi olacak."

"Bunu aşmanın bir yolu olmalı."

"Belki, ama sadece her şeyi korkunç bir skandal haline getirerek. Bu beni bir fahişe, Stephen'ı da bir piç olarak dünyaya damgalayacaktır. Bunu gerçekten yapmalı mıyım?"

Annesinin beti benzi attı. "Zavallı masum. Keşke teyze, refakatçi ve din adamını oynayan aktörleri bulabilseydik. Hâlâ tanıklık edebilirlerdi."

"Peki sizce bunun ihtimali nedir?" "Balık

yağmuru kadar olası. Ah Kate, zavallı Kate."

"Ama ben ne yapacağım, anne?"

"Bence Binbaşı Tennant'ı görmeye gitmeli ve konuyu tartışmalısınız. Belki o bu durumdan bir çıkış yolu bulabilir. Hatta

Eğer değilse, ona bir söz hakkı borçlusunuz."

"Eğer bundan bahsetmek isteseydi beni bulabilirdi!"

"Belki de bu konunun açılmasını istemediğinizi düşünüyor. Hadi, hadi," dedi hızlıca, "çekingenlikle bir yere varılamaz ve konuşarak ortalık yatışabilir.

"Konuşmak beni daha derin bir çukura düşürebilir," diye mırıldandı Kate, bir olasılığın yakıcı bir Çekilde farkındaydı. Binbaşı Tennant'ın gerçek ve tek karısı olabilir ve bu nedenle onu iffetli ya da günahkâr bir hayattan kurtarmak zorunda kalabilirdi. Bu düşünce dehşet vericiydi ama ahlaksızca bir *çekiciliği* de vardı.

Doğumdan sonraki haftalarda tüm arzularının tükendiğini düşünmüştü. Ancak zaman onu iyileştirmişti ve şimdi bedeni her an bir erkeği arzuluyordu. Arzusunun, iyi günlerinde tatmin edici bir sevgili olan Dennis'e yönelik olmasını beklerdi. Bunun yerine, Kaptan Tennant'ın kollarında yattığı, o uzun ve heyecan verici öpücüğün anıları daha erotik fantezilere dönüştü.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Gerçekten çok utanç vericiydi.

"Belki de beklemeliyim," dedi ve raftaki bakır kalıplarla uğraşmak için ayağa kalktı. "Stephen kolay bir gezgin olmak için çok genç..."

"Stephen altı aylık oldu ve artık onu emzirmediğiniz için siz olmadan da yapabiliyor. Pap alıyor.

ve keçi sütü iyi gelir."

"Ülkeyi tek başıma zor geçerim." "Jess'i al."

"Seni terk etmekten nefret ediyorum..."

"Daha önce de üstesinden geldik, yine gelebiliriz."

Kate kaçan bir tutam saçını geriye itti. "Bu konuda kararlısın, değil mi anne?"

"Doğru, canım."

Kate iç çekti. "Evet, doğru. DiĞçiye gitmek gibi korkunç olacak ama bittiğinde kendimi daha iyi hissedeceğim."

Annesi ayağa kalktı. "Güzel. Umarım bu üzüntün sona erer. Ama babana neden seyahat ettiğini söyleme. Bu onu sadece üzecektir. Sadece bir asker arkadaşını ziyarete gittiğini söyleriz."

"Yalan mı anne?" Kate alay etti.

"Tam olarak değil." Ama annesinin rengi yükselmişti. "Nasıl endişelendiğini biliyorsun."

"En az senin kadar." Kate kendisinden bir baş daha kısa olan annesine sarıldı. "Aşk bu mu, tüm bu koruma?"

Kurnaz mavi gözler yukarı baktı. "Aşk mı? Charles Tennant'ı bu yüzden mi korumaya çalışıyorsun?"

Kate renginin açıldığını hissedebiliyordu. "Aşk mı? Adamı tanımıyorum bile!"

"Babanla Michaelmas panayırında tanıştım." Kate'in annesinin gözleri geçmişe bakarken odaksızlaştı. "Elbette birbirimizi daha önce de görmüĞtük. Ama ilk kez o zaman gerçekten fark ettik, ne demek istediğimi anlıyorsundur. Günün çoğunu birlikte geçirdik ve ikimiz de biliyorduk. Bazen böyle olur, Kate."

Kate bir tür tanıma duygusuyla ürperdi.

"Ama ya imkânsızsa?"

Annesi onun yanağını okşadı. "Çok az şey gerçekten öyledir, canım. Sen şu Strode Kingsley'e git ve genç adamla konuş."

Aylesbury'den Strode Kingsley'e gitmek kargaların uçtuğu kadar uzak bir mesafe değildi ama posta arabasıyla Londra'ya girip çıkmak için bir yolculuk daha yapmak gerekecekti. Bu yüzden

Kate kalan elli ginenin bir kısmını Jess'le birlikte ülkeyi boydan boya kat etmeleri için bir posta arabası kiralamakta kullandı.

Jess çok etkilenmişti. "Çok güzel," dedi ve kırmızı döşemeli iki koltuktan birine yerleşti.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Daha önce hiç postayla seyahat etmedim."

"Ben de öyle." Araba hanın avlusundan yola çıkarken Kate ekledi: "Binbaşı Tennant'la aramızdaki ilişkiyi hep biliyordun, değil mi?" Jess omuz silkti. "Söylentiler biz ayrılmadan önce kampa ulaşmış."

Beni şaşırtmadı. Daha önce görmüştüm.

Arada sırada sana bakışını." Kayışa tutundu. "Tanrım, hızlı gidiyoruz."

"Şık bir şekilde seyahat etmenin avantajı. Nasıl yani, bana baktın mı?"

Jess ona döndü. "Bütün erkekler sana baktı, bu yalan değil, ama kaptanın gözlerinde o bakış vardı. Sadece hayranlık değil. Sadece şehvet de değil. Ondan daha fazlası. Eğer bilmiyorsanız tarif edemezsiniz. Bir erkeğin senin olduğunu anladığında

göz kırpma."

"Yanılıyor olmalısınız! Neredeyse hiç konuşmadık."

"Bunun konuyla ne ilgisi var? Şimdi bir subay arkadaşının kadınıyla oynaşacak hali yoktu ya?"

Özellikle de aralarındaki ilişkiler en iyi zamanlarda bile çok samimi değilken."

Kate, Jess'in yorumlarını kendi anılarına uydurmaya çalıştı. "Birbirlerinden hoşlanmıyorlardı, değil mi?"

"Hiç olmadı, teğmen seninle döndüğünde daha da az oldu. Ama teğmen iyi bir askerdi ve garip bir şekilde ikisi savaşta birlikte iyi çalıştılar. Yüzbaşı bunu bir kadın için riske atmazdı." Kate pişmanlıkla gülümsedi. "Bu beni yerime koyuyor." Jess başını salladı. "Siz kentsoylular. Her şeyin bir yeri vardır. Doğacak bir bebek olduğunda erkeklerin duyguları hakkında endişeleniyor muyuz?" "Ben kesinlikle düşünmedim."

"Öyle umuyorum. Ve evliliğe bakın. Anladığım kadarıyla teğmen seninle evlenmediği için üzgünsün ama evliliğin ve o kutsal yeminlerin ne faydası var? Papaz gelip bir adama karısına tapmasını ve tüm dünyevi mallarını teslim etmesini mi söylüyor? Pek olası değil. Ama bir kadının kocasına nasıl itaat etmesi gerektiği konusunda vaaz verecektir. Ben evliliğin mantığını anlayamıyorum."

"Bir kadına yasal koruma sağlıyor ve çocuklarını meşru kılıyor."

"Peki zavallı küçük piçlerin hayatını kim zorlaştırıyor?" Jess konuya ısınmaya başlamıştı ve Kate onun iyi bir hatip olacağını düşünmeden edemiyordu. "Kilise ve yasaları yapan adamlar, işte onlar!"

Korumaya gelince, birkaç kelime bir erkeği saygılı ya da sadık yapmaz. Önemli olan size nasıl davrandıklarıdır. Ve eğer size kötü davranırlarsa, onlara bir tane çakarsınız ya da gidip elindekinin kıymetini bilen bir adam bulursunuz.

Eğer evli değilseniz, sizi durduracak hiçbir şey yok."

Kate bir kahkaha patlattı. "Oh, Jess! Ne kadar doğru. Gerçi Aylesbury'de işler böyle yürümüyor."

Jess sırıttı. "Anladığım kadarıyla. Seni yerleştirdikten sonra Buffs'a geri dönmeyi düşünüyorum. Orduda işler daha basittir."

* * *

Kate, Strode Kingsley'de Jerrold Arms adında küçük bir han olduğunu öğrenmiş ve birkaç günlüğüne kalacak yer talep etmek için mektup yazmıştı.

kendisi ve hizmetçisi. Hancı onu nazikçe karşıladı ve merakı

amacının göz ardı edilebilecek kadar ince olduğunu söyledi.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Adamın, kızının bir arp teli gibi sıkıca çekildiğini görmemesine şaşırmıştı.

Küçük köye ilk adımını attığı andan itibaren Binbaşı Tennant'ı her an görebileceğini düşünmüştü. Onu aramak için akşam sokaktaki birkaç insanı incelemişti. Ne aptallık. Gün ışıırken orada olması için hiçbir neden yoktu.

soluyordu.

Onu tanıyamayacağından endişe ediyordu ama bunun imkânsız olduğundan da emindi. Doğru, biraz yetenekli olsa bile yüzünün doğru bir resmini çizmekte zorlanırdı ve çiftlik evindeki o vahşi geceye dair anıları neredeyse rüya gibiydi. Ama Buffs'la geçirdiği tüm zaman boyunca onun varlığının farkındaydı - boyunun, geniş omuzlarının, yürüyüşünün. Evet, yürüyüşü. İri bir adama göre zarifçe hareket ediyor, açık alanlarda kapalı alanlardan daha rahat görünüyordu. Ve sanki yeryüzündeki yerinden eminmiş gibi kendinden emin yürüyordu.

Bu yürüyüşü tanıyacaktır.

Kendisine çok benzeyen bir akrabası yoksa, onun da yüz hatlarını tanıyacağı kesindi. Koyu renk saçlar, koyu renk gözler ve çok kararlı bir çeneden oluşan o kombinasyonu asla unutamazdı.

Kate o akşam, gerginliğin içinde bulunduğu durumu tanımlamanın tek yolu olduğuna karar verdi. Çirkinlik sayılmazsa, hemen Grailings'e gidip onu görmeyi talep edecekti. Ne var ki, günün ortasında beklenmedik bir anda ortaya çıkmak yeterince kötüydü. Bunu akşam vakti yapamazdı.

En azından Jess'in yemeğın hakkını verdiğıne sevinerek mükemmel bir akşam yemeğı seçti. Bir süre odalarında gezindikten sonra dışarı çıkacağını duyurdu.

Jess biraz isteksizce ayağına kalkınca Kate ona el salladı. "Gün batmadan önce caddede bir aşağı bir yukarı yürüyeceğim. Bu kadar küçük bir yerde hanın görüş alanından bile çıkmayacağım."

Pelerinini giydi ve merdivenlerden inerek açık olan tek musluk odasına çıktı. Hancının ve müşterilerinin meraklı bakışlarının tekrar farkına vardı. Böyle küçük bir köyde her yeni yüz dikkat çekici olurdu ve o da yüzünün her yerde dikkat çekici olduğunu biliyordu.

Umursamaz görünmeye çalışarak kapıya doğru yürüdü ve neredeyse içeri giren biriyle çarpıştıyordu.

Karanlık, iyi hatırlanan gözlere baktı. Şaşkın gözlere. "Kate?"

"Oh. Oh hayır!" Ellerini yüzüne doğru çevirdi ve utanç verici bir "Oh hayır!" daha mırıldandığını duydu.

Kolundan tuttu ve onu geri çevirdi. "Bu karşılaşmanın tamamen tesadüf olduğuna beni ikna etmeye çalışırsan, sağlığını zorlarsın, biliyorsun."

En azından bu gözlerde bir gülümseme gizliydi ve onun toparlanmasına izin veriyordu. "Eminim ki efendim, birçok insan bu şirin hana özel bir sebep olmaksızın uğruyordur."

"O zaman hepsi hayalet olmalı, çünkü onları hiç görmüyoruz. Nasılsın Kate?" Eli Kate'in kolunda kaldı ve gözleri Kate'in gözlerine sabitlendi.

Kate yanaklarının sıcaklığına rağmen soğukkanlı olmaya çalıştı. "Pekâlâ, Kaptan. Hizmetçim üst katta." Bir hizmetçisi olduğunu bilmesi önemli görünüyordu. Sonra hizmetçinin kim olduğunu anladı ve daha da ateşlendi. Sonra ona "Kaptan" dediğini fark etti.

Bu önemli karşılaşmayı böyle planlamamıştı.

Dudakları hafifçe seğirdi. "İçimden bir ses dışarı çıkmamı ve kendini toparladıktan sonra tekrar gelmemi söylüyor."

Kate derin ve sakın bir nefes aldı. "Seninle konuşmaya geldim. Yarın sizi ziyaret etmek niyetindeydim."

"Bu elbette çok hoş olurdu. Ama şimdilik, amacınızın bu olduğunu varsaydığım için neden dışarıda dolaşmıyoruz?" Adam kolunu uzattı ve kadın da kolunu onun koluna koydu. Yerlilere göz ucuyla bakınca derin bir uykuda olduklarını gördüm.

ama gizemli ziyaretçi sorununu çözdükleri için memnun görünüyorlardı.

"Nasılsın Kate?" diye tekrar sordu Strobe Kingsley'in yola en yakın yeri olan basit patıkada yürümeye başladıklarında. Sorunun tekrarlanması onu rahatlattı. Belki o da kendisi kadar telaşlıydı.

"Pekâlâ. Ya sen?"

"Birinci sınıf dalda. Bebek mi?"

Ona gülümsedi. "Güzel ve sağlıklı. Şimdi oturuyor."

"Memnun görüldüğünüze göre programa uygun ya da programın

ilerisinde olduğunu varsayıyorum." "Biraz ileride."

"Harika bir gururlu anne oldun Kate. Ve iyi görünüyorsun. Yaşamak için uygun bir yerin olduğunu varsayıyorum."

"Evde yaşıyorum tabii ki." Renginin yükseldiğini hissetti. "Herkes düşünüyor ki

... Herkesin Dennis'le olan evliliğimin onaylandığını düşünmesine izin verdim. Ben sadece bir savaş duluyum."

"Bunun en basiti olduğuna eminim."

Sesinde bir çekingenlik mi vardı? "Evet. Ama esas olarak seni düşünüyordum." Köyün sonuna gelmişlerdi ve yoldaki bir viraj onları batan güneşin yaldızladığı tarlaların arasından çıkarıyordu.

Durakladı. "Ben mi? Neden?"

Açıklarken onu inceledi. "İngiltere'ye varır varmaz kuzenin hakkında bir şeyler duydum. Bunun sonuçlarını merak ettim. Bunun akıllıca olacağından emin değildim..."

"Evli olduğumuzu duyurmak için mi? Neden olmasın?"

Evet, rezervdi. Hatta tasmalı öfke. Neden? "Dennis'in oğlunun, amcanın unvanının varisi olmasını isteyemezsin."

Adam ondan ayrıldı ve kaba bir çite yaslandı. Alevli güneş, güçlü yanağının kenarı boyunca ve vücudunun uzunluğu boyunca parlıyor, ateş ışığında onu rahatsız edici bir şekilde hatırlatıyordu. "Belki de benimle olan ilişkiden pişman olmuştur."

"Hayır, tabii ki hayır! Çok minnettarım, çok

minnettarım." "Minnettarım. Rica ederim,

eminim."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Gerçekten! Beni tekrar görmek *isteseydiniz*, Yüzbaşı-Binbaşı-sadece ziyaret etmeniz yeterliydi."

"Memleketiniz ya da kızlık soyadınız hakkında bir fikrim olsaydı bunu yapmaktan memnuniyet duyardım. İngiltere'de kaç tane kitapçı olduğu hakkında bir fikriniz var mı?"

Kate elini titreyen göğsüne götürdü. "Beni mi arıyordunuz?" "İyi bir

subay karısını kaybetmez."

"Ben gerçekten senin karın değilim..."

"Çok iyi bildiğim bir gerçek."

Adamın söyledikleri kadının nefesini kesti. "İsteyemezsin-"

Çitin üzerinden sertçe itti. "Bu fikrin tatsız olduğunu görüyorum. Daha fazla konuşmayacağız-"

"Dur!" Fiziksel olarak onun yolunu kesti, hışımla uzaklaşacağından korkuyordu. "Öyle demek istemedim."

Onu itip geçmedi ama katıydı. Korunuyordu.

Cesaretini toplayarak bir elini onun göğsüne koydu. "Tam olarak senin olduğunu düşünmeye bile alışkın değilim..."

karım, Yüzbaşı. Binbaşı, kahretsın!"

Belki biraz rahatlamıştır. "Bana Charles dersin sorunlarından birini çözmüş olursun."

Kuru dudaklarını yaladı. "Charles, o zaman."

"Teşekkür ederim. Şimdi, tam olarak karım olma konusuna gelirsek?" Belki de gözlerini sıcak gösteren sadece batan güneşti. Kate öyle düşünmüyordu. Kendisi de oldukça sıcak hissediyordu ve akşam güneşi çok az ısı veriyordu. Ama bu konuda ne istiyordu ki?

"Bu. . tamamen ihtimal dışı değil," diye fısıldadı.

Elini tuttu ve iki eldiven arasından onun dokunuşunu net bir şekilde hatırladı - iri, güçlü, mesleğinden dolayı nasırlaşmış

savaşın. "Ben, en azından, bunu düşündüm. Tanrım, çok düşündüm. Seni istiyorum, Kate."

"Karın olarak mı?"

Tek kaşını kaldırdı. "Sen benim karımsın."

"Ama bu çok karmaşık!"

"Öyle mi? Bana oldukça basit görünüyor." Çenesini eğdi ve onu öptü. Yavaş bir ilerleyişti, geri çekilmek için yer bırakıyordu, ama kız direnç göstermeyince ileri doğru itti ve onu tamamen ele geçirdi.

Gece öpüşmüşlerdi, iki yabancı çok yakın, çok erken ama karanlık saatlerde temasa ihtiyaç duyuyordu.

Bu kez, sanki ilk öpüşmesiymiş gibi, ilgiyle ve merakla onun tadına baktı. Açgözlülükle ya da planlı bir baştan çıkarıcılıkla öpüşen Dennis'ten ne kadar farklıydı.

Charles sanki keşfediyormuş ve bulduklarından zevk alıyormuş gibi öptü. Ya da belki de sadece onun için böyle hissediyordu. Kolları onu sıkıca ve güçlü bir şekilde sardı ve kaçmaya niyeti yoktu, çünkü **ABC Amber Text Converter Trial version, <http://www.processtext.com/abctxt.html>**

Özellikle de elleri adamın omuzlarını kavramışken bu imkânsız olurdu.

Onu çevirdi ve sırtını çitlere yasladı. Kaldırdığı bacağı onu bir tarafından yakaladı ve vücudunu

daha önce hiç karşılaşmadığı duygusal bir sahiplenme içindeydi. Giysiler böyle bir kucaklaşmanın yoğunluğunu neredeyse hiç azaltmıyordu.

Adam onun şişmiş, karıncalanan dudaklarını bıraktığında, kadın sersemlemiş hissetti ve adam da öyle görünüyordu.

Şakaklarından çenesine kadar öpücükleri takip etti. "Seni tuzağa düşürmek istemiyorum Kate. Ama biz evliyiz." Sanki az önce bir yarışta koşmuş gibi nefes alıyordu.

"Beni gerçekten karın olarak istiyorsun."

Güldü ve ona doğru itti, böylece iç etekliklerinin arasından bile ereksiyonunu hissedebiliyordu.

"*Karın* olarak," diye tekrarladı, onun yüzünü inceleyerek. "Hastalıkta ve sağlıklıta. Ölüm bizi ayırana kadar. Ben bir dükkâncının kızıyım Charles."

"Ve ben kara koyunum. Eminim ailem kötü biriyle evlenmemi bekliyordur ama siz hiç de kötü değilsiniz."

"Senin olmayan ama yine de yasal olarak varisin olan bir oğul karmaşası getirmem dışında."

"Çözümün ne o zaman?" Belki de bilinçsizce onu itti, neredeyse sert çitlere çarparak canını yakacaktı. "Evliliğimizi saklayıp ikimiz de iki eşliliğe doğru pervasızca yola mı çıkacağız?"

Ondan uzaklaşmaya çalıştı ama gidecek hiçbir yeri yoktu. "Bilmiyorum. Bu yüzden geldim."

Basınç aniden arttı. Sonra geri adım attı. "Anlıyorum. Bir çıkış yolu arıyorsunuz."

Sanki soğuk bir rüzgâr

esiyordu. "*Senin için.*"

"Ama ben bir çıkış yolu istemiyorum. Seni istiyorum. Hastalıkta ve sağlıklıta, Kate. Ölüm bizi ayırana kadar. Dennis'le olduğun süre boyunca seni istedim. Hareketlerini izledim. Şarkı söylemeni dinledim. Her dakika senin farkındaydım. Bütün adamlara nasıl şefkatle davrandığını gördüm. Sırf bana bakman için yaralanmayı düşündüm. I

onlardan biri öldüğünde ağladığını gördüm. Seni

seviyorum Kate." Arkasını döndü. "Oh, yapma!"

"Bana karşı böyle hissedemeyeceğini mi söylüyorsun?"

Adamın sesindeki incinmişlik karşısında geri dönmek zorunda kaldı. "Hayır! Benim kadar senin de canının yanmasını istemediğimi söylüyorum. Bu işe yaramaz Charles. Stephen her geçen gün Dennis'e daha çok benziyor. Erkek olduğunda onun tıpatıp aynısı olacak. *Asla* seninmiş gibi davranamayız."

Ellerini onun omuzlarına koydu. "Kate, düşmanla otuz metreden yüzleştim ve hiç irkilmedim. Bunun hayatlarımızı mahvetmesine izin vermeyeceğim. Benimle ol. Benimle ol.

karım. Ve biz kazanacağız."

"Bazı savaşlar kazanılamaz. . ." Ama karşısındaki Cesur Charles'tı, acemi askerlere cesaret aşılayabilen ve umutsuz bir umudu parlak bir başarıya dönüştürebilen bir adam. Karşı koyabilir miydi?

Onu tekrar öptü, hızlıca, tutkuyla. "Bu yarın için Kate. Bu gece evliliğimizi mühürleyeceğiz **ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [Sürümü](http://www.processtext.com/abctxt.html)**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

bedenlerimizle. Bu gece seni ihtiyacım olan derinlikte ve sıcaklıkta tanıyorum, özlem duyuyorum ve sen beni öyle öğreniyorsun ki hiçbir şey bizi ayıramaz

ölümünden kısa. Öyle olacağını söyle. Söyle."

"Bu delilik..." Ama adamın iradesinin gücü kadınınkini alt etti. Burada müttefik mi yoksa düşman mı olduğunu bilmiyordu ama o galip *gelecekti*.

Ve direnmek istemiyordu. Son altı aydır uyurgezer gibiydi, bu adam yanında olmadığı için sadece yarı canlıydı. Hayatının geri kalanını onsuz nasıl yaşayabileceğini bilmiyordu.

"Nasıl?" dedi ve teslim oldu. "Nerede?"

Kadın etrafına bakındı ama adam başını salladı. "Tarlada mı? Ahırda mı? Kate, biz *evliyiz*. Aileme çoktan söyledim ve uzun süre yokluğuna bir neden bulmak için çok uğraştım. Bu arada çok zayıf ve hasta bir baban var."

Adam onu sokağa doğru çekiyordu ama kadın direndi. "Sen *söyledin* onları?"

"Tabii ki. Uygun bir şekilde dehşete düştüler." Muzaffer bir edayla

sırıtiyordu. Kate ellerini kalçalarına götürmek için serbest kaldı. "Onlara *ne* söyledin?"

Biraz ayıldı. "Sadece bir subay arkadaşımın dul eşi olduğun için. Onları dehşete düşüren bu değildi.

Ve sen

bir kitapçının kızı olduğunu söyledi. Bu da onları üzmedi." "O

zaman ne üzdü? Çırpınan evliliğimiz mi?"

"Onlara bundan bahsetmedim. Sadece seninle evlendiğim için imkansız olacağından eminler. Annem ve kız kardeşlerim

hakkımda pek iyi düşünmüyorlar. Bazı gençlik patavatsızlıkları yüzünden hep en kötüsünü düşünüyorlar."

Kate eridi, sadece ona sarılmak ve onu rahatlatmak istiyordu. "Neden onlarla tanışmaktan zevk almayacağımı düşünüyorum?"

"Çok kısa sürecek, Tanrı'ya şükür ve başka bir gün. Marchmont Hall'da amcamla birlikte yaşıyorum. Yeterince iyi anlaşıyoruz." Bir kolunu ona doladı ve onu hana doğru itmeye başladı. "Çantalarınızı ve hizmetçinizi alalım.

ve seni oraya taşıyacağım."

"Hizmetçinin adı Jess," dedi. "Kızıl

Jess." "Biliyorum."

"Nasıl?"

"Kampa döndüğümde bana söylediler. Bu benim tek umut ışığım oldu. Her zaman Jess'in kamptan uzak kalamayacağını biliyordum.

ve döndüğünde bana senin nerede olduğunu söyleyebilecekti." "Eğer daha çabuk dönseydin, ben hala orada olurdum."

"Görevlerim vardı." Ama ona bakmıyordu.

"Ben okuyabilirim, sen de yazabilirsin."

Sonra ona baktı. "Ğnan bana, geciktiğim için piÇmanım. Her şeyi düşünüyordum Kate. İsteyeceğinden emin değildim.

bağlanmak istemedim. Ne kadar bağlayıcı olduğunu öğrenmek istedim."

"Ve?"

"Çok, tabii tüm adamlarım ve Bay Rightwell'e gizlilik yemini

ettirmezsek." "Ah canım."

"Hiç de değil." Gülümseyerek onu hana götürdü.

"Beyler," dedi yerlilere, "size eşimi takdim etmekten memnuniyet duyuyorum."

Gözler irileşti ve dumanlı odada şaşkın bakışlar dolaştı. Belli ki bunu beklemiyorlardı. Ama sonra

hepsi sıırttı. "İkinizi de tebrik ederim Binbaşı!" diye ilan etti hancı. Ve göz kırparak ekledi: "Tebrikleri gerçekten hak ettiniz."

"Teşekkür ederim. Bayan Tennant evde olduğumdan emin değildi. Şimdi salona gitmek istiyor. Lütfen çantalarını

ve hizmetçiyi aşağıya getirin ve onları taşımam için bana

arabanızı ödünç verin." "Haklısınız, Binbaşı!"

"Ve buradaki herkes için bir tur bira."

Küçük oda alkışlarla yankılanırken Kate titredi. Köprüler böylece yakıldı, diye düşündü. Cesur Charles'ın gergin acemi asker için geri çekilmeyi imkânsız hale getirmesi ne kadar da hoş.

Birkaç dakika içinde Jess merdivenlerden takırdayarak indi. "Yüzbaşı! Binbaşı demeliydim. Sizi gördüğüme çok sevindim." O yaptı

Bu tanıdık selamı, onu güldüren ağırbaşlı bir reveransla susturdu.

Onu kendine çekti ve içtenlikle öptü. "Seni görmek de güzel Jess. Karıma bu kadar iyi baktığınız için de

teşekkür ederim."

Eş kelimesini duyunca göz kırptı. "Bu bir deneyim oldu. Ne demek istediğimi anlıyorsanız, biraz uysalca."

"Eminim öyledir. Gel hadi. İşte konser."

Kate ortada olmak üzere koltukta birbirlerine sokuldular ve hızlı adımlarla yola koyuldular. Güneş artık koyu bir kızılıktaydı ve evlerle ağaçların gölgeleri yol boyunca uzun ve karanlık bir Çekilde uzanıyordu.

Yolun yanındaki kare şeklindeki sağlam evi işaret etti. "Grailings. Ailemin evi."

* * *

Kısa süre sonra kapıların arasından dönerek daha büyük, daha az düzenli bir eve doğru giden bir araba yoluna girdiler.

Marchmont Hall. Evin merkezi muhtemelen Jacobean tarzındaydı ancak iki kanat daha yakın zamanda eklenmişti. Özellikle zarif bir ev değil ama çekiciliği var.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Ancak Kate burayı kendi evi olarak hayal edemiyordu.

"Böyle büyük bir işletmeyi yönetmek konusunda hiçbir şey bilmiyorum,"

dedi ona. "Bu endişelerimizin en küçüğü, aşkım."

Ve orada, onun haklı olduğunu düşündü.

Çitin arkasında onu çılgınlığına sürüklemişti ama şimdi tüm sorunlar onu rahatsız etmek için geri dönüyordu. Yine de geri çekilmek yoktu. Acımasız bir subay gibi, bundan emin olmuştu.

Düşman tüfeklerinin parıltısı ve ateşiyle karşı karşıya kalan acemi askerler, karizmatik liderlerine karşı bu öfke patlamasını hissettiler mi?

Arabayı pırıl pırıl maun kapıların önüne çekti ve bir seyis ona yardım etmek için evin yanından koşarak geldi. Jess kendi başına tırmandı, ama Charles Kate'in inmesine yardım etmekte ısrar etti. Kate'in kararsız ellerini tuttu. "Bundan kurtulmanın tek yolu buradan geçmek Kate. Yukarı ve onlara doğru."

"Hiç savaş kaybettiniz mi?"

"Evet."

"Bunu kaybedebilirsin."

"Birbirimize sahip olduğumuz sürece kaybedemeyiz

Kate." "Bu kesinlikle doğru değil. Peki ya Stephen?"

"O da kazanacak. Söz veriyorum."

"Nasıl?"

"Güven bana, Kate?"

Lanet olsun ona, yeni bir silah bulmuştu; gözlerinde gerçek bir çekicilik.

"Evet, sana güveniyorum." demekten başka ne diyebilirdi ki?

Kendisini eve götürmesine izin verdi.

Olağanüstü büyüklükte bir ev olmadığını biliyordu ama daha önce bulunduğu evlerin hepsinden daha güzeldi. Kapı, duvarları koyu renk panellerle kaplı ve dekoratif tekerlekler halinde dizilmiş çeşitli silahların asılı olduğu geniş, kiremitli bir salona açılıyordu

ve çizgiler.

Jess hizmetçiyle tanıştırılıp hizmetlilerin odasına gönderildikten sonra Kate kılıçlara ve tabancalara baktı. "Silahlı bir saldırı bekliyorsun, değil mi?"

Ona gülümsedi. "En azından Jakobitler için hazırız."

Bu, onu geniş merdivenlerden ikinci kata çıkarırken konuşacak mantıklı bir şey bulmalarını sağladı. "Seni tanıştırmalıyım

amcama."

"Peki *o* benim hakkımda ne düşünüyor?"

Panelli kapılardan birinin yanında durdu. "Hâlâ Tom'un yasını tutuyor. Pek umursadığını sanmıyorum **ABC Amber Text Converter Deneme sürümü**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

hiçbir şey hakkında."

Kate'in direnci eridi. Bu onun için ne kadar korkunç bir eve dönüş olmalıydı. Annesi ve kız kardeşleri en kötüsünü bekliyorlardı ve amcası da onu sevgili oğlunun yerine geçecek zavallı biri olarak görüyor olmalıydı.

Sonra sempatisini toplamanın da bir subay numarası olup olmadığını merak etti.

Kapıyı iterek açtı ve ağır, koyu kahverengi brokarla döşenmiş küçük bir oturma odasına girmesini işaret etti. Altmış yaşından daha yaşlı görünen yaşlı bir adam ateşin yanında kambur oturuyordu. Döndüğünde çizgilerle kaplı, yorgun bir yüz ve dağınık şerit saçlar gördü. "Ne var?" Bir yabancıyı görünce ayağa kalkmak için çaba sarf etti.

Charles onu tekrar sakinleştirmek için hemen ileri atıldı. "Kendini rahatsız etme, amca. Sadece seni karımla tanıştırmak istedim. Onu bu kadar çabuk beklemiyordum ama beni şaşırttı."

Lord Jerrold'un gözlerinin de karanlık olduğunu fark etti ve kendisine dikildiğinde bir zamanlar yeğeninin yoğunluğuna sahip olabileceklerini düşündü. Gitti

öne çıktı ve reverans yaptı. "İyi akşamlar lordum."

"En azından bir güzelliğin var, değil mi delikanlı? Ve bir

hanımefendiye *benziyor*." "O bir hanımefendi."

Kate omurgasını sertleştirdi. "Görgü kuralları açısından öyleyim, evet. Ama aynı zamanda Aylesbury'de bir kitapçının, Lord Jerrold'un kızıyım. Ve bundan hiç utanmıyorum."

Vikont'tan bir kahkaha sesi yükseldi. "Sanırım senin gibi bir adamın ruhlu bir kısrğa ihtiyacı var. Doğurgan mı?"

Kate ağzı açık kaldı ama Charles sadece, "Kate'in bir oğlu var. Mucizeyi tekrarlayıp tekrarlayamayacağımızı görmemiz gerekecek."

Charles, Kate'e ayak parmaklarının kıvrılmasına neden olan yan bir bakış attı.

"Önemli olan da bu. Oğullar. Ve ilk oğlunun adını Tom koymayı unutma. Söz vermiştin."

"Unutmayacağım," dedi Charles nazikçe. "Kate'e şimdi odasını göstermek istiyorum, amca."

"Evet, bunu sen yap. Ve ihtiyacı olan her şeye sahip olduğundan emin ol." Sonra bir kez daha alevlere bakarak kendi üzerine çöktü.

Charles onu odadan çıkarıp koridor boyunca ilerletti. "İsterseniz, beş boş odadan birini seçebilirsiniz, ama

Bunu öneririm." Onu krem rengi şam perdeleri ve asmalarıyla hoş bir odaya götürdü. "Rahatça

benimkine bitişik. Ancak, çarşaf lar şüphesiz havalandırılmamıştır, bu yüzden ..."

Kate kendini onun yatak odasında, kapı arkalarından sıkıca kapatılmış halde buldu.

Buradaki asmalar maviydi ve sadece masanın üzerinde duran bir kırbaç ve yatağın yanındaki bir kitap odada oturduğuna dair herhangi bir işaret

gösteriyordu.

"Bu ılıman havada ateş yakacak halim yok. İsterseniz yakarım ama ısınmak için daha iyi yollar bulabilirim."

Kate pelerinini sanki gerçekten üşüyormuş gibi sıkıca kavradı. "Çok k ü s t a h s ı n ı z , efendim."

"Ben cesurum. Seni istiyorum ve sana sahip olmak

niyetindeyim Kate." "Ben istesem de istemesem de mi?"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Sanki kız ona vurmuş gibi irkildi. "Tabii ki hayır! İstemiyor musun?"

Arkasını döndü, çünkü adam onu bu kadar kolay zayıflatabilirdi.

"Bilmiyorum. Buraya seninle *konuşmaya* geldim."

"Konuşmanın ne faydası olacak? Sorunlarımızın dikkate almadığım bir yönü mü var? Bundan şüpheliyim. Önemli olan tek şey beni sevip sevmediğin ve beni isteyip istemediğin."

"Bu çocukça bir konuşma."

Yüzünü ona, o yoğun, zorlayıcı gözlere ve orduları alt edebilecek tasmalı canlılığa çevirdi. "Kate, bu sıradan bir aşk değil. Seni görür görmez anladım. Dennis'in kolunda, ona gülümseyerek kampa girdin. Serin, güneşli bir gündü ve üzerinde soluk bir şey vardı.

Kemik renginde ve örgülü. Yeni insanlar her zaman ilgi uyandırdığı için herkes durup baktı.

Herkes bakıp duruyordu çünkü çok güzeldin. Baktım ve midem bulandı. O anda sana sahip olamayacağımı biliyordum. Seni başka bir adamla izlemek zorunda kalacağımı biliyordum.

Onu öptüğünü gör. Geceleri onun çadırına birlikte girdiğinizi görün." Adamın elleri kadının omuzlarında sıkılaştı.

"Çadırlar sesi kesmez, biliyorsunuz."

Biliyordu. Her zaman sessiz olmaya çalışmıştı, ama Dennis gürültüden hoşlanıyordu. Dennis'in gösteriş yapmayı sevdiğini ve bunun onu her zaman utandırdığını fark etmişti. Birkaç kez Yüzbaşı Tennant'ı çadıra ya da daha iyi günlerde kamaradaki bir odaya doğru giderken onlara bakarken yakaladığını hatırlıyordu. O zaman kendini daha da rahatsız hissetmişti.

Kızgın yanaklarını kapattı ama adam ellerini aşağı çekti.

"Şansımız var Kate. Silahlarımı bırakıp geri çekilmemi sağlayacak tek şey, bana özgür olmak istediğini söylemen."

Mantığı Kate'e direnmeye devam etmesini söylüyordu ama diğer her şey Kate'in ona duyduğu açlığın ve onun da Kate'e duyduğu ihtiyacın gücüne teslim olmuştu.

"Ben de seni izledim. Seni ilk gün fark ettiğimi söyleyemem, ama fark ettikten sonra hep farkındaydım. Bu beni rahatsız etti.

İnsanların fark edeceği türden bir adam olduğunu sanıyordum. Ne de olsa evliydim. Başka bir erkeğin bu kadar farkında *olamazdım*."

Onu kendine doğru çekti. "Ah, Kate. Ama artık evliyiz. Benden haberdar olman gerekiyor." Kate'in gözlerinin içine baktı, yüzünü okşadı. "Ay ve yıldızlara sahibiz, sevgilim, ama bunu tam ve eksiksiz yapmam gerekiyor. Biraz da çaresizce," diye ekledi ve onu gülmekten kırdı geçirdi.

Şüpheleri devam ediyordu ama Kate onları geri itti. Onu, onun kendisini istediği kadar umutsuzca istiyordu ve evliydiler.

Derin bir nefes alarak adamın kollarından geri çekildi, pelerininin kancasını çözdü ve yere düşmesine izin verdi.

Adam ona doğru uzandığında, kadın onu durdurmak için elini kaldırdı. Sonra geceliğinin belindeki iki düğmeyi açtı ve onu kollarından sıyırdı. Bu da pelerinle birleşince üzerinde sadece iki kombinezon ve basit pamuklu şalvarının üzerindeki korsesi kaldı.

Onu sabit bir ekilde izleyerek yatağının bombeli direğine yaslandı. "Son altı aydır deliriyordum Kate, yeryüzünden kaybolmayı başardığını düşünüyordum."

"Özür dilerim. Adımı ve memleketimi bilmediğin hiç aklıma gelmemiştir." Kombinezonunun bağcıklarını çözdü ve üstteki kapitone kayarak açıldı. "Onlardan bahsetmedim çünkü ailemin bir askerin bekçi kadını olarak yaşadığını duyunca yıkılacağını biliyordum. Ama sanırım her şeyi bilmeni bekliyordum **ABC Amber Text Converter Trial [version, http://www.processtext.com/abctxt.html](http://www.processtext.com/abctxt.html)**

"Mucize eseri üzerimde." Kırmızı flanelden ikinci kombinezon da düştü ve onu sadece korse, diz boyu eteklik ve çoraplarla bıraktı.

Göğsünün inip kalktığını ve yanaklarının kızardığını görebilmesine rağmen hareketsiz kaldı.

Konuşmadan önce yutkundu ama sesi hâlâ boğuktu. "Seni aramaları için adam tuttum. Jess'in Buffs'a dönmesini bekliyordum. Bu kadar uzun süre dayanacağını tahmin etmemiştim..."

Kate ve annesi özel bir hizmetçi tutmadıkları için, kendi bağına girip çıkabileceği korseler giyiyordu. Yine de kancaları çözerken elleri titriyordu, çünkü adamın ihtiyacının gücü bir fırının kızgın sıcaklığı gibi ona çarpıyordu ve bu terbiyenin son kalesi gibi görünüyordu.

Onu daha önce korsesiz görmüş olması da hiç yardımcı olmamıştı.

Kadın korseyi açıp içinden sıyrıldığında, adam inledi. Kadından bir kıkırdama kaçtı ve bir elini

Ağzını. "Özür dilerim."

Gözleri yanıyor gibi görünse de sırtıyordu. "Üzülme. Çok lezzetli bir ıstırap içindeyim."

O anda adamın kendisini yakalamasını bekledi ama onun yerine deliklerden pirinç düğmeler çıkardı ve ceketini sürükleyerek çıkardı. O sırada

yeleğini yırttı, bir düğme gerçekten de koptu ve yuvarlandı. Kate içgüdüsel olarak onu yakalamak için çabaladı.

kaybolmuştu. Kadın ayağa kalktığında adam

gölüyordu. "Oh, Kate! Sana tapıyorum."

Sonra onun kollarındaydı ve gömleğiyle kaplı gövdesi fevkalade tanıdık geliyordu. "Sizi gömleğinizle seviyorum, Kaptan..."

"Anılara geri döndük, değil mi aşkım?" Adam kızın saçını çekiştirince kız ona bakmak zorunda kaldı. "O zaman onu çıkarmama izin yok mu?"

"Benim emrimde olduğunu mu

söylüyorsun?" "Her zaman."

"Bunu size uygunsuz anlarda hatırlatacağım efendim.

"Ah, Kate." Kaba bir ışıkla kızın ağzının sağ köşesini çizdi. "O gülümseme. O gülümsemeye hasret kalmıştım.

Emret bana. Seni öpmemi, sevmemi ve seninle cennete gitmemi emret."

Kate gözlerindeki yaşlara rağmen, "Çok emredersiniz Binbaşı Charles Tennant," dedi.

Kate daha önce hiç böyle öpülmemiŞti; acının sınırında, kırılmanın sınırında, sadece bir öpücükle kendinden geçmenin sınırında. Yatağa düŞtüklerinde bir kumaŞın yırtıldığını duydu ve onun mu yoksa kendisinin mi yırtıldığını anlayamadı.

Ağzı ve elleri onu nazikçe değil, sıkı bir kontrolle dolaşıyordu, bu yüzden kırılabacağından korkuyordu. Bu yüzden, adam kırılanda ve içinde, derinlerinde, titreyerek, sıcak, ağır, sert olana kadar tırnaklarını ve dişlerini kullanarak onu şiddetle karşıladı.

Harika.

Kadın bir çığlık attı ve adamdan önce hareket etti. Adam güldü ama bu gülüş, kadının kalçalarıyla buluştuğunda bir iniltiye dönüştü. Sonra sanki sonsuza dek ritme alışmış gibi birlikte vurdular, orgazm onları kavrarken birlikte kaybettiler.

Birlikte çökmek

Mükemmel bir şekilde eşleşen uzuvların titreyen, terli bir karmaşası içinde.

Kate sırtüstü uzanmış, bir kolunu gözlerinin üzerine koymuş, zihnini tek bir düşünce dışında her şeyden arındırmıştı. "Daha önce hiç böyle olmamıştı. Hiçbir zaman. Bu kadar şiddetli..."

Eli, basit bir sahiplenmeyle sol göğsünün üzerinde durmak üzere hareket etti. "Benim için de hiç böyle olmamıÇtı Kate. Ben iri bir adamım. Genelde çok dikkatliyimdir. Seni temin ederim, mevsiminde nazik olabilirim."

Ona gülümsemek için kolunu hareket ettirdi. "Eminim yapabilirsin. Ben de öyle. Ama ben güçlü bir kadınıam. Bunu kaldırabilirim.

Sen..."

"Biz birbirimiz için yaratılmışız."

"Evet, gerçekten öyle olduğumuzu düşünüyorum." Ama düşünceler geri dönüyordu. "Bu sorunlarımız olmadığı anlamına gelmiyor."

Elini dudaklarını örtmek için hareket ettirdi. "Bu gece için öyle. Nazikçe deneyelim.

."

Ve ona, mevsiminde nazik olabileceğini kanıtladı, tatlı bir ihtiyaç birikintisi olana kadar okşadı ve alay etti ve bunu fazlasıyla yerine getirdi. Buna karşılık, çok daha sonra, o da onu sevdi, güçlü subayı arzusunun fethettiği bir adama indirgemekten zevk aldı.

Yeni günü kabul ettiklerinde kuşluk vaktiydi.

Kate yatakta doğruldu ve saçlarının karmakarışık olduğunu ve iğnelerinin her yerde olabileceğini biliyordu. Etrafına, çılgın bir içki âleminden bir

sahneye baktı.

Kıyafetleri sanki bir kasırga geçmiş gibi odayı kaplamıştı ve elbisesinin önü tamamen yırtılmıştı. Çoraplarından biri sayvanlı yatağın üst demirinden sarkıyordu!

Yatak örtüleri hareketleri sırasında gevşemiş ve tekrar etraflarına çekilmiş olmalıydı, çünkü hepsi düzensiz bir şekilde sarkıyordu ve çoğu yerde iz bırakıyordu.

Yataktan fırladı ve eşyalarını düzeltmeye başladı.

"Ne yapıyorsun?"

Elinde yelege olduğu halde döndüğünde, adamın yatakta doğru olup kendisine gülümsediğini gördü.

Çıplaktı, omuzları yatağın yarısını kaplıyor gibiydi, yuvarlaktı ve kaslarla şekillendirilmişti. Koyu renk saçları güçlü göğsünü kaplıyor, kalçalarını ve bacaklarının çoğunu örten düzensiz yatak örtülerinin arasında kayboluyordu. Uzun saçları omuzlarına dökülmüştü, tıpkı onunki gibi dağınıktı ve yanaklarında koyu bir gölge vardı.

Bir erkek bir kadına hiç bu kadar güzel görünmemişti.

"İstersen beni yiyebilirsin," dedi çok cazip bir gülümsemeyle. "Şu anda yaptığından çok daha faydalı olur."

"Yorulmuş olmalısın! Ya da öyle olmalısın."

"Bunu bir meydan okuma olarak mı kabul

etmeliyim?"

"Hayır!" Çırlıçıplak olduğunu ve adamın yelegesinin pek bir şey gizlemediğini fark etti. **ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürümünü** almak istedi, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

pelerini,

ama incineceğini biliyordu. Dün gece onun için soyunmuştu, değil mi?

Gülümsemesi şefkate dönüştü. "P e k â l â , kabul ediyorum. Gücümü toplamam gerekiyor. Sanırım sen de aynı durumdasın. Bu

gerçekten olağanüstü bir geceydi." Yataktan kayarak çıktı ve düzeltmeye başladı.

Yardım etmek için diğer tarafa gitti. Onların

Gözleri sıkıca çektikleri çarşafın üzerinde buluştu.

"Bu çok rahat hissettiriyor," dedi usulca. "Çok doğru."

"Evet, öyle, ama köşeleri iyi yapamıyorsun, biliyorsun."

İkisi de güldü ve yatağı tamamladıklarında gülümsemeleri devam etti. Ama sonra adam yatağı geri katladı ve kızın yanına geldi.

"Ne-"

Kate kucağa alındı ve yatağa yatırıldı. "Orada kal."

"Zorba." Ama Kate kaldı ve onun bornozunu bulup giymesini izledi. Oldukça donuk bir griydi.

Hangi rengin ona daha çok yakışacağını düşündü ve onun için bir tane daha yapmayı planladı.

Yan odada kayboldu ve valiziyle geri döndü. Geceliğini çıkardı ve ona fırlattı. "Şunu giy

Ben de bize kahvaltı hazırlayayım."

Kate gece elbisesini tuttu ama etrafındaki vahşi odaya baktı. "Burası mı?"

"Yakında toparlayacağım."

"Yapmalıyım-"

"Yarın senin sıran olabilir."

Kate onun kendine olan güveni karşısında sustu ve arkasına yaslandı. Yarın. Dün geceki gibi bir gece daha ve sonra yarın.

Hala bugünle yüzleşmek zorundaydılar.

O dışarıda emir verirken, kadın geceliğini giydi ve yataktan çıktı. Kadın çantasında tarağını ve saç fırçasını bulurken adam geri döndü. Tuvalet masasında oturmuş saç düğümleriyle uğraşırken, gerçekliğin ilk kurşununu ateşledi. "Eğer burada yaşamaya gelirim, Stephen da gelmek zorunda kalacak."

Aynada onun kendisine döndüğünü gördü. "Tabii ki dönecek." Onunla yüzleşmek için döndü. "Senin için sakıncası yok mu?"

"Başka bir anlaşılmaya da razıyım. Onu yanınızda getirmediğiniz gerçeğini önemsiyorum. Doğduğunu gördüğümde farklı bir çocuk olmalı."

"Evet, öyle. Ama onu oğlunuz olarak kabul edemezsiniz."

"Görüşürüz, Kate." Ceketini ve pazen kombinezonunu toplamak için arkasını döndü. "Bunu daha sonra konuşuruz."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Kate içini çekti ve geri döndü. Zaman hiçbir şeyi değiştirmeyecekti ama belki de bu, hesaplamaı ertelemek için yeterli bir nedendi.

Öki hizmetçi yemek tepsileriyle gelene kadar odayı oldukça iyi bir düzene sokmuştı. Öyi eğitilmiş olmalarına rağmen Kate'in gelişindeki ilgi ve heyecanlarını gizleyemediler. Kapalı tabakları, kahve ve çikolata kaplarını ve reşel kaplarını hazırladılar, sonra da reverans yapıp gittiler.

"Sanırım dokuz günlük bir mucize olacağım."

"İltifat için yalvarıyor musun?" Onu masaya götürdü. "Eminim merakınız dokuz günden fazla sürecektir."

"Demek istediğimin bu olmadığını biliyorsun!" Örtüyü kaldırdı ve yumurta ile pastırma buldu. "Şaşırtıcı derecede açım."

"Bunda şaşılacak bir şey yok." Kendisine büyük miktarda yiyecek yardım etti ve afiyetle yedi.

Kate hayatında hiç yapmadığı kadar büyük bir kahvaltı yaptı.

Ve tüm bu süre boyunca asker arkadaşları, eve dönme kararı ve Aylesbury'deki ailesi hakkında konuştular. Evlilikleri hakkında konuşmaktan kaçındılar.

İşlerini bitirdiklerinde, "Sana yan tarafta bir banyo sipariş ettim, Jess de giysilerini hazırlasın.

Hazır olduğunuzda, misafir odasına gelin. Koridorun sonunda solda. Orada konuşuruz."

Kate şikayet etmeden gitti. Cennet sona ermişti.

Uzun bir banyo hoş karşılanmış ve kader saatini geciktirmişti. Yine de Kate sonunda çıkmak zorunda kaldı, çünkü odasında ateş yanıyor olsa bile su soğumaya başlamıştı. Charles Tennant'la yapacağı resmi toplantı için tasarladığı açık kahverengi merinosu dikkatle giydi. Jess saçlarını basit bir düğümle toplamasına yardım etti ve sonra üzerine ağırbaşlı bir dantel şapka yerleştirdi. Şapka dantel ve fırırlarla süslenmişti ama anlamsız olduğu söylenemezdi, diye kendini temin etti.

Derin bir nefes alarak koridora çıktı ve koridoru sola doğru takip ederek yarı açık bir kapıya ulaştı. Kapıyı itip içeri girdiğinde kendini misafir odasında, yanan ateşin başında onu bekleyen Charles'ın yanında buldu.

Öğle güneşi krem rengi brokarla kaplı dört uzun pencereden içeri giriyor, açık meşe paneller ve beyaz boyalı tavan üzerinde parlıyordu. Yakın zamana kadar mutlu olduğu tahmin edilen bir evin parçası olan büyüleyici, rahat bir odaydı.

"Kuzeninin karısına ve kızlarına ne oldu?" diye sordu.

"Şu anda Sophie'nin ailesiyle birlikte yaşıyorlar. Eminim en azından burayı ziyaret edeceklerdir."

Dünkü gibi giyinmişti; yeşil bir ceket, uzun beyaz bir yelek, pantolon ve kahverengi çizmeler. Tıraş olmuştu ve saçları düzgün bir kurdeleyle toplanmıştı. Yine de tüm enerji oradaydı ve sağduyusunu paramparça etmekle tehdit ediyordu.

Ona oldukça yakın bir sandalyeye oturdu. "Peki, ne yapacağız?"

"Bence en iyi yol, evliliğimizin bebeğinizin doğumundan sonra gerçekleştiğini tüm dünyaya duyurmak."

Kate ellerini birbirine kavuşturdu ve kendini düşünmeye zorladı. "Bu onu bir piç yapar."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Herkes Fallowfield ile evli olduğunuzu kabul etmeye istekli görünüyor."

"Bunun tek nedeni kimsenin bunu sorgulamamış olması."

"Kim yapabilir ki?"

"Ailesi mi? Tek bildiğim, söz konusu olanın bir miras

olduğu." İşte şimdi onu şaşırtmıştı. "Bilmiyor musun?" diye

sordu.

Başını iki yana salladı. "Ailesi hakkında pek konuşmazdı ve eve döndüğümünden beri... Bakamayacak kadar korkuyordum."

"Kate, miras falan yok. Babası bir mısır fabrikatörüydü sanırım, bir hanımla evlendi. Şüphesiz babasının da oğluyla aynı cazibesi vardı. İkisi de o çok küçükken hummaya yakalanmışlar ve o da bir okula gönderilmiş.

amcası tarafından ödenmiş. Sonunda amcasının onun için yaptığı tek şey ona bir komisyon satın almak oldu. Bu yüzden kimsenin onunla ilgileneceğinden şüpheliyim.

oğlum."

Kate bir an için bu hoş beklentiye teslim oldu ama sonra dik durdu. "Ama elimdeki tek doğum belgesi Bay Rightwell tarafından sağlananlar ve *onlar* da onun sizin oğlunuz olduğunu belirtiyor!"

"Rightwell'i bulup durumu düzelttireceğiz. Eğer çocuk doğduğunda Dennis'le evliyseniz, bu daha sonra kiminle evlendiğinizi geçersiz kılar."

Ama Dennis'le evli olduğuma dair kanıt

isteyecektir! "Veba al onu, her zaman bu kadar zor

musun!"

Kate ayağa fırladı. "Hep böyle kendini kandırır mısın? *İşte* Bunun kolay bir yolu yok.

Ya benim oğlum bir piç, ya da senin oğlun ve varisin." Derin bir nefes aldı ve acı da olsa kararını verdi. "O bir piç olabilir. Annesinin aptallığının çocuğı olduğu kesin. Krallığın bir asilzadesinin desteğı ve himayesinin onun üzerindeki lekeyi hafifleteceğini umuyorum."

"Bu da sadece itibarınızı lekeliyor..." "Belki de

bunu hak ediyorum."

"Asla." Elini yumruk yapıp şöminenin rafına dayadı. "Kate, ya Dennis'le evlendiğine dair bir kanıt bulabilirsek?"

"Kanıt mı?"

"Şu aktörler."

"Ülkede muhtemelen kitapçılardan daha fazla aktör var! Bu üçünü nasıl bulmayı planlıyorsunuz?"

"Reklam yapabiliriz. Faturaları

postalarız." "Charles! Bu boş bir umut."

Adam, kadının ordudan hatırladığı bir şekilde gülümsedi. "Ben umutsuz umutların efendisiyim," dedi Cesur Charles. "Önce evlendiğin yere gideceğiz. Neredeydi orası?"

"Worleigh, ama-"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Buraya çok uzak değil. Sorular soracağız. Belki de aktörler yereldir."

"Ama-"

"Yeminlere tanık bulursak, kim olurlarsa olsunlar, evlilik yasal olacaktır."

"Ve Stephen da Dennis'in oğlu olacak." Kate neredeyse onun büyüüne kapılıyordu ama sadece neredeyse. "Herhalde köhne bir ev bulacağız ve iki yıl önceki sahte düğünü hatırlayan kimse bile olmayacak."

"Yani denemeden vazgeçmeyi mi tercih ediyorsun?" Bunun üzerine Kate çenesini kaldırdı. "Asla. Elbette deneyelim."

"İşte benim kızım." Bir öpücük için onu

kendine çekti. "Unutma, ben umutsuz umutlar

konusunda bir dahiyim."

* * *

Kate'in Worleigh ile ilgili anıları zayıftı ama yemin ettiği yerin adını hatırlıyordu

-Thornford Evi. Charles'la birlikte onun arabasında yalnız gelmişlerdi ve neredeyse tamamen sessizlik içinde yolculuk ediyorlardı.

Kate

Umuttan ya da gelecekte bahsetmeye dayanamıyordu ama başka hiçbir şeyle de ilgilenmiyordu.

Onun da aynı şeyi hissettiğinden şüpheleniyordu.

Yıkılmaya yüz tutmuş taş sütunlar ve paslanmış kapılar arasından dönene kadar umudunu korumaya çalıştı. Bu bir boşa kürek çekmektir. Ev hâlâ terk edilmişti. Yol bozuktur, bakımsız ağaçlar ve dağınık çalılıklarla kaplıydı.

Charles, özellikle büyük bir çukurun etrafından dolanırken, "Başka araçlar da buradan geçti," diye işaret etti.

Kate baktı ve onun haklı olduğunu gördü. Son yağmurdan beri bu yolda tekerlekler yuvarlanıyordu. Bu ona biraz olsun umut verdi.

İlk bakışta dağınık eski ev onu öldürmüştü ama sonra yoğun sarmaşıkların ardında hiçbir pencerenin kırık olmadığını fark etti.

Yarım düzine bacadan birinden bir tutam duman yükseldi. "Burada biri var!" diye duyurdu.

Aracı durdurup aşağı atlarken, "Muhtemelen sadece bir hizmetkârdır," diye uyardı. "Aktörlerimizi burada bulamayacağız ama bir ipucu olabilir."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Kate tek başına aşağı indi. "Umduğumdan çok daha fazlası. Bu da bir şeydir." Adam dizginleri bir ağaca bağlarken, Kate kapıya doğru yürüdü ve

demir tokmağa vurdu ve pas yağmuru oluştu.

Kapının boyası soyulmuştu ama yaprakların çoğu dökülmüş ve evin etrafına yığılmış olsa da, basamaklar onlardan temizdi.

Yüksek sesle kapıyı tekrar çaldı.

"Belki de arkadan dolaşsak daha iyi olur," dedi Charles, arkasından yaklaşarak. "Eğer bir hizmetçiye, şüphesiz sadece mutfakta yaşıyordur."

Kate kapı tokmağına kaşlarını çattı ama onun elini tutarak evin arkasındaki engebeli patikadan ilerledi. Orada bakımlı bir mutfak bahçesinin umut verici görüntüsünü gördüler ve bir arka kapıyı çaldıklarında, kapı asık suratlı, yağlı bir adam tarafından açıldı.

"Ne istiyorsun?"

Mutfağın içini görememeleri için kapıyı yarı kapalı tutuyordu ama sıcak hava ve çorba ya da güveç kokusu dışarı yayılıyordu.

"Evin hanımıyla konuşmak istiyoruz," dedi Charles. "Neden?"

Kate'in kalbi hafifçe çarptı. Böyle bir metresi reddetmemiştir.

"Özel iş." Charles subay oldu. "Kapıyı aç, dostum! Bir bayanı burada tutamazsın."

Adam içgüdüsel olarak geri adım attı ve kendini toparlayamadan içeri girdiler.

Dumanla kararmış duvarları ve basit ahşap mobilyalarıyla büyük, eski bir mutfaktı ama oldukça temiz ve bakımlıydı. Açık bir ocağın önünde, iki yaşlı kadın şallarına sarınmış bir şekilde oturuyordu.

İçlerinden biri doğruldu. "Burada ne işiniz var?" Bu bir hizmetçinin sesi değildi. Sonra Kate'e baktı.

"Seni tanımıyor muyum?"

Kalbi hızla çarpan Kate yaklaştı. "Ben Kate Dunstable, Bayan Heston. İki yıl önce büyük yeğeniniz Dennis Fallowfield ile evlenmek için buradaydım."

"Hah! Şimdi hatırladım. Seninki kimsenin unutacağı bir yüz değil, gel. Ne istiyorsun?"

"Korkarım Dennis öldü, hanımefendi."

"Öyle duydum. Para mı istiyorsun? Benden alamayacaksın."

"Hayır, para istemiyorum." Kate ellerini birbirine sıkıca kenetlemişti. Teyzesi gerçektir. Evliliğin de gerçek olması mümkün müydü? Dennis ona *yalan* mı söylemişti?

Tanrım, bu neden hiç aklına gelmemişti? "Ne

istiyorsun o zaman? Yüksek sesle konuş."

"Ben... Ben evlilik belgelerimi kaybettim, Bayan Heston. Şahitleri **a r ı y o r u m .**"

"Evet, işte buradayız. Ben ve Aggie buradayız." Belli belirsiz başını sallayan diğer kadına eliyle işaret etti.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Akli gidiyor. İyi bir arkadaş olduğu ortaya çıktı. Yemekten başka bir şey yapmıyor."

Rahatlamaktan başı dönen Kate, "Ya din adamı?" diye sordu.

"Peder Trowlip. Sanırım onu papaz evinde konyak içerken bulacaksın. İkinci kendi kilisemde evlendirmek için buraya gelme konusunda ne kadar da yaygara kopardı. Onun kilisesine gitmem gerektiğini düşünüyor. Bir bayan kendi kilisesinde Tanrı'ya dua etmesinin nesi yanlış? Zaten tek istediği "cam" için para. Pencereler ve diğer şeyler için para.

ama hepsi şişeler için geçerli." Gözlerini Kate'e dikti. "Sana param olmadığını söyledim, değil mi?"

"Evet ve bunun için üzgünüm. Size herhangi bir şekilde yardımcı olabilir miyiz?"

Yaşlı kadın şaşkınlıkla geri çekildi. "Biz mi?" Kate'in arkasından baktı. "Siz kimsiniz, efendim?"

"Binbaşı Charles Tennant, hanımefendi. Büyük yeğeninizin subay arkadaşı ve dul eşinin kocası."

"Gerçekten! Çeneni beğendim genç adam, ama yine de benden para alamayacaksın!"

"Sizi temin ederim, teklif etseniz de kabul etmezdik. Her kuruşa ihtiyacınız olduğu çok açık. Ama Dennis ve Kate'in bir oğlu vardı."

"Ah-ha!" Bayan Heston patlamayı k o l t u ğ u n a vurarak vurguladı. "Şimdi anlıyorum.

Çocuk için paramı istiyorsun. Kaç yaşında?"

"Sadece altı aylık."

"10 yaşına geldiğinde onu buraya getirin. Daha küçük olmasın. Küçük çocuklara tahammül edemem. Ve eğer terbiyeli değilse onu getirmeye zahmet etmeyin. Veletlere tahammül edemem. Selam verip lütfen ve teşekkür ederim diyebilirse, ona üç kuruşumu bırakmayı düşünürüm."

Yaşlı kadının ekşi sözleri Kate'i hiç rahatsız etmedi, çünkü umut ve rahatlama Kate'in içine bir sıcaklık gibi yayılıyordu.

Ateşi. Hatta öne çıkıp pençe gibi bir el tuttu. "Çok nazıksınız Bayan Heston. Onu sizi görmesi için buraya getireceğimden emin olabilirsiniz. Babasının ailesini tanımalı."

Yaşlı kadın kaşlarını çatarak ona baktı ama elini çekmedi.

"Ve" diye ekledi Kate, "artık sizi ailem olarak görüyorum. Eğer bir şeye ihtiyacınız olursa, haber göndermelisiniz."

Sanki

Charles, üzerinde Marchmont Hall, Strode Kingsley yazan kartını Kate'e uzattı ve o da kartı Bayan Heston'ın direnmeyen eline yerleştirdi.

Güneş ışığına çıkmak için kendi yollarını buldular.

Kate hayretle, "Onunla gerçekten ve tamamen evliydim," dedi. Sonra da sertçe ekledi: "İğrenç kurbağa!"

"Gerçekten de öyle. Belgeleri çalmak ve inkar etmek için kötü bir numara. Sanırım evliliği çok kısıtlayıcı buldu. Özür dilerim.

onun adına."

"Ama *neden*? Neden bana kur yaptın ve benimle evlendin? Tanrım, hepsi sadece bahisti."

Onun elini tuttu. "Bir meydan okumaya asla karşı koyamazdı ve senin tartışılmaz erdemini heyecan verici bir şey gibi görünmüş olmalı.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Üzgünüm, Kate."

"Ona böyle bir hayal kırıklığı yaşattığım için üzgünüm."

Onu kollarının arasına aldı. "Yapma. Bu senin hatan değildi. Hiçbiri değildi. O evcimen bir adam değildi. Sıradan bir kadınla ortaya çıktığında oldukça şaşırmıştım. Evlendiğini açıklasaydı muhtemelen şoktan bayılırdım. Ama eminim ilk başta sizinle dürüstçe oynamaya niyetliydi. O bir beyefendiydi." Onun sırtını rahatlatıcı bir şekilde okşadı. "Belki de başından beri bizdik."

Sonra başını kaldırıp baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Birkaç kez beni seni çalmak istemekle suçladı. Hatta seninle bir ilişki yaşamakla-"

"Sefil herif!"

"İsteklerimi doğru okudu. Özellikle de başka kadınlara gitmeye başladığında."

"Bundan şüphelenmişim. Özellikle de çocukla birlikte büyüdüğümde." Kate neden -diğer ihanetlerle birlikte-

Bu seferki

çok acıttı.

"Belki de aranızdaki ilişkinin mükemmel olmadığını hissetti. Bunu arkanda bırak, Kate. Evlilik istiyorum ve sana tapıyorum. Ve ölüm bizi ayırana kadar sana tamamen sadık kalacağım."

"Öyle olsan iyi edersin," dedi Kate, onun kollarından çekilerek ve gülümsemesini kasıtlı olarak kullanarak. "Gidip Peder Trowlip'le konuşalım."

Tombul, kırmızı yüzlü, yaşlı din adamı, Bayan Heston'ın sadece köhne özel şapelini kullanmasına kızmasına rağmen, tereddüt etmeden evliliği onayladı. Birkaç gine karşılığında evliliğin kaydını kopyaladı ve onlar için imzaladı.

Paraları cebine koyarken, "Cam için," diye mırıldandı. Kate, Bayan Heston'ın haklı olduğundan ve camların pencerelerde değil Çiğelerde olduğundan Güpheleniyordu.

Umurunda değildi. Dünya umurunda bile değildi!

Arabaya doğru yürürlerken Charles, "Şimdi tek yapmamız gereken doğum kaydını değiştirmek," dedi.

"Bu herhangi bir zorluk yaratacak mı?"

"Hiçbir şekilde. Ana rahmine düştüğünde anneyle yasal olarak evli olmayan bir erkek, bir çocuğun babası olarak ilan edilemez."

Kate arabanın kenarına yaslandı, rahatlamaktan neredeyse takati kesilmişti. "Bitti mi? Halloldu mu?"

"Her şey bitti. Her şey halloldu." Onun elini tuttu. "Ama ne var biliyor musun? Seninle tekrar evlenmek istiyorum, tüm şatafat ve törenle ve tüm Aylesbury'nin şahitliğinde. Böylece asla kaçamazsın."

Kate gözlerinde yaşlarla ona baktı. "Jess beni bu konuda uyarmıştı. Evliliğin bir kadını sadece bağladığını düşünüyor."

"Bağlanmanı istiyorum. Seninle bağlanmak istiyorum. Tanrım, bu kulağa kesinlikle garip gelmeye başladı!"

Elini dudaklarına götürdü ve o olağanüstü gözleriyle onu izledi. "Evlen benimle, Kate. Evlen benimle **ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme Sürümü**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

şatafat ve törenle ve sonsuza dek."

Kate onun kollarına girdi. "Oh, evet. Evet, lütfen. Ölüm bizi ayırana

dek." Jo Beverley

JO BEVERLEY, *Kararlı Gelin'i* yazarken nihayet kadın merkezli doğum dersleri vererek ve kendi iki çocuğunu doğurarak edindiği bilgi ve deneyimi kullanmayı başardı. Ancak bugünlerde, dördü RITA Ödülü sahibi on altı aşk romanıyla tam zamanlı bir yazar ve Romance Hall of Fame'in bir üyesi. En son romanı bir ortaçağ romanı olan *The Shattered Rose*'dur.

Gece Yarısından

Sonra Bir Öpücük

Tanya Anne Crosby

Önsöz

İngiltere Yaz, 1850

Ona *Blackstone'un küçük prensesi* derlerdi.

Az önce ona velet dedi.

Prenses değildi elbette, sadece bir dükün kızıydı, ama kendi babası bile ona acıdığı için öyle diyordu, çünkü

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Bütün gün bir okul odasına kapatılmış, yedi yaşındayken sanki lanet bir muhasebeciymiş gibi çetele tutmayı ve okumayı öğrenmişti.

Babası öyle dedi.

Thomas çenesini kapalı tuttu, çünkü kimse onun her gün derslerinden kaçıp onunla buluştuğunu bilmiyordu. Kimse onu aramadı ve Thom, babasının onu o çürümüş okul odasında kilitli tuttuğunu, çünkü babasının onu istemediğini düşündü.

onu görmek. O da böyle düşünüyordu. Babası nefes aldığından daha çok bağırır, çürümüş yaşlı bir herifti.

Hayır, o prenses değildi... sadece onun bu lanet dünyadaki en iyi arkadaşıydı.

En sevdikleri tepenin zirvesinde tahta kızıağının üzerine göbekten uzanan Thomas, uzun otların arasından

küçük kız aşağıda oturuyordu. Daha iyi görebilmek için otların ve aptal çiçeklerin arasından sıyrılarak yaklaşırken kalbi hızla çarpıyordu.

Her gün onunla burada buluşmaya gelirdi, aynı saatte, aynı yerde - babasının babası için baktığı bahçede tanıştıkları günden beri. O zamanlar o sekiz, kız yedi yaşındaydı ve çok hızlı arkadaş olmuşlar, labirentlerde birlikte yarışmışlar, çitlerin altından yuvarlanmışlar, peşlerindeki korkunç yaratıklardan -en çok da babasından- kaçarken kıkırdamışlardı.

Ama şimdi on üç yaşındaydı... onu her gördüğünde kalbi garip şeyler yapmaya başlıyordu. Bazen çok şiddetli atıyordu.

Bacakları çıkacak, göğsünden fırlayacak ve hızla uzaklaşacak diye düşündü. Ve nefesi ... cehennem çanları ... asla görünmüyordu

artık yakalayamıyordu. Şimdi yine oluyordu, vücudu garip tepkiler veriyordu. Onu izlerken kaşlarını çattı ve bir nefes çekerek burnundaki otu emdi. Tiksintiyle hapşırdı ve ona doğru baktı.

Kız üzgün görünmüyorsa ne olayım, diye düşündü, ama bu mesafeden emin olamıyordu - ta ki kız öne doğru yığılana kadar,

ve hıçkırıkları kulaklarına ulaştı. Kaşlarını çattı ve kendini yerden kaldırdı, kirden arındırmak için giysilerini tokatladı. Tahtasını bırakarak hemen tepeden aşağı inmeye başladı. Muhtemelen giydiği o aptal elbiseye takılıp düşmüş ve ayağa kalkamamıştır, diye düşündü sırtarak. Eskiden giydiği kıyafetleri.... çamurda itişip kakışarak birlikte oynamalarını özliyordu.

Başında durduğunda bile onu fark etmemiş gibiydi, o kadar meşguldü ki hırıltısıyla. Thomas öylece durup onun kafasını kaldırmasını bekledi. Eskiden olsa kafasına vurup kaçardı ve o da çılgık çılgığa peşinden koşardı. Şimdi ise ona dokunmaya cesaret edemiyordu. Saçları çok güzeldi, bukleler halindeydi ve öyle mükemmel bir şekilde düzenlenmişti ki, kızın içten feryatları bile saçlarını düzgün bir şekilde karıştıramıyordu. Orada öylece durmuş, güneş ışığının parlak bakırimsı saç telleri üzerinde parıldayışına bakarak büyülenmişti.

Lanet olsun.

Aniden onun yanına oturmak ve onu kucaklamak, güzel saçlarını okşamak ve onu rahatlatmak için çok rahatsız edici bir istek duydu. Ağlamak ona göre değildi. Çıplak heykele çarptıktan sonra hıçkıra hıçkıra ağladığı için onu azarladığı zamanı hatırladı.

Babasının bahçesinde, erkek eşyalarının üzerinde aptal bir yaprak vardı. Alnında elma büyüklüğünde bir düğüm oluşmuştu,

Ama ona büyümesini söylemiş ve kulaklarını sağlam bir şekilde tıkamıştı. Şeytan onu alsın, eğer bir erkek olsaydı, onu hemen geri kutulardı.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Ama o bir erkek değildi.

Ve bu giderek daha belirgin hale geliyordu. Bu düşünceyle kalbi yerinden fırladı ve biraz daha hızlı atmaya başladı.

En iyi arkadaşındı ve lanet olası berbat bir kızdı ve eğer arkadaşları onunla hâlâ her gün burada buluştuğunu öğrenirlerse, bunun sonunu asla duymazdı. Yüzü ısınarak orada durdu, acaba konuşmalı mıydı... yoksa dikkatini çekmek için kafasına mı vurmalıydı.

Onu tanıdığı onca yıl boyunca ilk kez, kız onu gözetlemeye fırsat bulamadan kaçıp gitmek istedi. Özlemle,

Tepenin zirvesine olan mesafeyi ölçtü ve geri çekilip korunmak için tepenin arkasına dalmayı düşündü.

Yine de kıpırdamadı, sadece önünde durdu, ayakları yere yapıştı. Sonra aniden başını kaldırdı ve Thomas

göğsünde ani bir sıçrama oldu. Sulu

yeşil gözler ona baktı.

Kız onu görünce küçük bir çığlık attı ve adam telaşla geriye doğru sıçrayarak kendi çığılığıyla karşılık verdi. Ama kadın hareket etmedi ve adam

Giydiği o aptal elbiseyle bunu yapamayacağı kesin.

"Beni korkuttun!" diye onu suçladı ve varlığı için hiç de minnettar görünmüyordu.

"Ben... şey..." Süpürgesinin beklediği tepeye baktı, sanki onu yakalamış gibi aniden çekingen hissetti

Yapmaması gereken bir şey yapıyordu ve bu hiç mantıklı değildi, çünkü uzun boylu bir şey yapmıyordu. Sadece ona yeni macun tahtasını göstermek istiyordu... onu kaydırmak, neşeli kıkırdamalarını ve çığlıklarını duymak istiyordu. Ama ona bu kadar yakın olma, kollarını onun ortasına dolama düşüncesi göğsünü bir şekilde acıtıyordu. "Seni ağlarken gördüm," diye yarım yamalak bitirdi.

"Pekala!" Kadın ona ters ters baktı, kaşları o tanıdık çatıklıkla birbirine yaklaştı. Elleri kalçalarına gitti.

Kadının gözlerindeki öfke kıvılcımını görmek onu neredeyse rahatlatıyordu. Neredeyse, ama tam olarak değil, çünkü farklı bir şey vardı

Bugünkü görünüşü hakkında.

"Ne olmuş yani?" diye tersledi, kızın kendisine siğillerle kaplı bir kurbağa gibi bakmasına sinirlenmişti.

"Bir şey söyleyebilirdin!" diye biraz daha az huysuz bir şekilde açıkladı ve sonra somurtkan bir şekilde ekledi, "Seni bekliyordum."

Son dört yıldır hiç aksatmadan yaptığı gibi, o zaman bu düşünce neden birdenbire başının dönmesine neden oldu?

"Şey," diye karşı çıktı Thomas, soğukkanlı ve sakın görünmeye çalışarak. "Buradayım, değil mi?" Nemli avuçlarını pantolonunun üzerinde gezdirdi ve sesindeki garip tınıya kaşlarını çatı.

"Sen... şey... düştün mü?" diye sordu ona. "Bu yüzden mi ağlıyordun?" "Hayır." Sesi tuhaf bir şekilde bastırılmıştı ve gözleri bir kez daha buğulanmıştı.

Başını kaşıdı ve sordu, "Sıcaklamadın mı?" "Sıcak mı?"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Bana seksi görünüyorsun."

"Hayır."

"O zaman neden ağlıyorsun?" diye sordu ona ve önünde, çimlerin üzerinde diz çöktü.

Omuz silkti.

"Neyin v a r , velet?" diye alay etti onunla. Kız başını salladı, berrak yeşil gözlerinden yaşlar süzülüyordu ve Thomas

ayıldı. "Toria? Neyin var?"

Ciddi bir şekilde ağlamaya başladı, başını kucağına koydu ve Thomas başka bir şey düşünmeden daha da yaklaştı ve

bir kolunu onun omuzlarına doladı. Başını onun ıslak yanağına doğru eğdi ve yüzüne doğru fısıldadı. "Toria...

Ne oldu? O kadar da kötü olamaz."

"Ah, ama öyle!" diye feryat etti ve başını çapraz kollarının a r a s ı n a daha da gömdü. Thomas daha da yaklaştı.

Bunu yaparken yüzüne baktı. Histeri içinde biraz omuz silkti, bu sırada adamın yanağına dirsek attı ve adamın yüzü daha sıcak bir şekilde yandı

ne kadar yakın olduğunu fark etti. Yüzünü buruşturdu ama uzaklaşmadı. Uzaklaşamazdı. Güzel kokuyordu, bir çiçek tarlası gibi.

hafif bir yağmurdan sonra. Onun sözlerine konsantre olmaya çalıştı ama bunu tam olarak başaramadı.

"Anlamıyor musun?" diye hıçkırdı.

Sadece Tanrı biliyordu, duymamıştı. Kadının söylediği tek bir kelimeyi bile duymamıştı. Artık vücudunu tanımıyordu.

-Bu günlerde garip bir canavardı -ya da sesi- ya da hatta sonsuza dek tanıdığı küçük kız. Acıyı dindirmek için yanağını ovuşturdu.

"Seni bir daha asla göremeyebilirim!" diye haykırdı, başı hâlâ kollarının arasındaydı ve hıçkırıkları orada boğuluyordu.

Aman Tanrım, kız gibi davranmaya bile başlamıştı. "Cehennem çanları, Toria!"

Thomas onu ikna etmeye çalıştı. "Beni her gün

görüyorsun!"

"Artık değil!" diye fısıldadı kırık bir sesle, başını üzüntüyle salladı, yüzünü kaldırıp ona bakarken hıçkırarak ağlıyordu.

Kaşlarını çattı. Bir şekilde onun kendisine önemli bir şey söylediğini anlamıştı ama o yeşil gözlerle konsantre olamıyordu.

gözleri ona dikkatle odaklanmıştı.

"Babam başka bir şey söylemiyor! Ah, Thomas!" diye fısıldadı üzüntüyle. "Seni bir daha asla göremeyeceğimi söylüyor ve babanın seni göndermesini sağlayacakmış!"

Sözcükleri sonunda kaydedildi.

Thomas'ın kafası dank edince gözlerini kırıştırdı. "Beni göndermek mi?" Başını salladı, yanakları gözyaşlarıyla dolmuştu ve Thomas

sözlerinin darbesini midesine inen bir yumruk gibi hissetti. "Neden?"

"Çünkü seninle oynamamın yakışıksız olduğunu söylüyor, hem de bir çocukla!

-Ve eğer baban Blackstone'da çalışmaya devam

etmek istiyorsa, seni çok uzaklara göndermeli!"

"Beni uzağa göndermek mi?" Thomas uyuşmuş

hissediyordu. "Nereye?"

"Sanırım okula gidecek," diye açıkladı, kaşları üzüntüyle çatılmıştı.

"Babanın bunu yapacağını, çünkü en iyisini onun bildiğini söylüyor."

Thomas dizlerinin üzerine çöktü ve "Babam beni asla göndermeyecek!" dedi. Konuşurken bile biliyordu ki

bir yalandı. Babasının, kendisinin de dahil olmak üzere beslemesi gereken yedi boğaz vardı ve babası tüm ailenin güvende ve emin olduğundan emin olmak için ne gerekiyorsa yapardı. Eğer Blackstone Dükü onu göndermek istiyorsa...

Uzun süre hafif esintiyle dans eden rüzgâr çiçeklerine baktı. "Ne zaman?" diye sordu sessizce.

"Bilmiyorum," diye bağırdı ve kollarını ona dolayarak kucakladı. "Ah, Thomas!"

"Lanet olsun," diye haykırdı Thomas ve çözemediği duyguların etkisiyle oturdu. Gerçekten de nefret ettiğini düşünüyordu.

Ama bunu ona söyleyecek değildi. Kollarını ona doladı, kucaklaşmaya karşılık verdi, gözlerini aniden yakan yaşların ayrılacağını bildiği ailesi için mi yoksa onsuz yaşayamayacağını düşündüğü en iyi arkadaşı için mi olduğundan emin değildi.

İkisi orada kucaklaşarak oturdular ve Thomas öpücüğünden dolayı en ufak bir utanç duymadı.

onun tapınağı.

Ona baktı, yeşil gözleri gözyaşlarıyla parlıyordu.

Thomas onun yüzüne baktı ve öylece baktı, yüzünün her çizgisini, dudaklarının kıvrımını, her

burnundaki çil.

Beş yıl boyunca onun en iyi arkadaşı, sırdaşı, oyun arkadaşı olmuştu. Ve şimdi fark etti ki

Onu kaybetmek... Kalbinde onu daha fazla bir şey olarak düşünmeye başlamıştı.

"Beni asla unutmayacağına söz ver!" diye yalvardı usulca, gözyaşları gömleğinin koluna dökülüyordu.

"Söz veriyorum asla yapmayacağım," diye yemin etti. Ve ruhunun her zerresiyle bunu kastediyordu. Bir rüzgâr çiçeği kopardı ve

Elini. "Beni asla unutmayacağına söz ver, Toria."

Ona daha sıkı sarıldı.

"Söz ver!" dedi.

"Asla yapmayacağım!" diye yemin etti, başını kararlılıkla sallayarak. "Oh, Thomas, asla yapmayacağımı biliyorsun!"

"Sanırım... Sanırım seni seviyorum," diye fısıldadı ve kendini keşfetmenin şaşkınlığıyla gözlerini kırptırdı.

"Sanırım ben de seni seviyorum," diye fısıldadı.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Ve birlikte oturdular, kucaklaştılar, aralarında konuşmak çok zordu.

Bir gün, onun için geri dönecekti. Bir gün, yeterince iyi olacaktı.
-Sadece bir bahçıvanın oğlu değil. Bir gün.

Bölüm 1

1 Haziran 1863

Sevgili Bay Smith,

Bir önceki yazışmamızın üzerinden uzun zaman geçtiğinin farkındayım...

Leydi Victoria Haversham kalemini kiraz ağacından masanın üzerine vurdu ve biraz umutsuzca iç çekti.

Düşünceli bir şekilde kaşlarını çatarak

Geride kalan siyah mürekkep lekesine bakarken, atılacak en iyi adımı belirlemeye çalıştı.

Her şeye rağmen, zamanı tükeniyordu!

İki hafta sonra evlenmesi gerekiyordu! Ve burada pratik olarak raftaydı - pratik olarak, ha! Yirmi dört yaşında, raftaydı! Arkadaşları gibi evlilik törenine katılmamıştı, çünkü babası tam da onun törenlere başlayacağı yaşta talihsiz bir saldırıya uğramıştı. Kalbinin onu yarı yolda bırakması kesinlikle onun suçu değildi. Ve o da bu aptal kızlık ritüelini hiç umursamamıştı.

Sadece... şimdi... tam şu anda... kendini pişmanlık içinde buldu.
.. Yüzü mahvoldu. Şey. . belki

de değil

Tam olarak pişmanlık duyuyordu, çünkü şu anda bile evlenmeyi

gerçekten istemiyordu. Elbette bu onun tercihi değildi.

Kaleminin ucunu masaya vurmaya devam etti, mektuba bakıyordu, yaşlı bahçıvana neden yazdığından tam olarak emin değildi. O nadiren

Okumayı bilmediği için mektuplarına yine de cevap verdi.

Sevgili George'un mektuplarını genellikle papaz ziyarete gelene kadar beklettiğini biliyordu, çünkü birkaç kez cevap verdiğinde mektuplar bizzat papaz tarafından yazılmıştı.

Sadece... bunca yıldan sonra bile, yaşlı adamla arasında başka hiç kimseyle hissetmediği kadar güçlü bir bağ olduğunu hissediyordu.

Garip. Ve belki de o kadar garip değildi. Ne annesine ne de babasına hiç yakın olmamıştı. Pek yakın değildi.

Victoria, bir zamanlar babasının olmasına rağmen şimdi kendi ofisi olan odaya bakarken kederini yuttu. Kasvetli renkler, derin maviler ve koyu altınlar ve ağır perdeler ona her zaman garip bir kararsızlık hissi vermişti. Bir yandan tanıdık ve rahatlatıcıydılar, diğer yandan da ...

odanın öbür ucuna yürüyüp

Gün ışığını içeri almak için deli bir kadın gibi hepsini yırttı. Şu anda onları gidebildikleri yere kadar çekmişti - hiç de uzağa değil - canlı yeşil çimenleri ve çiçek açmış kır çiçeklerinin güneşle aydınlanmış yataklarını ortaya çıkarıyordu. Artık hepsi onun olmuştu.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

En azından şimdilik.

Şeytan babasını alsın! Zaten kendisinin olan bir şeyi elinde tutmak için neden evlenmek zorunda kalsındı ki? Bu kesinlikle dayanılmazdı! Onu nasıl böyle savunulamaz bir duruma sokabilmişti? Nasıl bu kadar az umursayabilmişti?

Tanrı biliyor ya, tek istediği o alçağı memnun etmektir - annesini de - ama ikisi de bunu yapmadı.

gururlandırmayı hiç başaramamıştı. Annesi narin bir kadındı, babasının gözüne girmek için çok çabalamıştı ama bunu asla başaramamıştı.

aba. GrnŖe göre en büyük günahı ona bir kız çocuğu doğurmak ve sonra da

ona biricik oğlunu doğuramadan lmŖt. Babası bu yüzden onu asla affetmemiŖti; ne annesi ne de Victoria. Son nefesini verdiği güne kadar, aile mirasını devam ettirecek bir erkek varisi olmadığından yakınmiŖti. Son nefesini verirken var olmayan oğlu için aęlamıŖ, Victoria ise onun yanında kalarak alnındaki saçları nazikçe taramıŖtı.

Ve yine de... Victoria bir an bile onun kendisinden bu kadar tamamen uzaklaŖacaęından ŖphelenmemiŖti.

Gerçekte, babası ona asla kötü bir söz sylememiŖti; sadece hiçbir zaman Ŗefkatli bir baba olmamıŖtı. Ruh zayıflığından nefret eden bir adamdı, erkek varisine sahip olamıyorsa, en azından tek kızını bu tür iğrenç kadın kusurlarının üzerine çıkmaya zorlayacağına karar vermiŖti.

Victoria onun beklentilerini karŖılamak için çok uęraŖmıŖtı.

Harfleri özenle alıŖmıŖ, gözleri ŖaŖı olana ve baŖı ağrıyana kadar sayılarla uęraŖmıŖtı. Onları iyi alıŖmıŖtı, sayılara karŖı bir yeteneği vardı, profesörleri öyle demiŖti. Babasının vesayeti altında evdeki hesapları bile ynetmiŖti; iyi yönettiğini dŖnyordu. Ama dl bir avuç baŖını okŖamak ve arada bir "İyi iŖ çıkardın Victoria" demek olmuŖtu. Kendinden ne kadar çok Ŗeyi babasının ellerine teslim ettiği akıl almazdı. Kendine verdiği değerin her bir zerresi bu nadir onaylamalara bağlıydı.

Artık yok.

Vasiyetinin okunduğu gün, gururunun ne kadar aptalca olduğunu fark etmiŖti. Tüm *iyi gösterileri* boŖ laftan baŖka bir Ŗey değildi. Sonunda, mallarını nefret ettiği bir kardeŖine ya da tamamen yabancı birine emanet etmeyi tercih etmiŖti.

Hayatı boyunca onun istediği gibi biri olmak için abalamıŖ bir kızı. Çok basit, eğer yirmi beŖinci yaŖının gece yarısından önce evlenmeyi baŖaramazsa

doğum gününde, sahip olduğu son kuruşa kadar her şey amcasına teslim edilecekti. Her şeyini. Sadece miras kalan mülkler değil -ki zaten onlardan vazgeçilmişti- her şey. Ama bu tek başına o kadar da dayanılmaz değildi, bununla birlikte özgürlüğünü de kaybedeceği gerçeği idi. Görünüşe bakılırsa tercihi, özgürlüğünün bir kısmını şimdi çene kıllarından daha fazla istemediği bir kocaya kaptırmaktı... ya da onu kafese tıkmaktan en az babası kadar zevk alacak bir amcaya.

Böylesine düz bir virajda yapılacak bir seçim yoktu... hem de hiç...

Tam iki hafta sonra gece yarısını vurduğunda, iyi ya da kötü, gerçekten de evlenmiş olacaktı.

Ve yine de. ... Düşünürken dudağını endişelendirdi, çünkü uygun bir aday bulmaktan çok uzaktı. O koymamalıydı

Bu çok uzun sürdü.

Tanrım, ama bir adamın, eğer isterse, kendinden başka kimseye hesap vermeden hayatını istediği gibi yaşayabilmesi adil görünmüyordu. Tüy kalemi bir kez daha kaldırıp kâğıda koyarken kaşları çatıldı. **ABC Amber**
Metin Dönüştürücü Deneme sürümünü bitirdi,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

mektubu yaşlı bahçıvana verdi.

Sevgili eski dostuna iğrenç durumunu ayrıntılarıyla anlatırken, bir cevap kendini gün ışığına çıkaracaktı.

... sizi fazla yorduysam lütfen beni bağışlayın, sevgili efendim, diye bitirdi.

... çünkü kesinlikle böyle bir niyetim yoktu. Sadece zaman zaman, matematiksel bir denklem gibi

sorunu kağıt üzerinde görmek beni mutlu ediyor. Çözüm yakında kendini gösterecektir, şüphesiz. Ve *benim* de

Ajan da bu konu üzerinde özenle çalışıyor. "Asla korkmayın.

Cümlesinin sonuna özenle bir nokta koyan Victoria, kurumakta olan tüy kalemmini batırmak için uzandı ve bakışları

Çimenlikte bir anlık bir hareketle hemen yakalandı. Uzaktaki bir meşenin arkasında kucaklaşan iki figür gördü. Sevgililer. Gözlerini kırıştırarak onları izledi, büyülenmişti ama alçakgönüllülük onu arkasını dönmeye zorlamalıydı. Bu kadar uzaktan sevgililerin kim olduğunu anlamak zordu ama yeni seyis Robbie olabileceğini düşündü; yakışıklı bir delikanlıydı ve belki de aşçının kızı Bethany. O izlerken, Bethany Robbie'nin kucağından eğilerek kurtuldu ve kendini şakacı bir şekilde ağacın arkasına sakladı. Robbie yeterince acele etmemişti, çünkü birden kendini şişman meşenin arkasından ona bakarken buldu.

Victoria onları izlerken ikisi ağacın etrafında dönüyordu; oyun oynayan iki sevgili.

Kalbi biraz acıyla sıkıştı ve usulca iç çekti. Gözlerini kırıştırarak izlemeye devam etti. Hiçbir zaman çok fazla yün toplayan biri olmamıştı ve pragmatizmiyle gurur duyuyordu, ama şu anda, yardım edemedi ama biraz özlem duydu

Olabilecek ve asla olamayacak olan her şey - şüphesiz içinde bulunduğu koşulların doğrudan bir sonucuydu, çünkü uzun, çok uzun bir

... ya da mükemmel ayların altında çalınan öpücüklerin hayalini kurmayalı uzun zaman olmuştu. . . ya da eteklerine gülen çocukları.

Elindeki kaleme bir göz attı. Bu saatte bunları düşünmemek daha iyiydi, diye kendi kendini azarladı.

Kızsal hayaller için çok geçti! Aşk için evlenmeyecekti.

- Her halükarda evlenmiş olabilirdi. Yüce Tanrım! Aşk için evlenen birini tanıyor muydu? Kendi annesi ve babası olmadığı kesindi! Hayır, bu tür düşünceler en iyisiydi.

kıkırdayan kız öğrenciler için bırakıldı- hiç ama hiç olmadığı bir şey

... Bir kez hariç ...

Her sabah yatağından fırladığı, günün barındırması gereken tüm gizemleri keşfetmeye hevesli olduğu bir zamanı hatırladı... her bir keşif mücevherini, aşık olduğunu hayal ettiği yaramaz küçük bir çocukla paylaşmaya hevesliydi. O

bahçıvanın oğlu Thomas'tı; sarı saçlı, sevimli ve hınzır bir yüzü olan, gözleri hayat ve neşeye parıldayan bir çocuktü.

Ne kadar aptal bir kızdı.

Victoria çocukluk aptallığına iç geçirerek kendi titiz yazısına baktı. Şimdi ona sormaya cesaret edebilir miydi? Karnının içinde kelebek kanatlarına benzer bir şey çırpındı. George'un cevabı her zaman olduğu gibi, bunu yapmak oldukça aptalca görünüyordu

"Thomas çok iyi, teşekkür ederim." Thomas'ın kendisi de hiçbir zaman selam göndermedi.

Bakışları tekrar pencereye, kurşunlu cam bölmelerin ötesindeki geniş çimenliklere yöneldi, ama **ABC Amber Text Converter Deneme sürümü**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

odaklanmamış kaldı

şimdiki zamana. Belli belirsiz, uzaktan gelen kahkaha sesleri kulaklarına ulaştı... gözlerine hüznölü bir acı getiren kahkahalar.

"Beni asla unutmayacağına söz ver!" diye yalvardığını

hatırlıyor. "Asla unutmayacağıma söz veriyorum," diye yemin

etmişti.

Çocukluk vaatleri için çok fazla.

Gözlerini kırpıştırarak bakışlarını pencereden uzaklaştırdı ve anlamsız hayallerden sıyrılarak mektubuna kısa bir kapanış yazdı, imzasını attı ve kâğıdı katladı. Hemen bir kenara koydu.

Kaybedecek zamanı yoktu, çünkü hâlâ menajerine bir mektup yazması gerekiyordu. Philip Goodman'a yeterince güveniyordu.

soruşturmaları ve ilk görüşmeleri yönetecekti. Kendisinden ne beklediğinin zaten farkındaydı; şimdi tek yapması gereken

uygun bir eş için gereksinimlerinin bir listesini çıkardı - her şeyden önce, halktan biri olması gerekiyordu. Eğer babası

Bir an için bile olsa, sadece zaten kendisine ait olanı elinde tutmak için seçkin bir delikanlıyla evleneceğini düşünmüşse, fena halde yanılmıştı!

Onca yıl kendini beğenmiş erkeklerle uğraştıktan sonra -kendisinden hızlı, tatlı gülümsemeler ve

Victoria, saygılı bir sessizlik içinde, istediği kişiyle evlenmeye niyetliydi! Babasının vasiyetinde *kiminle* evlenebileceği belirtilmemişti ve bu konuda son sözü tamamen kendisi söylemek niyetindeydi. Bir daha asla bir erkek onun hayatını manipüle etmeyecekti! Eğer yardım edebilirse.

O! Victoria sadece babasının, yapmak üzere olduğu şey yüzünden mezarında feryat etmesini umuyordu. Kararlıydı, bir çekmece açtı.

ve bir kâğıt daha çıkardı. Önündeki masanın üzerine yerleştirdi, tüy kalemini hokkaya batırdı ve

menajerine çok kesin bir talimat mektubu yazmaya başladı.

Bölüm 2

Londra, 5 Haziran

İnsanı ülkeden koparmanın mümkün olduğu kesinlikle doğrudu, ama ülkeyi insandan koparmak pek mümkün değildi.

Londra'daki daire, sadece en yetersiz başlangıçları vurgulamaya yarayan sağlam parçalarla mütevazı bir şekilde döşenmişti. Thom taşralılığı için özür dilemiyordu. Bu onun kişiliğinin bir parçasıydı. Eğitiminin resmiyeti ne olursa olsun, o

Hâlâ yırtık pantolonlu bir çocuktu ve mezara ayakkabılarının tabanında hayali deliklerle gideceği kesindi.

Bir kibrit çaktı, alevlendiğinde en sevdiği sandalyesine gömüldü. Çerağı yaktı ve tatlı dumanı arkaya doğru çekti.

Tanıdık odayı incelerken boğazını sıktı.

Babası emekli olduktan sonra ahşap işleriyle uğraşmaya başlamıştı, çünkü Londra "ABC Amber Text Converter Trial [version, http://www.processtext.com/abctxt.html](http://www.processtext.com/abctxt.html)

birinin tırnakları." A

Ocağın yanında, babasının emeğinin kanıtı olan basit bir ahşap salıncak duruyordu; üzerine annesinin pelüş yorganı örtülmüştü.

"okuldaki o soğuk geceler için" yıllar önce onun için sevgiyle dikmişti.

Annesi birkaç yıl önce vefat ettiği için artık sadece ikisi, o ve babası vardı.

Babasının yalnız olduğu ülkeden taşınmanın faydalı olacağını düşünmüştü ama lanet olsun ki babası garip davranmaya başlamamıştı

Son zamanlarda. Bütün gün, sanki söyleyecek bir şeyi varmış gibi aralıklarla odaya giriyor, sonra da dalgın bir ihtiyar gibi başını sallayarak çıkıp gidiyordu.

-Yaşlı kurnaz babasının kesinlikle olmadığı bir şey. Altmış sekiz yaşındaki bu yaşlı adam son derece kurnazdı. Thom söyleyecek bir şeyleri olduğunu düşünüyordu ama bunu kendine saklamak ona göre değildi. Babası aklından geçenleri söylemekte hiç zorlanmamıştı.

Babasının bir kez daha odaya bakması uzun sürmedi; bu kez elinde küçük bir kartonla içeri girdi.

"İşin var mı oğlum?" diye sordu.

Thom babasına biraz dikkatle baktı. Öyle olmadığını anlamak için dahi olmaya gerek yoktu. "Hayır," diye cevapladı yine de.

"Güzel. Güzel." Babası kutusuyla yaklaştı ve Thom hayatında ilk kez babasının yaşlı görüldüğünü düşündü. Annesinin ölümü onu yaşlandırmıştı elbette, ama nedense birkaç gün içinde daha da yaşlanmış görünüyordu. O konuşmadı, Thom da konuşmadı. Sadece babasının küçük açık kartonu yanındaki masaya koymasını izledi. Onun için endişeleniyordu.

Baba dikkatini şimdilik kutudan uzak tuttu.

Thom sandalyede doğruldu ve dişlerinin arasındaki çerotu çıkardı. Ancak o zaman babasının yumruğunda tuttuğu katlanmış parşömeni fark etti ve bakışları ona yöneldi. Her nasılsa, içindekilerin

babasının tedirginliğinin kaynağını öğrenmişti. Mektubu Thom'a verdi ve sonra karşısındaki koltuğa oturdu.

Bekliyor gibiydi.

"Ne oldu?"

Babası ona, "Aç şunu," dedi.

Thom sigarasını kül tablasına bıraktı ve sonra babasının istediği gibi parşömeni açtı. Üzerindeki tarih

Beş gün geçmişti, karalama tanıdık değildi. İmzayı bulmak için kâğıdı çevirmeye başladı ama babası buna engel oldu.

bir eliyle.

"Önce oku Thom," diye sert bir şekilde yönlendirdi babası onu.

Başlamak için kâğıdı çevirirken kaşları birbirine yaklaştı.

"Sevgili Bay Smith," diye başladı yüksek sesle. "Bir önceki yazışmamızın üzerinden epey zaman geçtiğinin farkındayım..." Ve sonra

Devam ederken sessizliğe gömüldü, mektubun tonu tamamen tanıdık gelmeye başlamıştı.

Size neden bu ikilemle yazdığımı bilmediğimden eminim, sevgili efendim, ama siz her zaman

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Sen güllerle ilgilenirken benim saçma sapan konuşmalarımı dinlemeye ne kadar meyilliydin, hatırlıyor musun? Sabrını taşırmış olmalıyım ama yine de beni dikkatle dinledin, arada bir

Düşünmem için yine böyle harika bilgelik mücevherleri. Sana doğru düzgün teşekkür edebildim mi?

Thom başını mektuptan kaldırıp kıpır kıpır babasına şaşkınlıkla baktı. Devam etmek istediğinden tam olarak emin değildi ama merakı ve daha fazlası onu ele geçirdi ve kalp atışları hızlanarak devam etti.

Görünüşe göre kendimi bir kez daha, kağıt üzerinde de olsa, size saçmalarken buldum - yine de katlanacağınızı umuyorum

Ben. Tanrım, nasıl başlasam. En başından, sanırım. Siz bunu okuduğunuzda ben büyük olasılıkla evlenmiş olacağım - istediğimden değil, görüyorsunuz, ama bu konuda pek seçeneğim yok gibi görünüyor. Menajerime gerekli şartları çoktan yazdım ve şu anda bile benim adıma oldukça alışılmadık bir araştırma yürütüyor. Bir koca için ...

Mektup, babasının gülünç vasiyetinin şartlarını doğrudan açıklayarak devam ediyordu. Biraz şiddetle ifade ediyordu,

şarttan duyduğu hoşnutsuzluk ve buna uymaktaki isteksizliği. Yine de ses tonu tamamen teslimiyetçiydi.

Bir kez daha yukarı baktı, mektubun ifşasına nasıl tepki vermesi gerektiğinden tam olarak emin değildi.

Ya da babasının görünüşe göre iyi saklanmış

sırrına. "Onunla daha önce yazıştınız mı?"

Babası başını sallayarak yanındaki kartonu gösterdi. Thom içine baktı ve sorusunun cevabını buldu. İçi ağzına kadar doluydu.

eski mektuplarla dolup taşıyordu. Beyni aniden uyuşsa da eli kartona uzandı ve Victoria'dan babasına yazılmış... bir mektup çıkardı. Ve sonra bir tane daha. Ve bir tane daha. Bir avuç dolusu kâğıdı saklama kutusundan çıkarırken babasına tedirgin bir bakış attı.

Bunca yıl boyunca, Blackstone'dan ayrıldığı günden beri onu aramaya cesaret edememişti - kısacık bir an için bile olsa.

babasının sözüne.

Gidişinin karşılığını cömertçe almıştı elbette - babası da öyle. Thom'a, onun konumundaki hiçbir gencin imrenmeye bile cesaret edemeyeceği türden bir eğitim sağlanmıştı. Ve babasına yeterince yüklü bir emekli maaşı bağlanmıştı, böylece son yıllarının tadını parmaklarını kanlı yumrulara kadar çalıştırmadan çıkarabilecekti. Thom

minnettar olabilirdi ama bunun yerine merhem olarak öfkeyi seçmişti. Onun içinde yuvarlandı, ona yemin etti.

Babası Eton'a gittikten sonra bir yıldan az bir süre Blackstone'da bahçıvan olarak çalışmaya devam etmişti. Thom'un Victoria'yı soracak kadar kızgınlığını üzerinden atması için hiç zaman yoktu. Öfkesi ve gençlik gururuyla onu ortadan kaldırmaya yemin etmişti.

ve kendini kanlı dünyaya karşı haklı çıkarmak için. Ve böylece yıllarını mal varlığını ilerletmeye ve

Blackstone'a herhangi bir adamın kızını geçindirecek kadar para kazanabileceğini göstermeye kararlıydı. Yol boyunca bir yerlerde, varoluş nedenini unutmuştu. İşini ve parasını büyütmek başlı başına birer amaç haline gelmişti,

ve istediği her şeyi elde etmek için bolca kelle ezmişti. Ve yine de onu asla gerçekten unutmamıştı.

Kaleminin zarif karalamasına bakarken bu kadarını acı verici bir şekilde anladı.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Sen gittikten sonra zamanının çoğunu gül bahçesinde kitap okuyarak geçirdi," diye açıkladı babası, "onu çok iyi tanıdım."

Thom ne hissettiğinden emin olamıyordu. Sadece bir anıyı bu kadar şiddetle sevmek mantıksızdı.

Ve yine de vardı

İçindeki çalkantı hissini ya da mektupları kendisinden sakladığı için aniden da'sına duyduğu öfkeyi inkâr edemiyordu. "Sen

hiç söylemedim." Ses tonu kesik ve soğuktu, ölçülüydü.

Babasının cevap verebilmesi için uzun bir süre geçmesi gerekti. "En iyisinin bu olduğunu düşündüm oğlum," dedi sert bir sesle. "Onun

Onu rahat bırakmamız için bize o kadar çok para verdi ki. Beni onun yanında bile istemiyordu, bu yüzden benim de gitmemi istedi. Senin

Annem ve ben ilk harfleri saklamanın en iyisi olacağına karar verdik."

"İlk harfler," dedi Thom babasına soğuk soğuk bakarak. "Peki ya diğerleri?"

Babası omuz silkti, aniden kırılgan ve melankolik görünüyordu. "Yapılacak en doğru şey bu gibi görünüyordu."

Şimdi kızmanın ona ne yararı olacaktı ki? Olan olmuştu ve Victoria ile işleri yoluna koymanın zamanı gelmişti.

çoktan geçmişti. Thom kutuya uzandığında bir boşluk hissi duydu, gözleri adresleri tarıyordu. "Bana yok mu?"

"Sana göre yok," diye yanıtladı babası.

Bu neden birdenbire cesaretini daha da kırdı? Hatta onu kışkırttı? "O zaman yanlış bir şey yapmadın, değil mi? Bunlar

mektuplar bana değil, size gönderilmiş. Onları bana göstermek ya da göstermemek sizin hakkınızdı, değil mi?"

Babası yine omuz silkti. "Bence ne hissedeceğine karar vermeden önce onları okumalısın, Thom," dedi sadece.

Tanrım, ama aniden onları okuması gerekti. Lanet olsun, bunca zaman onun nasıl olduğunu bilmediği, hiç sormadığı, hayatına girmeye cesaret edemediği için pişmanlık duymuştu. Yıllarını onun görüntüsünü hafızasından iterek geçirmiş, onu düşünmemeye çalışmıştı, çünkü her düşündüğünde, o gün onu

en sevdikleri tepe- ve yargılandığı ve *küçük prensesin* arkadaşlığı için uygun bulunmadığı için öfkesini yeniden hissetti

Blackstone'un.

O zamanlar çocuktan biraz daha fazlasıydılar ... ama Thom onu kelimenin tam anlamıyla sevdiğine inanıyordu. O da

En iyi arkadaşı, sırdaşı ve o zamandan beri tanıdığı düzgün sevgililerin hiçbiri - olgunluklarında bile - Toria'nın geride bıraktığı boşluğu doldurmaya yaklaşamamıştı.

O kadar çok zaman geçti ki...

Elindeki mektupları okumaya başladı ve son iki yıl içinde yazılmış olduklarını gördü; kendisinden hiç söz edilmiyordu. Daha fazlasını çıkardı ve ayrılışından kısa bir süre sonra yazılmış bir mektup buldu. Mektubun tamamı onun hakkında bir soruşturmaydı: *Okulda nasıldı? Onu hiç sordumu? Yeni arkadaşlarını seviyor muydu? Ve ona bir battaniye göndermeyi düşünen olmuş muydu?*

Çünkü kışın insan asla yeterince yiyemezdi. Başını kaldırıp baktı, bakışları hemen **ABC Amber Text Converter Deneme [sürümü,](http://www.processtext.com/abctxt.html)** <http://www.processtext.com/abctxt.html>

Sallanan koltuğa, annesinin ilk kış ona gönderdiği battaniyeye doğru. Gözleri şüpheyle parladı.

Victoria'nın bunca yıl sonra bile onun için endişelenmesi içini ısıtmış, kalbini sızlatmıştı.

Babası onun ne düşündüğünü biliyor gibiydi. "Annen sen gittikten sonra haftalarca ağladı, kendini çaresiz hissetti. Ta ki

Victoria battaniyeyi göndermeyi önerdi ve bir çıkış yolu buldu. Hemen sizin için dikmeye başladı.

ve kız kardeşlerin onu tamamlamak için gece gündüz çalıştılar."

Thom dönüp babasının gözlerine baktı; gözleri paylaştığı anı yüzünden yorgun ve kızarmıştı ama şefkat doluydu. "Bunu sana hiç söylemedim, Thom. Ve belki de bir daha söyleme şansım olmayacak ... ama seni seviyorum oğlum. Annen ve ben ne yaptıysak, doğru olduğunu düşündüğümüz için yaptık."

"Biliyorum da," dedi Thom ve uyuşuk bir şekilde tekrar kutuya uzandı. Aradı ve kutunun etrafına yazılmış birkaç tane daha buldu.

aynı zamanda: aynı sayfa uzunluğundaki sorulardan daha fazlası.

Aralarında uzun bir sessizlik oldu. "Uzun zaman olduğunun farkındayım evlat, ama hepsini oku ve bence

Ne yapacağınızı bilirsiniz," dedi. "Bir erkek yapması gerekeni yapmalı, anlıyor musun?"

Thom başını salladı ve babasının bir ara onları incelemek için yanından ayrıldığını belli belirsiz fark etti.

Mektupların çoğu Eton'a gidişinden sonraki ilk üç yıl içinde yazılmıştı. Ve sonra yavaş yavaş

azaldı. Son birkaç yıldır ne mektupları seyrekleşmişti ne de artık onu soruyordu.

İçinden bir parça melankoli süzüldü.

Gözlerini kapatsa... ona artık onu göremeyeceğini söylediği günkü halini neredeyse hatırlayabilirdi... yüzündeki kederli ifadeyi... öğle güneşinin altında parlayan güzel saçlarını, elmas gibi değerli gözyaşlarıyla ışıldayan yeşil gözlerini.

Bunun ona hissettirdiklerini unutmaması çok zordu.

Hayatında ilk kez aralarındaki farklılıkların acı bir şekilde farkına varmıştı. Her nasılsa, birlikte geçirdikleri tüm çocuklukları boyunca, evlerinin boyutları arasındaki aşagılایıcı farklılıkları göz ardı etmeyi başarmıştı. Kız ona gülümsediğinde, delikleri olduğunu unutmayı başarmıştı.

Pantolonunun kolları çok kısaydı... Kadın ise beyaz dantelli ipekler giymişti.

Kendisine hizmet eden hizmetçileri varken, ailesinin hizmet etmesinin ne anlama geldiğini kavrayamamıştı.

O gün, çocukluğunun masumiyetiyle onu asla unutmayacağına söz vermişti. Yeminine rağmen denediğini sadece Tanrı biliyordu.

O da onu asla unutmayacağına söz vermişti.

Etrafına dağılmış mektuplara baktı; o kadar çok mektup vardı ki. Sözünü uzun süre tutmuş ve onu hayal kırıklığına uğratmıştı.

Hâlâ telafi edebilirdi. Çok

geç değildi.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Babası haklıydı, ne yapacağını biliyordu. Bir kocaya ihtiyacı vardı, değil mi?

Öyle ya; Victoria Haversham'ın evlendiklerinde onu özgür bırakacak birine ihtiyacı vardı. Ve o adam oydu.

Sabah ilk iş Philip Goodman'la konuşacaktı. Menajeriyle yaptığı sözleşme ne olursa olsun

Ne kadar sağlam ifade edilmiş olursa olsun, çok kolay ihlal edilebilirdi. Uygun bağlantıları olan herhangi bir adam evlilik sözleşmesini o kadar az zahmetle işlemez hale getirebilirdi ki, kadının başı dönebilirdi. Bir avukat olarak Thom

bu girişimin ne kadar zahmetsiz olabileceğini. Yasaya göre, bir karı koca yemin ettikten sonra, kadın her anlamda

ve sahip olduğu her türlü mülk üzerindeki tüm hakları. Sahip olduğu her şey kocasının kontrolüne ve tasarrufuna geçti - her şey, hatta kendisi bile - evlilik öncesi lanet olsun!

Thom onun bu tür hırsızlıklara karşı korunmasını sağlamaya kararlıydı. Onun her şeyini kaybetmesine izin vermeyi reddetti.

Babasının ona miras bıraktığı azıcık şeyi kazanmak için o kadar uzun süre ve o kadar çok çalışmıştı ki.

Thom'un da onun parasına ihtiyaı yoktu. Babasının *cmertliğı* ve şirketinin başarısı sayesinde yeterince rahattı.

Ama Victoria'yı tanıyordu. . . gururlu, bilge ve çıplak yüzlüydü... yardımını kabul etmesi için onu ikna etmenin kurnazlıktan başka bir şey gerektirmeyeceğine karar verdi.

Philip Goodman ona borlıydu. Philip'in yardımıyla Thom, Victoria Haversham'a reddedemeyeceğı bir pazarlık sunmayı planlıyordu. şartları farklı olsaydı evlenmek için seeceğı adam o değıldi. Bunu biliyordu. Ama koşullar farklı değıldi ve kendisini kurtaracağını umduğu tek şeyi gerçekleştirmek için gereken her türlü Makyavelist taktiğı uyguladığı için en ufak bir pişmanlık duymuyordu.

Ne olursa olsun, bu dokuz gün bitmeden Victoria Haversham'la evlenmeyi planlıyordu.

Aslında, sabaha kadar bekleyemeyeceğine karar verdi. Dağılık mektupları oldukları yerde bıraktı ve hemen paltosunu buldu,

Philip Goodman'a bir gece yarısı ziyareti yapmak niyetiyle.

Nereye gittiğini kimseye söyleme zahmetine girmede ama George Smith oğlunu çok iyi tanıyordu. Yaşlı adam gülümsedi.

Ön kapı çarparak kapandı ve bir süredir ilk kez iyi bir gece uykusu çekmeyi umarak kendini yatağa attı.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Thom'un her şeyi halledeceğini ve Victoria Haversham'ın emin ellerde olduğunu biliyordu.

"Sonu iyi biten her şey iyidir," diye cıvıladı ve merdivenleri tırmanarak yatağına gitti.

Bölüm 3

Tanrım, onları neyin tutabileceğini hayal bile edemiyordu!

Victoria adım atmamaya çalıştı ama kendini pek de tutamadı.
Saat en son beşi vurmuştu ve hala

henüz gelmemişlerdi - Philip Goodman ve müstakbel eşi - o şeytan her kimse!

Yapmak üzere olduğu şeyi düşündükçe midesi bulanıyordu: tamamen yabancı biriyle evlenmek.

Elden bir şey gelmez, diye kendini temin etti. Artık üzülmünün bir anlamı yoktu.

Bay Goodman'ın onunla ilgili anlattığı her şeyi hatırlamaya çalıştı ama pek bir şey hatırlayamadı. Belki onun hakkında daha çok şey bilseydi.

şu anda bu kadar rahatsız olmazdı. Zaten sadece temel bilgileri biliyordu; adamın adının Thom S. olduğunu.

Parker, bu iki

yakın arkadaşları, Eton'daki günlerinden beri tanışıyorlardı. Onun avukat olduğunu biliyordu.

Başka da pek bir şey yoktu. Görünüşe göre Bay Goodman danışmanlık için Bay Parker'a gitmiş ve ofisinden mükemmel bir eş adayıyla ayrılmıştı -Bay Parker'ın kendisi. Aslında Bay Parker, Victoria'nın bu evlilik birliğindeki konumunu güvence altına almak için gerekli belgelerin hazırlanmasına yardım etmişti. Philip Goodman'ın muhakemesine son derece güveniyor olmasaydı, bu özel düzenlemeden kuşku duyabilirdi.

Ayrıca, hayatıyla ilgili bu konuda bir erkeğin sözüne inanacak kadar akılsız olamazdı; belgeleri inceletmişti

tarafsız taraflarca incelenmiş ve uygun bulunmuş olmalarına rağmen, kendi eklerini de eklemiştir.

Her halükarda, aramaya devam etmesine gerek kalmamıştı, Bay Goodman onu temin etmişti. Thom S.

Parker şiddetle tavsiye edilmişti. Yine de Victoria en azından adamla kendisi görüşebilseydi kendini çok daha iyi hissedecekti. Her nasılsa, işler bu şekilde yürümemişti ve işte on birinci saatteydiler ve Victoria hâlâ onu görememişti!

Belki de korkunç, küçük bir trolldü. Kısa boylu, bodur, çiçek gibi bir yüzü ve şişkin bir burnu vardı.

Onunla evlenme ihtimali onu tiksindirdi mi? Onunla karı koca gibi devam etmek gibi bir niyeti olmadığına göre, aklını hemen rahatlatabilirdi! Evlenmesinin tek bir nedeni vardı.

tek başına; mirasını kurtarmak için.

Saate baktı -saati çeyrek geçiyordu- ve endişelendi. Meşhur! Olduğu gibi, bu saatte varamayacaklardı.

Gretna Green neredeyse gece yarısına kadar! Ve hayır, bu uzun boylu olmaz!

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Gece yarısından *önce* evlenmeliler!

Sonunda kapının tokmağını duyunca biraz olsun rahatladı. Gelenin Bay Goodman olması için dua ediyordu.

Küçük trolüyle fuayeye doğru koştu, kapıları açtığında Godfrey'in kapıyı çoktan açmış olduğunu gördü,

ve şimdi bile gecikmiş misafirlerinin girişine izin veriyordu.

Önce Philip Goodman, gecenin ince sisini paltosundan fırçalayarak içeri girdi. Ardından nişanlısı girdi ve Victoria, dehşet içinde, ofisinin kapısından sadece bakabildiğini fark etti.

Tanrım, ama o bir trol değildi.

Aslında Thom S. Parker'ın terbiye konusunda eksiği olsa da yakışıklılık konusunda kesinlikle fazlası vardı. Uçları güneş ışığının daha soluk bir tonuyla taranmış yaldızlı bukleleriyle görkemli bir erkek örneğiydi. Saçlarını modaya uymayacak kadar uzun, dalgalı ve parlak bir ipek gibi geniş omuzlarının altına dökülen bukleler halinde, geleneklere tamamen aykırı bir şekilde örüyordu; doğrusunu söylemek gerekirse bu, kızın oldukça hoşuna giden bir şeydi.

Bunu yaptığığın farkında olmadan bakarken soluk soluğa bir iç çekti.

Onun varlığından habersiz olan iki adam Godfrey'e kendilerini anons etmesini söyledi.

Victoria sesini bulmaya çalıştı, onları ikna etmek için

Buna gerek yoktu, zaten onların varlığının tamamen *farkındaydı*, ama kelimeler bir türlü gelmiyordu.

Thom Parker'ın sıradan bir işçinin gibi bronzlaşmış ve iyi yontulmuş yüzü, giydiği tertemiz beyaz kıyafetlerle çarpıcı bir tezat oluşturunuyordu. Siyah, kasvetli bir gece ceket ve pantolon giymiş, şık bir görüntü çiziyordu. Ve sonra, Tanrım, o gözler - aniden ona doğru baktı - tekinsiz mavi, en şeytani düşünceleri ima ediyorlardı. Adil bakışları onu nefessiz bıraktı.

Gülümsedi ve kadının kafasının birazcık karıştığını hissetmesine neden oldu. Tanrım, sadece bakışları ve en ufak bir kıvrımıyla

başını döndürmeyi ve kalbinin kaburgalarına çarpmasına neden olmayı başarmıştı. Aslında, aniden kanlı bir duvara çarpmış gibi rahatsız edici bir hisse kapılmıştı! Erkeklerin hepsinin aynı, birinin diğerinden biraz farklı olduğuna yemin etmiş olan kadın, her nasılsa, sadece birkaç saniye içinde, bu erkeğin kendisini ne kadar *farklı* hissettirdiğini görüp utanmıştı.

Çok sıcak.

Ve baş
döndürücü.

Ve başım
dönüyor.

Kesinlikle başım
dönüyor.

Böyle şeyleri düzeltmek için çalışması gerekecekti. Kendini yelpazeleme dürtüsüne direnen Victoria

kapı çerçevesi. Bakışlarını Philip Goodman'ın üzerine odakladı. "Nihayet!" diye onları uyardı. Bakışlarını Bay Parker'dan dikkatle kaçırarak uşağa döndü. "Arabayı hemen getirin," diye onu yönlendirdi.

"Peki anne," dedi Godfrey ve giderken başıyla selam verdi.

Bay Goodman'a hitap etmek için tekrar döndü ve Bay Parker'ın bakışlarından özenle kaçındı.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Soğukkanlılığını. Tanrım, ama o lanet olası bir kurbağa olsaydı onunla yüzleşmek çok daha kolay olurdu! Öyle de oldu,

Uzuvları titriyordu. "Kaybedecek vaktimiz yok!" diye ikisini de uyardı, aniden dağılmış hissetmesine rağmen kontrolü elinde tutmaya çalışıyordu.

Bay Goodman şapkasını çıkarıp silkeledikten sonra endişeyle önünde tutarak, "Gecikmemizi bağışlayın, Leydi Victoria," diye rica etti. "Korkarım biraz... kargaşa yaşadık," diye açıkladı ve tedirgin bir şekilde arkadaşına baktı. Victoria, Bay Goodman'ın biraz şüpheli görüldüğünü düşündüğü için bakışlarını takip etmeye cesaret edemedi.

"Bedlam?" diye sordu ona.

Kaşları kalktı. "Evet, ama... endişelenmenizi gerektirecek bir şey yok, Leydi Victoria. Sizi temin ederim ki bu kişisel bir kargaşa. Oldukça kişisel. - ve sıkıcı-ve-"

"Boş ver o zaman," dedi Victoria. "Anlıyorum."

"Her neyse," diye devam etti Bay Goodman. "Bay Goodman'la gecikmiş bir tanışma yapmanızı isterim."

Thom Ssss ... Parker."

Victoria, adamın göbek adının baş harfini vurgulu bir şekilde telaffuz etmesini oldukça tuhaf bularak burnunu kırıştırdı. Belki de o

hapşırmanın mı çalışıyordu? Yüzündeki berbat ifadeye bakılırsa bu tamamen olasıydı.

"Onu buraya getirmem bu kadar uzun sürdüğü için çok özür dilerim. Gördüğünüz gibi kendimi bir türlü toparlayamadım."

"Boş ver," dedi nefesini içine çekerek. Müstakbel kocasına dönerken kendini destekledi. "O şimdi burada, değil mi?"

"Öyleyim, Leydi Victoria. Lütfen benim de özürlerimi kabul edin. Korkarım tüm sorumluluğu Philip'in almasına izin veremem, çünkü benim için de oldukça kaotik bir hafta oldu." Kadın saygılı bir şekilde elini uzattı ve Philip de elini kendi elinin içinde sıktı.

Nazik dokunuşu kadının omurgasında anlık titremeler yarattı.

Boğazını ihtiyatlı bir şekilde temizledi ve biraz soluk soluğa, "Bay Parker ..." Ve sonra birden ne söyleyeceğini unuttu. Dolgun dudakları keyifli bir gülümsemeyle kıvrıldı ve Victoria, bakışlarının ona odaklandığını fark edince tamamen telaşlandı

Onun hınzırca şehvetli ağzını. Parmaklarını dudaklarına götürüp, dudaklarının arkasını okşarken, bakışlarını onun gözlerine doğru kaldırmaya zorladı.

en yumuşak dudaklarıyla.

Yüce Tanrım, onun nesi vardı? "Söyledikleri kadar güzelsin," diye mırıldandı. Öyle miydi? "Öyle miyim?" diye sordu, ama soruyu yüksek sesle söylemek istememişti. Sonra ne söylediğini fark etti ve aceleyle "Neden?" diye düzeltti,

Teşekkür ederim!" Yüce Tanrım, hepsi böyle söylüyordu! Bunun sadece bir hoşluk olduğunu kendine hatırlattı. Şüphesiz beyni uyuşmuştu! Gözleri neşeyle parladı ve usulca kıkırdadı. Victoria utanmanın verdiği rahatsızlığa izin vermedi.

Adamın gözleri -yakından, o kadar canlı bir maviydi ki tedirgin ediciydi- Victoria'nın gözlerine odaklanmıştı ve Victoria onlara daha önce bakmış olduğu hissine kapıldı. Uzun zaman önce...

Hayal gücünün bir oyunu olduğuna şüphe yok, çünkü Thom S. Parker'ı kesinlikle hatırlardı.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Rica ederim," diye karşılık verdi yumuşak bir sesle.

Adamın sesini duyunca bir kez daha ürperdi. Zengin ve alçak, doğrudan kalbine fısıldıyor gibiydi,

Çünkü ritmi acımasızca hızlanmıştı. "Evet, sonunda sizinle tanışmak çok güzel!" Victoria kekeledi ve sonra kendini elindeki işe verdi. "Şimdi, o zaman! Artık tanışma faslı tamamlandı,

belki de yola çıkmalıyız?"

"Buna gelince, Leydi Victoria... Korkarım ben gelemeyeceğim," diye açıkladı Bay Goodman.

Victoria bakışlarını Bay Parker'dan ayırdı. "Yapmayacak mısınız?"

Philip Goodman gergin bir şekilde kıkırdandı. "Korkarım hayır, Leydi Victoria.

Bir şey var... şey... Yine biraz tedirgin bir şekilde Bay Parker'a *baktı*.

"Bir şeyler olmuş gibi görünüyor."

Bay Parker'la aynı arabayı paylaşma ihtimali Victoria'yı paniğe sürükledi. Tek başına. Gretna Green'e kadar. "Bizimle gelmeyecek misiniz?"

Bay Parker araya girerek, "Tam bir centilmen olarak kalacağıma söz veriyorum," diyerek onu rahatlattı.

"Evet, elbette," diye kabul etti Victoria, biraz zorlukla yutkunsu da bunun doğru olduğundan tamamen emindi. O yapmazdı

başka türlüüne cesaret edemezdi. Ve kesinlikle eğer ona evlenecek kadar güveniyorsa, ona sadece

onunla birlikte bir arabaya bindi. Onu endişelendiren şey bu değildi. Hayır, daha ziyade o şaşırtıcı mavi gözlerle

yalnız kalma ihtimaliydi.

Adam ona göz kırpana kadar bir kez daha baktığını fark etmedi. "Tabii bir refakatçiye ihtiyacımız olduğunu düşünmüyorsanız?"

yıkıcı bir gülümsemeyle önerdi.

Victoria'nın yanakları ısındı. "Ama tabii ki hayır! Sensiz de gayet iyi idare edebiliriz elbette," diye güvence verdi.

Bay Goodman.

"Çok iyi o zaman!" Bay Goodman haykırdı. "Ve sanırım biz konuşurken arabanın geldiğini duyuyorum."

Bay Parker'a elini uzattı. "Thorn," dedi. "Kendine iyi bak, dostum!" Ve sonra Victoria'ya döndü. "Bir dahaki sefere görüşürüz, Leydi

Victoria, sanırım sen Bayan Thom Sssss ..." Yüzü asıldı ve başını salladı, kendine çok kızmış görünüyordu, sözlerini bitirirken, "Parker.

Demme!" diye haykırdı ve şapkasını tekrar başına geçirdi. "Her ikisine de tebrikler

Sizden!" dedi. "Ve eğer izin verirsiniz, yolunuzun dışında olacağım." Ayrılmak için acele etti.

Victoria onun gidişini izlerken gözlerini kırıştırdı, adamın korkunç bir kekemelik geliştirdiğinden emindi. Zavallı adam.

Belki de çalışıyordu.

çok sertti. "Peki o zaman," dedi niyetine dönerek. "Biz de gidelim mi?"

"Elbette," dedi daha önce görmediği nişanlısı ve ona kapıyı açmak için hareket etti. "Önden buyurun," diye ısrar etti ve Victoria'nın aklına birden, kahvaltı masasında başka bir yüze bakmak zorunda kalacaksa, bunun göze bu kadar hoş gelen bir yüz olması gerektiği gibi keçi gibi bir düşünce geldi. Ve, Yüce Tanrım!

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Thom Parker kesinlikle öyleydi. Dahası, böyle sık düşünceler için kendini suçlu hissetmeyi de reddetti.

Erkekler her zaman çok müstehcen ve yüzeyseldi, değil mi? Neden kadınlar da olmasın?

Çılgılık çılgılığa merdiven boşluğuna koşma, doğal yaşamının geri kalanında kendini bir yere kapatma dürtüsüne direnerek, şalını tırabzanın üzerine koyduğu yerden alırken gülümsedi, derin bir nefes aldı ve kapıdan çıkarken ona eşlik etti.

Sadece onun gibi bir adamın neden böyle bir teklifi kabul ettiğini merak ediyordu. Bu gerçekten de bir gizemdi. Belki de sonsuz bir kaynak beklentisi içinde olan bir müsrifti. Eğer öyleyse, fena halde yanıliyordu, çünkü kadın oldukça tutumlu biriydi.

ve ona açık bir banka çekini vermek üzere değildi.

Ya da belki de bağıllık gerektirmeyen bir evliliğı tamamen cazip bulan bir çapkındı. Böyle bir durumda, kadın

Tek umudu ağzı sıkı olmasıydı. Yatağını paylaşmaya hiç niyeti yokken onun sadık kalmasını kesinlikle bekleyemezdi. Bu düşünce bile yüzünü yakıyordu.

Ne olursa olsun, artık geri dönmek için çok geçti.

Thom Parker'la evlenmek yapılacak tek şeydi.

Bölüm 4

Onu tanımadı.

Thom bunca yıldan sonra bunu yapmasını beklemiyordu ama yine de küçük bir tanıma parıltısı olmasını umuyordu.

tekrar karşılaştıklarında gözlerinde. Böyle bir şey yüzünden hayal kırıklığına uğramanın gülünç olduğunu kendine tembihledi.

Saçma. Thom yeterince yaygın bir isimdi ve annesinin kızlık soyadını soyadı olarak kullanmıştı, ayrıca - lanet olsun, Philip,

onu neredeyse ele verdiği için. Dönüştüğü adam da eski gençliğine hiç benzemiyordu.

Kendisini hatırlatması için hiçbir neden yoktu, diye kendini temin etti.

Az önce kaşlarının çatılmasından da anlaşıldığı gibi, Gretna Green'e kadar sürecektir araba yolculuğu bir yana, onunla beş dakika yalnız kalma ve hatta yemin etme fikri bile onu pek heyecanlandırmamıştı.

Ve şeytan kadını ele geçirdi! Demek istediğini anlatmak için kendi düğününde siyah giymekten daha etkili bir yol seçemezdi. Tanrım, ama onu ilk gördüğünde yanağına bakıp kahkahalarla gülmemek için kendini zor tutmuştu.

Kapının önünde duruyordu. Son derece güzel bir elbise olmadığından değil, aslında rengi yasın ifadesi olsa da,

Bu kesik nabzını hızlandırdı ve kalbi ilk sevgilisine kavuşan acemi bir çocuk gibi çarpmaya başladı.

Doğruyu söylemek gerekirse, eskiden olduğu gibi yaramaz, kıkırdayan bir kızın tonlarını görmek onu yeterince memnun etmişti.

hiç değilse, kocasını seçmek için böylesine küstah bir yol seçmiş olmasıydı.

Küçük fingerdek. Blackstone'un unvanı ve mirası ona ait olmasa da, hatta ona ait olmasa da, sahipsiz mülkler tek başına büyük bir servete tekabül ediyordu. Babasının adı ve parası arkasındayken, kocasını istediği gibi seçebileceğini çok iyi biliyordu ve kesinlikle bunu tüm cesaretiyle yapıyordu. Toplumu hiçe sayarak, evlenmek için sıradan birini seçmişti.

Onu seçmişti.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Bundan emin olmuştu.

Araba yoldaki bir dönemeçten dönerken içeriye süzülen gümüşü ay ışığı, kızın yanaklarındaki allıkla birlikte yüzünü de aydınlattı. Solgun yıldız ışığında bile, renginin yüksek olduğu açıkça görölüyordu ve onun düşüncelerini bilmeyi dileyerek hüznle gülümsedi. Kız dönüp ona baktı ve adam gözlerini kaçırmadı -belki de kaçırmaması gerektiğini bile bile...

Gerçeği onun gözlerinde görmesin diye. Kadının kimliğini öğrenmesini istiyordu ama bunu evlenene kadar yapmayacaktı.

Despot, yaşlı bir aptal olduğu için babasına lanet olsun, çünkü Thom onun yüzündeki sert çizgilerden nasıl gülüneceğini unuttuğunu görebiliyordu.

O büzülmüş dudakları öpmek ve tatlı tatlı titretmek isterdi. Alnındaki stresi bir öpücükle hafifletmek isterdi.

parmak uçlarının okşaması.

Onunla sadece kolaylık olsun diye değil, gerçekten evlenmek istiyordu.

Onun emirlerini harfiyen yerine getirmeye hazır olsa da -bu evliliği tamamen uygun bir evlilik haline getirmeye-

artık onun için uygun olduğuna ikna olmamıştı. Belki de inanmalıydı, ama en ufak bir vicdan azabı hissetmiyordu.

yapmaya karar verdiği şey için. Tutkusuz bir evlilik, Victoria'yı o kibirli yüzünün daha da arkasına itmekten başka bir işe yaramayacaktı.

o kadar kolay giyiyordu ki. Şimdi onu izlerken, inkâr edilemez gerçeğe gafil avlanmıştı. Onu istiyordu.

Onu hala seviyordu. Ve o

onu kazanmak için her türlü avantajı kullanacaktı.

Sadece onun da kazanmasını istiyordu.

Her ne kadar kibirli bir tavır takınsa da, saçlarını fazlasıyla sıkıca arkaya atmış ve her bir buklesini yerine yapıştırmış olsa da, Victoria Haversham kalbinin derinliklerinde hâlâ o kaygısız çocuktü ve babasının kısıtlamalarından kurtulmak için mücadele ediyordu. Thom'un bir zamanlar tanıdığı küçük kızın kendisine baktığını görmek için gözlerine bakması yeterliydi. Tanrım, ama şu anda onun kahkahasının elf tınısını duymak için neler vermezdi... ellerini o tatlı saçlarında gezdirmek için.

Orada oturmuş onu izlerken tanıdık bir özlem onu kucakladı ve aralarındaki bu bağı hayret etti

çok güçlü kalır. En

azından onun

açısından.

Bacaklarını esneterek arabanın koltuğunda kıpırdandı ve kadının gözleri gölgelerin arasından onunkilerle buluştu. Zorla da olsa gülümsedi

Ağır gölgeler içinde bile güzel bakışlarının etkisi ciğerlerindeki nefesi emdi.

İsa'nın bildiğı tek şey, bu kadar şiddetli hissetmeyi beklemediğiydi.

"Dürüstlüğe inanır mısınız Bay Parker?" diye sordu aniden.

"İkiyüzlülük ve belirsizlik üzerine mi? Elbette," diye yanıtladı Thom, bu kadar sivri bir soruya şaşırarak.

"O zaman lütfen açık sözlülüğümü bağışlayın," diye yalvardı ona, "ama merak ediyordum... şey, görüyorsunuz... Ne olduğunu biliyorum

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Bu birlikten kazançlı çıkmayı umuyorum. Bay Goodman'ın elde etmeyi umduğunuzu iddia ettiği şeyin ne olduğunu biliyorum.

kendi dudaklarından."

Thom bir an için kadının sorduğu sorunun aniliği karşısında şaşırdı.

"Sizinle tamamen kendi görüşmemi yapmak niyetindeydim, ama Bay Goodman sizinle görüşmem konusunda oldukça isteksiz görünüyordu."

Thom, Philip'in buluşmalarını neden ertelediğini -onun isteği üzerine- elbette biliyordu.

ama bunu söylemeyecekti.

"Belki de kurbağa olduğun içindir diye düşünmüştüm," dedi küstahça.

Thom onun ifşaatı karşısında neredeyse boğulacaktı. "Şimdi mi yaptın?" Küçük cadaloz. "Beni kurbağa mı sandın?"

"Tabii ki yaptım." Başını öne eğdi. "Yüzümü göstermeye bu kadar isteksiz olsaydım sen de aynı şeyi düşünmez miydin?"

Sırıttı. "Belki de öyle yapardım," diye kabul etmek zorunda kaldı. "Peki bana bir kurbağa mı buldun?" diye sordu ona.

Şakayla onu etkisiz hale getirmeyi düşünerek oldukça kel bir şekilde.

Onun tepkisini kesinlikle tahmin etmemişti. Kaşlarını sertçe kaldırdı. "Kahvaltımı yaparken hasta olmayacağım, eğer

soruyorsun. Hayır."

Thom kendini tutamadı; başını arkaya attı ve kahkahalarla kükredi.

"Soruma cevap vermedin," diye oldukça küstah bir şekilde işaret etti, onun bariz neşesine rağmen sesi tamamen ciddiye.

"Çok basit aslında," diye cevapladı Thom kıkırdamalar arasında. "Senin benim adıma ihtiyacın var, benim de seninkine."

"Başka bir şey yok mu?"

Gülüşü yerini ilgi çekici bir sırıtışa bıraktı. "Başka bir şey değil."

Küçük fingerdek. O egzotik yüksek yanakları ve fazlasıyla öpülesi dudaklarıyla büyüleyici bir güzelliğe dönüşmüştü. Ve

Her zamanki gibi keskin bir zeka. Ve Tanrım, o saçlar... loş otobüsün içinde aldatici bir şekilde karanlıktı, ama Thom sadece çok iyi biliyordu

Güneş bağsız uzunluğuyla oynadığında, onu ısıltılı bir hayata kavuşturduğunda nasıl da güzel görünüyordu. Vixen.

Arabayı aydınlatan ay ışığının parıltılarından aralıklarla onun yüzünü görebiliyordu. Kızın onun ağzına baktığını düşündü ve Tanrı yardımcısı olsun, onu kollarının arasına alıp o tatlı, somurtkan dudakları öpmemek için elinden gelen her şeyi yaptı. Onu uzanıp yüzünü avuçlarının içine almaktan ve nefis ağzının tatlı sıcaklığını tatmaktan alıkoyan tek şey, kazanmak istediği şeyin sadece vücudu değil, kalbi de olduğu gerçeğiydi.

"Yine de fikrimi değiştirdiğime inanıyorum," dedi usulca.

Kaşları çatıldı ve onun bu sözleri karşısında dudağını ısırdı. Tanrım, ama onda neredeyse **ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürümü** vardı,

<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Uzanıp çenesini kaldırmak, öne doğru eğilip kendi aşk ısırıklarını sunmak için bastırılamaz bir dürtü. Dilini dudaklarının kenarı boyunca kaydırmak, o saten beyazı dişlerin izini sürmek için içeri kaymak istiyordu. Onun ağzının tatlı iksirini derin derin içmek ve asla durmamak istiyordu.

Kahretsin, ama onun tadına bakmak istiyordu.

Şimdi ona oldukça sert bir şekilde kaşlarını çatıyordu. "Fikrinizi... değiştirdiniz mi? Fikrimi değiştirdim de ne demek, efendim?"

Victoria onun cevabını beklerken kalbi deli gibi çarpıyordu.

Dudakları hafifçe kıpırdadı, ancak yaslandığı yerden kıpırdama zahmetine girmediğini fark etti. Onun önünde öylece oturuyordu.

Onu aynı anda hem sakinleştiren hem de kışkırtan bir

kayıtsızlıkla. "Sanırım pazarlığımıza ekleyeceğim bir şartım

var," dedi.

Cadaloz. Bir şart mı? "Ne kadar eğlenceli!" Victoria haykırdı ve hafifçe güldü.

Hiçbir şey söylemedi, sadece baktı, bakışları gölgelerin arasından tamamen okunamıyordu.

Adamın son derece ciddi olduğunu anlaması bir an daha sürdü ve sonra öfkeyle nefesini tuttu.

"Oldukça zararsız bir durum," diye ekledi güven verici bir şekilde.

Başkent! diye düşündü Victoria, tüyleri diken diken olmuştu. Cad, varacakları yere bu kadar yaklaşmışken, çok az sayıda

Gece yarısına saatler kaldı. *Büyük olasılıkla para.* Adi düzenbaz. "Peki bu *zararsız durum* ne olabilir?" Victoria ona, yaslanıp kendisini seyretmeye devam etmesine duyduğu öfkeyle sordu.

Sırıttı, dişleri gölgeler arasında bembeyaz parlıyordu. "Aklıma geldi," dedi, onun bu sözlerinden etkilenmemiş gibi görünüyordu

"Az önce... sen ağzıma bakarken-"

Victoria'nın nefesi kesildi. "Kesinlikle ağzınıza bakmıyordum, efendim!"

Gözleri kısıldı. "-Seni öpmeyi çok istediğimi söyledim... ve evet... Sanırım öyleydin."

Victoria öfkeyle nefesini içine çekti. *Haydut!* Gerçekte öyleydi ama bunu itiraf etmekte zorlanıyordu. O

Titreyen parmaklarını ağzından çekti ve bakışlarını onun gözleriyle buluşturmaya zorladı, ancak gözlerinin rahatsız edici derecede tanıdık bir ışıkla parıldadığını gördü.

"Bu ne cüret?" diye sordu ona. "Ne cüretle böyle çapkınca bir talepte bulunursun!"

"Haydutça mı?" Kaşları kalktı. "Sadece gelinimi öpmek istediğim için mi? Sanmıyorum."

Victoria'nın kalbi haince çarpmaya başladı. Tanrım, onu öpmek mi *istiyordu? Ve ona gelinim demişti; o ana kadar kendisini tam olarak öyle görmemişti.* Bu düşünce bile onu sersemletmişti. "Sanırım bunu fazla abartıyorsun.

Uzak, efendim! Ve hayır!" diye açıkladı. "Cevabım hayır! Talepte bulunacak konumda olmadığınızı söyleyebilirim!"

"Elbette öyleyim," diye kolayca cevap verdi. "Bana ihtiyacın var," diye hatırlattı ona.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Victoria ona ters ters baktı. Bu kesinlikle doğrudu; ona ihtiyacı vardı. Ama bu gerçeği kabul edemeyecek kadar kızgındı ve onun küstahlığından çok rahatsız olmuştu.

"Bu saatte kendine başka bir damat nereden bulacaksın?" diye gereksiz yere işaret etti.

Victoria ona ters ters bakmaya devam etti, aralarındaki bu yakışıksız alışverişten hiç hoşlanmamıştı. "Daha önce konuşabilirdin

Şimdi bu mantıksız talebi dile getirmek için -her beyefendinin yapacağı gibi!" "Mantıksız mı?" diye sordu ona.

"Öyle olduğunu çok iyi biliyorsun!"

"Bir damadın gelinini öpmek istemesi mi?"

Victoria arabanın koltuğunda doğruldu. Konuyu açık açık konuşmaktan başka bir yol bilmiyordu.

"İkimiz de bunun sadece bir mantık evliliği olduğunun farkındayız, efendim. Bir öpücük sadece aşıklar arasında makuldür-

ve biz değiliz ve asla da olmayacağız!"

"Anlıyorum." Kadının sertliği karşısında biraz incinmiş gibi görünmeyi başarmıştı -ve basit gerçeklere işaret etmek zorunda kaldığı için ona kendini cadaloz gibi hissettirmeye nasıl cüret ederdi! "Bir şekilde unutmayı başarmışım," diye cevap verdi kuru bir sesle ve koltuğunda doğruldu. Uzun bacaklarını önünde uzattı. "Bana hatırlattığın için teşekkür ederim. Her halükârda, bu ihtimalin sizi ne kadar rahatsız ettiğini şimdi anlıyorum. Sorduğum için beni bağışlayın."

"Bu beni pek üzmüyor," diye karşı çıktı Victoria, yanakları üzüntü ve öfkeyle yanıyordu. "Ben sadece senin yaklaşımını

tatsız, Bay Parker!"

"Öyle mi?" diye sordu gözlerini kırptırarak.

"Evet, biliyorum!" Victoria oldukça sert bir şekilde cevap verdi. Birden onun centilmenlik dışı isteklerine boyun eğmeyeceğinden emin oldu.

"Basit bir öpücük seni neden bu kadar korkutuyor?"

"Kesinlikle beni korkutmuyor," diye cevap verdi olabildiğince sakın bir şekilde.

Bakışları onunkilerden hiç ayrılmadı ve dudakları bilmiş bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Olmadığına emin misin?"

Sesinin boğuk yumuşaklığı karşısında omurgasından bir ürperti geçti - tanıdık olmasa da, garip bir şekilde samimi, hatta öyle - özellikle yatıştırıcı da değil - karanlık, refakatsiz bir otobüste yalnız oturlurken öpücük isterken değil.

düğünlerine giden yol! Kollarındaki tüyler diken diken olmuştu. Zengin ve alçak, sesi bir şekilde içine fısıldıyor gibiydi

Kalbinin atışları acımasızca hızlandı.

"Elbette korkmuyorum!" diye cevap verdi, kararsız bir nefes alarak. "Uzun boylu değil!" Bakışlarını kaçırdı ve

kalbinin hain atışını yavaşlattı.

"Öyleyse basit bir öpücük seni neden üzsün Victoria?" diye ısrar etti, sesi alçak ve yalvarır gibiydi. "'Bu yeterince küçük bir iyilik

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Sanki evlilik yatağını benimle paylaşmanı istiyormuşum gibi değil."

Yataktan söz edilmesi bile Victoria'nın kalbinin yerinden fırlamasına neden oldu. İkisini bir arada düşünmek bile

sarsılarak yutkundu. Bakışları tekrar adamın yüzüne döndü. Gölgelemin arasından onu inceledi. "Eminim ki bu soruyu sormak niyetinde değilsin.

böyle bir şey için?"

Cevap vermedi.

İçini panik kapladı. "Çünkü cevabın kesinlikle hayır olacağı kesin!"

"Tabii ki hayır," diye cevap verdi kolayca. "Ve kesinlikle nasıl olduğunu anlayabilirim

Bu sizi gerçekten korkutabilir. Ama basit bir

öpücük..."

"Kesinlikle beni korkutmuyor!" Victoria ısrar etti. "Sadece bana çekici gelmiyor, hepsi bu!"

Kaşları biraz daha yukarı kalktı. "Hayır

mı?" "Hayır!" Victoria güvence verdi.

"Yine de... Umarım talebinizi tekrar gözden geçirirsiniz," diye önerdi.

"Tabii... eğer gerçekten korkmuyorsanız," diye ekledi yumuşak bir sesle.

Bu bir meydan okumaydı. Ayaklarının dibinde bir eldivendi. Victoria'nın görmezden gelemeyeceği bir meydan okumaydı.

Doğruyu söylemek gerekirse, bir erkeğin onu öpmek için bu kadar can atacağı kadar çekici olduğunu hiç düşünmemişti. Adamın bir şekilde bunu istemesi, doğrusu onu cezbetmişti. Soğukkanlılığını zorlukla geri kazanmış olsa da usulca gülümsedi ve hissettiğinden daha büyük bir soğukkanlılıkla, "Bay Parker... Tekrar ediyorum, kesinlikle sadece bir öpücükten korkmuyorum."

"Elbette hayır," diye teslim oldu. "Ama istersen bana Thom diyebilirsin," diye önerdi. "Ne de olsa yakında evleneceğiz. Papaz benimle bu kadar resmi konuştuğunu duyunca ne düşünecek?"

Victoria'nın dudakları bu düşünceyle kıpırdadı. "Size Bay demenin pek uygun olacağını sanmıyorum.

Parker, şimdi olur mu?"

"Pek değil," diye kabul etti. "Öyleyse, Victoria... sana Victoria diyebilir miyim?"

Neden adamın kendisini yemlediğini düşünüyordu? Yine de bu, bir kocanın karısından istediği basit bir istektir.

Victoria kaşlarını çatı. "Elbette, yapabilirsiniz."

"Teşekkür ederim," dedi ve onu tedirgin ederek bakmaya devam etti. "Öyleyse Victoria," diye ısrar etti, "isteğini yeniden gözden geçirmeyecek misin?"

Victoria sarsılarak yutkundu ve bir şekilde sesini bulmayı başardı. "İstek?"

"Öpücük," diye hatırlattı ona.

Göğsüne bir sıcaklık yayıldı. Gölge küçük arabanın içine nüfuz etmişti ama arabanın içindeki eğlencenin parıltısını

gözleri. Farkına vardıkça kızarması daha da arttı. Yine de bakışlarını ondan ayıramıyor gibiydi.

"Bu kadar mı? Sadece bir öpücük mü?"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Artık yok," diye yemin etti.

Birden karanlığın kızarmasını gizleyen belirsizliğine minnettar oldu. Dolgun dudakları bir parça daha kıvrıldı ve Victoria bakışlarının bir kez daha onun hınzırca şehvetli ağzına çekildiğini görünce iki kat huzursuz oldu.

Kendine engel olamıyor gibiydi.

Nasıl hayır diyebilirdi ki? Ne de olsa kocası olacaktı ve bu artık bir talep değil, bir istektir. ..

Bunun bir tür ödülü hak ettiği kesin mi? Taleplerin ona hiçbir şey kazandırmayacağını, ricaların ise çok daha fazlasını kazandıracağını hemen öğrenmesi en iyisi olurdu.

Basit bir öpücüğün ne zararı olabilir ki?

Onu öpmek için adama aşık olması gerekmiyordu, diye düşündü.

Ve kesinlikle değildi. Aşka inandığından bile tam olarak emin değildi. Eğer biri ona dokunamıyor, koklayamıyor ya da göremiyorsa,

Varlığından bile tam olarak emin olunamazdı. Olabilir mi?

"Pekâlâ," diye yumuşadı Victoria. "Bir öpücük... ve daha fazlası yok... evlendikten sonra."

Sırıttı, fareyi kedinin çenesinden çekip çıkaran küçük çocuğa fazlasıyla benziyordu ve o da

aniden hepsini geri almak

için. Ancak yapmadı.

İyi ya da kötü, gece yarısından sonra ona bir öpücük borçluydu -ama sadece bir öpücük, daha fazlası değil- ve bu kesinlikle bir öpücük anlamına gelmiyordu.

Lanet olası şey! Bu sözlerin ardından, yolculuğun geri kalanı boyunca düşünceli bir sessizliğe gömüldü.

Onu böyle bir şeyi kabul etmeye nasıl ikna etmişti?

Bölüm 5

Victoria, Gretna Green'in gereğinden fazla övüldüğüne karar verdi. Keyfi yerinde değildi, yolculuktan dolayı kalçası uyuşmuştu ve arkadaşı da onun hoşuna gitmeyecek kadar neşeliydi.

Tanrım, ama masallar köyün aşıklar için büyük bir sığınak olmasını, kaçan sevgilileri karşılamak için geçit törenleri yapılmasını isterdi,

ve çılgınca, cesurca sınırı geçtikleri için büyük huzzahlar. Bu haliyle, uykulu köy, bir köyden biraz daha fazlasıydı.

Özenle sazdan yapılmış çatılarıyla bir avuç toprak ev.

Havlayan tek bir köpek, başıboş bir katır ve dışarıda viskisini yudumlayan bir sarhoş dışında sokaklar terk edilmişti.

Kasabanın tek iki katlı yapısı.

Victoria pek etkilenmedi.

Öte yandan, o da gözleri parlayan bir gelin değildi.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Çok az zamanları kalmıştı. Bay Parker-Thom-kullanmanın garipliği karşısında burnunu kırıştırdı

Düşüncelerinde bile ona verilen isim önünde parlıyordu. Bacakları zıplamaktan uyuşmuştu, tökezleyerek arabadan çıktı ve onun kollarına atıldı.

"Ah!" diye haykırdı şaşkınlıkla ve onun kendisini ayağa kaldırmasına izin vermekten başka bir şey yapamadı. Elleri

Onu belinden kavradı, parmakları güçlü, zayıf ve sağlamdı. Victoria onun bu hareketinden bir anlam çıkarmamaya çalıştı.

Parmakları kaburgalarının yanları boyunca yukarı doğru kaydı... ve orada sadece bir an fazla oyalandı.

Bu kaçışın hayaline kapılmayı reddetti - bunu bir sevgilinin eli olarak görmeyi reddetti.

Kesinlikle, dostça bir yardımdan başka bir şey değildi - ve yardımını kabul etmek için yukarı bakarken gözlerindeki bakış bir numaradan başka bir şey değildi

aklından çıkaramıyordu. Adam ona sonsuz minnettarlığını ve aşkını itiraf etmesini bekliyormuş gibi bakmıyordu, kendini temin etti, ne de ondan kopardığı o şok edici öpücüğü düşünüyordu.

Bu onun kendi canavarca kötülüğüydü.

Şu anda başını onunkine doğru eğmekten ve dudaklarını usulca onunkilere değdirmekten kendini alıkoyduğunu düşündü.

En ufak bir düşüncede omurgasından aşağı bir ürperti yayılıyordu.

Aman Tanrım! Onun nesi vardı? Victoria kendini uyardı. Bu kadar hayalperest olmak kesinlikle ona göre değildi.

Yolculuk boyunca aklından çıkmayan o lanet öpücüğün bu olduğuna karar verdi. Üstelik bu onun düğün gecesiydi, her ne kadar iş anlaşması olsa da. Belki de böyle duygusal düşüncelere sahip olması çok doğaldı?

"Yakında bu işi halledeceğiz," diye söz verdi. "Ve sonra kendimize handa bir oda edineceğiz."

Neden bu bile kulağa skandal gibi geliyordu?

Aklına hemen gelen görüntüler Victoria'nın aptalca bir romantizme kapıldığı için kendini azarlamasına neden oldu. Yine de ikisinin kucaklaşmasını hayal edince kalp atışları hızlandı. Tanrı biliyordu ya, adam *çok* güzel görünüyordu.

Onu henüz serbest bırakmamıştı ve Victoria ondan bunu isteyecek sesi zorlukla bulabiliyordu.

"O zaman dinlenmek için bolca vaktimiz olacak," diyerek onu temin etti.

"Evet, tabii ki." Başını salladı. "Ama ayrı odalarımız olması gerekecek," diye belirtme ihtiyacı hissetti.

Şüpheli bir şekilde kahaahaya benzeyen bir ses çıkardı. "Elbette," diye dostça kabul etti. "Ayrı odalar."

Sonra onu serbest bıraktı ve sürücüye talimat vermeye başladı. İşi bittiğinde, nazik bir eliyle kızın dirseğine dokundu,

Onu, onları düğün evine daha iyi götürebileceğini düşündüğü tek sokak sakinine doğru yönlendirdi.

"Ya töreni bu kadar geç bir saatte yapmazlarsa?" diye endişelendi, bacakları aniden su gibi dayanıksız hissetti.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Tanrı bilir, Blackstone'dan çok daha önce ayrılmış olmalıydık!" Ayaklarının üzerinde biraz sallandı, aniden bayılacakmış gibi hissetti.

Bunu gerçekten yapacağına inanamıyordu!

Bir kolunu omuzlarına koyarak onu dengeledi ve biraz irkilmesine neden olsa da buna izin verdi.

O yoktu

Yüzüstü düşmemek için çok fazla seçeneği vardı, çünkü birdenbire hayatı boyunca hiç olmadığı kadar endişeli hissetti.

"Merak etme Victoria... Ben her şeyle ilgileneceğim," diye ona güvence verdi. "Ama ya bizi reddederlerse?"

"Yapmayacaklar," diye iddia etti.

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Ona baktı, mavi gözleri karanlık tarafından kapatılmıştı ve yine de oradaki yoğunluk görüldüğünden daha fazlaydı

Bir şekilde. "Kimse seni reddedemez," dedi ona kesin bir ifadeyle. Victoria onun yüz ifadesini ölçmeye çalıştı. Acaba onu çok mu cesur bulmuştu?

Umurunda bile değildi! Bu adamın dünyasında bir şeyler başarmak için bildiği tek yol buydu.

Yine de bakışları pek de sitemkâr görünmüyordu. Gerçekte, ona oldukça garip bir şekilde bakıyordu. O da

... daha iyi bilmeseyse bile... oldukça sevgiyle düşünürdü.

"Para konuşur, unuttun mu?" diye oldukça makul bir şekilde işaret etti. "Ve ikimizde de bol miktarda var.

Reddetmeyecekler

Sen," diye devam etti.

Neden birdenbire cesareti kırılmış gibi hissetti? Bu sözlerle kesinlikle sevgi dolu bir tavır takınmak istemiş olamazdı! "Belki de öyledir," diye kabul etti Victoria. "Yine de gece yarısından önce yapılmalı," diye hatırlattı ona biraz sertçe. "Ya bu tembelleri yataklarından kaldıramazsak?"

"Asla korkmayın... Rüyalarında altının kokusunu alacaklar, garanti ederim."

Victoria ellerini endişeyle birbirine kenetledi. "Peki ya yapmazlarsa?"

Ona yan gözle baktı ve silahsız bir sırıtışla gülümsedi. "O zaman bizzat ben gidip onları yataklarından sürükleyeceğim Victoria.

Korkmayın."

Onun kendisiyle şakalaştığını anlamasına rağmen Victoria yüzünü buruşturdu. Neden onun söylediği gibi basit bir şey

Onun adı tüylerini diken diken mi etmişti? Kapüşonunu başına daha sıkı geçirmek için uzandı ve kendi kendine şöyle dedi

Onu böyle gülünç bir şekilde titreten soğuk İskoç rüzgârıydı.

Sarhoşa yaklaştılar, ama o kapının yanındaki koltuğundan hiç kıpırdamadı, sadece onları izledi, varlıkları karşısında oldukça şaşkın görünüyordu. Victoria, **ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [Sürümü](http://www.processtext.com/abctxt.html), <http://www.processtext.com/abctxt.html>**

elindeki görevi bitirmektir. Tanrım, ama sırf kadın olduğu için hayatını bir erkeğin ellerine teslim etmek zorunda bırakılması hiç de adil değildi!

Kendine hatırlattı, kesinlikle öyle bir niyeti yoktu! "Ben

onunla konuşurum," diye önerdi Thom.

"Bunu yapacağım!" Victoria yüzündeki isyankâr ifadeyle ona hemen haber verdi. "İnanıyorum ki, efendim, o adama hitap edebilecek yeteneğe sahibim!"

Thom onun hazır meydan okuyuşuna kıkırdamaması gerektiğini biliyordu, her ne kadar sevimli olsa da, bu yüzden kibarca, "Nasıl istersen," dedi. Ama kadın ayyaşla konuşmak için döndüğünde yüzündeki gülümsemeyi tam olarak silemedi.

"Nasılsınız efendim?" diye sordu adama.

"Bir keman kadar iyi, görmüyor musun?" diye cevap verdi. Sarhoş, kadının incelemesi için viski şişesini kaldırdı.

"Hoozyersel' hinnie?"

"Yeterince iyi," diye cevap verdi Victoria hızlıca ve duraksamadan. "Sayın bayım, belki bizi şu adrese yönlendirirsiniz diye düşünmüştüm.

Evlilik evi mi?" dedi adama, boş konuşmayı bir anda bırakarak.

"Evlilik evi!" diye mırıldandı sarhoş, aptal aptal ona bakarak.

Başını salladı. "Evet, efendim, evlilik evi."

Sarhoş cevap verme zahmetine girmeden önce ekşi kokulu viskisinden bir yudum daha aldı. "Och! Ama neden herkesin

evlilik evini arıyor!"

"Bilmediğime eminim, efendim. Ama ne yazık ki çok acelemiz var. Nerede olduğunu biliyor musunuz?"

"Ah, genç kız, herkesin acelesi var!" diye onu uyardı, sözlerini geveleyerek. "Acelenin bana ne yaptığını görüyor musun? Karım yatağında rahat ve sıcacık yatarken ben kutsal kazanda viskimi içiyorum!"

"Gerçekten çok üzgünüm, efendim," diye rahatladı. "Sadece gece yarısına kadar evlenmemiz gerekiyor, görüyorsunuz!"

Belki de

Bizi papaz evine yönlendirdikten *sonra*... ona katılmak ister misiniz?" diye ısrar etti.

"Ah, hayır!" dedi sarhoş, "ama onun dili beni kapıdan kovsa bile, ben duvarlardan geçemem!"

Kapıyı kilitledi." Matarasından bir yudum daha içti ve kadınların görülmemiş bir öfkeyle doğdular.

Thom, bu aşağılayıcı söz üzerine Victoria'nın öfkesinin yükseldiğini neredeyse görebiliyordu. Thom ona, Victoria'nın

Bir sarhoşla konuşuyordum ama kaçınıyordum.

"Anlıyorum. Yani seni dışarıda mı bıraktı?" Victoria sordu.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Ben de öyle dedim!" Sarhoş viskisinden bir yudum daha aldı ve "İnatçı, modaya uygun bir kız bu!" diye haykırdı.

"Elbette, neden böyle bir şey yaptığını bilmeye cüret edemem, sevgili efendim, ama-"

"Victoria," diye araya girdi Thom, elini nazikçe onun omzuna koyarak, "belki de bunu ben halletmeliyim?"

Sanki sinir bozucu bir böcekmiş gibi omuz silkerek ondan kurtuldu. "*Oldukça yetenekli olduğuma inanıyorum, efendim,*" dedi hemen, sesi yükselmeye başlamıştı. Tekrar sarhoşa doğru döndü. "Evlenme evi, efendim... görüyorsunuz, yol tarifine çok ihtiyacımız var, lütfen... ve sonra sizi... şey..."

"Och, noo, laddie!" diye bağırdı sarhoş, aralarındaki konuşmayı ilgiyle izlemişti. Thom'a bir parmak sallayarak sandalyesinde öne doğru tökezledi, ona ders vermeye kalkışırken Victoria'nın varlığını bir anda yok saydı.

"Bu kızla evlenmek istediğine emin misin? Bana öyle geliyor ki, burada çok acemice davranıyorsun evlat. Kaçmak için çok geç değil, biliyorsun değil mi?"

Thom bunu pek istemiyordu ama devreye girme zamanının geldiğini fark etti. Victoria bu adamla hiçbir yere varamayacaktı. Bir elini sertçe Victoria'nın omzuna koyarak onu geri çekti. "Kesinlikle, yaşlı adam," dedi.

Bu özel kızla gayet iyi başa çıkabilirim." Sarhoşa göz kırptı. "Ne demek istediğimi anlıyorsan."

"Özür dilerim!" Victoria ellerini öfkeyle kalçalarına götürerek haykırdı.

Sarhoş, Victoria'yı tamamen görmezden gelerek parmağını ona doğru uzattı. "Evet, ben de öyle düşünmüştüm." İç çekti

Yüksek sesle. "Demek papazı arıyorsunuz, öyle mi?"

"Evet!" Victoria hemen cevap verdi. Thom'a ters ters baktı. "Ve biz korkunç bir ..."

"Rush," diye bitirdi sarhoş onun yerine. "Elbette!" diye haykırdı. Başını Thorn'a doğru kaldırdı. "Yarına kadar beklemek istemediğine emin misin, evlat?"

"Hayır!" Victoria cevap verdi, sesi artık tamamen öfkeli geliyordu.

Thom onun omzunu hafifçe sıktı. Kadın bir kez daha omuz silkti. "Hayır," diye yanıtladı Thom. Victoria kaşlarını çatarak ona baktı,

Gözleri onu hançerliyordu. Adam kaşlarını kaldırarak ona sırtıttı. "Hayır dedim," diye belirtti.

Sarhoş oturduğu yerden kalkarak, "Çok iyi," diye mırıldandı. Hemen yanındaki kapıya vurmaya başladı.

"Aç kapıyı, Constance!" diye bağırdı. "Müşterilerimiz var! Hemen açın!" Tahta kapıya vurdu, salladı ama yerinden oynatamadı. Uzun bir aradan sonra, ince, pembe yüzlü bir kadın cevap verdi. Kadın kapıyı açtı,

ve sarhoşa, onu durduğu yerde öldürecekmiş gibi baktı. Elinde her şeyden önce bir at kırbağı tutuyordu. "Müşterilerimiz var," dedi ona, elinde tuttuğu kayışla sarsılmadan.

Thom, kendi adına, irkilmekten kendini alamadı. Kadın hiçbir şey söylemedi, sadece kapıyı ardına kadar açtı ve sırayla üçüne de baktı.

"Bu gece evlenmek istiyorlar," dedi sarhoş karısına.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Şimdi mi?" diye sordu karısı.

"Tabii ya!" diye açıkladı kocası. "Neden burada durduklarını sanıyorsun?"

"Çok iyi," diye yumuşadı. "İçeri gel."

Victoria sadece bakakaldı. "*Siz* papaz mısınız?" diye sordu, sesi tamamen şok olmuş gibiydi.

"Evet!" diye haykırdı karısı tiksintiyle. "Viski içmekten başka bir şeyle meşgul olmayan hüzünlü bir papaz o!" Kadın döndü

kocasına. "Sana mavi yatak arkadaşlarıyla mavi çürümüş meyhanede yatmanı söylediğimi sanıyordum!" diye bağırarak at kamçısını kaldırdı ve sarhoş kocasının arkasından havada şaklattı. Kapıyı Victoria ve Thom'un takip etmesi için açık bıraktı.

Eğer cesaret edebilirlerse.

Victoria şaşkınlıkla Thom'a baktı ve kaşlarını kaldırdı. Thorn omuz silkti. "Evlilik mutluluğu,"

diye yanıtladı ve kıkırdadı.

Kadın eve girmek için hiçbir harekette bulunmadı ve adam aniden onu kapıdan içeri itme dürtüsüne kapıldı. Elbette artık çok geç olduğunu biliyordu.

Fikrini değiştirmesine izin veremezdi; zaten bu konuda kararlıydı. Kaşlarını kaldırdı. "İnsanın içini ısıtmıyor mu?"

dedi ve ona doğru sırttı.

Kız ona şaşkınlıkla göz kırptı, yeşil gözleri büyüleyiciydi ve yüz ifadesi fazlasıyla ailevi idi.

Avuç içleri terleyen on üç yaşındaki çocuk gibi.

"O papaz!" Victoria aniden haykırdı, belli ki şoktaydı ve düşüncelerinden, aldatmacasından, kimliğinden tamamen habersizdi.

Sebepleri ne olursa olsun, doğru şeyi yapıyordu, diye hatırlattı kendine Thorn.

Başını salladı, yasemin ve kadının ince karışımından oluşan zor kokusunu yakalamak için biraz daha yaklaştı. Tempolu hava

yanaklarını ve burnunun ucunu pembeleştirmişti. Köprüsünü öpmek istedi... dudaklarına doğru ilerledi. Tanrım,

Ama o öpücüğü, tadını alabildiği bir çaresizlikle arzuluyordu. "Sanırım bunu zaten belirledim," dedi ve dürtüsüne direndi

onu aniden kendine bağlamak, onu şiddetle öpmek için.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Kapital!" diye haykırdı. "Bu dünya ne hale geliyor!" Gözlerini ona dikti. "Papazın içki içme eğilimini siz de paylaşıyor sunuz, değil mi Bay Parker?"

Neşeli bir gülümsemeye zorladı ve ona göz kırptı. "Bunu yaparsam beni yataktan atar mısın?"

Hemen bakışlarını kaçırdı. "Aynı yatağı paylaşmayacağımızı çok iyi biliyorsunuz, efendim!"

Thom'un kaşları çarpıştı. Bunu biliyor muydu? Artık bildiğinden tam olarak emin değildi. Belki de beyni biliyordu ama kalbi başka türlü düşünüyordu, birden fark etti. Belki bu gece ya da yarın değil ... ama bir gün ...

"Basit bir öpücükle aşık olunmaz!" diye ilan etti.

Thom içtenlikle aynı fikirde olmadığını söyledi. . belki bu sadece bir başlangıçtı ama yine de bir başlangıçtı. Daha önce hiç öpüşmemişti.

yatmak istemediği bir kadın. Babasının onunla konuştuğunu duyduğunda dudaklarında yavaş bir gülümseme belirdi: *Bir erkek yapmalı*

Yapması gerekeni yaptı, farkında mısın? Belki de bu pazarlığa onun kalbini kazanma niyetiyle girmemişti, ya da belki girmişti, ama

birdenbire bunu yapmaya karar verdi.

Yani onu öpmeye tamamen niyetliydi, öyle mi?

İstese de bunu haklı çıkaramazdı, ama birden kendini mantıksız bir şekilde sersemlemiş ve biraz da umursamaz hissetti.

ona gülümsedi. "Yeterince doğru, Victoria," diyerek göz kırptı. "Bir öpücükten pek aşık olunmaz," diye kabul etti. Elini onu içeri girmeye çağıran bir hareketle salladı. Kadın hâlâ kıpırdamayınca kaşlarını kaldırdı.

"Tabii korkup fikrinizi

değiştirmediyse?"

"Korkmak mı, saçmalık! Korkacak neyim var ki?" diye bağırdı ve papaz ile karısının peşinden yürüyerek yanından geçti.

Thom gülümsedi ve onu takip etti, bir meydan okumaya hâlâ bu kadar meydan okurcasına tepki vermesinden içten içe memnundu. Bu onun baştan çıkarıcılığını

daha kolay olduğu kesin.

Ve Tanrı onun çürümüş ruhunu korusun, gelinini baştan çıkarmaya tamamen niyetliydi. Ve dahası, son dakikasına kadar zevk alacaktı.

Bölüm 6

"Çok iyi o zaman, *Leydi* Victoria Haversham." Adının önündeki unvanı sanki bir küfürmüş gibi vurguladı. "Leydi Victoria

Buraya kendi özgür iradeniz ve rızanızla mı geldiniz?"

"Elbette yaptım!" Victoria cevap verdi. Tanrı biliyordu ki, yapılacak doğru şeyin bu olduğunu, geleceğini bir dereceye kadar garanti altına alacak tek hareket tarzının bu olduğunu anlıyordu, ama bu kesinlikle birkaç dakika içinde yanında yükselen yabancıyla kutsal bir evliliğe gireceği gerçeğini değiştirmiyordu. Elinde olmadan dehşete kapılmıştı,

ama göstermeyi reddetti.

"Ve sen, Thom. . . Korkarım senin karalamalarını okuyamıyorum," diye yakındı.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Parker," diye teklif etti Victoria.

Papaz ona sertçe baktı. "Her neyse! Buraya kendi özgür iraden ve rızanla mı geldin?" diye sordu Thom'a.

"Tabii ki öyle yaptı!" Victoria törenin bitmesini sabırsızlıkla bekliyor ve Thom'un son anda fikrini değiştirmesinden çok korkuyordu. "Bileklerinde pranga görüyor musun?" diye sordu. Sanki Thom'un son anda

yanında duran adamı kendi iradesi dışında herhangi bir şey yapmaya zorlamak!

Papaz bir kez daha onu kabul etmeyi reddetti ve Victoria sinirlendi. "Gerçekten, efendim! Onu sürükleyebileceğime inanmıyorsunuz

tüm bu yolu kaba kuvvetle mi?"

"Bir kadının dili korkunç bir kırbaç olur," diye cevap verdi papaz kasvetli bir şekilde. Dönüp karısına baktı ve mırıldandı,

"At kırbacına ihtiyaçları yok."

Victoria müstakbel kocasına bakarak yüz ifadesini bir kez daha ölçmeye çalıştı. Hiçbir şey yoktu, en ufak bir

onun düşüncelerini ima ediyordu. Acaba pişmanlık duyuyor muydu diye merak etti; acaba dilini kötü mü buluyordu?

Papazın açıkça yaptığı gibi. Her şeyden çok, kendini, dehşete düşmüş bir şekilde, özellikle de onun papaz olup olmadığını merak ederken buldu.

O öpücüğü düşünüyordum.

Bu olasılık karşısında yüzü kızardı.

"Och, Duncan!" diye araya girdi karısı. "Delikanlının ne kadar mutsuz olduğunu görmüyorsun, değil mi? Gae on with the ceremony

Böylece hepimiz yatağa gidebiliriz!"

Victoria kadının elindeki kırbaça baktı ve onu gerçekten zavallı kocasına karşı kullanıp kullanmayacağını merak etti. Şaşılacak bir şey yoktu.

çok hoşnutsuzdu.

"Kendi isteğimle geldim," diye yanıtladı Thom ve Victoria rahat bir nefes aldı. Thom'un daha ziyade

bu şakalaşmadan fazlasıyla keyif alıyordu ve bu iğrenç adama ayak uydurduğu için onu kaburgalarından dirseklemek istiyordu.

Papaz Thom'un kararına üzülyormuş gibi sadece başını salladı. "Çok iyi, o zaman oğlum... bunu da al

"Bu kadın senin yasal eşin olacak, diğer herkesi terk edecek ve yaşadığın sürece onu koruyacak mısın?"

"Yapacağım," diye yanıtladı Thom, sesi sertti ama duygudan tamamen yoksundu. Victoria bunun onu neden bu kadar rahatsız ettiğini düşündü.

Tanrı aşkına, birbirlerine deliler gibi aşık değillerdi ki... bu bir mantık evliliği idi, diye hatırlattı kendine, daha fazlası değil.

"Ve Leydi Victoria..."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Victoria hemen, "Vereceğim," diye cevap verdi ve yüzüğü hemen ona uzattı.

Papaz başını kaldırdı ve kaşlarını kaldırdı. Victoria, onaylamadığını düşündü. Çok yazık.

Acelesi vardı,

ve bu tamamen çok rahatsız ediciydi.

"Geç oldu," diye hatırlattı ona, "ve gerçekten acele etmeliyiz!"

Papaz başını salladı ve devam etmesi gerektiğinden emin olmak istercesine Thom'a şüpheli bir bakış attı. Victoria papazın mübarek ayağına basma dürtüsüne direndi, bunun sadece daha fazla zaman kaybettireceğini biliyordu. Zaman onlar için

yoktu. Uzanıp Victoria'nın titreyen parmaklarından yüzüğü aldı ve Thom'a uzattı. " 'Bu hala

Çok geç değil evlat," diye fısıldadı uğursuzca.

"Kesinlikle öyle!" Victoria cevap olarak çığlık attı, sesi umduğundan daha çok bir balıkçı karısı gibi çıkıyordu. Thom'a kararsız bir bakış attı, onun da fikrinin bir şekilde değişmemiş olmasını umuyordu.

Papaz bir kez daha içini çekerek başını salladı. Thom'a, "Git ve bunu onun parmağına yerleştir oğlum," dedi.

Victoria elini sabırsızlıkla uzatarak, "Lütfen," diye ısrar etti. Fikrini değiştirmesi mümkün olmadan önce

papaz Thorn'u korkutup kaçırmayı başarabilirdi. Ama görünüşe göre boşuna endişelenmişti, çünkü Thom ona baktı.

tavır tamamen sakindi - onun için yeterince kolay, diye düşündü, çünkü söz konusu olan tam olarak onun geleceği değildi.

Kaşlarını çattı

ona. Yüzüğü dördüncü parmağına geçirirken ona göz kırptı. Çok yavaşça kayarak Victoria'nın omurgasını titretti ve bir an için nerede durduklarını unuttu. Yüzüğü parmağının etrafına yerleştirdi, dokunuşu uzun sürdü,

ve sonra elini geri çekti. Victoria okşama karşısında sarsılarak yutkundu. O anın tüm farkındalığıyla ürperdi.

onun yanında duran adam.

Birkaç dakika içinde kocası olacaktı... ve hayatının bir bölümünü gerçekten de onunla paylaşacaktı.

Bir panik duygusu onu sardı. Tanrım, ama bu adamı çok az tanıyordu!

Yine de bir şekilde ... bir şekilde ... onunla arasında esrarengiz bir bağ hissetti. Ne kadarını vermeye cesaret edebilirdi? O ne kadarını kabul edecekti?

Parmaklarını tutarken titriyordu.

Papaz, "Hayır, Leydi Victoria," diyordu, "bu sözleri benden sonra tekrarlayın.

Bu yüzükle seni evlendiriyorum, bedenimle

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına tüm dünyevi varlığımla sana tapıyorum. Amin."

Victoria birden konuşamaz oldu. Aman Tanrım! Ona vücudunu vaat edemezdi! Yine de bu düşünce birdenbire içini daha önce hiç yaşamadığı bir sıcaklıkla doldurdu. Nabzını hızlandırdı ve kalbini küt küt attırdı. Bu nedenle, **ABC Amber Text Converter Deneme [Sürümü](http://www.processtext.com/abctxt.html)**, <http://www.processtext.com/abctxt.html> gibi ona parasını da vaat edemezdi.

hepsini kendine saklamayı planlıyordu. Aksi

takdirde, neden onunla evlensin ki?

Gözlerini bir kez kırıştırdı ve bir yabancı gördü - bu viski içen İskoç vaizden daha iyi tanımadığı bir yabancı. Bir kez daha göz kırptı ve onun bakışlarının tuhaf bir şekilde tanıdık derinliklerinde yuvalanmış sıcaklığı gördü. Bir kez daha göz kırptı.

Üçüncü kez ve yüzü bulanıklaşarak odaktan

çıktı. Yüce Tanrım, bunu yapamazdı!

Ama yapmalıydı, diye hatırlattı kendine. Burada yapılacak bir seçim yoktu! Korku içinde kaçacak bir çocuk değildi! O

her zaman pirinç yüzüğü eline almıştı ve bu gece de farklı değildi. Aslında bu seçeneği iyice düşünmüştü,

ve bu onun en mantıklı seçimiydi. Peki o

zaman... neyi bekliyordu?

"Aceleniz olduğunu sanıyordum, Leydi Victoria?" dedi papaz, sesi şimdi oldukça rahatsız olmuşa benziyordu.

Öyleydi tabii ki. Öyleydiler. Sadece kelimeleri daralan boğazından geçiremiyor gibiydi.

Belli belirsiz

Thorn'un yeleğinin cebinden bir saat çıkardığını fark etti. Saati çevirip açtı, bir göz attı ve sonra kapattı.

hızla yerine koydu. Adamın yüzündeki çatık kaşlar pek hoşuna gitmemişti. İçini yaklaşan bir kıyamet duygusuyla dolduruyordu.

Adam başını sallayarak devam etmesini işaret etti ve Victoria derin bir nefes alarak, "Bu yüzükle evleniyorum! Adına

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına! Amin!"

Papaz öfkeyle kitabını tokatlayarak kapattı. "Kelimeleri değiştiremezsiniz, Leydi Victoria!"

"Kesinlikle yapabilirim ve yaptım da!" Victoria hissettiğinden daha büyük bir inançla hemen ona haber verdi.

"Lütfen, devam edin, efendim!"

"Lütfen devam edin," diye ısrar etti Thom sessizce, onu savunmak için.

Victoria ona biraz titrek bir ifadeyle gülümsedi, onun sözünü dinlediği için minnettar mı yoksa paniklemiş mi olması gerektiğinden emin değildi.

Bir kez daha kızın ağzına bakıyor, aralarındaki özel anlaşmayı sanki yüksek sesle söylemiş gibi ona hatırlatıyordu.

Kurumuş dudaklarını ısırды ve bakışlarını kaçırdı.

Papaz Thorn'a çıldırmış bir kaz gibi baktı. "Kafayı mı yedin, dostum?" diye bağırdı. "Nedir bu

Bir eşten ne istiyorsun, eğer onunla gelenlerin en iyisine sahip

olamayacaksan, delikanlı?" Papazın karısı, "Bırak onları, Duncan!" dedi.

"Boş ver!" diye mırıldandı papaz hışımla. Elindeki kitabı karısının ellerine tutuşturdu. "Bu adam ve bu kadın birlikte olmayı kabul ettikleri için

Bu nedenle, onları bir yüzük alıp vererek karı koca ilan ediyorum.

Tanrı ve bu tanıklar adına" -çocuklarını göstererek elini salladı- "Baba, Oğul, **ABC Amber Text Converter Deneme sürümü**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

ve Kutsal Ruh!

Amin! Yatağa!" diye karısına ve çocuklarına oldukça sinirli bir şekilde emretti. "Ve kapıyı kapatma, Constance!" dedi.

Karısına sert bir şekilde, hiç de azımsanmayacak bir tiksintiyle, "Geliniöpemezsin!" diye ekledi.

Victoria gözlerini kırpıştırarak kocasına baktı, artık evli oldukları bilgisinden rahatsız olmuştu... o ve bu samimi yabancı. Adamda çok tanıdık gelen bir şeyler vardı ama yine de bir yabancından fazlası değildi. Adam şimdi ona bakıyordu, yüz ifadesi her zamanki gibi anlaşılmazdı ama kadın onun öpücüğünü bekliyor olabileceğini açıkça hissetti.

Tanrım, birden kendini çok sıcak hissetti. Nefes alamıyordu.

Söz sözdür, diye hatırlattı kendine. Bunu kesinlikle yapabiliirdi. Ne de olsa yeterince basit bir şeydi. Çizim

güçlendirici bir nefesle dudaklarını büzdü, yüzünü kaldırdı, gözlerini kapadı ve bekledi...

dudaklarının

dokunuşunu

bekliyordu.

Kocası, "Sanırım fikrimi değiştirdim," dedi.

Victoria'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. Kaşları çarpıştı. "Fikrimi değiştirdim de ne demek? Değiştiremezsin

Fikrinizi değiştirmek için artık çok geç!"

"Onunla evlenmek istemiyor musunuz?" diye sordu papaz, sesi biraz şaşkın ve belki biraz da umutlu çıkıyordu. Victoria

ona alaycı bir bakış attı.

"Onunla evlendim," diye cevap verdi Thom soğukkanlılıkla. "Sadece onu öpmek istemiyorum, hepsi bu."

Victoria'nın yüzü yanmaya başladı.

Ne de olsa onu öpmek istemiyor muydu?

Papaz nefesinin altından oldukça acımasız bir şeyler mırıldandı. "Tanrı'nın lanet dişleri! Bu yarım gine eder!" dedi Thom'a. "Bunca yıldır böyle bir şey görmedim! İyi şanslar evlat! Buna ihtiyacın olacak!" diye ilan etti,

Thom uygun ödemeyi çekti, papazın sıkıntıları için fazladan bir para teklif etti, adama teşekkür etti, gerekli belgeleri topladı, onlara baktı ve sonra Victoria'yı düğün evinden dışarı çıkardı, papazı acı acı şikayet etmeye, karısını da kırbacı şimdilik unutmuş olarak onun öfkesini yatıştırmaya bıraktı.

Bölüm 7

Düşüncelere dalmıştı ve Thom'un zevkle kıkırdamamak için yapabileceği tek şey buydu.

Her ne kadar vicdansızca olsa da, kadında yarattığı tepkiden oldukça memnundu. Kız onun önünde oturuyordu.

Az önce tamamen şaşkın görünüyordu, düşüncelerinin o büyüleyici gözlerinin ardında dönüp durduğu belliydi.

Kahretsin, ama uzun zaman önce o gün vedalaşmadan önce olduğu kadar sersemlemiş hissetti; yine **ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürümü**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

O küçük çocuk,

tepeye doğru koşuyordu, elinde ona göstermek için tahta vardı.

O uğursuz günde olduğu gibi, bu gece de her şey beklediği gibi gitmemişti: Doğrudan hana gitmişlerdi.

Tedarik etmeyi umuyoruz

İkisi için tek kişilik bir oda isteyen Thom, iki oda vermemesi için görevliye rüşvet vermişti. Her ne kadar vicdansızca olsa da, el altından yaptığı bu iş için en ufak bir pişmanlık duymuyordu. Tek pişmanlığı Victoria'nın bu anlaşmayı reddetmiş olmasıydı.

onun yerine Blackstone'a dönüş yolculuğu yapmayı tercih etti.

Önemli değil. Bekleyebilirdi.

Elde edeceği ödüllerin, sabrına tamamen değeceğini biliyordu. Sadece zamanını bekleyecekti ve Victoria

eninde sonunda gerçekleşecek.

Bunu yapacağını biliyordu, çünkü onun gözlerinde bunu görebiliyordu, onu izleyişinde bunu görebiliyordu.

"Adam dispeptikti," dedi Victoria aniden, aralarındaki sessizliği nihayet bozarak.

Dönüp ona bakmaya zahmet etmedi.

Thorn bir kıkırdamayı bastırdı. "Öyle mi düşünüyorsun?" diye sordu soğukkanlılıkla.

"Kesinlikle!" diye itiraf etti. "En hafif tabiriyle huysuz, bağınaz ve kabaydı!"

"Ezilmişti."

Sonra ona bakmak için döndü ve Thorn onun yüzünün inanılmaz güzelliği karşısında nefesini tuttu.

"Parçalanmış mı?" Aydınlatılmış

Kansız ayın altında yüzü solgun, gözleri akkor yeşiliydi. "Sarhoş," diye açıkladı. "Sarhoş."

"Evet, şey, onu bu kadar iyi ödüllendirmeye gerek olduğuna inanmıyorum. Sizce?" diye sordu.

Kendi huysuz ruh haline işaret etmekten akıllıca kaçındı ve şu açıklamayı yaptı: "Yeminlerimizi ettiğimiz sırada saatim gece yarısını çeyrek geçtiğini gösteriyordu. Onu rahat bırakmanın akıllıca olacağını düşündüm, çünkü şu anda bize karşı çıkabilecek tek kişi o."

"Ah!" Victoria haykırdı ve yüzü ay ışığında daha da solgunlaştı. "Yapacağını düşünmüyorsun, değil mi?"

Deniz yeşili gözleri birden endişeyle doldu. Belki de endişeliydi, ama bunun kendisinden daha fazlası için olduğuna inanmak istiyordu.

kanlı mülklerini elinde tutma arzusu. "Belgemize doğru saati yazdı, değil mi?"

Thorn başını salladı. "Öyle dedi." Yine de kâğıtları yeleğinden çıkarıp ona uzattı ve imzasını fark etmemesini umdu - arabanın karanlığında fark etmesi mümkün değildi.

"Onları kendiniz inceleyin."

"Teşekkür ederim," dedi ve gözlerini hiç kaçırmadan katlanmış kâğıtları adamın elinden aldı. "Sormak aklıma bile gelmedi,"

itiraf etti. "Bu hiç. ... aklıma gelmedi..."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Düşünce akışını kaybetmiş gibiydi. Tıpkı kızın ona her bakışında kendisinininkini kaybettiği gibi.

Günaha girerken yalnız olmadığını bilmek güzeldi.

Bunca yıldan sonra, açlıktan ölmek üzere olan duyuları için bir ziyafet gibiydi. Gelinliğinin fısıldayan siyah ipeği onu

Uzanmak, şık giysiyi hazır parmaklarının arasına almak için can atıyordu. Havayı dolduran yumuşak yasemin kokusu, yüzünü onun saçlarına, boynunun kıvrımlarına gömmek, etinin tadına bakmak için can atmasına neden oldu. Dilini boğazındaki nabzın üzerine yerleştirdi,

dudaklarının altında attığını hissetti. Nane kokusunun daha da soluk kokusu. . yumuşak, kışkırtıcı iç çekişlerle ona doğru nefes verdiğinde, onu öpmek için can atıyordu.

Sonuç olarak, tehlikeli bir ruh hali içindeydi... karısına zaman tanımaya daha yeni yemin etmiş bir adam için...

"Şey... görünüşe göre düzgünler," diye usulca teslim oldu, ancak söz konusu kâğıtlara hiç bakmamıştı. Thorn güçlükle

ve gülümsedi, dudakları şiddetli bir tatmin duygusuyla kıvrıldı.

Bakışlarını göğsünde tuttuğu kâğıtlara kadar takip etti. .. ve kendine engel olamadı. Elbisesinin alçak ve davetkâr yakasına odaklandı ve içten içe inledi. Gözlerini kapattı, duyuları kanlı cazibeyle çalkalanıyordu.

Puslu ay ışığı görüşüyle oynuyordu... ruh hali ... komplo kuruyordu
...

Tanrı yardımcısı olsun, o sadece bir insandı, aziz değildi ve birden başı dönmeye başlamıştı, üstelik ağzı da kurumuştu.

Artık onu tanımıyordu, diye hatırlattı kendine. Zamana ihtiyacı vardı. Ona bu zamanı tanınması gerekiyordu. Yapılacak en doğru şey buydu.

Buna inanması gerektiğinden emin olana kadar ayini tekrarladı, ama vücudu kafese kapatılmış bir vahşi kedi gibi gergin kaldı.

Gözlerini yeniden açtığında bakışları hâlâ ona odaklanmıştı ve yutkunup kendini tuttu... çünkü eğer

kıpırdarsa... uzanıp onu kollarına çekecek, tam burada, paylaştıkları bu kanlı, çürümüş koçun içinde baştan çıkaracaktı.

Victoria gözlerini kırıştırarak kâğıtları ona geri uzattı, elleri titriyordu, düşünceleri karmakarışık.

Onlara bakma zahmetine girmediğini fark etti ama yine de vagonun karanlığında o lanetli baskıyı göremiyordu, o halde neden zahmet etsin ki?

Ve Tanrım, bunun bir önemi olmamalıydı, ama bir şekilde vardı... neden birdenbire onu öpmeyi reddetmişti?

Onu eksik mi bulmuştu? Kendini ona bağladığı için pişman mıydı? Ve onun için ne hissettiğinin ne önemi vardı ki?

ya da onun hakkında ne düşündüğünü?

Onu seçmişti çünkü ona bu birlikteliği alışlagelmiş bağlar olmadan -görev olmadan, bağlılık olmadan- teklif etmişti.

Yine de hayatında hiçbir erkek ona bu kadar yoğun bir ifadeyle bakmamıştı. Hayatında hiçbir zaman

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Karnında öyle bir çırpınış, göğsünde öyle bir sıkışma... Tam şu anda yaptığı gibi.

Dudaklarına bakarken kalbi hızla çarpıyordu... yüzüne... derin gözlerine ve şeytani bir şekilde eğilen kaşlarına

onun günahkar güzel gülümsemesini.

Kaşları çatıldı. Neden onu öpmemişti?

Kendi kendine bunun saçma olduğunu söylese de bu soru aklını kurcalıyordu. Belki de adam her şeye rağmen onu arzulu bulmuştu. Her nasılsa, bu olasılık karnında taş gibi ağırlaşıyordu.

Doğruyu söylemek gerekirse, onu da kızdırdı!

Adam şimdi orada oturmuş, hiç de pişmanlık duymamış gibi görünüyordu ve kadın birdenbire adamın kulaklarını yumruklamak istedi. Yüce Tanrım!

En son ne zaman böylesine öfkeli bir cazibeye kapıldığını hatırlayamıyordu -evet, kesinlikle hatırlıyordu! ve bir zamanlar onu öylesine acımasızca kızdıran küçük bir çocuğun anısına ani bir kıkırdamayı bastıramadı ki, kadınlığının engellerini lanetlemişti, çünkü bunu yapmak için onu asla doğru dürüst yakalayamıyor gibiydi.

"Gülmek sana yakışıyor," dedi kocası.

Victoria gözlerini kırptırdı ve iltifat karşısında bir an şaşırdı.

"Aklından ne geçiyor?"

Victoria basit bir pohpohlamaya boyun eğmeyi reddederek gözlerini ona dikti. O kötü huylu adamın önünde onu azarlamaya nasıl cüret ederdi! "Bir çocukluk anısı, seni ilgilendirmez!" Çenesini kaldırdı ve arabanın koltuğunda öne doğru oturdu. Kendini durduramadan, "Fikrini değiştirdiğin için üzöldüğömden değil, dikkatini çekerim!" dedi. "Ya da bu konudaki gerekçelerinize... Ama reddettiğiniz için duyduğum aşağılanmayı pek takdir etmedim, efendim!"

Başını kaldırdı ve bakışlarını onun üzerine dikti. "Pardon?"

Victoria derin bir nefes aldı. "Fikrinizi değiştirmek kesinlikle sizin ayrıcalığınızdı -tekrar belirteyim- yine de, kendimi mükemmel bir ahmak gibi göstermeden önce bana önceden haber verebilirdiniz!"

"Fikrimi değiştirmek benim ayrıcalığım mıydı?"

"Elbette! Yine de bana bunu yapmayı önemsedığınızı

söyleyebilirdiniz!" Kaşlarını çattı. "Sana ... tam olarak ne yapmamı

tavsiye ettim?" "Öp beni!"

Kaşlarını kaldırdı.

Victoria, konuşmalarının yönünü değiştirmesinden ve söylediklerinin kulağa nasıl geldiğinden dolayı hemen üzölmüştü. "Demek istediğim! O zaman ... daha önce ... diyebilirdin."

Gölgelerin arasından ona bakmak için başını kaldırdı, fazlasıyla sakın görünüyordu, öte yandan kadın, bir anda, patlamasından dolayı kendini daha da aptal hissetmeyi başarmıştı.

İnledi. Yüce Tanrım, ona nasıl görünmeliydi? Sanki onun öpücüğünü arzuluyormuş gibi?

"Rahatlayacağınızı düşünmüştüm."

Adamın sadece kaşlarını kaldırması bile kalp atışlarının hızlanmasına neden olmuştu. Victoria omuz silkti ve zihinsel olarak kendini toparlamaya çalıştı. "Tabii ki rahatladım," diye çok hızlı bir şekilde ona güvence verdi.

Dudakları biraz daha kıvrıldı ve kadın bunun için onu lanetledi. "Gerçekten mi?"

"Tabii ki!" Victoria iddia etti. "Sadece dilemiş olabilirim-"

"Çünkü bunu kolayca halledebilirdim, biliyorsun."

Victoria dondu kaldı. "Çare mi?" Sesi kendi kulaklarına bile boğuk geliyordu. Gölgelelerin arasından adamın yüzüne baktı ve umutsuzca ifadesini anlamaya çalıştı.

Biraz daha dik oturdu. "Her şeye rağmen bu öpücük hoşuna gidecekse," diye ekledi, ifadesi son derece ayıktı ve

biraz zorlayıcı oldu. "Oldukça istekliyim," diye açıkladı.

"Ne kadar saçma!" Victoria haykırdı ama bakışlarını onun yüzünden... ağzından güçlkle ayırabildi.

Kalbi kulaklarında gök gürültüsü gibi atıyordu. Eğer o da duyamıyorsa, o zaman kesinlikle sağırdı. "Nasıl böyle düşünebilirsiniz, efendim?"

Öne doğru eğildi ve Victoria onun ani ilerleyişi karşısında irkilerek nefesini tuttu. Yine de... koltuğa doğru geri çekilmedi, aniden hareket edemedi. Sarsılarak yutkundü. O kadar yakındı ki, adam bir şekilde başını döndürdü ve

nefesi kesildi.

"Belki de," dedi usulca, "bir kez daha ağzıma baktığına bakılırsa."

"Kesinlikle değilim!" Victoria bunun yalan olduğunu bilmesine rağmen karşı çıktı. Kesinlikle öyleydi, çünkü o konuşurken hareket eden şehvetli dudakların kesinlikle farkındaydı, başka hiçbir şeyin değil. Neredeyse nefes almayı bile hatırlayamıyordu. Bunu kendine hatırlatması gerekiyordu.

Onun hayal gücü mü? Yoksa öne doğru eğilmiş gibi mi görünüyordu? Daha yakına.

Adamın eli aniden uzanıp yüzüne dokunduğunda itiraz sözcüklerini yuttu... o kadar yumuşaktı ki, okşayışının kaynayan bir buğudan oluştuğunu düşünebilirdi, göğsünün bastırılmış nefesle şişmesine neden olan fısıldayan etin sıcak, geçici bir fırçası. Bu dokunuşla nefesi kesildi ve adamın parmaklarının ucu çenesine kadar inip altından geçerek yüzünü nazikçe adamınkiyle aynı hizaya getirdiğinde gözlerini kırpıştırdı. Victoria kirpiklerini indirdi, aniden onun gözlerine bakmaktan korktu.

"Hayır mı?" diye sordu usulca, sesi bir fısıltıdan biraz daha fazlaydı.

"Hayır," diye mırıldandı ve gözlerini kapattı. Kendine yardım edemiyor gibiydi.

-Ne de uzaklaşabildi. Bu adamda onu bu kadar çeken şey neydi? Onu bu kadar cesur olmaya iten neydi? Onun tarafından tutulmak? Onu bu kadar özleten şey neydi?

öpülmek... onun hınzırca güzel dudakları

tarafından. "Belki de sadece benimdir," diye

itiraf etti.

"Sadece sen mi?" diye kekeledi, artık kalbi küt küt atıyordu.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Çünkü görüyorsun... Senin o tatlı dudaklarına bakmaktan kendimi alamıyorum."

Victoria onun itirafı karşısında nefes almaya cesaret edemedi. "Hayır mı?"

"Hayır," diye mırıldandı ve usulca sordu, "Senden rica etsem beni reddeder misin Victoria?"

"Lütfen?" Düşünceler tam olarak oluşamıyor gibiydi; beyni aniden çocukken çiğnediği su birikintileri kadar çamurlu göründü ... ile ... bir hatıra parıltısı su yüzüne çıktı, ama ortaya çıktığı kadar hızlı bir şekilde kaçtı ve Victoria'yı hissetmeye bıraktı

onu kovalamak için ezici bir çaresizlik.

Adam, birbirine karışan nefesleri aralarında alaycı bir perde oluşturana kadar yaklaştı ve kadın onun kendisini öpeceğini biliyordu. Ve dahası, onu reddetmeyecekti. Öpücüğün beklentisiyle göğüsleri karıncalandı, küçük ateş dikenleri onu alevlendirdi ve karnındaki sıvı ısıyı karıştırdı.

"Seni öpmemi ister misin Victoria?"

Vücudu öne doğru yığıldı ve iç çekti, artık hiçbir şekilde net düşünemiyordu. Yumuşak sesi onu büyüledi, keyiflendirdi

omurgasında aşağı yukarı yarışan lezzetli ürpertiler gönderdi.

"Evet," diye fısıldadı usulca, kurumuş dudaklarını yalayarak. "Ben... Sanırım kesinlikle yapmalıyım. . ."

Onun sanatsız yanıtına kıkırdadı.

Gözleri kapalıydı, ağzını hafifçe aralamıştı, dudaklarının tatlı çiyini, içindeki parıldayan nektarı görmesini sağlıyordu ve kendi ağzı aniden toz gibi kurudu.

İyi niyet için çok fazla.

Lanet olsun, ama bir erkek onunki kadar dolu ve tatlı bir ağzı nasıl reddedebilirdi? Kız bu kadar yakınında otururken, bu kadar tatlı kokarken nasıl olur da baştan çıkarmaya sırtını dönmeyi bekleyebilirdi? Göğsünün nazikçe inip kalkması ve hızlanan nefesi, tam olarak bildiği tutkunun kışkırtıcı bakışlarıyla

içinde iyi huylu mu yatıyordu? Kendini bu kadar doğru hissederken bunun yanlış olabileceğine ikna etmek için ne şansı vardı?

Ve onun karısıydı.

Sadece kolaylık olsun diye de olsa, bedeni bu ayrımın farkında değildi. Ayrıca beyni de bir süre önce çalışmayı bırakmıştı. Tanrım, ama bunu çok uzun zamandır istiyordu ... çok fazla ihtiyacı vardı ...

bir ömür boyu beklemişti.

Onun ne kadar almak istediğini... ne kadar vermek istediğini... ne kadar çok arzuladığını bilemezdi.

onu öpmek için . . .

Onu ürkütmekten korktuğu için yavaşça uzanarak parmaklarını boynunun kadifemsi yumuşaklığında gezdirdi. Onun titrediğini hissetti ve nefesini içine çekti. Kalbi kaburgalarına çarpıyordu. Ensesini kavrayıp onu kendine yaklaştırırken, dokunuşunun yumuşaklığını yalanlayan bir açıklıkla dudaklarının tadını bekledi.

Boğazının derinliklerinden bir ses çıkardı, yumuşak, iniltili bir iç çekiş, damarlarındaki kanı ateş gibi ısıttı ve onu tamamen sertleştirdi. Burun delikleri alevlendi. Onun yumuşak, güzel vücudunun her santimini tatmayı her şeyden çok arzuluyordu.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Onun kokusunu uzun zamandır mahrum kaldığı ciğerlerine çekti. Hırladı, pişmanlık duymayan bir zaferin şiddetli sesi, izin verdiği gibi

Dudakları sonunda uzun zamandır sadece hayalini kurduğu dudaklara inecekti.

Ve Tanrım, onu diliyle tattığı anda kendini

kaybetmişti.

Onun ne kadar tatlı olacağını... dudaklarının kendi dudaklarının altında ne kadar esnek hissedeceğini bilemezdi. Hiçbir şey onu ağzının ipeksi sıcaklığına ve içinde barındırdığı görkemli gizemlere hazırlayamazdı.

Tek bir öpücükle durabileceğini sanmıyordu.

Bunu daha fazla yapamazdı... o büyüleyici gözleri unutmadığı gibi... ya da onun parlak gülümsemesini...

ya da kahkahası... hatta başını küstahça eğmesi... ve çenesini inatla kaldırması.

Tanrım, ama onu tekrar güldürmek istiyordu, onu her zaman sevmek ve korumak istiyordu... onu kendi içine çekmek istiyordu

çok ruh.

O kadar kolay çözüldü ki.

Dudakları dudaklarına değerken Victoria usulca inledi; kadife çelik dudaklarına değiyordu, ısrarcı ve zarıftı, açması için onu ikna ediyordu.

Onun için.

Ellerini adamın boynuna doladı, kollarını oraya doladı ve adam vahşice inleyerek kadının omurgasından aşağı ürperti gönderdi. Onu kollarının arasına aldı, sanki üç yaşındaki bir çocuktan daha ağır değilmiş gibi kaldırdı, itiraz etmeye zaman yoktu, zaman yoktu

düşünmek için bile. Kendini adamın kucağında skandal bir şekilde otururken buldu, adamın kolları onu ağzının saldırısına karşı destekliyordu.

"Bunu ne kadar çok istediğimi bilemezsin," diye fısıldadı kızın ağzına doğru hiddetle, "bunu ne kadar çok istediğimi bilemezsin. Seni ilk gördüğüm andan beri, Victoria . . benim için aç," dedi ve dilini dudaklarında gezdirerek ustaca vuruşlarla onu ikna etti.

Victoria yutkundu ve onun dediğini yaptı, vücudu onun beyanıyla heyecanlandı. Kalbi göğsünün içinde sıçradı. Adamın onu isteyebileceğini hayal etmeye bile cesaret edemiyordu. Dili ağzını içmek için içeri kayd, dudaklarının arasındaki sıvı sıcaklığı keşfetti.

Yumuşak bir şekilde inleyerek başını geriye doğru sallarken, adamın elleri yüzünü kalbini ağlatan ve ruhunu ağlatan samimi bir sevgilinin kucağında tuttu. Hiç bu kadar şefkatle sarılmamıştı.

Sadece bir dokunuşun bile bu kadar heyecan verici olabileceğini hiç düşünmemişti.

Kendisine bu kadar ateşli bir şekilde sarılacak ilk erkeğe ruhunu vermek için can atacağını da hayal etmemişti.

-Ama Tanrı yardımcısı olsun, o yaptı.

"Bana dilini ver, Victoria," diye fısıldadı ağzının içine ve o da itaat etmekten başka bir şey yapamadı, önce çekingen bir şekilde, sonra daha cesurca sundu. O anda ondan herhangi bir şey isteyebilirdi ve o da memnuniyetle verirdi. Kız onu beceriksizce ittiğinde adam kısmen inilti, kısmen kıkırdama gibi bir ses çıkardı, sonra da yavaşça emdi... ta ki Victoria, vücudunu saran ruh karıştırıcı hislerle öleceğini düşünene kadar. "İşte böyle," diye ikna etti onu, dilini sadece dudaklarını emmek için bıraktı. Titreme üzerine titreme omurgasından aşağı aktı. Dudaklarını nazikçe ısırdı, dişleriyle çekiştirdi ve sonra erotik acıyı yatıştırmak için bir kez daha emdi.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Victoria, kendi arzusunun keşfedilmemiş uçurumuna yuvarlanmaktan korkarak ona sarıldı.

Kollarını onun beline dolayan ve ellerini sırtının alt kısmında birleştiren Thorn, Victoria'nın hatırı için şehvetini dizginlemeye çalıştı. Kalbi top ateşi gibi kaburgalarına çarpıyordu. Tanrım, ama bu işi onun için çok kolaylaştırıyordu.

Normalde böyle bir coşkuyu takdir etmeyeceğinden değil, kendi kendine kabul etti, ama pişmanlık duymak istemiyordu. Artık durması gerektiğini biliyordu. Onu sürükleyip götürmeli ve kendi koltuğuna, onun ulaşamayacağı, zarar görmeyeceği güvenli bir yere oturtmalıydı ama kendini buna zorlayamıyordu. Ensesinden kıvrılan narin parmaklar onu biraz fazla umutsuzca kavradı ... ve saçlarını tarayan parmaklar ... bilmeden de olsa biraz fazla acımasızca alay etti.

Lanet olsun, durmak istemiyordu. Kalan

mantığı da kaybolmaya başlamıştı.

Görüşü bulanıklaştı. Ağzı kurudu ve tanrısal susuzluğunu gidermek için aceleyle kadının ağzından bir yudum aldı. Elleri

Kendi iradesiyle sırtındaki kilidi açtı ve beline doğru kayd... öyle çılgınca ince bir beldi ki. Genişliğini test etti.

Ellerini kadının kaburgaları boyunca kaydırды ve sırayla her birini keşfetti. Sadece başparmakları göğüslerinin kıvrımına dokunduğunda durdu.

Kendini alçaktan eğilirken, dişleriyle onun korsajını yırtarken ve etinin tadına bakarken hayal etti. . . karnına kadar indiğini. . .

ve tamamen soyunmuştu.

Yüzünü kadının boğazına gömüp inledi ve kendine durmasını emretti.

İçini çekti ve onun şehvetli niyetinden tamamen habersiz, kucağında bir kedi yavrusu gibi kıvrıldı. Kahretsin, ama ona güveniyordu.

Sözünü tutacak, onu öpecek ve başka bir şey yapmayacaktı. Bu düşünce onu gülümsetti. Ona sarıldı, başparmağıyla yanağını okşadı.

Boğazını temizledi. Bir süre sonra ona "Uykun var mı?" diye sordu.

"Biraz," diye mırıldandı, sesi oldukça memnun geliyordu.

Tanrım, hiç de öyle değildi. Ve aklını aşağılık düşüncelerinden uzaklaştıracak bir şeye şiddetle ihtiyacı vardı.

Onun ne düşündüğünü merak etmekten kendini alamadı.

Kendi kendine zihinsel bir sarsıntı geçirdi. "Küçük bir oyun oynamaya ne dersin?" diye sordu ona, eskiden birlikte oynadıkları bir yarışmayı hatırlayarak. Belki bu onun hafızasını canlandırırdı.

Hiç kıpırdamadı. "Oyun mu?" diye sordu nefes nefese bir iç çekişle. "Ne tür bir oyun?" Hafifçe esnedi ve kalkmaya başladı,

ama onu sıkıca yerinde tuttu.

"Gerek yok," dedi ona. "Dinlen. Uzun bir gece oldu ve dönmeden önce kat etmemiz gereken daha çok yol var.

Şimdi... Peki ya...

Ben bir kelime söyleyeceğim ve sen de aklına gelen ilk Geyi söyleyeceksin," diyerek onu yönlendirdi.

Arkasına yaslandı ve kalın, koyu kirpiklerinin arasından ona baktı, onu inceledi. "O oyunu hatırlıyorum!" dedi.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

bir süre sonra. "Eskiden bir kız olarak oynardım!"

Thom cevap vermemek için kendini zor tuttu, *biliyorum*. "Gerçekten mi?" dedi. "O zaman ne yapacağını çok iyi biliyorsun."

"Bu oyunu oynamayı hep sevmişimdir," diye itiraf

etti. Yine cevap verme dürtüsüne direnmek

zorunda kaldı. "Güzel," dedi. "Kahkaha," diye

başladı.

"Çocuklar," diye cevap verdi hemen. "Bu kolay oldu." Kız ona sokulup kendini daha rahat hissetmesini sağlayınca gülümsedi.

"Benim sıram!" Onun coşkusuna gülümsedi. "Mavi," dedi

kız. "Gökyüzü," diye cevap verdi. "Oyna," diye karşılık verdi.

"İş."

Thom onun cevabı karşısında

kaşlarını çatı. "Kitaplar,"

dedi.

"Sıkıcı," diye yanıtladı ve kıkırdadı.

O da kıkırdadı. "O kadar da sıkıcı değiller," diye mırıldandı.

"Sanırım bu ne okuduğunuza bağlı. Benim okuduğum kitaplar oldukça sıkıcı," diye devam etti. "Öpücükler," diye teklif etti.

"Güzel," diye fısıldadı, hiç duraksamadan.

"Pişman mısın?"

"Hiç." Yumuşak bir şekilde iç çekti ve onun kucığında daha derine

sarıldı. "Sen?" diye sordu.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu ve parmağıyla şakacı bir şekilde kaburgalarını gıdıkladı.

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "Dur! Dur! Doğru oynamıyorsun! Bir soruya soruyla cevap veremezsin!

Bu bir kelime de değildi, dört kelimeydi. Düzgün cevap

ver!" "Hayır."

"Hayır, doğru düzgün cevap vermeyeceksin mi? Yoksa hayır, pişmanlık

duymuyorsun mu?"

"Hayır, hiç pişman değilim."

"Beni öpmeyi reddettiğinde papazın yüzündeki ifadeyi gördün mü?"

Yumuşak bir şekilde güldü. "Bence kafası

iyiydi. Bizden ne anlam çıkaracağını

bilmiyordu." "Eminim," dedi Thorn ve

gölümsedi.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Kız kıkırdadı ve sonra sustu. Bir an için ikisi birlikte sessizlik içinde oturdular.

sallanan araba ve rahatlatıcı karanlık. Aynı nefesi paylaşmaya alışmış iki sevgilinin rahatlığıyla birlikte oturdular.

Ama onun sevgilisi olmaktan daha fazlasını istiyordu. Uzun zaman önce paylaştıkları şeyi yeniden yakalamak istiyordu.

Thom uzun bir süre sonra, "Arkadaş," dedi.

Kadın sessiz kaldı.

"Arkadaşın mı?" diye

tekrar sordu. Kız cevap

vermedi.

"Victoria?"

Yine de yanıt vermedi ve Thom aşağı bakınca gözlerinin kapalı olduğunu gördü. Kıpırdamıyordu, hatta

nefes alıyordu. Uyuyakalmış. Lanet olsun. Onun cevaplarından oldukça keyif alıyordu.

"Velet," diye fısıldadı ve kucağında uyuyan karısıyla birlikte arabanın içine geri yerleşti.

Gad, ama o onun karısıydı ... bunca yıldan sonra ... buna gülümsedi, başını arkaya yasladı ve tadını çıkarmak için gözlerini kapattı

onu kollarının arasında hissetmek.

Bölüm 8

Victoria ertesi sabah kendi yatağında, oraya nasıl geldiğine dair sadece belli belirsiz anılarla uyandı.

Görünüşe göre o aptal oyunu oynarken kocasının kollarında uyuyakalmıştı. Aslında tam olarak uyuyakalmamıştı, sadece uyuyormuş gibi yapmış, *arkadaş* kelimesine cevap verememişti. Aslında hayatı boyunca tek bir gerçek arkadaşı olmuştu ve o da kocasıyla aynı adı paylaşıyordu. İlk anda verdiği yanıt *Thomas* olmuştu ama bunu söylemeden önce kendini tutmuştu. Sonra ona velet dedi ve birden kendini anıların içinde kaybolmuş buldu ve uykuya daldı.

Rüyaları eski anılar ve yenilerin bir karışımıydı; tatlı çocuk oyunları ve şehvetli, kalp karıştırıcı öpücükler.

Yüce Tanrım, ama dün gece tam bir şehvet düşkünü olmuş, kendisini öpmesi için yalvardıktan sonra neredeyse kendini kocasının kollarına atmıştı! Ne düşünüyordu ki?

Ve yine de, onun kucaklamasının her anından, dudaklarının her tatlı okşayışından utanmadan zevk almıştı.

Kendi süiti ile kocasınıninki arasındaki kapalı kapıya bakarken içini çekti. Yardım edemedi ama merak etti

Dün gece oraya giden yolu bulmuştu. Şimdi de orada mıydı? Yoksa yemek odasında kahvaltısını mı yapıyordu?

Ve onun lanet bir kaz olduğunu mu düşünüyordu?

Thorn Parker'la ilgili bir şey sağduyusunun rüzgârlara savrulmasına neden olmuştu. O zorlayıcı mavi gözlerin bir bakışından biraz daha fazlasıyla, kafasının tamamen kötü düşüncelerle dönmesine ve vücudunun tamamen garip davranmasına neden oldu. Bu iyi bir şeydi

Kız tamamen ABC Amber Text Converter Deneme [sürümü](http://www.processtext.com/abctxt.html), <http://www.processtext.com/abctxt.html> gibi bir şey yapma fırsatı bulmadan önce duracak kadar mantıklı olması

Aptalca.

Bu kadarını belirledikten sonra, onunla yüzleşmeye hazır bir şekilde kahvaltıya indi. Ve eğer yanakları üzüntüden pembeleştiyse, kendi kendini uyardı, iyi ve güzel! Bir dahaki sefere kendini bu kadar utanmazca ona bırakmaması için bir hatırlatma görevi görecekti.

Günaha. Ama kendini boşuna hazırlamıştı.

Yemek odasına girdiğinde kendini yapayalnız buldu ve tuttuğunu fark etmediği nefesini dışarı verdi. Kolları iki yanına düştü ve göğsüne garip bir ağırlık girdi.

Onu böyle hissettiren şey kesinlikle hayal kırıklığı değil

miydi? Öyle miydi?

Masa hazırlanmış, dumanı t ü t e n kahvaltı büfenin üzerine dizilmiş, hizmetçiler sadece servis yapmak için bekliyordu. Ve yine de oyalandı

odanın boşluğuna kaşlarını çatarak baktı. Kesinlikle

her zaman olduğu gibi aynıydı.

Peki neden bu sabah farklı olmasını beklemişti? Evlilik

cüzdanı bir aile yapmazdı.

Öpücük vaatleri de yoktu.

Peki bu sabah ne bulmayı umuyordu?

Onu içten bir *günaydın* ve bir ya da iki öpücükle karşılayan bir koca mı?

Derin mavi gözleri ve dizlerinin bağını çözen gülümsemesiyle pişmanlık duyan bir haydut mu?

Bu sorunun cevabını düşünerek bir süre daha oyalandı ve sonra birden canı kahvaltı etmek istemedi.

Hizmetkârların birbirlerine şaşkın şaşkın bakmalarına aldırmadan döndü ve gül çardağına doğru ilerledi.

* * *

Kendine bir tahta bulması sabahın büyük bir bölümünü almıştı ama elindeki çocuk oyuncağıyla Thom sonunda Victoria'nın karşısına çıkmaya hazırды. Diğer elinde bir at kırbacı taşıyordu, ikisi de yeni gelini için birer hediyeydi.

Biraz araması gerekti ama onu bahçede, özellikle çirkin bir çalının üzerine diz çökmüş, sırtı ona dönük halde buldu. Kadını dizlerinin üzerinde, elinde budama makasıyla görünce biraz şaşırdı. Görünüşü de öyle.

gül bahçesinin. Tanrım, ama hiç de hatırladığı gibi değildi. Victoria'yla birlikte çocukken saatlerce vakit geçirdikleri bahçeyi incelerken kaşları çatıldı.

Bu, Thorn'un hayatında görme talihsizliğine uğradığı en acınası gül bahçesi bahanesiydi. Babasının zamanında çalılar yemyeşil ve canlıydı, her renkten gül, gözü yanıltacak kadar pelüş yapraklardan fışkırıyordu. **ABC Amber Text Converter Deneme sürümü,** <http://www.processtext.com/abctxt.html> arkasındaki dikenleri kaç kez unutmuştu?

Victoria'dan saklanmak için parlayan cephelerin ortasına atladı

ve şaşkınlık içinde uluyarak geri mi sıçradı?

Bu anı onu gülümsetti, çünkü o zaman da şimdi olduğu gibi, Victoria'nın utanç verici muhakeme eksikliğiyle, aldatıcı

göl alıları. Onun düşüncelerini ters yüz etmenin her zaman bir yolu vardı.

Elindeki malzemelerle ve tek bir amaç uğruna, hınzırca kıvranan bahçe yılanları gibi yolunun üzerine yayılmış, yapraksız, diken dolu sarmaşıkların yanından geçerek ona doğru ilerledi.

Göl ardağı her zaman Victoria'nın gururu ve neşesi olmuştu.

Çocukluğundan beri, ne zaman kendini biraz dengesiz hissetse, geldiğı yer burasıydı. Elliden fazla gül türünün iek açtığı bu yer, yaz mevsiminde en güzel halini alırdı. En hoş kokular havayı doldurur, sıkıntılı ruhunu yatıştırırdı.

Eleştirel bir gözle bahçeyi inceledi.

Elbette tam olarak bir zamanlar olduğu gibi değildi ve kaşları çatıldı, çünkü kesinlikle bildiğı en iyi şeyi yapmıştı

Nasıl yapacağını. Güllerin açmasını sağlayabiliyordu ama yaprakların cehennem sapları üzerinde kalmasını bir türlü sağlayamıyordu. Şu anda budamakta olduğu alıya ters ters baktı. Lanet şey! Ona ne kadar zaman ayırırsa ayırsın ve ne kadar dikkat ederse etsin

gelişmek istemiyor gibi görünüyordu.

Özlemle iç çekti. Hiç kimse gülleri Thomas'ın babasının yaptığı gibi açtıramamıştı. Çıplak, dikenli uzuvlara bakarken omuzları çöktü, daha yeşil kıyafetler giydikleri zamanları hatırlamaya çalıştı. Thomas'ın babası onları terk ettiğinden beri hiç eskisi gibi olmamışlardı. Sanki yas tutuyorlarmış gibi hüznle düşündü. O zamandan beri bir bahivanlar alayı geçirmişlerdi ama hiçbirini onları diriltememişti. Victoria nihayet dört yıl önce, babasının tuttuğı son bahivani işten çıkardıktan sonra onlara el atmıştı.

Thomas'ın babasının mektubunu alıp almadığını merak etti; yalvarması halinde geri dönmeyi düşünüp düşünmeyeceğini de merak etti.

Thomas'ı merak etmeye cesaret edemedi.

Thomas'ı daha fazla merak etmeye cesaret edemedim.

Yüce Tanrım, muhtemelen onu çoktan unutmuştu -muhtemelen bir sürü çocuğu ve sevgiyle çevrili bir ocağı da vardı. Mutlaka *günaydın* diye cıvıladığı bir karısı ve boynuna sarılıp, "*Seni seviyorum*," diye haykıran bir kızı vardı.

Baban arkasındaydı.

Ve o... şey, artık uğraşması gereken kendi Thom'u vardı... karısıyla kahvaltı etmekten kaçınan bir adam.

Sadece sesi bile gökyüzündeki yıldızları eritebilecek bir adam. Onu deliliğe sürükleyen dudakları ve gözleri olan bir adam. . .

Birden Thomas'ın mavi gözleri olduğunu hatırladı. Ve ona velet demişti. "Victoria mı?"

Düşüncelerinden sıyrılan Victoria arkasını döndüğünde kocasının arkasında durduğunu gördü ve onu perişan bir halde görünce şaşkınlıktan nefesi kesildi. Yüzünü buruşturdu. En azından kocası olduğunu düşünüyordu.

Kaşları **ABC Amber** **Text** **Converter** **Trial**

[version, http://www.processtext.com/abctxt.html](http://www.processtext.com/abctxt.html)

dehşet içinde bir araya geldi. Karşısında duran adam kesinlikle dün gecedен hatırladığı adama benzemiyordu. Kendisine doğru parıldayan o tekil mavi gözler olmasaydı, onun o olduğuna asla inanamazdı, a'tall.

Yüzünde çamur izleri vardı -aslında fazlasıyla vardı- sanki ya yüz üstü düşmüş ya da

yanaklarını çamur birikintisinde yıkamıştı. Ve pantolonu - Yüce Tanrım, pantolonu - dizleri parçalanmıştı ve ayrıca çok kısaydı! Yakından baktı ve paçalarının yırtıldığını, giyilemeyecek kadar kısa olduğunu gördü. Burnunu kırıştırdı ve bakışlarını gömleğine çevirdiğinde kollarının da kısalmış olduğunu gördü; gömleğin önünü çimen ve kir lekeleri süslüyordu. Ve geçen akşam vücudunda bilerek dolaşan o hınzırca nazik eller de kirle kaplanmıştı.

"Aman Tanrım!" diye haykırdı onun görünüşü karşısında dehşet içinde.
"Tanrı aşkına sana ne oldu böyle?" Düşündü ki

Haydutlar tarafından saldırıya uğramış olmalıydı. Gerçi o zaman bile neden bu kadar... kuyruklu görünmesi gerektiğinden tam olarak emin değildi.

"Thom?"

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "Sadece benim,"

diye onu temin etti. "Korkunç görünüyorsun!"

Omuzlarını silkti. "O zaman bu bahçeye mükemmel bir katkı sağlayabilirim," dedi ona. "Oldukça çirkin bir iş olduğunu söylemeliyim." Çamurlu kaşlarını çatarak kaşlarını çattı ve Victoria'nın kıkırdamamak için yapabildiği tek şey kuru

Üzerlerinden çamur serpildi. "Burada ne olmuş böyle?"

Victoria öfkeyle çenesini yukarı kaldırdı. "Oldukça büyüleyici bir bahçe, bilmenizi isterim," diye ilan etti, onun da bunu görememesine içerlemişti. Bir eliyle gülleri işaret etti ve sonra ilk kez adamın elinde aletlerle geldiğini fark etti. Meraklı ve belki biraz da temkinli bakışları adamın sol elindeki kırbaça takıldı ve orada odaklandı. "Çiçek açtıklarında oldukça görkemli oluyorlar," diye açıkladı biraz dikkati dağılmış bir şekilde.

"Peki ne zaman çiçek açıyorlar?" Thom şaşkınlıkla sordu.

Aman Tanrım, kadının tamamen kör olması gerektiğini

düşündü!

Bahçenin büyük bir kısmı çarpık, başıboş sarmaşıklardan, aşırı büyümüş ve kırılğan bir görünümünden başka bir şey değildi

... sanki hiç

Yıllardır toprağı işlemek için bir el bile zahmet etmemişti. Babası onları böyle hırpalanmış görünce ağlardı.

Victoria bunu fark etmemiş gibiydi. "Neden şimdi, tabii ki. Görmüyor musun?"

Hiç de değil, yine de onu kırmadı ve bir kez daha etrafına bakındı. Çıplak uzuvlar yumuşak öğleden sonra esintisiyle ona el sallıyordu. Tiksintiyle yüzünü buruşturdu.

"Şurada," dedi en dayanıklı olanını işaret ederek ve sonra gözlerini gölgeledi. "Oldukça ilginç bir örnek.

Bu *Rosa Gallica Officinalis*. Görüyor musunuz?"

Eczacı Gülü. Thom onu iyi tanıyordu. Lanet olası çalının tek bir cılız çiçeği ve seyrek yaprakları vardı. Bir taneydi.

şeytan kadar eski, bulunabilecek en dayanıklı güllerden. Ve Victoria bir şekilde onu boğmayı başarmıştı.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Pislik herif.

"İlginç bir hikâyesi var," diye açıkladı Victoria. "Rivayete göre yorgun bir hacı tarafından sevgilisi için Şam'dan Fransa'ya getirilmiş. Birçok farklı rahatsızlığı iyileştirdiğine inanılıyor," dedi ona.

"Gerçekten mi?" Thom onun güzel ağzından başka bir şeyle meşgul görünmeye çalışarak "Gerçekten mi?" dedi. Dudaklarının ona hissettirdiklerini bir türlü unutamıyordu.

dudaklarına karşı.

"Şu da," dedi, hiç de çekici olmayan bir çalıyı göstererek, "*Rosa Mundi*. Efsaneye göre adını İkinci Henry'nin metresi Güzel Rosamund'dan almıştır." Bakışları ona döndü ve yanakları çiçek açmaya başladı. "Korkarım

Çok fazla üretim yapamıyor gibi görünüyorum."

Silik bir şekilde gülümsedi. "*Çok*" inanılmaz bir yetersizlikti. Daha çok hiç gibi. Gad, gözlerine inanamıyordu.

"Ve tabii bir de bu var," dedi, bir asmanın dolambaçlı iradesine sahipmiş gibi görünen bir sarmaşığı göstererek

bahçe yılanı ve bir yılanın gaddarlığı. Her nasılsa, orada durup onu dinlediği kısa süre içinde

pantolonunun paçasına dolanmayı başarmıştı ve onu silkelemeye çalıştığında dikenli dişlerini etine batırdı. "Lanet olsun!" diye bağırdı.

"Oh! Dur sana getireyim!" Adam onu durduramadan, kız ayaklarının dibindeydi.

Thom orada durdu, şeytan gibi

zihninin dolaşmasına izin verdi. İradesi dışında, dizlerinin üzerinde onu sevdiğine dair görüntüler ona saldırdı, kanını ısıttı ve

Arzuyla yeniden ürperdi. Başının etine baktı ve kurumuş dudaklarını yaladı.

"Bu benim favorim," diye itiraf etti biraz da utangaç bir tavırla, pantolonunun paçasını bırakıp

asi gül. Çelimsiz dalı kaldırdı ve ikiye böldü. "Bu *La Seduisante. Incarnata* olarak da bilinir, *La*

Virginale, Cuisse de Nymphc, ya da-"

"Büyük Bakire'nin Allığı," diye yanıtladı Thom.

Başını kaldırdı. "Gülleri tanıyor musun?" diye sordu, şaşkın bir sesle ona bakarak.

"Çok değil," diye itiraf etti Thom, "ama biraz. Bunu biliyorum,"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Gerçekten mi?" Dikkatini bir kez daha güle çevirdi. "Sorunun ne olduğundan hiç emin değilim," diye itiraf etti. "Bu

sadece çiçek açmak istemiyor. Belki biraz budamak iyi gelir diye düşündüm." Hastalıklı görünen bir çiçeği kopardı.

ve onu inceledi.

Thom belki de bir an önce acısına son verilmesi, köklerinden sökülüp gübre yığınınına atılması gerektiğini düşündü.

"Belki de," diye kabul etti, ona gülümseyerek. Bakışları budama makasına odaklandı. "Yani bu bahçeyle kendin mi ilgileniyorsun?" diye sordu ona, azımsanmayacak bir şaşkınlıkla.

"Korkarım öyle," diye itiraf etti. "Yeterince iyi bakabilecek birini bulamıyorum."

Kaşları çarpıştı. Tanrı biliyor ya, bundan daha kötüsünü yapabilecek birini zor bulurdu. Yine de bunu söylemekten kaçındı ve onun yanına, kamburunun üzerine geldi.

"Bu bahçe oldukça özel, görüyorsunuz," diye açıkladı ve gül yapraklarını tek tek koparmaya başladı.

İçinden kuşların kanat çırpmasına benzer bir his fırladı. "Öyle mi?" diye sordu ona, sakın kalmaya çalışarak, bir anı aniden

... ikisinin bu gülün önünde oturmuş, çiçeklerden yaprak koparıırkenki halleri gözünün önüne geldi. Kalbi küt küt atıyordu.

"Neden?"

Bir an için düşüncelere dalmış gibiydi ve adam merak etti... umdu... o da hatırlıyordu...

"Benden nefret ediyor, benden nefret etmiyor, benden nefret ediyor, benden nefret etmiyor..."

"Senden nefret etmiyorum, Thomas!" diye haykırmıştı kaşlarını çatarak, adam atılmış yaprakları kucığına atarken.

"Sadece başımın üzerinde sümüksü, viraklayan kurbağalardan pek

hoşlanmıyorum!" "Pekâlâ," diye kolayca teslim oldu. "Bunu bir daha asla yapmayacağım, Toria."

"Güzel!" diye bağırdı, "çünkü eğer yaparsan..." Eteğini iki elinin arasında tutarak hafifçe kaldırdı, böylece tüm yapraklar ortada küçük bir yığın halinde toplandı. "Pantolonuna yılan sokmak zorunda kalacağım!" Ve ayağı fırlarken eteklerini yukarı kaldırarak gül yapraklarını adamın suratına fırlattı. Kız kaçarken Thomas onları ağzından tükürmüş, çoraplı zayıf bacaklara ilk kez bakmıştı... göz açıp kapayıncaya kadar kaybolan mükemmel ayak bilekleri, Thomas'ı erkeklerle kızlar arasındaki muhteşem farkı ilk kez gördüğü için ağzı açık bir şaşkınlıkla bakakalmıştı.

Kalbi hızla çarpmaya başlamış ve beyni lapaya yakın bir şeye dönüşmüştü.

Bunca yıl sonra, şimdi bile tepkisi aynıydı. Bugün saçları, ensesini özellikle ön plana çıkaran ustaca bir düzenlemeyle toplanmıştı. Eğilip ensesini ısırmamak için elinden geleni yaptı. O

Nefesini içine çekti ve bugün onu aramaktaki amacını hatırladı.

Kadın, adamın gözlerinin arkasından şehvetle baktığını bilmeden yaprakları koparmaya devam etti ve adam usulca mırıldandı,

"Benden nefret ediyor, benden nefret etmiyor..."

Başını kaldırdı ve omzunun üzerinden şaşkınlıkla ona baktı. "Ne... ne dedin sen?"

Ona yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Yaprakları koparıyorsun... çocukken söylediğim bir şeydi."

Gözlerini kırptırdı ve uzun bir süre şaşkın şaşkın ona baktı, sonra dikkatini elindeki çiçeğe verdi. "Eskiden bilirdim," diye söze başladı ve kalbi hızla çarpmaya başladı. "En mutlu günlerimin bazılarını bu bahçede geçirdim," diye açıkladı, sesi aniden hüzünlü çıkmıştı. Adamın bakışları elinde tuttuğu budama makasına kaydı. Onları yere bıraktı

Ayaklarının arasına zayıf bir sarmaşık aldı ve onu inceledi.

Tanrım, o da öyle... en güzel saatlerinden bazılarını burada

geçirmişti... onunla... "Yalnız mı?" diye sormaya cesaret etti, rahat

görünmeye çalışarak.

"Hayır... en sevgili arkadaşım." O zaman dönüp ona baktı, yeşil gözleri parladı ve adam anladı.

Arkadaşı

bahsettiği kişi, saçına kurbağa atan ve ona velet diyen küçük azgın bir çocuktan başkası değildi.

Bu bahçeye onun anısına bakıyordu.

Kelimelerle ifade edilemeyecek kadar duygulanmıştı, kadının bilinçsiz itirafıyla beyni kararmıştı.

"Victoria," dedi ayağa

kalkarak. "Evet?" Kadın

başını kaldırıp ona baktı.

Kırbacı kolunun altına koyarak elini serbest bıraktı.

Ona uzattı. "Benimle gelir misin?" Seninle gelmek
mi?" Elini onunkine doğru kaldırdı. "Nereye?"

"Sana göstermek istediğim bir şey var," dedi ve itiraz etmesine fırsat
vermeden onu peşinden sürükledi.

Bölüm 9

Victoria'nın Thom'a ayak uydurmak için eteklerine takılmamak için yapabileceği tek şey buydu.

Gitmek için aklını kaçırmış olmalı.

İlk açıklamayı bile yapmadan arkasından koşmaya başladı.

"Biraz daha ileri," diye ısrar etti.

"Nereye gidiyoruz?"

"Göreceksin," diye cevap verdi, kaçamak tavırlarıyla ona eziyet ederek.

"Delirmiş olmalıyım!" Victoria haykırdı. Park alanının bu kadar içine girmeyeli yıllar olmuştu.

Çok uzun yıllar.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Çocukluğundan beri.

Onu bir tepenin zirvesine çıkardı ve sonra elinde taşıdığı tahtayı yere bıraktı.

"Şimdi üzerine otur," diye rica etti ondan.

Victoria şaşkınlıkla ona baktı. "Demek istediğim, bence *sen* delirmiş olmalısın!" diye düzeltti. "Neden *bunun* üzerine oturayım ki?"

Sırtarak ona göz kırptı. "Benimle dalga geçmek için," diye önerdi. Ve sonra ısrar etti, "Oturur musun lütfen?"

Victoria kaşlarını çatı. Adam ona öyle ... öyle ... çekici bir şekilde bakarken onu reddedemezdi.

yalvaran küçük bir çocuk gibiydi. "Pekâlâ," diye isteksizce razı oldu ve tahta üzerine oturdu.

tam bir kaz. "Şimdi ne olacak?"

Aniden gülmeye başladı.

Victoria büyük bir öfkeyle ona baktı, elleri öfkeyle kalçalarına gitti. "Bütün bunları bana sen mi getirdin?"

beni kağıdın üzerine oturtmak için mi bu yolu seçtiniz, sadece bana nezaketsiz bir hödük gibi kıs kıs gülmek için mi efendim?"

Onu dehşete düşüren adam kıkırdamaya devam etti ve Victoria bu kadarının yeterli olduğuna karar verdi. Ayağa kalkmak için hamle yaptı. "Bana bir şey göstermek istediğini sanıyordum," dedi. "Görünüşe göre yanılmışım!"

"Hayır!" dedi kahkahası boğazında düğümlenerek. Elini uzatarak onu oturduğu yerde kalmaya çağırdı. "Ah, ama, Victoria! Sadece öyle görünüyorsun..." Başını iki yana salladı. "Kesinlikle büyüleyici!" dedi ve yeniden gülmeye başladı. "O tahtanın üzerinde oturmak... kalbime ne kadar iyi geliyor bilemezsin."

"Neşeli görüldüğümü mü söylemek istiyorsun-Andrew!" Victoria, onun kendi aleyhine eğlenmesine tamamen sinirlenerek karşılık verdi. "Peki,

Şu haline bak!" diye sordu, elini ona doğru sallayarak. "Size o kadar kaba güldüğümü görmediniz mi, efendim?"

... böyle görünerek geldi bana!" Elini bir kez daha tiksintiyle salladı ve ayağa kalkmak için tekrar hamle yaptı.

İlk defa,

ayaklarını fark etti. "Ve senin lanet olası ayakkabıların yok!" diye haykırdı.

Yanına diz çöktü, şimdi kahkahalarla gülüyordu ve onu yatıştırmak için bir elini omzuna koydu. "Onları kaybettim," dedi kıkırdamalar arasında. "Dur,"

dedi, bir yandan da el yordamıyla arkasındaki tahtayı yokluyordu. Elini hareket ettirdi.

yanlarına doğru uzattı. Victoria o elin elbisesinin altında olduğunu ancak geç fark etti.

"Özür dilerim!" diye haykırdı ve skandal dolu bir dehşetle adamın araştırana eline vurdu. Eteğinin altına sıkıştırdı.

ve ona öfkeyle baktı. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Ona sırtıttı, Victoria'nın onu etkisiz hale getirmesine izin vermeye hiç niyeti olmayan oldukça bulaşıcı bir sırtıttı. "Sadece bilmem gereken

tahtanın üzerinde ne kadar yer kaldığını."

"Ne için?"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm, http://www.processtext.com/abctxt.html](http://www.processtext.com/abctxt.html)

Gözleri şeytani bir ışıkla parıldıyordu. "Göreceksin."

"Hayır, görmeyeceğim!"

Başını bir kez daha ona doğru eğdi ve iradesini eriten o küçük çocuk bakışını ve gülümsemesini ona verdi. "Güven bana," dedi.

Victoria ona kaşlarını çattı. "Neden yapayım ki?"

Bunun üzerine ayıldı. "Çünkü ben senin kocanım ve sana asla zarar verecek bir şey yapmam, öyle mi?"

Victoria başını sertçe salladı. "Tekrar deneyin, efendim!"

"Çünkü senin güvenine *ihtiyacım var*," dedi ona. "Lütfen Victoria?"

Adil davranmadığına karar verdi Victoria ve ona ters ters baktı. Lütfen diye yalvardığında ve kaşlarını acınacak bir şekilde çattığında onu nasıl reddedebilirdi ki? Elini kaldırdı ama ona uyarıcı bir bakış fırlattı. "Pekâlâ," diye yumuşadı. "Ne yapacaksan yap."

Adamın sırtışı eskisinden daha parlak bir şekilde geri döndü ve bunu görmek Victoria'nın kalbini acıyla çarptırdı. Aman Tanrım, diye kendi kendini uyardı Victoria. Adam ona böyle gülümserken aklını nasıl koruyacaktı?

Tahtanın altını, elbisesinin altını el yordamıyla yokladı ve Victoria kendini oldukça telaşlı hissederek orada oturdu, dürtüsüne direndi

Ona tekrar tokat atmak için. Adamın elleri kalçalarını sıyırdı ve kadın irkildi, poposunu sıyırdı ve irkildi, sonra da kalçalarının arasını. Adamın küstahlığı karşısında nefesi kesildi ve adamın eteğinin altındaki eline bir tokat attı, bunun yanlış bir şey olduğunu geç de olsa fark etti. Yüce Tanrım... sarsılarak yutkundu ve göz ucuyla adamın yüzüne baktı. Adam hınzırca sırtıyor, bembeyaz dişlerini gösteriyordu. Aşağılık herif! Gözlerini sıkıca kapattı. Yine de... Tanrı yardımcısı olsun, bu dokunuş önceki geceyle hiç aynı değildi... ve hala... . . nefesi hızlandı ve kalbi acımasızca çarpmaya başladı.

"Eğer elini yukarı kaldırırsan... Ben de benimkini kaldırıyorum Victoria," diye fısıldadı kulağına.

Victoria bir an için cevap veremedi. Aslında her an ölebileceğini düşündü, o kadar acı çekiyordu ki kalbi yerinden fırlayacak gibiydi.

"Elbette," diye yumuşak bir sesle teslim oldu, nefesi tatlı ve ılık bir şekilde kızın yüzüne değiyordu, "özellikle hareket ettirmek istemiyorum, anlıyorsun ya..."

Victoria gözlerini kırptırdı ve elini hemen bıraktı. Adam hafifçe

güldü. "Şimdi öne doğru kay," dedi ondan.

"Scoot?"

"Evet, Victoria, *kay*." Bir elini onun arkasına koydu ve yeterince hızlı tepki vermeyince oldukça cesur bir şekilde poposunu öne doğru itti.

"Oh!" Victoria haykırdı.

Sonra onun arkasına oturdu ve kız itiraz etmeyi düşünemeden bacaklarını ona dolayarak onu bacaklarının arasına hapsetti.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Şimdi," diye emretti, "gözlerini kapat!"

"Bu tamamen saçmalık!" Victoria hararetle itiraz etti. "Tanrı aşkına, ne yapıyoruz biz?"

"Göreceksin," dedi sadece. Ve sonra, "Güven bana, Victoria."

Gözleri beklentiyle irileşmişti. "Bunu söyleyip duruyorsun!" **d i y e** itiraz etti ama bir şekilde ona güveniyordu.

"Henüz işimiz bitmedi. Gözlerin kapalı mı?" diye sordu.

"Henüz değil. .. şimdi öyleler. Peki şimdi ne olacak?"

"Şimdi," diye mırıldandı yüzüne karşı, omurgasından aşağı ürperti göndererek. Onun ellerini kendi ellerinin arasına aldı.

"Bana sıkıca tutun."

Victoria'nın nedenini soracak zamanı bile olmadı. Bir anda onları ileri doğru itti. Tepenin üzerinden uçmaya başladıklarında Victoria histerik bir çığlık attı. Bir an için tamamen dehşete düşmüştü ama adam kollarıyla onu sardı ve kendine yakın tuttu.

Ve sonra tepeden aşağıya doğru koşuyorlardı, rüzgâr yüzündeydi ve Victoria ani bir sese engel olamadı

kahkaha tufanı. Muhteşemdi. Özgürlük. Gözlerini açtı ve ufkun uçup gitmesini izledi ve çılgınca kıkırdadı.

Her ikisi de kontrolsüzce gülerek tepenin dibinde dağınık bir yığın halinde son buldular. İkisi de uzun bir süre boyunca duracak gibi görünmedi. Victoria, nerede olduğunun tamamen farkında olmadan onun üzerine uzanmış, okuldaki bir kız öğrenci gibi gülüyordu.

Kollarını.

"Oh, Tanrım! Bu tarif edilemeyecek kadar zevkliydi!" diye itiraf etti.

Onu kendine doğru çekti, sesinde bir gülümseme vardı, kıkırdamaları azalıyordu. "Bunu onunla ne kadar uzun zamandır yapmak istediğimi bilemezsin.

Sen, Victoria."

"Benimle mi?" Kadın şaşkınlıkla ona baktı. "Seninle," diye onayladı başını sallayarak, gülümseyerek.

"Anlamıyorum," dedi. "Sadece tanıştık. Nasıl olur da-"

"Şşşşt," diye ısrar etti, susturmak için bir avucunu hafifçe dudaklarının üzerine koydu. Onunla birlikte oturdu ve yüzünü ona çevirdi. "Ben de hediyeler getirdim," dedi ve aşağı doğru uçarken bir şekilde tutmayı başardığı kırbacı ona uzattı.

Victoria kötü görünümlü cihaza burnunu kıvırdı. "Bu ne için?"

"Beni hizada tutman için," dedi, genişçe sırıtarak, ona hak ettiği küçük hınzır bir çocuk gibi bakarak

ama annesinin asla vermeyeceğini biliyordu.

Victoria onun yüz ifadesinden ve çirkin hediyesinden dolayı kıkırdamaktan kendini alamadı. "Constance gibi mi?"

"Hay Allah, ama umarım hiç kullanmak zorunda kalmazsın," diye itiraf etti.
"Gerçi mecbur kalırsan kullanmana izin veriyorum."

Victoria onu fırlatıp attı, kalbi aniden biraz ağırlaştı. Aynı şey olmadığını biliyordu. Evlilikleri aynı değildi. "Buna gerek kalmayacağından eminim," diye açıkladı. "Sanki-"

"Birbirimizi seviyor muyuz?" diye bitirdi adam, yanlarındaki çimenlerden yassılaşmış bir rüzgâr çiçeğini koparırken. Aralarına kakofonik bir sessizlik çöktü. Hatıraları ona saldırırken kaşları birbirine yaklaştı.

Etrafına, tanıdık manzaraya, yukarıdaki ufuk çizgisine baktı.
. ağaçların oluşturduğu çember daha yeni yarışarak indikleri tepe
esintiyle salınan rüzgâr çiçekleri. Kalbi küt küt atmaya başladı. Adamın parmaklarının arasında döndürdüğü rüzgâr çiçeğine baktı ve birden ona bakmaktan, umut etmekten korkarak sarsılarak yutkundu.

"Toria," dedi, "sanırım biliyorum."

Victoria'nın kalbi öfkeyle çarptı. Gözlerini kırıştıtarak adamın gözlerinin içine baktı ve onu tanıdı. Nasıl bilmezdi ki

Daha önce? Mavi gözler çok tanıdık geliyordu. . tanıdıktı çünkü öyleydiler. Birden her şeyi anladı; kirli gömleği, yırtık pantolonu, ona duyduğu kutsal olmayan çekimi. "Thomas?"

"Benim," diye fısıldadı.

Zaman bir anda akıp gitti ve sanki yıllar önce orada birlikteydiler.

Bu *oydu*.

"Aman Tanrım!" Hıçkırıklara boğuldu ve kendini tutamayarak onun kollarına atıldı.

"İnanamıyorum

Gerçekten sensin!" diye bağırdı. "Geldiğine inanamıyorum!"

"Gerçekten benim," diye ona güvence verdi, ona sıkıca sarıldı ve sonra açıkladı, "Ve seni hala seviyorum, velet."

Onun kirli gömleğine sarıldı. "Bunu nasıl yapabilirsin?" diye sordu ona.

"Hiç durmadım," dedi kolayca. "Sana asla unutmayacağımı söylemiştim ve asla unutmadım." Rüzgâr çiçeğini kızın eline tutuşturdu,

ve sonra yıllar önce yapmaya cesaret edemediği şeyi yapmak için uzandı. Onun saçından bir tutam aldı.

parmaklarının arasına aldı ve yüzüne sürdü.

Victoria kollarını onun boynuna doladı ve şiddetle ona sarıldı. "Ben de seni seviyorum," diye fısıldadı, şimdi usulca ağlıyordu, rüzgâr çiçeğini sıkığı yumruğunun içinde tutuyordu. "Ve asla unutmadım," diye yemin etti. "Asla unutmadım!"

"Biliyorum, tatlım, Victoria," diye fısıldadı. "Biliyorum..."

Ve fısıltıyla ettikleri yemini basit, tatlı ama biraz çamurlu bir öpücükle mühürlemek için eğildi.

"Victoria," diye mırıldandı, uzandı ve avucuyla göğüslerinin kıvrımlarını nazikçe yokladı. Bu hissin tadını çıkarıyordu.

Parmaklarının altındaki esnek et. "Seni karım yapmak isterdim, gerçekten," diye fısıldadı ve boğazını öpmek için eğildi. "Dur

Şimdi bana," diye emretti ona. "Ya da hiç."

"Hiç de değil," diye mırıldandı Victoria, neredeyse duyulamayacak kadar alçak sesle. Ama o duydu ve kalbi neredeyse duracaktı. İçine bir şimşek çaktı.

Thom'un ihtiyacı olan tek güvence buydu. Kadının bileklerini yakaladı ve ellerini aşağı çekti.

Onu serbest bırakarak, kendisinden ne istediğini şüpheyeye yer bırakmayacak şekilde bilmesini istedi.

Bir an için kızın onu reddedebileceğini düşündü.

Kadın dondu ve bakışlarını adamın yüzüne kaldırdı. Onun yutkunduğunu duydu ve sonra titreyen elleriyle itaat etmek için hareket etti. Yutkunarak

elini aşağı kaydırđı, onun küçük belini, kalçasını ve uyluğunu sıyırdı. Bacağını güven verici bir şekilde sıktı.

Kız ona baktı, gözleri geniş ve belirsizlik doluydu, sonra adam bacağından, baldırından aşağı inmeye devam etti, elbisesinin eteğini eliyle kavradı, hafifçe kaldırdı, itiraz edeceğine dair bir işaret için kızın yüz ifadesini izledi. Kadın onu durdurmadı, sadece gözlerini dikip baktı, gözleri aşkla parlıyor ve tutkuyla parlıyordu.

"Yapamıyorum," diye kekeledi, elleri titreyerek adamın pantolonunu karıştırmaya başladığında yüzü güzelce kızardı. Thorn sırtarak ona baktı ve kendisi pantolonu çözmeye uzanırken, diğer eli de kızın eteğini yavaşça kaldırmaya devam etti. Onun nefes alışını duydu, kirpiklerinin titreyerek kapandığını gördü ve onu çimlerin üzerine geri iterek aşağıya doğru takip etti. Kadın usulca inledi, yüzünü parlak güneş ışığına doğru kaldırarak ona teslim oldu ve adamın bedeni onu görünce hızlandı.

Tanrım, ama çok güzeldi. Bunca yıldan sonra, gerçekten onun olduğuna inanmak zordu. Nihayet. Yine de, önünde uzanan güzellik görüntüsünü inkâr etmek mümkün değildi; muhteşem saçları oyunlarından dolayı dağılmış, dağınık rüzgâr çiçeklerinin arasından en yumuşak ipek gibi örülmüştü. Parmaklarını parlayan tellerin arasından geçirmek için uzandı ve huşu dolu bir nefes çekti.

Gözleri kapalıydı ama arzusu yüzünden okunuyordu ve Thorn bundan zevk alıyordu. Tanrım, ama o

onu memnun etmek istiyordu - kanlı günlerinin geri kalanında onu memnun etmek istiyordu ... kalbinin her son atışıyla

onu memnun etmek için..

Her şeyden çok onu gülümsetmek ve güldürmek istiyordu. Her zaman.

Sahip olduğu her şeyi ona vermek istiyordu.

Parmakları onu hazır bulmak için yukarı doğru hareket etti ve kalbi acının sınırlarında gezinen şiddetli bir zevkle sarsıldı.

Yine de sormak zorundaydı. "Victoria. .. ne yapmak üzere olduğumuzu anlıyor musun?"

Victoria'nın onun gerçek kelimelerle konuştuğunu anlaması şaşkınlık dolu bir anını aldı ve ondan tam olarak ne istediğini anlaması bir anını daha, vücudunun aldığı zevke kendini o kadar kaptırmıştı ki... ellerinin ona hissettirdiklerine.

Yüce Tanrım. Onun bir ahmak olduğunu mu düşünüyordu? "Sanırım öyle," diye cevap verdi kaşlarını çatarak, düşünceleri her an uçan güvercinler gibi dağılma tehlikesiyle karşı karşıya olsa da.

"Öyle mi?" diye sordu.

Yüzü kızarmıştı. "Elbette," diye cevap verdi, umutsuzca tek bir tutarlı düşünceye tutunmaya çalışıyordu, **ABC Amber Text Converter Deneme sürümü** için, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

elleri

sihrini konuşturuyor, başını döndürüyor, vücudunu inanılmaz bir hayata döndürüyordu. "Evliliğimizi tamamlıyoruz," dedi.

ürpertici bir fısıltıyla.

"Öyleyiz," diye cevap verdi kıkırdayarak. Ve orada, en sevdikleri tepenin eteklerinde, tam olarak bunu yaptılar.

Tanya Anne Crosby

TANYA ANNE CROSBY, Avon Books için çok satan altı historical kitabın yazarıdır: *Angel of Fire*, *Sagebrush Bride*, *Viking's Prize*, *Once Upon a Kiss*, *Kissed* ve en son kitabı *The MacKinnon's Bride*. Hepsi mükemmel eleştiriler aldı ve *Walden Romance* ve *USA Today* gibi çok satanlar listelerini süsledi. Evini Charleston, Güney Carolina'da kocası, iki çocuğu ve kavgacı iki köpeğiyle birlikte yaşıyor.

Skandalın

Gelini

Samantha James

Bölüm 1

Londra, 1820

Onu nasıl bir kaderin beklediğini bilseydi, onu asla öpmezdi.

Ama Norcastle Markisi'nin biricik kızı Leydi Victoria Carlton, doğasının verdiği bir ciddiyetsizlikle hareket etmedi. Oh, hayır.

Gerçekte, içinde bulunduğu çıkmaza bir son vermek için

çaresizdi. Tek umudunun skandalda yattığına ikna olmuştu.

Ne yazık ki çok az zamanı vardı. Babası daha bu sabah ona bir koca seçmesi gerektiğini söylemişti.

Bu gece yarısı.

Yoksa yapardı.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Bu boş bir tehdit değildi, Victoria bundan çok emindi. Babamın canını sıkacak kadar, birkaç kez

Mevsimler, önüne gelen evlilik tekliflerinin her birini geri çevirdi. Ama artık babamın sabrı taşmıştı. Son iki hafta içinde üç evlilik teklifi almıştı. Genelde zorba biri değildi ama en sinirli anlarından birindeyken heybetli bir figür oluyordu; onu aşmak mümkün değildi. Ve o akşam Remington'ların balosu dışında başka bir randevusu olmadığına göre, yakında olmalıydı. Çok yakında. . .

Balo tipik bir gala gecesi idi. Havada bir ses gürültüsü yükseliyordu. Düzinelerce çift canlı bir vals eşliğinde pistte dönüp duruyordu. Balo salonu ve bitişiğindeki salon devasa pembe ve kırmızı gül kümeleriyle süslenmişti.

Derin bir reveransla Victoria gülerek son dans partnerinin kollarından çekildi. Adımları onu uçurumun kenarına taşıdı.

salonun teras kapısının yanında. Orası o kadar kalabalık değildi ve düşünmek için zamana ihtiyacı vardı. Tanrım, *harekete* geçme zamanı,

Çünkü gece yarısına sadece birkaç saat kalmıştı.

Koluna bir dokunuş oldu. Victoria yakın arkadaşı Sophie Mayfield'a döndü. Kendisinden iki yaş küçük olan Sophie

Bu sezon dışarı çık. Sophie ona baktı, kahverengi gözleri yumuşak bir şekilde yalvarıyordu. "Victoria, sana yalvarıyorum, lütfen bunu yapma. Belki de baban haklıdır. Belki de uzun zaman önce bir koca seçmeliydin.

Kesinlikle talip yokluğundan değil-"

"Çeyizimin büyüklüğü karşısında gözleri kamaşan ve hayatımın geri kalanını birlikte geçirmek istemediğim kendini beğenmiş ve bencil genç adamlar." Konuşurken ince kemerli sarı kaşları yukarı kalktı. Ses tonu hafif olsa da, kararlılığının gücü öyle değildi.

İlk sezonuna gözlerinde yıldızlar, kalbinde romantizmle girmişti; göz alıcı yakışıklı bir genç adamı yakalama ve onun kendisine delicesine aşık olma hayaliyle. Zihninde canlı olan şey, evliliğin

ve hayatlarının geri kalanını mutlu bir büyülenme içinde yaşayacaklardı.

Bir başka sevgili arkadaşım Phoebe Tattinger de aynı rüyayı paylaşmıştı.

Prensini ilk bulan Phoebe oldu. Tanıştıkları anda Vikont Colin Paxton'a sırlıslıkla aşık olmuştu. Victoria, Phoebe'nin iyi talihini kıskanmıyordu - hayır, hem de hiç! Nasıl kıskanabilirdi ki, Phoebe'yi hiç bu kadar mutlu görmemişti! Colin'in evlenme teklifinin bir varisle evlenme arzusundan kaynaklandığına dair söylentileri dikkate almadı, gerçi Phoebe gerçekten de bir varisti. Colin Phoebe'yi seviyordu.

- O da en az arkadaşı kadar emindi.

Phoebe'nin sevinci düğünden sonra üç ay bile sürmemişti.

Victoria'nın içini bir sızı kapladı. Hatırlamamaya çalıştı ama elinde değildi.

O ve Phoebe bir gün Hyde Park'ta yürüyüşe çıkmışlardı; Phoebe hamile olduğunu yeni öğrenmişti. Çünkü

Tam da bu nedenle dinlenmek için durmuşlar, patika manzaralı تنها bir bankta oturmuşlar ve

ton üyeleri bu güneşli bahar sabahında kasıla kasıla yürüyor ve güzel tüylerini sergiliyor.

Bir adam ve kadın geçti. Hem beyefendinin hem de hanımefendinin aşka meyilli oldukları çok açıktı.

Bir dantel eldivenli

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

elini beyefendinin dirseğine sıkıştırmıştı. Diğer i ise onunkinin içinde sıkıca sarılmıştı. Onlar izlerken bile çift durdu ve dudaklarını tatlı, bağlayıcı bir öpücükle birbirine değdirdi.

Phoebe gülerek yorum yaptı. "Londra'nın havasından olmalı, Victoria. Bugünlerde *herkes* aşık-"

Ama bir anda sesi kesildi. Victoria'nın bakışları tekrar söz konusu çifte döndü.

Adam Colin'di, Phoebe'nin kocası.

Victoria arkadaşının yüz ifadesini hayatı boyunca unutamayacaktı. Phoebe'nin kalbinin milyonlarca parçaya ayrılışını izlemişti. Onu tutmuştu.

Phoebe gün boyunca ağlarken. Ve Phoebe iki gün sonra taşraya doğru yola çıktığında el sallayarak veda etmişti.

Colin kasabada kaldı ve burada dul bir kadın olan Leydi Marian Winter ile olan ilişkisini sürdürdü.

O günden beri Victoria onunla birlikte olan kadınların sayısını unutmuştu. Çoğunlukla Phoebe taşrada kalmıştı. Victoria o korkunç günden beri onu sadece birkaç kez grmştı, ama Phoebe'deki değişim gerçekten de zcyd. Artık canlı ve neşeli değildi. Gözlerinde ışık, gülümsemesinde göz kamaştırıcı bir parıltı yoktu, oysa daha önce kalbinde ve ruhunda güneş ışığı vardı.

Yavaşça dikkati Sophie'ye geri döndü. "Ah, hadi ama," diyordu Sophie. "Victoria, taliplerini düşündüğümde, hiçbiri bu kadar korkunç değildi! Ve tam şu anda baban  adaydan teklif alıyor. Peki ya Vikont Newton?"

Victoria'nın cömert ağzı aşağıya doğru döndü. "Kibrine tahammül edemediğim bir adam," diye kısa ve öz bir şekilde sözlerini tamamladı.

"Peki ya Robert Sherwood?"

"Bir ahlaksız Sophie, bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun."

"Ama hala Lord Dunmire'ın en küçük oğlu Phillip var-"

"Kaba ve sıkıcı, Sophie. Onunla evlenseydim kendi sesimden bı kardım. Aşırı kumar oynadığını duydum."

"Victoria, yalvarırım tekrar düşün."

"Fikrimi değiştirmek için syleyebileceğin hiçbir şey yok

Sophie." "Ama itibarınız mahvolacak-"

"Oldukça," dedi Victoria acımasızca.

Sophie içini çekti. "Arkadaşın Phoebe yüzünden evlenmeyi reddediyorsun, değil mi? Ama sana hatırlatmak isterim Victoria.

"Bütün erkekler onun kocası gibi alçaktır."

"Bunun oldukça farkındayım Sophie. Gerçekten de onların arkadaşlığından çok hoşlandığım zamanlar oluyor." Bu doğrudu.

Güldü. Dans etti ama artık ilk Sezonuna girdiği zamanki masumiyetinde değildi.

Çenesi yukarı kalktı. "Ama *size* daha ilk sezonunuzda olduğunuzu hatırlatmak isterim ve ben o kadar saf değilim **ABC Amber Text Converter Deneme sürümü**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

bir zamanlar olduğum gibi. Sayısız sadakatsizliğe şahit oldum - metresleri olan kocalar, sevgilileri olan eşler. Bir kartın çevrilmesiyle kaybedilen ve biriktirilen servetler gördüm. *Ton*, ahlaksızlıkları sadece korkunç egolarıyla aşılacak aşağılık adamlarla dolu."

"Yani *hiç* evlenmeyecek misin?" Sophie ikna olmamıştı.

Victoria'nın bakışları bulanıklaştı. "Phoebe'nin yaptığı gibi kendimi asla taşraya gömmem," dedi yavaşça. "Ama uzun zaman önce aşk ve evlilik hakkındaki aptalca fikirlerimi terk ettim. Evliliklerin para, güç, mevki ya da toprak kazanmak için yapıldığını öğrendim -belki de bir varis yetiştirmek için- belki de bunların herhangi biri ya da hepsi için."

Sophie büyük bir üzüntüyle yelpazesini salladı. "Ama hayatını yalnız geçireceksin Victoria, ne kocan ne de çocukların olacak. Neden?

Bu düşünceyi dayanılmaz buluyorum!"

Victoria hiçbir şey söylemedi. Phoebe'nin acı verici deneyiminin iz bıraktığını inkâr edemezdi, çünkü Phoebe'nin yaptığı gibi bir ihanete uğramak istemiyordu. Hiçbir erkeğin kendi çıkarları için onu bir piyon olarak kullanmasına izin vermeyecekti...

Yüreği burkuldu, çünkü bir yanı ikiye bölünmüştü, bir yanı da sevgiyi tamamen küçümseyemiyordu. Anne ve babası birbirlerini sevmişlerdi, bundan bir an bile şüphe etmemişti. Annesinin ölümünün üzerinden neredeyse on yıl geçmiş olmasına rağmen Victoria hâlâ aralarındaki ortak, incelikli bakışları, omzuna öyle anlamlı bir dokunuş yapıldığını hatırlıyordu ki...

Eğer evlenecekse, bu güvenecek kadar sevebileceği bir adamla olmalıydı... ah, ama sevecek kadar güvenebilir miydi?

Cevap vermedi.

Tek bildiği, hayatını Phoebe gibi melankolik bir umutsuzluk içinde, duygularının hiçbirini paylaşmayan bir adama umutsuzca aşık olarak geçiremeyeceğiydi ... karşılığında asla sevilmeyeceğini

O yapmaz.

Hayatını yalnız geçirmeyi tercih ederdi.

Ama şimdi babam evlenmesi için ısrar ediyordu. . ah, ona karşı gelmeyi gerçekten istemiyordu!

Ve böylece dikkatini basit olan görevine geri çevirdi.
Skandala karışmış olsaydı, talipleri

Ne şimdikiler ne de gelecektekiler onun bir parçası olmak istemeyecekti. Babama gelince, onu kurtuluşu olmayan biri olarak görecek ve sonunda evlenmesi için gösterdiği çabalara son verecekti.

Beyaz dantel mendilini ince eldivenli parmaklarının arasında çeviren Victoria, göğe doğru hararetli bir dua yöneltti. *Affet beni, anne.* Zavallı ölü annesi yapmayı önerdiği şey karşısında dehşete düşecekti ama Victoria başka bir yol göremiyordu. Her şey

İhtiyacı olan şey, planını uygulamasına yardımcı olacak bir beyefendi.

Tek sorun *kim* olduğuuydu. Doğrusu, zaten tanıdığı bir beyefendiye yaklaşacak cesareti kendinde bulamıyordu. Bu

O zaman bir yabancı olmalıydı, çünkü onunla bir daha yüzleşecek cesareti asla bulamayacağını biliyordu. Bununla birlikte

Tekil düşünce yükseklerde, ceset denizini taradı. İnanç, ama *biri* olmalı...

Siyahlar içinde zarifçe giyinmiş bir figür yanından geçti. Adam uzun boylu, uzun bacaklı ve geniş omuzluydu, **ABC Amber Text Converter Deneme sürümü**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

zayıf, erkeksi bir zarafet çalışması. Victoria nefesini tuttu, çünkü adam sanki zihninin özünden, uzun zaman önce bir kenara attığı hayallerinden kopup gelmişti. Teras kapısından geçip bahçelerin gölgelerine doğru ilerlerken bakışları onu takip etti.

Göğsünde bir şeyler kıpırdadı. Daha iyi bir zaman olamazdı. Daha iyi *bir adam* olamazdı.

Beklenti içinde kıvılcımlandı. Eğer her şey planlandığı gibi giderse, gece yarısına kadar kaderi nihayet kendisinin olacaktı.

Sophie'ye döndü ve Sophie'nin yine onun niyetini anladığını gördü. Arkadaşı ağlamaya hazır görünüyordu.

Victoria hafifçe omzunu sıktı. "Öyle bakma," diye nazikçe azarladı. "Ben iyi olacağım, göreceksin. Sadece birkaç dakika sonra terasa gelmen gerekiyor, ama yanında birinin olduğundan da emin ol. Ve sakın unutma.

bizi bulduğunda dehşete düşecek-"

"Dehşete düşeceğim!" Sophie'nin gözleri kocaman olmuştu. "Victoria, yapmak üzere olduğun şeyi düşünmüşüm de

Kendini bir

beyefendiye

atıyorsun..."

Victoria, "Şşşt," diye uyardıktan sonra gülümseyerek zavallı Sophie'nin yanağını çimdikledi. "Bana şans dile, aşkım." Bununla birlikte

Victoria arkasını döndü ve teras kapılarına doğru uçtu.

Gözlerinin loşluğa alışması bir an aldı. Adam belki de on adım ötede duruyordu. Elleri arkasında kenetlenmişti, karanlık başı geceye bakarken hafifçe eğilmişti. Victoria ayaklarını onun isteklerini yerine getirmeye zorlamak zorunda kaldı. Ama bir etek hışırtısı onun varlığını haber veriyordu. O bir şey söyleyemeden, yabancı tam o durduğu sırada arkasını döndü.

Geniş safir gözler, çelik grisi gözlerle buluştu. Victoria'nın gözleri irileşti ve eteklerine yapıştı. Yapabildiği tek şey buydu.

dayanmaya çalışıyordu. Kalbi hem korku hem de beklentiyle çılgınca çarpıyordu. Tüm mantığı aklından uçup gitmişti. O an gelmişti ama ne diyeceğini bilmiyordu. Ne *yapacağını* da bilmiyordu. İlk konuşan o oldu. "Eğer birini arıyorsan, korkarım ki hayal kırıklığına uğrayacaksın. Burada bir tek ben varım."

"Oh, ama hayal kırıklığına uğramadım. Sen tam da aradığım kişisin." Sözcükler, o onları durduramadan gürledi.

Victoria ne kadar aceleci ve cüretkâr görüldüğünü fark edince rengi attı. Ama bakışlarını

Yüzü. Bir kadına göre uzun boyluydu ama adam ondan yarım baş daha uzundu. Saçları kadar siyah, kanatlı kaşları ve kare, erkeksi çenesiyle gerçekten de şaşırtıcı derecede yakışıklıydı. Gözleri çok sıradışıydı, gümüş parıltılı berrak bir kristal gibiydi. Kendini, eğer gülümserse onun karşı konulmaz biri olacağını düşünürken buldu...

Ama şimdi daha yakından bakmayı hak eden kişi o gibi görünüyordu. Yabancı onu başındaki parlak sarı taçtan dar, terlikli ayaklarına kadar incelemeye devam etti. Victoria her ne kadar koşullar ne olursa olsun soğukkanlılığını koruyabilmesiyle övünse de, bu adamın bakışlarında onu huzursuz eden bir keskinlik vardı.

Koyu renk kaşları yukarı kalktı. "Gerçekten de," diye cevap verdi soğukkanlılıkla. "Bildiğim kadarıyla hiç tanışmadık."

"Hayır," diye kabul etti. "Yapmadık." Zihni çılgınca dönüyordu. Yüzsüz bir şıfırtı gibi görünmeden görevini nasıl yerine getirecekti?

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Beni aradın ama kim olduğumu bilmiyor musun?"

"Evet. Görüyorsun, senden bir iyilik isteyeceğim."

"Bir iyilik. Tanımadığın bir adamdan."

"Kesinlikle. Gördüğünüz gibi kendimi sadece sizin yardım edebileceğiniz bir durumda buldum." Gözleri kısıldı. "Nasıl yani?"

Victoria dönüp kaçma isteğiyle savaşıırken bile hafif, neşeli bir kahkaha atmaya zorladı. "Erkekler kumara çok düşkündür, değil mi? Gördüğünüz gibi, arkadaşım Sophie oldukça çirkin bir cesaret önerdi, reddedemeyeceğim bir cesaret. Bu gece karşılaşacağım ilk yabancıyı öpmem için bana meydan okudu. Bu yüzden, nazik beyefendi, beni memnun etmek isteyip istemediğinizi merak ediyorum."

O an işkence gibiydi. Victoria nefesini tuttu ve bekledi. Çok

fazla beklemesi de gerekmedi.

"Seni zorlamak mı? Ah, ama biz *tanışmadık*, değil mi? Kim olduğum hakkında hiçbir fikrin yok. Benim de senin kim olduğun hakkında en ufak bir fikrim yok.

Bu şekilde kalmasının en iyisi olduğuna inanıyorum." Gülümsemesi keskindi. "Kısacası leydim, sanırım en iyisi kendimi

aptal, okullu kız planlarınız."

Victoria anlamıştı; gerçekten anlamıştı, çünkü bu adamın tonun içindeki diğerleri gibi kaygısız, uçarı bir genç olmadığını çoktan fark etmişti. Bir kere daha yaşlıydı ve duruşu ne istediğini bilen ve bunu iyi bilen bir adamın duruşuydu.

Adam kadının yanından geçerken panik iyice alevlendi. Görünüşe göre içeri dönmek için her türlü niyeti vardı.

"Bekle!" diye bağırdı. "Size yalvarıyorum, lütfen gitmeyin!"

Onunla yüzleşmek için geri döndü. Victoria'nın içi burkuldu, çünkü yüz ifadesi yasaklayıcı olmaktan öteye gitmiyordu.

"Genç kadın," dedi sertçe, "lütfen bunu daha da zorlaştırmayın..."

Victoria gerisini hiç duymadı. Arkasından, teras kapısının yanından bir dizi ses geldi.

Kibar davranmıştı. *Sormuştu*. Ve şimdi meseleyi kendi ellerine alması gerekiyormuş gibi görünüyordu.

Çabuk, o

Cesaretini kaybederek kollarını ona doladı ve kendini ona doğru bastırdı.

Güçlü eller belini sıkıca kavradı. Victoria onun sertleştiğini hissetti ama daha fazlasını yapmasına fırsat vermedi. Parmaklarını adamın ensesinde uzayan saçlara doladı, başını aşağı çekti ve tek bir hareketle kendini yukarı kaldırdı. Dudakları onunkilerle buluştu. Gözleri sıkıca kapandı. Dünya eğilip dönüyor gibiydi. Yüzlerce farklı his onu bombardımana tuttu. Adamın ağzı yumuşak, vücudu ise sertti. Ona çılgınca sarılmak, kendini ona doğru bastırmak ve onu daha da fazla hissetmek için garip bir dürtüyle savaştı. Kalbinin derinliklerinde, böylesine hınzırca ve kadınlığa yakışmayan bir düşünce karşısında dehşete düşmüştü ama yine de inkar edemiyordu

İçindeki açlık dalgası.

Zihninin uzak bir köşesinde onun hızla geri çektiği nefesini duydu; onun da kendisi kadar ürktüğünü hissetti. Parmakları kalçalarının yumuşak derisini ısırmasına rağmen onu itmedi. Garip bir küçük **ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürümü**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

İçini bir ürperti kapladı, çünkü böyle bir anda zevk alacağını hiç düşünmemişti; ama zevk vardı, bir dünya dolusu, sarhoş edici ve tatlı. Dudakları aralandı, sessiz bir davet...

Arkasından bir soluk sesi geldi. Bu Sophie olmalı, diye düşündü hayal meyal.

Artık yalnız olmadıklarının farkında olan Victoria isteksizce öpüşmeyi kesti. Topuklarını yere vurdu ve hazırlandı

Sophie'nin dehşete düşmüş gibi davranarak orada dikildiğini gördü. Küçük bir iç çekişle gözlerini açtı...

Sadece babasının sert bakışlarıyla karşılaşmak için. "Ah, canım," diye fısıldadı.

Sophie babamın arkasındaydı, gözleri kocaman

olmuştu. Ev sahipleri Lord Remington da

oradaydı.

Yabancı da kapıya doğru dönmüştü. Garip bir şekilde, zayıf bir eli kadının belinde sabitlenmişti, neredeyse koruyucu bir jestti bu. "Aman Tanrım," dedi sinirli bir şekilde. "Sen de kimsin be?"

Babası doğruldu ve tam boyuna ulaştı. "Ben Norcastle Markisi'yim," dedi babası acımasızca. "Ve kızımı elimden aldığınız için size teşekkür ederim."

Bölüm 2

Bir saat sonra üçü birlikte babasının çalışma odasına girdiler. Yüz hatları soğukkanlı ve gergin olsa da Victoria onun hiç bu kadar öfkeli olmadığını biliyordu. Öfkelenmek ve bağırarak onun tarzı değildi. Aslında, diye düşündü yarı histerik bir şekilde, neredeyse öyle olmasını diliyordu!

Karanlık yabancı sert bir şekilde yanında oturuyordu ama artık onun kimliğini biliyordu. O Miles Grayson'dı, Stonehurst Kontu. Victoria parmaklarını kucağında kavuşturarak ona bir bakış atmaya cesaret etti ... ah, keşke atmasaydı! Omuzları bir askerinki kadar sert, profili deniz kadar soğuktu.

Yine de Miles Grayson'ın şimdiye kadar son derece nazik ve terbiyeli davrandığını inkâr edemezdi. Ne de babasının

olay çıkaracaktı. Babam, konuyu daha ayrıntılı görüşebilmeleri için Kont'un kendisine şehirdeki evine kadar eşlik etmesini sessizce rica etmişti.

Ama bir adam ancak bu kadar

zorlanabilirdi. Kanıtı babasındaydı.

Victoria'nın midesi çalkalanıyordu. Kendini, yaptığı bir yanlış yüzünden cezalandırılmak üzere olan bir çocuk gibi hissediyordu.

Ama bu çocukça bir şaka değildi. Bir beyefendiyi öperken yakalanmıştı - kibar toplumda skandal bir davranış! Kendine şunu hatırlattı.

Niyeti itibarını lekelemektir... ama bir şekilde işler fena halde ters gitmişti... bunu hayal bile edemezdi.

Babam gerçekten *görecekti*.

Ve henüz bitmediğine dair korkunç bir his vardı içinde.

"Şimdi." Babamın sesi ç 1 n l a d ı . "İkinizden de kendinizi açıklamamanızı istemeyeceğim, çünkü ikinizin ne hakkında olduğu çok açık." O

Müthiş bakışlarını Kont'a çevirdi. "*Ton*, istedikleri zaman ve istedikleri yerde oyalanan ve **ABC Amber Text Converter Trial [version](http://www.processtext.com/abctxt.html)**, <http://www.processtext.com/abctxt.html> hakkında hiçbir şey umursamayan aptal genç serserilerle dolu.

Sonuçlar. Sizin, efendim, bu tür tuhaf davranışların ötesinde olduğunuza inanıyordum - en yüksek saygı duyduğum onurlu, saygın bir adam. Açıkçası, lordum, davranışınız karşısında dehşete düştüm."

Yanında oturan Kont hiçbir şey söylemedi. Ama Victoria bir elinin yumruk haline gelişini gözden kaçırmadı.

Sonra babasının hoşnutsuzluğuna katlanma sırası ona geldi, çünkü babasının bakışları ona çevrilmişti. Ses tonu sertti. "Sana gelince Victoria, hayal kırıklığımı ifade edecek hiçbir kelime yok."

Victoria ona bakmaya dayanamıyordu. Hayatı boyunca hiç bu kadar utanmamıştı. "Özür dilerim, baba." Yutkunarak yavaşça çenesini kaldırdı. "Ama gerçekten de haklısın. Bu *ton* her yerde aylak aylak dolaşan serserilerle dolu. Böyle bir adamla evlenmek gibi bir niyetim yok-"

Babası tiksinti dolu bir sesle sözünü kesti. "Ben de senin bir alçakla evlenmene asla izin vermem Victoria. Ama sen

hayatınızı yalnız geçirmeyin ve-"

"Bir markizin kızıyla evlenerek kendi çıkarlarını ilerletecek bir adamla evlenmektense hayatımı yalnız geçirmeyi tercih ederim, çünkü sevgili arkadaşım Phoebe'nin başına gelen buydu - kocası onu serveti için seçmişti." İçten bir samimiyetle konuştu. "Benim evlenmek gibi bir arzum yok.

-Ne Vikont Newton, ne Robert Sherwood, ne de Philip Dunmire. Ve

Bu yüzden yaptığım şeyi yaptım. Olanları duyduklarında davalarını geri çekeceklerini düşündüm. Ben de sizin beni telafi edilemeyecek biri olarak göreceğinizi ve evlenmem için çabalarınıza son vereceğinizi düşündüm."

"Hmmmph!" Babasının ağzı sıkıştı. Dikkatini Kont'a yöneltti. "Söyleyecek bir şeyiniz var mı lordum?"

Victoria, Miles daha bir şey söyleyemeden araya girdi. "Seni temin *ederim* baba, Kont'un benim ne hakkında olduğuma dair hiçbir fikri yoktu!"

Göz ucuyla Kont'un sertleştiğini gördü. "Kendi adıma konuşabilecek durumdayım," dedi sertçe. Zarif ayakkabılı bir ayağı halıya vurdu. "En içten özürlerimi kabul edin lordum. Kızınıza karşı davranışım çok ayıptı. Bunun ötesinde, korkarım daha fazlasını sunamam."

"İşte burada yanılıyorsunuz lordum." Marki parmaklarını masaüstüne vurdu. "Çünkü ben hazır değilim

meselenin burada bitmesine izin vermek."

Odanın üzerine uğursuz bir önsezi çökmüştü. Victoria'nın gözleri, birbirlerine bakmakta olan iki adam arasında gidip geldi.

Katı bir sessizlik. Miles Grayson neden konuşup ona hak vermemişti? Neden babasına onu öpmediğini söylemedi-

Onu öpen oydu! Aslında suç onda değildi.

"Baba," dedi çaresizlik içinde, "duymadın mı? Onu öpen bendim!"

"Her iki durumda da Victoria" -babasının tonu ısırgandı- "Kont çok istekli görünüyordu. Yoksa yanılıyor muyum lordum?"

Miles Grayson'ın çenesi demirden yontulmuş olabilirdi. Tek kelime etmedi, ne onayladı ne de reddetti.

"Pekala o zaman," diye devam etti babam. "Kızımın itibarı zedelendi ve bu skandalın daha fazla büyümesine izin vermeyeceğim. Geriye kalan tek soru, zararı nasıl telafi edeceğiz."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Bakışlarını kızının üzerinde sabitledi. "Annen öldüğünden beri sana elimden geldiğince iyi baktım Victoria. Ben

Gururla söylemeliyim ki, beni sadece bir konuda hayal kırıklığına uğrattınız; bir koca edinme konusundaki isteksizliğiniz. Sabırlı davrandım. Üç mevsim boyunca senden bekleneni yapmanı bekledim, sen evliliğe burun kıvrırken ben zamanımı bekledim.

Seni mutsuz görmeye dayanamadığım için önce bir talip, sonra bir başkası. Ama sen artık bir kadınsın Victoria. Ve artık

eylemlerinizin sonuçlarıyla yaşayın."

Dikkatini Kont'a yöneltti. "Şimdi o zaman. Özel olarak konuşmamızın en iyisi olacağına inanıyorum lordum.

Victoria, Earl ile bir dakika yalnız kalabilir miyim lütfen?"

Victoria'nın daha fazla teşvik edilmesine gerek yoktu. Ayağa fırladı ve kaçtı.

* * *

Miles öfkeliydi; kendisine, markize ve baş belası kızına. Lord ve Leydi Remington'ın davetini kabul etmesinin tek nedeni Lord Remington'ın kendisine vaftiz babası gibi davranmasıydı. Ama baloya gitmek büyük bir hataydı.

Londra'ya yaptığı seyahatler nadirdi, genellikle sadece işle sınırlıydı, çünkü sosyetedен uzun zaman önce sıkılmıştı

-Partiler, sahte neşeler, bitmek bilmeyen dedikodular, hiç bitmeyen görgü ve iyi niyet gösterileri. Lancashire'daki malikanesi Lyndermere Park'ın yalnızlığını tercih ediyordu; çiftçiler ve çobanlarla arkadaşlık etmekten çok daha fazla hoşlanıyordu... ve tabii ki Heather'la.

O sabah neredeyse Londra'dan Lyndermere Park'a gitmek üzere ayrılıyordu. Londra'nın gürültüsünden ve pisliğinden nefret ediyordu ve Heather'ı özliyordu. Ağzı buruştu. Tanrım, ama içgüdülerini dinlemeliydi.

O zaman bu asla olmazdı.

Marki'nin sesi düşüncelerini bir iğne batması gibi kesti. "Size bir teklifim var lordum. Bu teklifi

duymak ister misin?"

Miles'ın gülümsemesi bir sahtekârlıktı. "Pek sayılmaz," diye mırıldandı.

"Yine de," dedi Marki buz gibi bir kesinlikle, "yapacaksın." Miles omuz silkti.

"Şimdi. Teklifim çok basit. Kızımla evlenmeni istiyorum."

Miles'ın gülümsemesi silinmiş, cevabı hararetli ve anlık olmuştu. "Sen delisin."

"Sizi temin ederim lordum, değilim."

Miles hissetmekten çok uzak olduğu bir sükûneti zorladı. "Ne!" dedi sertçe. "Çok açık bir şekilde kızınızın üçüncü sezonunda olduğunu söylediğinizi duydum lordum. Bu kızın nesi var da bir erkek bulamıyor diye düşünmeden edemiyorum.

onunla evlenmeye istekli."

Marki öfkesini zar zor dizginlemeyi başardı. "Sizin yerinizde olsam dikkatli olurum lordum. Kızıma hakaret ettiğinizde bana da hakaret etmiş olursunuz ve bu hiç akıllıca değil. Ve kesinlikle gözleriniz var. Victoria bir

ABC Amber Text Converter Trial version

Please register to remove this banner.

<http://www.processtext.com/abctxt.html>

En az diğerleri kadar güzeldi. O

hatırlayabildiğimden çok daha fazla talibi vardı. Ve geçtiğimiz iki hafta içinde onun eli için üç teklif aldım."

"O zaman içlerinden biri onunla evlensin!"

Marki sandalyesinde arkasına yaslanırken deri gıcırdadı. "Ah, ama onun şerefini lekelemediler, efendim. Siz yaptınız."

Miles neredeyse, o pislüğün kendisinden başka suçlayacak kimsesi olmadığını söyleyecekti. Ama tam ağzını açtığı anda bir ses duyuldu

aklından geçirdi. *Baba*, duymadın mı? Onu öpen bendim!

Kız oldukça ileri gitmişti ve inanılmaz derecede çekiciydi. Ve o öpücük ... Masumiyetin saklanmamış bir tadı, olgun yaz meyvelerinden daha tatlı, cennetin bir ipucu ...

İlk başta hareket edemeyecek kadar ürkmüştü. Ve sonra -Tanrı yukarıda ama yalan söyleyemezdi- hareket etmek istememişti.

Arzu vurdu

Dudakları buluştuğu anda... Garipti, çünkü bir kadını bu kadar çabuk ve bu kadar yoğun arzulayacak bir adam değildi. Onu kendine doğru çekmek istemişti. Elleri vücudunun kıvrak olgunluğunu keşfederken diliyle ağzının derinliklerine inmek... Ama bir şey onu durdurmuştu. Belki de onda hissettiği masumiyet...

Hayır, diye düşündü ayık bir şekilde. Bu kadar hoşuna gitmesini beklemiyordu. Onun tatlı, çalıntı öpücüğünün devam etmesini istemeyi beklemiyordu.

Ve ...

Bunu durdurabilirdi. Herhangi bir anda bitirebilirdi. . .

Dudakları gerildi. "Bu olaydaki rolümü kabul ediyorum. Ama benden gerçekten onunla *evlenir* misin?"

"Kendimi açıkça ifade edeceğim Lord Stonehurst. Eğer bunu yapmazsanız, pişmanlık içinde yaşarsınız."

Miles çenesini öyle sert sıktı ki dişleri acıdı. "Bir tehdit mi lordum?"

Marki omuz silkti. "Nasıl isterseniz öyle adlandırın." Sivri kaşları burnunun üzerinde birleşti. "Anladığım kadarıyla bir kızınız var."

Miles ona doğruca cehenneme gitmesini söylemek üzereydi. Ama Heather'dan söz edilince dondu kaldı. "Koğuşum," dedi sertçe. "Heather Duval. Çok küçük bir çocuk olduğundan beri benimle birlikte. Ailesi bir araba kazasında öldü." Onun

Sesi düzdü, bakışları kadar düz. Ama kalbi göğsünde yerinden fırlamıştı. Marki, **ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [Sürümü](http://www.processtext.com/abctxt.html)**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

muhtemelen biliyorum . . .

Marki kaşlarını çattı. "Ah, şimdi aklıma geldi!" diye açıkladı. "Bir zamanlar eski Leydi Margaret Sutherland ile nişanlıydınız, değil mi?"

"Ne olmuş yani?" Sesi kesik kesik ve ani çıkmıştı. Miles buna engel olamadı.

"Ama hatırladığım kadarıyla nişanı düğünden sadece birkaç gün önce bozmuştunuz."

"Margaret ve benim evlenmemiz bir hata olurdu." Miles kendini savunmak zorunda hissetti.

"Ah, ama Margaret'in annesi çok üzgündü. Bana Margaret'in Lancashire'a ziyarete gittiğini söylediğini hatırlıyorum.

Sen. O ve koğuşunuz iyi anlaşıyor muydu, lordum?"

Miles'in ses tonu sertti. "Bu sizi ilgilendirmez lordum."

Marki aldırış etmedi. Başını yana eğdi. "Küçük kızın ailesinin kim olduğunu söylemişsiniz lordum?"

Miles dişlerinin arasından, "Ben yapmadım," dedi.

"Hmmm. Garip ama kendimi birdenbire çok meraklı buldum lordum. Gerçekten de çok merak ediyorum."

Miles'ın gözleri parladı. "Seni piç kurusu," diye suçladı kelce. "Kimsenin onun geçmişine burnunu sokmasına izin vermeyeceğim."

"Kızım ile evlenirsen buna gerek kalmayacak." Yaşlı adamın sesi yağ gibi pürüzsüzdü. Gözlerini ayırmadı

Grayson'ın yüzünden. "Evet, lordum? Bir pazarlığımız var mı?"

Miles huzursuz bir öfke dalgasıyla ayağa kalktı. Lanet olsun ona. Bunu biliyor olamazdı. Yine de Marki'nin gerçeği öğrenmesi riskini göze alamazdı. Oh, bu onu incitmezdi. Ama Heather'ın hayatı asla eskisi gibi olmayacaktı ve onun için sadece en iyisini istiyordu. O da sadece en iyisine *sahip* olacaktı.

"Bırakın yapılsın," diye mırıldandı.

"Mükemmel!" diye ilan etti marki. "Şimdi, bence düğün bir an önce yapılmalı..." Ayağa kalktı ve büyük meşe kapıyı açarak kızını çağırdı.

Victoria çalışma odasına doğru yavaşça yürüdü, kendini sanki karanlık bir zindana giriyormuş gibi hissediyordu. Kont pencerenin yanında durmuş, kollarını göğsünde kavuşturmuş, Victoria'nın varlığından hiç haberdar olmamıştı. Babasına gelince, babasının yüz ifadesi her şeyi çok iyi anlatıyordu; kontla yaptığı tartışmanın sonucundan memnundu. Sözleri onun şüphelerini doğruluyordu.

"Kontun sana bazı haberleri var, canım."

Miles Grayson döndü ve ona sert bir selam verdi. "Görünüşe göre evleneceğiz leydim. Umarım bu konuda daha az

çok sevindim."

Victoria'nın yüzünün tüm rengi soldu. "Evlenmek mi?" diye yineledi, sesi yarı boğuk çıkmıştı. "Hayır, olamaz. Sen

-Bunu isteyemezsin."

"Hayır." Ağzı buruştu. "Ama baban ikna edici bir adam."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Şaşkınlık içindeki Victoria babasına baktı. "Baba. Baba, *lütfe*n bana bunu yaptırma."

Yüzünden geçen acı kasılmasını fark etmedi. Marki başını salladı. "Seni uyarmıştım Victoria.

Seni uyardım ama beni dikkate almadın. Bu yüzden başka seçeneğim yok."

Karnına korkunç bir korku düğümü dolandı. Adam haklıydı. Yakalanmıştı. Kendi tasarladığı bir tuzağa yakalanmıştı.

Babam da yalan söylememişti. Eğer bu gece bir koca seçmezse, o zaman seçeceğini söylemişti. Ve yakında keşfettiği gibi,

Babam bu işin gerçekten yapıldığını görmeye kararlıydı. Bu gece.

Kasaba evine bir papaz çağrıldı. Büyük mermer şöminenin önünde, elinde İncil'ile yerini aldı.

Gülümseyerek ve uykulu gözlerle iki adama baktı. "Devam edelim mi lordlarım?"

Babam başıyla onayladı. Kont metanetli ve sessiz bir şekilde papazın önüne çıktı. Duruşu tahtaydı.

Odanın arka tarafındaki gölgelerde duran müstakbel gelinine göz ucuyla bile bakmadı.

Victoria gecenin karanlığına doğru kaçma isteğini bastırdı. Ama sonra babam oradaydı, kolunu uzattı. Adımları ağırlaşan Victoria, sanki erken bir mezara götürülüyormuş gibi hissederek halının üzerinden geçti. Kontun yanındaki yerini aldığı anda, içinde bir his

Hastalıklı bir dehşet ortasını sıktı. Zihni sessizce çılgılık attı. Bu nasıl olabilirdi? Bu adamla, Stonehurst Kontu Miles Grayson'la evlenmek üzereydi. Yüce Tanrım, onunla *evlenecekti*, bu gecedan önce göz göze gelmediği bir adamla...

Ona bir bakış attı ama pişman oldu. Adamın profili omurgası kadar sertti, yüz ifadesi acımasız ve öfkeliydi. Orada

Bu evliliği onun da en az onun kadar istediğini bilmenin verdiği rahatlık...

Evlenmek istememişti, en azından bu gece. Ve bunu asla böyle, gece yarısı bu steril, yalnız odada istemezdi... Umutsuzluk göğsünü delip geçti. Eğer olması gerekiyorsa, bunu farklı şekilde isterdi... Dört atlı onu kilisenin merdivenlerine götürürdü. Saten ve dantelden uzun, dökümlü bir elbiseyle koridorda yürüyecekti. Arkadaşları ve tanıdıkları her sırayı doldurmuş olurdu. Sophie orada olacaktı, utangaç bir şekilde ona bakacaktı ve Phoebe de ...

Tören bir sis bulutu içinde geçti. Sadece eli Stone-hurst Kontu'nun elinin içine konduğunda kendine geldi.

Neredeyse kapıyordu

Cildi ateş gibiydi.

Sonra sıra yeminlere geldi. Kont kesik kesik ses tonuyla konuştu.

O da kendi fısıltısını.

Köşedeki saat gece yarısını çalmaya başladı.

Victoria, Kont'un küçük parmağından altın, tepeli bir yüzük çıkarıp kendi parmağına takmasını uyuşmuş bir halde izledi. Yüzük

ağır... kalbi kadar ağır.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Son vuruşta papaz başını kaldırdı ve boğazını temizledi. "Şimdi sizi karı koca ilan ediyorum," diye mırıldandı.

"Lordum, gelini öpebilirsiniz."

Bölüm 3

Victoria'nın hissizliği azaldı. Miles Gray-son'un yakıcı bakışlarının profilinde olduğunun farkına varınca, hızlı ve acımasız bir panik telaşı kapladı. Elini çekmeye çalıştı ama adam buna izin vermedi. Adamın tutuşu sıkılaştı. Hoş olmayan güçlü bir kol beline dolandı ve onu kendine doğru çekti.

Başını eğdi.

Ağzı onunkini ezdi, şiddetli ve yiyip bitirici; Victoria'nın sınırlı deneyiminin çok ötesinde bir öpücüktü bu. Oh, birkaç tanesine izin vermişti

beyefendilerinin dudaklarına ara sıra iffetli bir öpücük konduruyor ve kendini oldukça cüretkâr sanıyordu!

Ama bu farklıydı. Kocasının ağzını ele geçirmesi tapınılacak bir şey olmaktan çok uzaktı. Kadın, kocasının ağzından fişkırان

Ağzının sıcak damgasında duygularının ateşi, keskin, acımasız bir amaçla doluydu. Onu kirletmek, şerefini lekelemek istiyordu.

Nefes nefese, ağzını yırtıp kurtardı. O zaman kesin olarak anlamıştı. Başını kaldırdı ve hem zafer hem de meydan okuma parıldadı

gözlerinde. Victoria'nın omurgası kaskatı kesildi. Babasının keskin sesi olmasaydı ona bir tokat atacaktı.

"Bir uyarı, lordum. Victoria artık senin karın olsa da, onun benim kızım olduğunu unutma.

Onu kötüye kullanırsan

gazabımı hissedeceksiniz - ve söz veriyorum, keşke yapmasaydım diyeceksiniz!"

Kont yılmamıştı. Onun yerine ağzı, ancak kuru bir alay olarak adlandırılabilir bir şekilde kıvrıldı. "Lordum, zor unuttum," diye söylendi. "Aceleyle ayrılışımızı bağışlayacağınıza inanıyorum." Geline döndü.

"Kontes, acele etmenizi ve bir hizmetçiye sizin için bir çanta hazırlatmanızı öneririm. Dügün gecemiz bizi bekliyor."

Victoria'nın gözleri fal taşı gibi açıldı, sonra tekrar babasına kaydı. Bu olamaz! diye düşündü çılınca.

Miles Grayson'ın onun hayatını bu şekilde ele geçirmeye hakkı yoktu! *Ah, ama var,* küçük bir ses fısıldadı. Ve hepsi

bunu biliyordu.

Çantası çok geçmeden hazırıldı. Kontun arabası takırdayarak evin önüne geldi. Kont, kızın dirseğini sertçe tutarak onu dışarı çıkarmaya başladı. Ama tam onu yukarı çıkarıp

arabadan ayrıldı.

Koşarak babamın merdivenlerde durduğı yere geri döndü. Kollarını babasına dolayarak utanmadan ona sarıldı. "Baba,"

boğazı düğümlendi. "Bunu yapamam. Buna dayanamam!"

Saçlarını düzelten eli tam olarak sabit değildi. "Şşt," diye fısıldadı. "Her şey yoluna girecek Victoria. Bunu biliyorum."

"O çok sert. Çok soğuk!"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Şu anda nasıl göründüğünü biliyorum çocuğum. Ama öyle biri değil. Tanrım, biricik kızımı böyle bir adama vereceğimi mi sanıyorsun?"

Bir sızı göğsünü yardı. Victoria kalbinin derinliklerinde babasının kendisi için en iyisini istediğini biliyordu. Yine de bu evlilikten ne gibi bir hayır gelebileceğini göremiyordu.

"Victoria!" Arkasındaki gölgelerden gelen adının sesi geceyi yararak geçti.

Victoria aldırış etmedi.

Babası onun yanağını öptü, sonra omzunu sıktı. "Şimdi git Victoria ve unutma. Artık bir kocan var ama ben her zaman senin baban olacağım ve seni her zaman seveceğim."

Boğazı gözyaşlarının yakıcı tehdidiyle yanıyor olsa da, bir şekilde bu sözler ona dönüp adımlarını yeniden takip etmek için ihtiyaç duyduğu gücü verdi. Kont onu arabaya bindirdiğinde bu kez başı dikti, omuzları gururla dik duruyordu.

Arabanın içi bunaltıcı bir sessizlikle kaplıydı. Victoria, Kont'un bakışlarını üzerinde hissetti - karanlık ve öfkeli, tıpkı adamın kendisi gibi, diye düşündü ürpererek. Bütün kararlılığına rağmen, kapıyı açıp kaçmayı şiddetle arzuluyordu.

Çok geçmeden araba Grosvenor Meydanı'ndaki kırmızı tuğlalı şık bir malikânenin önünde durdu.

"Mütevazı evimiz, kontes."

Victoria dişlerini sıktı. Alçak herif onu yemliyordu ve bundan büyük zevk alıyordu. Elini küçümsedi ve onun yardımı olmadan indi. Kapı, kambur omuzlu bir uşak tarafından açıldı ve geniş, taş döşeli bir giriş salonuna girdiler.

Miles hiç vakit kaybetmeden haberi verdi. "Nelson, eşimle tanış, eski Leydi Victoria Carlton."

Lütfen ona altın yatak odasını gösterir misiniz?"

Nelson şaşkındı ama hemen toparlandı. "Elbette, efendim." Çantasını aldı ve başını yeni metresine doğru eğdi. "Lütfen benimle gelin leydim."

Victoria tek kelime etmeden kontun yanından geçti. Ona gösterilen yatak odası çok güzeldi. Halı soluk krem rengindeydi. Pencereleeri koyu sarı brokar perdeler çerçevesliyordu. Yatağı uyumlu bir örtü kaplıyordu. Başka koşullar altında

Victoria sevincini yüksek sesle haykırabilirdi ama şimdi değil.

Kont ne demişti? Akıllı tarlalarda rüzgâr gibi uçuyordu.
Düğün gecemiz bizi bekliyor.

Kadın ürperdi. Bununla bir şey kastetmemiştii, değil mi? Hayır. Tabii ki kastetmemiştii. Ne de olsa evlilikleri pek planlı değildi. Elbette ondan bir gelin gibi davranmasını beklemezdi. Ya da -Tanrı korusun- yatağını paylaşmasını...

"Bu odanın size uygun olduğuna inanıyorum?" Bu ses onu ürküttü. Victoria kapı aralığında duran kocasını görmek için arkasını döndü. Dikkatsiz bir rahatlıkla kapı pervazına yaslanmış, zayıf bir eli bir kadeh şarabın etrafında kıvrılmışı. Saatin geç olmasına rağmen, saatler önce olduğu gibi zarif ve yakışıklı görünüyordu.

Odanın var, diye bağırarak istedi. Bağırmanın sensin.

Başını salladı.

"Güzel." Küçük bir duraklama oldu. "Misafir odasında bir içki için bana katılır mısın?"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Kibarca reddetti. "Sanmıyorum. Yorucu bir gece oldu."

"Yorucu bir gece! Ama planlarınızın meyvesini gördünüz, değil mi? Bunu kutlamak isteyeceğinizi tahmin ediyorum." Sesi sahte bir şekilde içtendi.

Victoria kaskatı kesildi. "Kutlamak mı? Kutlanacak ne var anlamıyorum," diye küstahça bilgi verdi.

"Oh, hadi ama, kontes. Başından beri planınız buydu, değil mi? Evlenmem için beni tuzağa dşşrmek."

Çenesi bir çırpıda kapandı. Medeni havasını korumak için elinden gelen tek şey buydu. "Babama söylediğim gibi, lordum. Kimseyle evlenmek istemedim, hele de sizinle," dedi sertçe. "Aslında, tam da kaçınmaya çalıştığım şey buydu."

"Ah, ve sen bunu oldukça takdire şayan bir şekilde yaptın, değil mi?" Sesinde ağır ve ısırgan bir alay vardı.

Victoria'nın yşzş acı içinde yandı. "*Bir* hata, lordum. İkimiz için de pahalıya mal olan bir hata, kabul ediyorum, şnkş babamı fena halde yanlış değerlendirmişim. Ama belki de benden çok daha fazla kazanacak olmanız sizi rahatlatılabilir. Babam varlıklı bir adam. eyizim başlı başına bir servet. Kutlama yapacağınızı tahmin ediyorum." Bakışları adamın elindeki şarap kadehine kaydı. Ekşimsi bir tatlılıkla gşlşmsedi.

"Ama grşyorum ki zaten ylesiniz."

Kızın iğnesi yerine oturdu. Ağzı sertleşti. Bardağın kırılğan sapını tutuşu, parmak eklemlerinin derisi gergin ve beyaz grşnecek kadar sıkılaştı; Victoria sapın her an kırılacağından emindi.

Doğruldu. "Sana planımı anlatmak için uygun bir zaman gibi grşnşyor. Aynı atı altında uzun sşre kalmamızı oneriyorum.

Babanı yatıştırmak için ne gerekiyorsa. Zamanla, bu evliliğin bir hata olduğunu görmesi için onu etkileyebileceğinden hiç şşphem yok. Bu gerçekleştiğinde, evlilik feshedilebilir ve biz de yollarımızı ayırırız. Bu kabul edilebilir mi?"

"Oldukça," diye tersledi.

"yle olsun," dedi. Arkasını dönmeye başladı, ancak durakladı.

"Size *bir* tavsiye kontes. Bir beyefendiyi öpmek şöyle dursun, ona ilgi göstermeye bile zorlamamalıyım.

-Senin yaptığın gibi.

Rutherford'ların bahçesinde. Bir erkek" -gülümsemesi yapmacıktı-"Korkarım bunu söylemenin kibar bir yolu yok... bir erkek böyle bir cüreti hoş bulmaz." Bu sözlerle onu terk etti.

Victoria'nın öfkeden nutku tutulmuştu. Adamın az önce geçtiği kapıya dik dik baktı. Miles Grayson, Stonehurst Kontu, yaşayan en iğrenç, en nefret dolu adamdı!

* * *

Bu bir savaştı.

Gururu incinmiş, eli kolu bağlanmıştı. Kocası ona hakaret etmiş, dilinin kırbacından başka bir şey kullanmadan onu yere sermişti.

Oh, onun dediğini yapacaktı. Babasının hatırı için aynı çatı altında yaşayacaklardı. Ama başka hiçbir şeyi paylaşmayacaklardı, tek bir yemeği bile. Bir odayı bile.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Ama onu korkutmayı düşündüyse, büyük bir hayal kırıklığına uğrayacaktı, çünkü Victoria pes etmemeye, saklanmaya kararlıydı.

köşede.

Ertesi sabah kontun adamlarını çağırdı ve kendini tanıttı. .. ve hemen arabanın zilini çaldı. Giriş holünde beklerken, yaldızlı çerçeveli bir aynanın önünde durdu ve neşeli bir melodi mırıldanarak bonesinin saten iplerini düzeltti.

"Bu kadar erken mi çıkıyorsun canım?"

Victoria neredeyse boğuluyordu.

Tanrı'ya şükür, kalbi hızla çarpmasına ve zihni çılgınca dönmesine rağmen iyileşmesi merhametli bir şekilde hızlı oldu. Onun cesur ve cüretkâr olduğunu düşünüyordu.

ona vereceği Şey buydu. Başlığının iplerini son bir kez ekiştirdikten sonra döndü ve

En sert kalpleri bile eritecek bir glmsemi. Ama

kocasınınkini değil.

"Evet, Victoria?" Tamamen siyahlar giymiş heybetli bir figür olarak karşısında duruyordu. Karnı garip bir şekilde guruldadı. Her zamankinden daha uzun boylu, zayıf ve kaslı görünüyordu. Günün tüm ışığında, kaşlarının neredeyse kötücül eğimi dışında yüzünde hiçbir kusur göremiyordu. Gerçekten de o kadar yakışıklıydı ki neredeyse nefesini kesecekti. Ama bakışlarındaki onaylamama hissi de gözlerden kaçmıyordu ve bu da kızgınlıktan daha fazlasını tetikliyordu.

Küçük bir kakhaha attı. "Ne!" dedi neşeyle. "Buharlaşacağımı mı düşündünüz? Eğer yleyse, sizi hayal kırıklığına uğrattığım için zgnm."

Gözleri cızırđıyor gibiydi. "Tam tersine, Victoria" -kesin bir kararlılıkla konuşuyordu- "tam da beklediğim gibisin."

Sophie n kapıdan çıkarken ona daha fazla aldırış etmedi. Dakikalar sonra araba Sophie'nin evinin önünde durdu.

Kâhya onu anons ettiğinde, Sophie nakışlarını bir kenara itti ve ayağa fırladı.

"Victoria! Oh, çok özür dilerim. . . Nasıl oldu bilmiyorum ama baban beni terasa kadar takip etti ve nerede olduğunu sordu. Ve aniden oradaydın. . . ! Oh, çok endişelendim.

Annem bu sabah alışverişten eve Stonehurst Kontu ile evlendiğin haberiyle döndü! Bahçede birlikte olduğun kişi o muydu? Stonehurst Kontu mu? Anneme yanılıyor olabileceğini söyledim.

Öyle, değil mi?"

Cevap vermesine gerek yoktu. Victoria neredeyse Sophie'nin kollarına düşecek ve gözyaşlarına boğulacaktı.

Gün içinde evlilikleri herkesin dilindeydi.

Bir hafta içinde Londra'da konuşulmaya başlandı.

Victoria dışlanacağından korkmuştu, çünkü *ton* en ufak bir *gaf* yapanlara küçümseyici bir gözle bakmasıyla ünlüydü. Yine de hanımlar kıskançlıkla iç çektiler, çünkü Victoria ile Miles Grayson arasındaki evliliğin büyük bir romantizm taşıdığını düşünüyorlardı. Beyefendilere gelince, onlar sadece kendi kendilerine sessizce gülümsediler, çünkü Stonehurst Kontu'nun imrenilecek bir ödül yakaladığının farkındaydılar - hem güzelliğe *hem* de paraya sahip bir eş.

Sonuçta, her gün davetiyeler gelmeye devam ettiği için sosyal takvimi çok az değişti. Ama Victoria kendini çok **ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme** [Sürümü, http://www.processtext.com/abctxt.html](http://www.processtext.com/abctxt.html)

çok davetsiz misafir

Kocasının evinde; oh, hizmetçiler yüzünden değil, çünkü onlar sadece memnun etmek için çok endişeliydiler. Hayır, Miles yüzünden. Kocasının onun evindeki varlığını, sözde eş rolünü küçümsediğini unutamıyordu.

Ve bu yüzden sık sık uzak durdu.

yapabilirdi. Kocasıyla karşılaştığı nadir durumlarda, kocası hiç şaşmayan bir kibarlığa sahipti ama yine de tüyler ürperticiydi.

Bir sabah Sophie'ye Bond Caddesi'ndeki bir terziye kadar eşlik etti. Sophie ve terzi soyunma odasına geri dönerken, Victoria dükkânın uzak köşesindeki bir avuç saç kurdelesini boş boş karıştırdı. Kapı zili çaldı,

ve yukarı baktı. İki matmazel içeri girdi; biri Leydi Carmichael, diğeri Leydi Brentwood'du.

Selamlaması dudaklarında kaldı.

Leydi Carmichael, "Hayatım boyunca Lord Stonehurst gibi bir beyefendiyle hiç karşılaşmadım," diyordu.

Meraklanan Victoria başını eğdi ve dikkatle dinledi.

"Onu *son* derece büyüleyici buluyorum," diye devam etti Leydi Carmichael, "ve *en* büyüleyici."

"Evet, gerçekten." Bu geldi itibaren Hanımefendi Brentwood. "Charles var onunla çok sayıda iş anlaşması yapmış.

Neden, sadece geçen

Akşam bir tanıdığına Lord Stonehurst'ten daha fazla saygı duyduğu ya da hayranlık duyduğu bir adam olmadığını söylediğini çok net hatırlıyorum ve Charles övgülerini hafife alacak bir adam değildir."

Ama Leydi Brentwood sözünü bitirmemişti. "Leydi Victoria Carlton'la evliliğine gelince, birçok erkek onu terk ederdi.

itibarını zedelemesine aldırmadan, kendi haline bıraktı. Aceleyle evlenmeleri onun gerçekten de asil bir adam olduğunu kanıtlıyor." Cılız bir kahkaha attı. "Yakışıklılığına diyecek yok!"

Victoria'nın dudakları gerildi. Yakışıklı, oh, fazlasıyla. Bunu inkar edemezdi. Ama büyüleyici? Asil mi?

Söz konusu konuyla yaşamak zorunda değillerdi. Çok az şey biliyorlardı -Adam gerçek bir çit direğiymiş!

"Umarım Victoria böyle bir av yakaladığı için ne kadar şanslı olduğunun farkındadır!" dedi Leydi Carmichael. "Bunu oldukça garip buluyorum

sanki hiç evlenmemiş gibi yaşamaya devam ediyor! Benim Theodora'm Stonehurst'ün evlendiğini duyunca gece boyunca hıçkıra hıçkıra ağladı."

Victoria başını kaldırdı. Leydi Carmichael'a, Theodora'sının Stonehurst Kontu Miles Grayson'a hoş geldin diyebileceğini söylemeyi çok istiyordu!

Ancak dedikoduları daha fazla körüklemek istemiyordu ve bu yüzden sessizliğini korudu, iki bayan dükkândan ayrılana kadar varlığını gizledi.

Ama bu konuşma sonraki birkaç gün boyunca onu rahatsız etti. Miles *tonlar* arasında gerçekten bu kadar saygı görüyor muydu?

Kocasını ilk kez farklı bir gözle görmeye başlamıştı... ve bildiği kadarıyla Miles'ın ne bir serseri ne de bir sınır tanımaz olduğunu isteksizce kabul etti. Oyun masalarına fazla sık gitmezdi. Vahşi ya da umursamaz davranışlarına dair hiçbir hikâye duymamıştı, aşırı içki de içmiyordu. Eğer bir metresi varsa bile, o kadar ketumdu ki hiç şüphelenmemişti. Gerçekten de kocası, bir kocada hor görebileceği ahlaksızlıkların hiçbirine sahip değilmiş gibi görünüyordu.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm, http://www.processtext.com/abctxt.html](http://www.processtext.com/abctxt.html)

Kısa süre sonra kendini suçlu hissetmeye başladı, çünkü doğasında ne kötülük ne de kin vardı. Düşman olarak birlikte yaşamaya ne gerek vardı? Bir sabah aşağı inmeye hazırlanırken, belki de içinde bulundukları durumu en iyi şekilde değerlendirmenin zamanı geldiğine karar verdi. İçinden gelen bir dürtüyle onun odasının kapısına vurdu. İçeri girmesini söylediğinde, içeri adım attı...

Sadece eşikte durmak için.

Görünüşe göre ata binmekten yeni gelmişti. Binicilik ceketi yatağın üzerinde bir yığın halinde duruyordu; yanında da buruşuk beyaz bir gömlek vardı.

Bir anda ağzı toz gibi kurudu, bakışları adamın formuna perçinlendi. Victoria daha önce hiç bu durumda bir adam görmemişti,

Babası ya da başkası değil.

Kalçaları inanılmaz derecede dardı, çizmeleri çamur içindeydi. Açık kahverengi pantolonu ikinci bir deri gibiydi.

Uyluklarına yapışmış, her kası temiz bir şekilde ortaya çıkarmıştı. Ama onun bakışlarını en uygunsuz şekilde çeken şey, o demir gibi yontulmuş kalçaların arasında yatan şeydi... oradaki şişlik bir erkekliği ima ediyordu-

sınırlandırılmamış ve kısıtlamalardan kurtulmuş olsaydı - gerçekten görülmesi gereken bir manzara vaat ediyordu...

Tanrım, onun nesi vardı böyle! Böylesine cüretkâr düşüncelerle sersemlemiş bir halde bakışlarını yukarı doğru kaldırdı ve adamın çıplak gövdesinin de daha az rahatsız edici olmadığını fark etti.

Omuzları güçlü ve geniş, kollarındaki kaslar pürüzsüz, sıkı ve gösterişliydi. Göğsünü ve karnını kaplayan koyu kıvrıkcık saçlar, pantolonunun bel bandının altında kayboluyordu. Zihni çılgına dönmüştü. Oh, ama erkek formunda bulmayı düşünmediği türden bir güzellik vardı... kesinlikle kocasında değil!

"İstedğin bir şey var mıydı Victoria?"

Bakışı soğuk ve gülümsemezdi. Victoria yutkundu ve onun baktığını fark etmemiş olması için dua etti. Çabucak cesaretini ve duyularını topladı. Yine de sesi biraz soluk soluğaydı.

"Bu öğleden sonra Covington'larda bir bahçe şenliği var. Acaba benimle katılmak ister misin?"

Cevabı çok kesin oldu. "Ben sizin Londra'daki tavus kuşlarınızdan biri değilim ki herkes size hayranlık duysun kontes.

Eğer katılmak istiyorsanız, o zaman gidin. Bir daha böyle önemsiz konular hakkında beni rahatsız etmeyin."

Victoria tokat yemiş gibi hissetti. Aptalca gözyaşları gözlerini yaktı. Gözlerini kırptırdı ve bir şekilde

gururunu kurtarmak için. Çenesini kaldırarak onun küçümsemesine vakur bir edayla karşılık verdi.

"Nasıl isterseniz, lordum," dedi düz bir ifadeyle. Eteklerini savurarak döndü ve gitti.

Yemek odasına ulaştığında, incinmişliğin yerini kaynayan bir kızgınlık almıştı. Barış çabaları buraya kadarmış, diye acı acı düşündü. Denemişti ve daha fazlasını yapamazdı.

Bir sonraki adım -pek olası olmasa da- Miles'a kalmıştı.

Sonraki günlerde Victoria Hyde Park'ta ata binmeye gitti. Doğum günü partilerine ve gezilere katıldı. Sabahın erken saatlerine kadar Almack's'ta vals yaptı. Leydi Carmichael'lar ve Leydi Brentwood'lar

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Evliliğinin durumu hakkında istedikleri gibi dedikodu yapıyorlardı. Kocasının nerede olduğu sorulduğunda

sadece omuz silkip hafifçe, "Birbirimizin cebinde olmak pek de doğru bir şey değil. Ayrıca, bugünlerde hangi evlilik

aşk maçı mı?"

Hiç bu kadar mutsuz olmamıştı.

* * *

Özellikle bir adam, İtalya'dan Kont Antony DeFazio, sık sık onun yanındaydı. Nerede olursa olsun, daha çok

Çoğu zaman o da oradaydı. Sonunda, hiç şaşmadan, Sophie'ye doğru yaklaşırdı. Sophie onun bayılınacak kadar yakışıklı olduğunu düşünüyordu. Dürüst olmak gerekirse, Victoria da öyle olduğunu düşünüyordu. Yine de gece yarısı kadar karanlık gözlere baktığında, nedense fırtına bulutlarının rengindeki gözleri hatırlıyordu...

Çok dikkat dağıtıcı ve can sıkıcıydı.

Her halükârda Antony büyüleyici ve sıcak bir ilgiye sahipti. Saçlarının zengin altın rengine, krem rengine iltifat etti.

Cildi, gözlerinin olağanüstü maviliği. Çirkin bir flörtçüydü, ama kocası onunla hiçbir şey yapmak istemiyor gibi görüldüğünde

Onun övgüsü, yaralı gururuna merhem oldu.

Ama kocası onun faaliyetlerine sandığı kadar kayıtsız değildi.

* * *

Miles arka planda kalarak olan biteni artan bir hoşnutsuzlukla izledi. Rutherford'larda geçirdiği o felaket geceden önce bile yeni karısı hakkında dedikodular duymuştu; onun tahminine göre, dikkatleri üzerine çeken bir moda kadınıydı. Neredeyse evlenmek üzere olduğu Margaret Sutherland'ı düşünmeden edemiyordu. Bir zamanlar Londra'nın gözdesiydi.

Margaret'in boğucu güzelliğinin, canlı cazibesinin kurbanı

olmuştu. Bir daha böyle bir aptallık yapmayacaktı.

Ağzı k a p a n d ı . Hayır, Victoria da Margaret'tan farklı değildi. Gerçekten de, nasıl olur da sığ ve

Boşuna mı? Sonunda Victoria bencil ve incitici olduğunu kanıtlayacak, Miles da Heather'ı böyle bir kadına teslim etmeyecekti.

Kanıt olmadan hüküm veriyorsunuz, diye fısıldadı huysuz küçük bir ses.

Hah! Daha neye ihtiyacı vardı ki? Neredeyse iki haftadır evliydim ve o herif evde tek bir akşam bile geçirmemişti!

Yine de Victoria'nın babasının karşısına d i k i l i p onu öptüğünü nasıl açıkladığını hatırladı.

Garip, nasıl da

onu korumaya çalıştı. Oldukça onurlu, gerçekten, asil ve cesur olduğunu söylemeye bile gerek yok.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Ama Miles mutlu olmak için Londra'nın ışıltısına ihtiyaç duymayan bir adamdı. Taşrada daha sade bir hayat seçmişti, sonsuz derecede daha tatmin edici bir hayat.

Hayat. Margaret Londra'dan başka bir yerde asla mutlu olamazdı. Victoria da öyle.

birlikte bir gelecekleri olmadığına ikna olmasının bir başka nedeniydi.

O akşam evine girerken aklında tam da bu düşünce vardı. Nelson onu karşılamak için acele etti.

"İyi akşamlar lordum."

"İyi akşamlar, Nelson." Kâhyaya eldivenlerini ve bastonunu uzattı.

Şimdi kaçınılmaz soru gelmişti. . . "Kontes evde mi?"

... ve kaçınılmaz cevap. "Hayır, lordum." Uşak gözlerini kaçırdı.

"Anlıyorum. Peki bu güzel gecede o nerede?"

"Lordum, Lord ve Leydi Raleigh'in balosuyla ilgili bir şeyler söyledi. Sanırım davetiye geçen hafta geldi."

İşte o zaman Miles onu gördü; gümüş bir tepsinin üzerinde bir kartvizit. Kartı aldı ve üzerindeki ismi okudu.

ANTONY

DEFAZIO. Gözleri kıpkırmızı kesilmişti, çünkü Miles kontun adının da söylendiğini duymuştu.

Karısının!

"Kont burada mıydı?"

"Bu öğleden sonra, lordum. O ve kontes birlikte çay içtiler. Sonra da leydime baloya kadar eşlik etmek için geri döndü."

Yani şimdi o pislik, hayranlarını kendi evinde ağırlıyordu! Keskin, kör edici bir öfke kapladı içini. Kendini lanetledi.

Buna boyun eğdiği için, hatalı karısını bu olaydaki rolü nedeniyle lanetlediği gibi. Çenesini dışarı çıkardı. "Nelson, arabayı getir."

* * *

Victoria bunca zamandır ne zaman bu kadar sıkıldığını bilmiyordu. Müziğin sesi hep aynıydı.

Etrafındaki yüzler bulanıklaşarak ayırt edilemez hale gelmişti ve taze çiçeklerin kokusunu neredeyse tiksindirici buluyordu. Eğer bir tanesine katılmak zorunda kalırsa

Böyle bir olay daha yaşasaydı, kesinlikle çılgılık atardı.

Antony ile dans pistinde dönüp dururken, onun kendisini bırakması için dua etti. Baş ağrıyor ve ayakları acıyordu. Şu anda tek istediği eve gitmekti.

Ev, diye düşündü bir acıyla. Göğsünde acı veren bir sızı vardı. Artık nereye ait olduğunu bilmiyordu. Baba

onu Kont'un üzerine atmıştı ve Kont da ondan kurtulmak istiyordu.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Dans sona erdi. Antony bir eliyle Victoria'nın beline sarılmış, onu pistten çıkaracaktı. Ama Victoria nazikçe ayrıldı. "Sophie orada!" diye haykırdı. "Lütfen beni bağışlayın kont, ama onunla konuşmam gerek." Kontun itiraz etmesine fırsat vermeden, eteklerini savurarak uzaklaştı.

Odanın diğer ucunda, Sophie'nin yanağını öptü. "Tanrı'ya şükürler olsun ki ortaya çıktın Sophie.

Antony tatlıdır, ama

bazen biraz fazla olabiliyor."

"Oh, Victoria, ama o çok gösterişli ve yakışıklı! Ve düşünsene, senden oldukça etkilenmiş durumda."

Victoria hafifçe gülümsedi. Dans pistinin kenarında iki koltuk buldu ve birine oturup ayak parmaklarını minnetle oynattı. "Kabul ediyorum, görünüşü oldukça hoş, ama gerçekten kendini beğenmiş olduğu zamanlar da oluyor, Sophie."

Sophie hüzünlü bir iç çekti. "Yine de bu gece terliklerinin içinde olabilirdim. .." Henüz oturmamıştı ve bakışları

dans pistinde bir kez daha. Birden nefesi kesildi.

"Victoria, bak! O-o burada!"

Victoria tepsiden bir kadeh şampanya aldı. "Kim, aşkım?" "Kocan!"

Kocanız. Victoria'nın kalbi küt küt atmaya başladı. Neredeyse şampanya bardağını düşürüyordu.

"Victoria, ya seni Antony ile dans ederken görürse? Sence kızar mı? Sence kıskanır mı?" Sophie

nefes nefese. "Bu tarafa geliyor ve... Tanrım... Artık terliklerinin içinde olmak istediğimi sanmıyorum!"

Victoria, neredeyse yemin edebilirim... oldukça kıskanç görünüyor."

Bakışları Sophie'ninkileri takip etti. Yeterince emindi, Sophie haklıydı. Miles oradaydı ve çoktan onlara doğru geliyordu. Ama bakılırsa

Yüzündeki ifadeden adamın hiç de kıskanç olmadığını tahmin etti...

Kesinlikle öfkeliydi.

Bölüm 4

Yine de onların önüne çıkarken tavrında bundan eser yoktu. Zarif bir zarafetle eğilerek selam verdi. "Victoria, burada olduğunu bilmiyordum." Sophie'ye döndü, yontulmuş dudakları yıkıcı bir gülümsemeye dönüşmüştü. "Arkadaşın kim, hayatım?" Victoria, Sophie'nin gözlerinde hülyalı bir takdir gördü ve neredeyse inleyecekti.

Hızla ayağa kalktı ve elini Sophie'nin koluna koydu. Korkudan midesi bulanıyordu ama bunu yapmamaya kararlıydı.

göster. Çenesini kaldırarak onun gülümsemesine eşlik etti. "Lordum, bu benim dünyadaki en sevgili arkadaşım, Bayan Sophie Mayfair. Sophie, kocam Miles Grayson, Stonehurst Kontu."

"Bayan Mayfair, umarım karımı çalmamın bir sakıncası yoktur. Düşünebiliyor musunuz, neredeyse iki haftadır evliyiz ve

henüz birlikte dans edemedik."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm, http://www.processtext.com/abctxt.html](http://www.processtext.com/abctxt.html)

İtiraz etmesine izin vermedi, ama şampanyasını bir kenara bıraktı, elini tuttu ve onu dans pistine çekti. Victoria öfkeyle baktı. "Neredeyse iki haftadır evliyiz ve henüz birlikte dans etmedik," diye alıntı yaptı. "Merak ediyorum lordum, bu kimin suçu?"

"Siz yokken böyle bir fırsatın ortaya çıkması çok zordu kontes."

"Lordum," dedi tatlı bir sesle, "ben de sizin için aynı şeyi söyleyebilirim."

Birkaç dakika sessiz kalmayı tercih etti. Kolu kızın sırtında sertçe duruyordu. Onu kendine yakın tutuyordu -uygun olandan çok daha yakın!- o kadar yakındı ki, göğsünün kaslı genişliğini hissedebileceğini hayal etti. Birden başının döndüğünü hissetti. . bu şekilde

Onu etrafında döndürdü, dedi kendi kendine.

O zaman boş bakışlardan daha fazlasını üzerlerine çektiklerini fark etti.
"İzleniyoruz,"

mırıldandı.

Bakışları onunkilere takıldı. "Onlara konuşacak bir şeyler vermeli miyiz?" "Canım, sanırım zaten konuştunuz." Sesi neredeyse kızgın geliyordu.

Çok hoş görünen yüzünün ardında, fark ettiğinden çok daha derin bir öfke vardı. Kalbi bir anda boğazını.

"Aslında," diye devam etti, "bu tartışmaya evde devam etmemiz gerektiğine inanıyorum." Onu dans pistinden uzaklaştırdı.

Victoria aniden gitmek için hiç de istekli değildi. Öyle olduğunu belli etmeden dönüp gitmeye çalıştı. "Ama ben ile geldi-"

Belindeki kol çelik bir bant gibi sıkılaştı. "Sana kimin eşlik ettiğini biliyorum. Yine de benimle geliyorsun."

Miles'in omzuna bir dokunuş oldu. "Affedersiniz," dedi kalın aksanlı bir ses, "ama Victoria bir sonraki dans için söz verdi. bana."

Miles sayımla yüzleşmek için meydan okurken Victoria nefesini tuttu. Ama o sadece başını salladı ve kolayca, "O zaman ben

Korkarım ki şansın yok, ihtiyar. Çünkü sevgili karım bu geceyi bana vaat etti-diğer her geceyle birlikte."

Yüzü kıpkırmızı kesilen kont özür mırıldanarak geri çekildi.

Victoria ağzını kapattı. Arabada yalnız kaldıklarında öfkesini tüm gücüyle kusmaya başladı. "Ben

Bu gece için size söz verdiğimi hatırlıyorum lordum. Ne bu gece ne de başka bir gece."

"Ah, ama sizinle aynı fikirde değilim kontes. Yoksa evlilik yeminlerimizi bu kadar çabuk mu unuttunuz?"

Victoria sessizliğe gömüldü. Adama ve onun kolaycı diline lanet olsun, diye öfkeyle karar verdi. Neden her zaman sözlerini

Hazır mısın?

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

* * *

Evine girdiklerinde onu salona götürdü ve kapıları kapattı. Onu görmezden gelerek ceketini çıkardı ve kravatını çözerek bir sandalyenin arkasına bıraktı. Adam gömleğinin üst düğmelerini çözmeye başladığında kadının midesi tamamen yere indi. Kadın tereddüt etti. Kesinlikle yapmazdı... Ama hayır. Bu düşünce çok saçmaydı. Ona karşı duyduğu hoşnutsuzluğu gizlememişti. Elbette kocalık haklarını savunmaya niyeti yoktu.

Bir tutam acıyı bastırarak, adam iki kadeh şarap doldururken kadife bir kanatlı koltuğa oturdu.

Onunla yüzleşmek için döndü.

Sessizlik artmıştı, kalın ve ağır. Victoria'nın kalbi küt küt atmaya başladı, çünkü adam ona tuhaf tuhaf bakıyordu. Neden, neredeyse inanabilirdi

kıskandığını söyledi. Ama hayır. Yanılıyordu. O tanıdık buz gibi soğukkanlılık, kendini ona sunarken de kendini gösteriyordu. Sözsüzce bir kadeh şarap uzattı.

Victoria reddetmek için ağzını açtı ama adam aniden sözünü kesti.

"Bunu almanızı öneririm kontes. Şampanyanızı bitiremediniz, unuttunuz mu?"

Huzursuzca, bunu yapmamayı tercih edeceğine karar verdi. Aslında, bütün bu geceyi geride bırakmayı ve her şey yolundaymış gibi davranmayı tercih ederdi.

Çünkü kocasının üzerinde, içinde uyarı zillerinin çalmasına neden olan bir tehlike havası vardı.

Hiç vakit kaybetmedi. "Bu öğleden sonra sizi arayan biri vardı, değil mi?"

Çenesi bir çentik kalktı. "Ne var lordum? Ziyaretçilerim olmasına izin yok mu?"

"Elbette arayabilirsiniz. Benim sorunum bu arayan kişiyle Kontes. Söyleyin bakalım, kimdi o?"

Yalan söylemek bir seçenek değildi. O zaten biliyordu. "Kont Antony DeFazio," diye sakince söze girdi.

"Anladığım kadarıyla kontla birçok kez birlikte görülmüşsünüz. Onun ününün farkında mısınız?"

Kadının gülümsemesi de en az onunki kadar sahteydi. "Evet, gerçekten de öyleyim. Antony harika bir dansçı. Son derece çekici bir eskort olmasının yanı sıra ilgi çekici bir konuşmacı-"

"Kastettiğim bu değil ve sen de bunu biliyorsun."

Victoria omuz silkti. "Erkeklerin metresleri, kadınların da sevgilileri vardır," dedi cesurca. "Dünyanın düzeni böyle."

"Bu benim tarzım değil." Birdenbire karşısında durdu. Birkaç dakika içinde ikinci kez bardağı bir kenara bırakıldı. Daha fazla uzatmadan, sandalyesinden çekilip çıkarıldı. Güçlü eller omuzlarının kırılğan açıklığını hapsetti.

"Son birkaç haftadır özgürdün Victoria, ama artık değil. Benim adımla, yani *senin* adını utandıracak ya da lekeleyecek bir davranışta bulunmana izin vermeyeceğim," diye vurguladı.

Öfkesi alevlendi ama onu kontrol altında tuttu. "Peki bu hangi davranış olabilir?"

"Kont Antony DeFazio ile dans etmek. Ben yokken onu evimizde kabul etmek."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm, http://www.processtext.com/abctxt.html](http://www.processtext.com/abctxt.html)

"Evimiz mi?" diye küstahça karşılık verdi. "Burası *sizin* eviniz lordum."

"O da senin," diye karşılık verdi, "en azından baban omzumuzun üzerinden bizi gözetlemeyi bırakana kadar."

Victoria'nın ağzının yumuşak çizgisi bastırılmış bir öfkeyle inceldi. "Daha fazlası var mı lordum?"

"Gerçekten de öyle. Herkesin görebileceği şekilde kontla ya da herhangi bir erkekle oynaşmayacaksınız."

"Neden, lordum?" diye sordu ekşi bir tatlılıkla. "Neredeyse kıskandığınızı inanacağım." Onunla alay etti. Bunu biliyordu,

ve bu cüretkârlığı karşısında gizliden gizliye dehşete kapıldı. Ama başka bir yanı, varlığının derinliklerinde, onun şöyle dediğini duymayı arzuluyordu

DeFazio'yu kıskandığı *doğruyd*u. Ve -Tanrı ona yardım etsin- aynı parçası umutsuzca

Sırtını sıkıca saran kollarının gücü, kızın ağzındaki damga, sıcak ve yakıcı, bu öfkeli sözleri kovuyordu.

Böylece başka hiçbir şeyin önemi kalmadı.

Oh, hiç mantıklı değildi! Ondan kurtulmak istiyordu, o da ondan...

"Evet, lordum. Kıskandınız *mı*?" İçi sızlıyordu. Titriyordu. Daha önce hiç olmadığı kadar dua ediyordu...

"Tabii ki hayır. Bu fikir bile saçmalık."

Onu açıkça suçladı - Tanrı yardımcısı olsun, kalbine bir bıçak sapladı. Ama kadın bin yıl geçse de bunu bilmesine izin vermezdi.

"Yine de," diye devam etti, "söylediklerimde ciddiym Victoria. DeFazio'yla bir daha görüşmene izin vermeyeceğim."

Gözleri kısıldı. "Beni yasaklıyor musun?" dedi hoş bir şekilde.

"Nasıl istersen öyle de. Her iki durumda da onu bir daha görmeyeceksin. Şafağa kadar da dışarıda kalmayacaksın."

Onun buyurgan ses tonu karşısında öfke alevlendi. "Şafak sökene kadar," diye kekeledi. "Neden, ben öyle bir şey yapmadım!"

"Sen de öyle."

"Beni durduramazsın!"

"Oh, ama sanırım

yapabilirim."

"Ne yapacaksın? Beni bir çocuk gibi odama mı kilitleyeceksin?"

"Gereken buysa, evet." Son derece ciddiydi. "Sağlam bir ele ihtiyacın var, Victoria. Vahşi ve umursamazsın ve artık

buna izin vermeyeceğim."

ABC Amber Text Converter Trial version

Please register to remove this banner.

<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Victoria'nın nefesi kesildi. "Beni hiç tanımadığın halde çok iyi tanıdığını sanıyorsun." Kendini serbest bıraktı. Onun

Gözleri yanıyordu, saf ateşten ikiz alevler. "Ne yaptığımı neden umursuyorsun ki?
-Ve bunu kiminle yapacağım?"

Karşısında taştan bir sütun gibi duruyordu. "Saçma bir soru kontes. Önemişiyorum çünkü siz benim karımsınız."

"Senin istemediğin eş." Victoria acı acı konuştu. Tuhaftı ama bu sözleri yüksek sesle duymak içini yakmıştı.

"Koşullar ne olursa olsun, biz evliyiz. Ve sen de terbiyene ve diline dikkat edeceksin-"

"Görgü kurallarına ihtiyacım yok, Lord Earl. Hele de uzun süredir taşrada olan sizden hiç!"

"Söylediklerimde ciddiym Victoria. DeFazio gibi bir adamla şehirde çalgınca koşturarak kendini rezil etmene izin vermeyeceğim-"

Victoria öfkeyle haykırdı. "Sana kalsa, burada, bu evde kalacağıma ve-
ve küf!"

Gülümsemesi tamamen çıldırtıcıydı. "Büyük bir gelişme olduğunu söyleyebilirim."

Gözyaşları gözlerini yaktı, gözyaşlarını öfkeyle geri kırıptı. "Eve, babama gidiyorum," diye açıkladı. Yanından geçip gitmeye çalıştı.

Kendisini dirseğinden yakalanmış ve onunla yüzleşmek için dönerken buldu.

Ellerini iki elinin arasına aldı. "Bırakın beni!"

Onu kendine doğru çekti. Gülümsemesi kaybolmuştu; yüz ifadesi kesinlikle kremayı keserdi.

"Sen değilsin

bu evi terk ediyorsun, Victoria."

"Evet, gidiyorum. Ben eve gidiyorum! Babam bana böyle bir Şey emretmedi."

"Belki de öyle yapmalıydı. Belki o zaman bu tamamen savunulamaz çıkmazın içinde olmazdık."

Söylenmesi gereken yanlış bir Şeydi. Miles kelimeler ağzından çıktığı anda bunu anlamıştı, çünkü Victoria'nın yüzü bembeyaz kesilmiŐtı. Bir an için,

sanki vurulmuş gibi görünüyordu. Ve sonra hiç beklemediği bir Şey yaptı.

Gözyaşlarına boğuldu.

Miles bir kalp atışı süresince sadece bakabildi. Ateşli bir öfkeye hazırlanmıŐtı. Kindar bir **ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürümü**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

meydan okuma-herhangi bir Şey ama bu.

Kalbi kırılmış gibi hıçkıra hıçkıra ağladı.

Bir kolunu yavaşça ona doladı. Onu hemen solundaki küçük divana yönlendirirken vücudu uysal ve gevŐkti.

Oturdu, onu yanına yatırdı, başı omzuna yaslandı. Tek kelime etmedi, ama parlayan Şapkasını okşadı.

Heather'ı tuttuğu gibi onu tutuyordu.

Zamanla hıçkırıklar yerini derin, kesik kesik nefeslere bıraktı. Elinin hareketini durdurdu ve elini elinin dar düzleminin arasına yerleştirdi.

kürek kemikleri. "Şimdi," dedi sessizce. "Seni bu kadar zen Şeyin ne olduğunu bana söylemek ister misin?"

Garip bir şekilde, kendisini ondan uzaklaştırmak için hiçbir hareket yapmadı. "Bu... her şey."

Kız ona bakarken onu inceledi. Gözyaşları yüzünden harap olmuş yüz hatlarına rağmen ne kadar zarif olduğunu fark etti. "Her şey yolunda mı?"

Bir iç çekti, nefesi adamın çene çizgisinde ılık bir şekilde buğulandı. "Babamı ne kadar üzdüğümü bilmekten nefret ediyorum. Ve seni aptalca planıma dahil etmeyi seçtiğim için pişmanım. Ama yaptım ve şimdi sen tamamen perişansın."

Miles başparmağının ucuyla Victoria'nın yanağını sildi, sonra da incelemesi için havaya kaldırdı. "Seninle aynı fikirde değilim Victoria.

Senin benden çok daha mutsuz olduğuna inanıyorum."

Gülümsedi. En iyi ihtimalle titrek bir gülümsemeydi ama yine de gülümsedi.

Ama bir anda nefesi kesildi. Adamın kollarından çekildi ve doğrulup oturdu. Adamın bakışlarına karşılık vermedi; sanki ona bakmaya dayanamıyordu. "Sadece ben... Buraya ait değilmişim gibi hissediyorum." Bir damla gözyaşı yanağından aşağı yalnız bir yol çizdi.

Sonunda başını kaldırdı. Konuştu, sesi çok alçaktı. "Hayatını mahvettiğim için benden nefret ettiğini biliyorum-"

"Orada dur bakalım. Senden nefret etmiyorum

Victoria." Gözleri onunkilere yapıştı.

"Gerçekten mi?" diye fısıldadı. "Gerçekten."

Ve gerçekten de Miles hayatında hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştı. Gözleri karardı, kızın yüzünde gezindi. Teni kızarmıştı, gözleri hâlâ nemli ve her zamankinden daha maviydi, kirpikleri derin bir şekilde dikilmiş ve parlıyordu. Tanrım, çok tatlıydı. Yine de bu

Kollarında tuttuğu itaatsiz bir çocuk değildi. Kızın kıvrımlarının yumuşak, kadınsı izlerini hâlâ üzerinde hissedebiliyordu. İstiyordu ki

Birden onu tekrar öpmek istediğini fark etti. Ama onları bu karmaşaya sokan şey bir öpücüktü...

Ve gerçekten de bir öpücükten çok daha fazlasını istiyordu.

Son haftalar cehennem gibiydi; onun çatısının altında uyuduğunu bilmek tam bir işkenceydi. Sadece bir odaya girmesi yeterliydi ve onun parfümünün kalıcı kokusu onu bir kuyruk dönüşüne gönderdi. Erkekliği kaya gibi sertleşmiş ve neredeyse patlamak üzereyken gece boyunca uyanık kaldı. Rüyaları bir gencinki kadar erotikti; her fantezisine düşkündü.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Ah, evet. Rüyalarında onun vücudunu kendi vücudu kadar iyi tanıyordu. Ellerin altında canlandığını hissetti; dudakları ve diliyle göğüslerinin uçlarını titreyerek dikleştirdi. Bacaklarının arasındaki yumuşak tüyler, nemli ve tatlı bir şekilde ıslak olan teni saklıyordu. Ve sonunda onun içine boşaldığında, kadın onun ağzına doğru inledi. Tanrım! Kız, adamın kabarmış aletinin etrafında sıcak bir ipek gibiydi.

Ama Miles'ın hayal ettiği sadece bedenin verdiği zevk değildi. Ona sarılmanın nasıl bir şey olacağını hayal etti.

Gece o uyurken, tutkuları kontrol altındaydı. Uyandığında onun uykuda kızarmış ve sıcak, tatlı kıvrımlarını kendi kıvrımlarına yaslamış olmasını arzuluyordu.

Ama bırakın *karısını*, hiçbir kadına kendini zorla kabul ettiremezdi.

Bu yüzden kendini hiç kıpırdamadan tuttu, hiç hoşlanmadığı bir şekilde kendinden emin değildi. Kadının parmaklarının eteklerini çekiştirmesini izledi. "İkimiz de bu durumu daha kabul edilebilir hale getirmeye çalışmadık," dedi.

Kızın haklı olduğunu fark etti. Şimdiye kadar bir dev gibi davranmış olsa da o bir dev değildi. İçine bir suçluluk duygusu saplandı, çünkü

Onun mutsuzluğundan sorumlu olduğunu bilmekten hoşlanmıyordu.

"Birbirimizi çok iyi tanımadığımız doğru," dedi yavaşça. "Kabul ediyorum, geçtiğimiz haftalarda oldukça iğrenç davrandım."

"Ve ben oldukça şirretim."

"Hayır." Aynı anda konuştukları için birbirlerine baktılar.

Victoria dudağını dişlerinin arasına sıkıştırmıştı. Bir anda gerginlik artık o kadar belirgin değildi.

Miles, "İkimiz de durumu düzeltmeyi seçmedik," diye devam etti. "Ama... . belki de düzeltmeliyiz."

Bu çılgıncaydı. Tehlikeliydi. Kafasının içindeki bir ses onun Margaret'tan farklı olmadığını söylüyordu. Birbirlerine hiç uymuyorlardı.

Ve Tanrı biliyordu ki, sonunda incinecek olan tek kişi o değildi. Düşünmesi gereken Heather vardı.

"Bunu çok isterim lordum."

"Ben de öyle," dediğini duydu... ve bunun doğru olduğunu biliyordu. "Sosyal takviminiz kontes. Oldukça dolu olduğundan şüpheleniyorum?"

Ses tonu kasıtlı olarak hazırlıksızdı, ancak kalbi aniden güm güm atmaya başlamıştı. "Gerçekten de öyle. Hatta önümüzdeki hafta boyunca." Kızın cevabı oldukça soluksuzdu.

"O zaman korkarım küçük bir sorunumuz var, çünkü sizi sadece bir akşam için ağlayarak kocanızla akşam yemeği yemeye nasıl ikna edebileceğimi bilemiyorum." Konuşurken, ipek kaplı kalçasının üzerinde duran eline uzandı. Onun şaşırdığını hissetti. Yavaşça, eğer isterse geri çekilmesi için ona zaman tanıyarak, parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi.

Ama kız, adamın düşündüğü gibi geri çekilmedi. Onun yerine ellerine, adamın kendi ellerine dolanmış parmaklarına baktı.

Sonra başını kaldırdı ve onu büyüleyen bir gülümsemeyle gülümsedi.

"Lordum," dedi usulca, "sadece sormanız yeterli."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Bölüm 5

Kocasıyla akşam yemeği yemek gibi basit bir şeyin böylesine heyecan yaratması tuhaftı.

Ertesi akşam saat yedide Victoria günlerdir, hatta haftalardır olmadığı kadar mutluydu! Tuvaletiyle uğraştı.

Hem de mezuniyet balosunda bile yapmadığı bir şekilde. Gerçekten de hizmetçisi saçlarını örüp tacının tepesinde pürüzsüz bir altın sarmal haline getirirken neredeyse yerinde duramıyordu. Elbisesi soluk mavi ipekten, uzun ve dökümlüydü; yüksek belli, dekolteli korsajın altından düzinelerce minik piliyle dökülüyordu.

Sonunda hazırıldı. O merdivenlerden inerken Miles da kütüphaneden çıkıyordu. Onu gördüğünde kısa bir süre durdu.

Merdivenlerin dibinde. Victoria nefesini tuttu, çünkü adamın bakışları yukarı doğru perçinlenmişti. Onun yüzüne bakmaktan yarı korkuyordu ama kendini de durduramıyordu.

Ama sonra zevkten kendini çimdikleyebilirdi, çünkü adam tek kelime etmemesine rağmen gördüklerini çok beğendiği anlaşılıyordu.

Görünüşüne bu kadar özen gösterdiği için birden çok memnun oldu.

Kadın son basamağa ulaştığında, adam sessizce kolunu uzattı. Hafifçe parmaklarını koluna yerleştirdi.

Yemek odasında Nelson onları uzun masanın iki ucuna, karşılıklı oturtmuştu. Miles kaşlarını çatı ve uşaa bir şeyler söyledi. Tabak, gümüş ve bardaklar alelacele süpürüldü ve hemen onun soluna yerleştirildi.

Victoria ne yediğini asla tam olarak hatırlayamazdı. Yemekler önüne konur, sonra kaldırılırdı. Belki de

saman, tüm bildiği için.

Sonunda başını yana eğip ona baktığında tatlı bitmişti.

"Neden hiç evlenmedin?"

"Canım, yanılıyorsam beni düzelt ama sanırım evliyim."

Burnunu kırıştırdı. "Ne demek istediğimi biliyorsun. Neden şimdiye kadar hiç evlenmediniz?"

Karanlık bir kaş kalktı. "Neden sordunuz?"

"Şey" -sesi ciddiydi- "hiç evlenmemiş olmak için biraz yaşlısın."

Onu şok etmişti. Ancak o zaman şarap kadehine biraz fazla uzanmış olduğunu fark etti. Parmakları dudaklarına gitti. "Aman Tanrım, böyle bir şey söylemeye cüret ettiğime inanamıyorum. Bu kadar kaba olmak istememiştim, gerçekten."

Miles başını salladı. "Sorun değil." Kısa bir duraklama oldu. "Birkaç yıl önceydi, ama ben aslında

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

evlenmek."

"O zaman neden yapmadın?" Bu da, daha iyi düşünmeden önce ortaya çıktı.

"Olması gereken bu değildi." Ses tonu hafif olsa da yüz hatları oldukça ciddileşmişti. "Ve o zamandan beri, evlenmek istediğim bir kadın bulamadım."

Hâlâ da evlenmemişti, diye kabul etti bir acıyla. Elini zorlamasaydı onunla asla evlenmeyecekti. Bunun farkına varması göğsünde keskin, bıçak gibi bir sızıya neden oldu.

Neden bu kadar acıması gerektiğini, hatta bunun neden önemli olduğunu bilmiyordu.

Ama yemek bitip kalktıklarında bunu belli etmedi. Adam onu yemeğe davet ettiğinde şaşırđı ama memnun oldu.

satranç oynadı ve sonra her şey unutuldu. Victoria bu oyundaki becerisiyle her zaman gurur duymuştu.

kısa paltolardan yeni kurtulmuştu. Ama babam gibi Miles da zeki bir rakipti.

önemli bir zorluk teşkil etmektedir.

Miles kazandı ama Victoria'nın umurunda değildi. Bu, haftalardır geçirdiği en keyifli akşamdı.

Kısa bir süre sonra, ona üst kattaki odasına kadar eşlik etti. Kapıda durdular. Adam yakın durdu, o kadar yakındı ki

Derin bir nefes alsa göğüsleri ceketinin yakalarına değecekti. Göğsünde garip bir sıkışma oldu. Akşam öyle bir uyum içinde geçmişti ki, neredeyse çılgınca, bu gecenin onu gerçekten karısı yapacağı gece olup olmayacağını merak ediyordu. Ve eğer öyle olursa, nasıl hissedeceğini... ? Korkuyordu - oh, ondan değil, onun yapacaklarından- emin olmak için. Ve yine de,

Damarlarında bir heyecan ürpertisi dolaştı.

"Victoria."

Adını duyunca i r k i l d i . Gümüş gibi gözler kalkık yüzüne dikilmişti. Nefesini tutarak başını kaldırdı.

"Evet?" Bu kelime sadece bir nefesti. Bütün dünya o anda sallanıyor gibiydi.

Dudakları yarım bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Size sadece iyi geceler diledim kontes. Ve
-İyi uykular."

Onunla birlikte gitmişti. Umutları suya düştü. Onun ardından gölgelerin içine baktı, morali bozulmuştu.

Sonunda cevabını almış gibi görünüyordu.

Bir hafta aynı şekilde geçti. Akşam yemeği, sonra satranç. Bazen salonda bir kadeh şarap.

Victoria memnuniyetle

diğer işlerini bir kenara bırakıp kocasının yanına gitti.

Ona yakın olmak bile midesini sıkıştırıyordu - çirkin olduğundan değil. Tanrım, hayır! Boynu uzun ve gergin, çenesi gergin ve güçlüydü. Alnı geniş ve asil, dudakları güzelce yontulmuştu. Artık ağzı o kadar da

Evliliklerinin ilk günlerinde olduğu gibi sert bir şekilde ayarlanmıştı. Pek sık gülümsemezdi, ama gülümsediğinde...

Ama onunla birlikte olmak yeterli değildi. Onun kendisine dokunmasını istiyordu. O gece olduğu gibi ona sarılması için can atıyordu.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Ağladı, kollarının bir kez daha onu sımsıkı sardığını

hissetmek için. Kalbinin ona söylediklerini inkâr edemezdi.

Bir şeyler oluyordu. Garip bir şey. Harika bir şey. Bir şey... imkansız.

Miles'in çekingenliğinin çözüldüğüne hiç şüphe yoktu. Her zaman kibardı, ara sıra alay ediyordu, artık soğukkanlı bir şekilde uzak durmuyordu. Geçen her günle birlikte ona giderek artan bir yakınlıkla davranıyordu.

Ama Victoria daha fazlasını

istiyordu. Bir kadın gibi

davranılmayı arzuluyordu.

Bir eş gibi davranılmayı arzuluyordu... *onun* eşi gibi.

Bu, onun hayal kırıklığına uğramasına neden olan bir noktaydı. Diğer beyefendiler ona çekilmişti. Diğer beyefendiler

Yüzü ve şekli çekiciydi. Neden Miles değil? Ve belki de en zoru, ne yapacaktı?

Ne kadar acı verici olsa da, evlendikleri gece adamın söylediklerini unutamıyordu.

Size bir tavsiye kontes. Bir beyefendiyi öpmek şöyle dursun, ona ilgi göstermeye bile zorlamamalıyım... bir erkeği

böyle bir cesareti tatsız bulur.

Belki de yapmayı hiç hayal etmediği bir şeyi yapmasının zamanı gelmişti. *Sahip* olacağını hiç düşünmediği bir şey

yapmak için.

Kocasını baştan çıkar.

Arada sırada hafif flörtleşmeler yaşıyordu.

Ama bir beyefendiyi baştan çıkarmak, düşünmeye cesaret edemediği bir şeydi.

Peki bir kişi kocasını nasıl baştan çıkarabilirdi?

Miles tanıdığı erkeklerden farklıydı. Akşamlarını çeşitli centilmen kulüplerinde yemek yiyerek ve kumar oynayarak geçirecek bir adam olmadığı neredeyse en başından belliydi. Hayır, cesur ve kasıla kasıla yürüyen bir Londra tavus kuşu değildi.

Bu yüzden Victoria, çabalarını belli etmeden çalışkan olması gerektiğine karar verdi. Israrcı olmalı, kendini

ayakları. Sofistike, tıpkı bir *femme du monde* gibi, çünkü belki de istediği kadın buydu.

Bu düşünceyle, bir öğleden sonra onun çalışma odasının kapısını hafifçe çaldı. Miles'in içeri girmesini beklemeden, sanki bunu daha önce yüzlerce kez yapmış gibi içeri girdi. Miles kocaman maun bir masanın arkasında oturmuş, tüy kalemını kalın bir defterin açık sayfaları üzerinde gezdiriyordu. Kız içeri girince başını kaldırdı.

Gözleri çakmak çakmak oldu. Belli ki onu görünce

irkilmişti. "Victoria. Seni buraya getiren nedir?"

Kendini doğrudan onun önünde konumlandırdı. "Seni bu gibi angarya işlerden kurtarmak için buradayım." Defterine başıyla işaret etti. Ses tonu havalı ve neşeliydi, ya da öyle olduğunu umuyordu. İçinde **ABC Amber Text Converter Trial version, <http://www.processtext.com/abctxt.html>** titreyen bir kütle vardı.

sinirler.

Sandalyesinde geriye yaslanırken deri gıcırdadı. "Oh?"

"Düşündüm ki, sen ve ben bir gezintiye çıkabiliriz. Şehrin hemen dışında güzel bir yer biliyorum ve orada öğle yemeği yiyebileceğimizi düşündüm."

"Bu öğleden sonra

mı?" "Evet."

"Neden?" Ses tonunda hiçbir ısırik yoktu, sadece açık bir merak vardı.

Gülümsemekten yüzü kaskatı kesilmişti. "Çünkü dışarıda çok güzel

bir gün var." Pek ikna olmuş görünmüyordu.

"Ve bunu seninle paylaşmak istediğim için." Sofistike olmak buraya kadarmış, diye düşündü kuru bir sesle. Ama en azından dışarıdaydı.

Hepsi aceleyle.

Ama kız onun tüm dikkatini üzerine çekmişti. O zaman ona daha önce hiç olmadığı bir şekilde baktı. Gözlerinde bir şey alevlendi,

Başka türlü olmasından korktuğu için adını koymaya cesaret edemediği bir şey.

Adam kalemini bir kenara bırakıp ayağa kalktığında ve karşısına dikildiğinde kalbinin bedeninin sınırlarını aşacağını düşündü.

Zaman askıda kaldı, hiç bitmeyen bir an. Zayıf, karanlık bir el yüzüne doğru kalktı. Dudakları sanki konuşacakmış gibi aralandı.

Ama söylemek üzere olduğu şey gerçekleşmeyecekti. Kapılar ardına kadar açıldı ve Nelson içeri girdi.

"Lord Hazretleri, terzinizden az önce bir not aldık, mümkünse bu öğleden sonra uğrayabilir mi diye soruyor."

"Beklemesi gerekecek." Bakışları Victoria'nın kilerden hiç ayrılmadığı için Victoria'nın kalbi küt küt atmaya başladı. "Öğleden sonrayı

karımla."

Birkaç saat sonra, Cook'un hazırladığı yemekten doymuş bir halde, sağlam bir meşe ağacının gölgesine uzandılar. Victoria

Yumuşak bir battaniyenin üzerine oturmuş, etekleri etrafına yayılmıştı.

Yakınlarda bir çiftlik evi vardı. Alçak bir taş çit tarlaların arasından geçiyordu. Dalların arasından göz kırpan güneş ışıkları onları sıcak ve güneşli bir havaya sokuyordu. Az önce Miles'a da söylediği gibi, burası iyi bildiği bir yerdi. Annem hâlâ

Hayattayken, annem ve babam onu sık sık buraya getirirlerdi. Annem öldüğünde bile, o ve babam ziyaret etmeye devam etmişlerdi.

Miles onun yanında uzanmış, bir dirseğinin üzerine yaslanmıştı. Boyun örtüsünü çıkarmış ve ceketini atmıştı. İçinde

cılalı çizmeleri, daracık pantolonu ve gömleğiyle inkar edilemez bir erkeklik havası üzerini kaplamıştı.

Konuşma sanki

Yakınlarda akan dere, tembel, boş ve kıvrımlı.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Lyndermere Parkı yakınlarında buna çok benzeyen bir yer var," diye mırıldandı. "Lyndermere Parkı mı?"

"Lancashire'daki mülküm."

"Lancashire! Londra'dan ne kadar uzak. Orada bir malikaneniz olduğunu bilmiyordum."

Kısa bir duraklama oldu. "Aslında yılın büyük bir bölümünde orada yaşıyorum. Londra'da genellikle sadece bir ay kadar kalıyorum, o da işlerim nedeniyle."

"Nedenini kesinlikle anlayabiliyorum. Londra zaman zaman oldukça yorucu oluyor." Yüzünü buruşturdu. "Yazın sıcak ve pis kokulu."

Kışın çok kasvetli ve soğuk

oluyor." Miles hiçbir yorum

yapmadı.

"Peki," diye devam etti hafifçe, "ş u anda Lyndermere Park'ta olsaydınız, ne yapıyor olurdunuz?"

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Kayıp bir koyunu aramak için bir tarlayı karıştırıyor olabilirim."

Victoria kıkırdadı. "Sen mi? Seni kayıp koyunların peşinde koşarken hayal edemiyorum."

"Ve seni ipek ve kurdeleler dışında bir şeyle hayal edemiyorum, sezonun kadeh kaldıranı."

Sesi o kadar sessiz, neredeyse kasvetliydi ki, kadın ona sertçe baktı. "Miles?"

Çok nazikçe araştırdı. "Ne oldu?"

Dudakları gülümsemenin en ufak izini taşımaya devam etti. "Bir şey yok Victoria. Endişelenmene gerek yok."

Bir şeyler ters gidiyordu. Yüz hatlarında göremiyordu. Ama *hissedebiliyordu*.
o.

Hiç düşünmeden parmak uçlarını Miles'ın koluna koydu. "Miles," diye yumuşak bir sesle yalvardı, "eğer seni rahatsız eden bir şey varsa

bana anlattırdı."

Bakışları kızın eline kayd, sonra tekrar yüzüne döndü. "Öyle mi Victoria?" Yavaşça doğrulup oturdu. Ses tonu neredeyse

kaprisli. "Peki sana karımı arzuladığımı söylesem ne derdin- şimdi. Tam şu anda."

Bir gülümseme dudaklarını sıyırdı. "Diyebilirim ki... artık şehvet duymanıza gerek yok."

Hızlı bir hamleyle onu sertçe yakaladı. Adamın gözleri bir kalp atışı kadar kısa bir süre boyunca kızın üzerinde parladı. "Do

Ne söylediğin hakkında bir fikrin var mı? Var mı?"

Parmak uçları adamın göğsünde genişçe yayıldı. Altında kas ve kemiğin gücünü hissedebiliyordu.

"Evet," diye fısıldadı umursamazca. Tehlikeyle. Hissettiği her şeyin gözlerinde canlandığını umursamadan. "*Evet.*"

O tek kelime tetiğin çekilmesi gibiydi. Kolları kadının sırtına sıkıca kilitlendi. Sonra ağzı onunkinin üzerine indi,

Ve tam da hayal ettiği gibiydi. Öpücüğü sertti ama harikuladeydi. Tutkunun tadını alabiliyordu, **ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [Sürümü](http://www.processtext.com/abctxt.html), <http://www.processtext.com/abctxt.html>**

baş döndürücü ve tatlı, ve

Kendisinininkiyle eşleşen bir itici ihtiyaç.

Kalbi sevinçle doldu, çünkü daha önce hiçbir şey ona bu kadar doğru gelmemişti.

Kr körüne ona sarıldı, duygularının fırtınasına kapıldı ve çılgına döndü. Kendisini garip bir i titremesinin ele geçirdiğini hissetti. Göğüsleri ağrıyor gibiydi, ne için olduğunu bilmiyordu. Zayıf erkek parmakları elbisesinin derin ve yuvarlak yakasını

korse. Victoria'nın kalbi duracak gibi oldu ama geri çekilmedi. Adamın

başparmağı gğsnn tepe noktasını zar zor sıyırdı.

O kadar kısa süreliğine dokunduğu yerden ateş fişkırıyor gibiydi ama artık neyi özlediğini biliyordu.

Zaman durdu

O şeytani parmaklar önce bir meme ucunu, sonra diğerini daire içine alıp okşarken, o yumuşak pembe tepeler dikilip

dik. Nefesi düzensiz bir titreyişten başka bir şey değildi. *Miles*, diye düşündü özlemle.

Oh, Miles...

Ama daha fazlası vardı. Adam kadının korsajının ipini çekerek gevşetirken hiçbir itiraz sesi çıkmadı. Elbisesinin yakası omuzlarından sıyrılarak göğüslerinin yuvarlak yumuşaklığını ortaya çıkardı. Adam ona, daha önce hiçbir erkeğin görmediği pembe kabarık ete baktı.

Victoria'nın gözleri çaresizce onun yüzüne kilitlendi. Kocasının gözlerinde iyilik bulabilmek için dua etti. Ama bir anda yüz hatları taşa kazınmış olabilirdi.

"Hayır," diye mırıldandı, sanki kendi kendine. Ve sonra tekrar, ses tonunda şiddetli bir ısırıkla: "Bu doğru değil. Kahretsin, bu doğru değil."

Neredeyse kendini ondan uzaklaştıracaktı.

Onun geri çekilmesini bir darbe gibi hissetti. Sersemlemiş ve kafası karışmış olan Victoria yavaşça doğruldu. "Tabii ki öyle," dedi belli belirsiz. "Biz evliyiz!"

Çenesi sertçe sıkıldı. Bakışları ondan uzaklaştı. "Gitme vaktimiz geldi," dedi sertçe. Profili sert ve inatçıydı.

Korsesinin iplerini yeniden bağlamaya çalışırken parmakları titriyordu. Adam onu istemiyordu, diye düşündü uyuşukça. Kendini bir hiç uğruna aptal yerine koymuştu. Bir hiç uğruna kendini onun kollarına *atmıştı*.

Sonunda hazırdı. Acıdan kurumuş gözlerle ona baktı. Kelimeleri ve anlayışı kaybetmiş bir halde, her ikisi için de mücadele etti. "Miles," dedi çok alçak sesle. "Miles, lütfen söyle bana-"

"Gidiyoruz, Victoria. *Gidiyoruz*."

Sesi onu bir bıçak gibi temiz bir şekilde kesti. Umutsuzluk, çığ ve kanayan göğsünün etrafını sıkıca sardı. Boğuluyordu

Victoria gözyaşlarını tutamayıp eteklerini topladı ve kalbi paramparça olmuş bir halde arabaya doğru koştu.

Eve dönüş yolu boyunca aralarında tek bir kelime bile geçmedi.

Oraya vardığında, Victoria odasına kaçtı. Ancak o zaman gözyaşları yavaş ve yakıcı bir şekilde akmaya başladı.

Bölüm 6

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm, http://www.processtext.com/abctxt.html](http://www.processtext.com/abctxt.html)

Victoria ilk başta yıkılmıştı ... sonraki birkaç gün boyunca Miles'tan uzak durmasına şaşmamalı - yoksa Miles mı ondan uzak duruyordu?

Ancak daha sonra, olaya kalbiyle değil de aklıyla tepki verebildiği zaman fark etti .

..

Öpücüğü yalan söylememişti. Ona karşı bir şeyler hissetmişti. Öpücüğündeki ateşi, kollarındaki özlemi hayal bile edememişti.

Bir şey onu geride tutuyordu. Tek cevap buydu. Ama bu ne olabilirdi? *Ne olabilirdi?* Başka bir kadın mı? O yapmadı.

inanamadı. *İnanamadı.*

Kocasını sessiz, özel bir adamdı, her yönünü herkesin görmesi için açığa vurmayan bir adamdı; Miles'ın hafife alınacak biri olmadığı sonucuna varmıştı. Yine de onu sır saklayan bir adam olarak da görmüyordu. Öyleyse neden sadece şimdi Lancashire'daki evinden bahsetmişti?

Garipti... yoksa öyle miydi? Belki de sadece günler aralarındaki sınırları ortadan kaldırmıştı.

Ancak şimdi bariyerler geri dönmüştü, her zamanki gibi zorlu bir şekilde.

Yine de evde oturup solup gitmemeye kararlıydı. Bir sabah Lord ve Leydi Devon tarafından verilen bir balo için davetiye geldiğinde, bir sonraki hafta düzenlenecek olan etkinliğe katılmaya karar verdi.

O akşamki yemek kasvetli bir olaydı. Yine de Victoria, Miles'ın kendisine olan ilgisini, gülümsemeyen ve esrarengiz bakışını sessizce not etti. Yine de bir kez- bir kez

-Yüzünde bilinmeyen bir duygunun parıltısını yakaladı. Adam ona ruhunu yakacakmış gibi bakan gözlerle bakıyordu.

İçinde bir umut filizlendi. Bir uşak zorlukla dokunduğu kızarmış tavşanı kaldırırken, parlak bir gülümsemeyi başardı.

"Bugün Lord ve Leydi Devon'dan bir davetiye aldık. Önümüzdeki Perşembe günü bir balo vereceklermiş. Katılmayı çok isterim."

Cevabı kısa ve özdü. "O zaman öyle yap."

İçini bir sızı kapladı. Onu kendisine sımsıkı saran, ağzı onunkini bir öpücükle kaplayan adam gitmişti.

tutku dizginlenemez ve Kontrolsüz, a AÇLIK
şiddetli ve işaretlenmemiş.

İçindeki her şey adaletsizliği haykırıyordu; adamın

dönüştüğü soğuk, kayıtsız yabancından nefret ediyordu.

Gülümsemesi kayboldu. Buz gibi soğuk parmakları kucağında birbirine kenetlendi, çünkü meselenin bu kadar kolay kapanmasına izin vermeye hazır değildi. "Miles," dedi usulca. "Benimle gelir misin?"

"Sanmıyorum Victoria. Sen bu tür işlere düşkünsün. Ben düşkün değilim."

Yemeğin geri kalanını gergin bir sessizlik içinde geçirdiler. Victoria kısa süre sonra yorgunluktan yakındı. Kendini affettirdi ve kaçtı.

gözyaşlarını geri kırarak yatak odasının sığınağına gitti.

Uyumadı. Acı dolu bir kargaşa içinde, odasının içinde bir ileri bir geri volta atıyordu. Ama bir şey açıktı... Bu

devam edemezlerdi. Bu şekilde devam edemezlerdi.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Tek bir seçeneği varmış gibi görünüyordu.

Miles bir süre önce yukarı çıkmıştı; onun yan odada kıpırdanışını hâlâ duyabiliyordu. Cesaretini kaybetmeden hemen kapısına vurdu.

Açtı. Kanatlı siyah bir kaş yükseldi. "Ne oldu Victoria?" Sesi sert, tavrı sabırsızdı.

Gözleri adamın yüzüne dikilmişti. Adamın ifadesi uzak ve pek de cesaret verici değildi.

"İçeri girebilir miyim?" diye cüret etti.

Reddetmek istedi. Bunu gözlerindeki titreşimde görebiliyordu ama yine de içeri girebilmesi için kapıyı açtı. Kadın

birkaç adım ilerledi, sonra yüzünü ona döndü, dizlerinin titrediğini görmediği için şükretti.

"Rahatsız etmek istemem," dedi çabucak, "ama konuşabiliriz diye düşündüm." "Öyle mi? Aklında ne var Victoria?"

Gözleri endişeyle onun üzerinde gezindi. Miles'ın üzerinde sadece bordo kadife bir sabahlık varken, o hâlâ tamamen giyinikti. Belden gevşek bir şekilde bağlanmıştı ve göğsünün büyük bir kısmı açıktaydı. Karnı guruldadı, çünkü Miles'ın altında tek bir dikiş bile olmadığını hissetti. Aklı duraksadı.

Çıplak mı *uyuyordu*? Victoria kendini tutamadı; hayal gücü onu alıp götürdü. Vücudu da tıpkı göğsü gibi uzun, kıllarla kaplı uzuvlardan oluşuyordu. Ve tek düşünebildiği, onun en şık kıyafetleri içinde olduğu kadar kıyafetsiz de nefes kesici olacağıydı. . .

Eliyle belli belirsiz bir işaret yaptı. "Evliliğimizin iyi başlamadığını biliyorum," dedi, sesi çok alçaktı. "Ama her şeye rağmen bunun bir hata olmadığını düşünmeye başlamıştım, hem de çok uzun zaman önce değil." Kadın durakladı ama Miles hiçbir şey söylemedi. Sadece olduğu yerde kaldı, elleri yanında, ifadesi donuktu.

Victoria yutkundu, kendini devam etmeye zorladı. Faith, ama bu şimdiye kadar yaptığı en zor şeydi!

"Gerçekten de Miles, işlerin gayet iyi ilerlediğini sanıyordum. Aramızdaki her şeyin değiştiğini sanıyordum. Taşrada beni öptüğün o gün. Ya da"-sesi kısıldı, bir solukluk sestten öteye gidemedi
-"Unuttun mu?"

Ses tonu sertti. "Unutulmalı."

Bir anda özlem dolu hasreti paramparça oldu. Kontrolü tehlikeye girdi. Ağlayarak kaçmamak için elinden gelen her şeyi yaptı.

odaya. "Neden unutulsun ki? Sanki olanlardan utanıyormuş gibi davranıyorsunuz."

Çenesi kaskatı kesilmişti. "Böyle bir şey olmamalıydı Victoria. Daha fazlasını söylememe gerek var mı?"

Acı ciğerlerinde erimiş ateş gibiydi. "Evet," dedi düzensiz bir şekilde. Pervasızca. "Evet! Beni arzulamak neden yanlış olsun ki? Neden

Beni öpmek için mi? Bana sarılmak için mi? Miles, anlamıyorum."

Kelimelerle ve soğukkanlılıkla mücadele ederken sesi kısıldı. Sonra aniden her şey bir anda ortaya çıktı. "Ben-ben seni istedim

beni öpmeni istedim Miles. Bana dokunmanı ve hiç durmammanı istedim. Her şekilde senin karın olmak istedim. Oh, Miles,

Senin de beni istediğini sanıyordum!"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Yüz hatları taş kesilmişti. "Sanırım unutuyorsun, Victoria. Eğer durmamış olsaydım, fesih söz konusu olamazdı. Bunu hiç düşündün mü?"

Victoria gözlerini kırpmadan ona baktı. Dudakları titriyordu, öyle ki güçlükle konuşabiliyordu. "Bu kadar mı?"

fısıldadı.

"Hâlâ fesih mi istiyorsunuz?"

Miles hiçbir şey söylemedi. Orada öylece durdu, duruşu sert, gözleri donuktu.

Israr etti. "Evliliğin iptalini istiyor musun Miles? İstiyor musun?"

Zaman akıp gidiyordu. Ve o derinleşen sessizlikte, neredeyse kalbinin kırıldığını duyabiliyordu...

Boğazı acıyla tılandı. "Biliyorsun. Biliyorsun ama bunu yüzüme söyleyecek cesaretin yok.

Bana bak, lanet olası."  enesi yukarı doğru kalktı. Gözlerinde yaşlar parıldıyordu, a layışının maliyetini ele veren yaşlar. "Bana bak ve *söyle!*"

Ona baktı. Kalbi durduran, donmuş bir an için gözleri çarpıştı... ve orada g rd   şey

-Ne *yapmadı* ki?

orada görmek - son kontrolünü de par ladı.

Ona söylemesine gerek yoktu. Bitmişti, diye düşündü kırık bir sesle. Onun için hiçbir şey ifade etmiyordu. Hiçbir zaman da olmamıştı.

Asla yapmazdı.

Kısık, bo uk bir hı kırıkla ileri atıldı. Tek düşüncesi kaçmaktı. Ama hızla uçarken, parmakları

beceriksiz. Kapı kolunu çılgınca çevirdi ama kapı açılmayı reddetti...

Sonra aniden oradaydı, yanında beliren bir varlık, kolunda bir el.

"Victoria-"

"Yapma!" diye bağırdı. Kendini kopardı ve ona doğru döndü. Birden gözleri alev alev yanmaya başladı. "Beni rahat bırak," diye fısıldadı şiddetle. "Duyuyor musun Miles Grayson? Beni rahat bırak!"

Mandal sonunda kalktı. Kapı açıldı. Victoria koridordan odasına doğru körlemesine kaçtı. Kendini yatağa attı,

Kalbi kanıyor.

Sabah olduğunda yastığı hâlâ gözyaşlarıyla ıslanmıştı.

Ama kuru gözlü ve kararlıydı. Aşağılanmış bir kadındı, kendini bir daha sunmayacak bir kadın. Hayır, o

yalvarıp yakarmazdı. Onun

da gururu vardı.

Sefalet içinde yuvarlanıp gitmeyecekti.

Kocasını çok az gördü ve çok geçmeden Lord ve Leydi Devon'un balo günü geldi. Moralini düzeltmek için,

yeni bir balo elbisesiyle kendini şımartmıştı. Küçük şeylere düşkün olmamasına rağmen, bu onu son derece tatmin etmişti.

Terziye faturanın kocasına gönderileceğini söylediğinde.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Miles aniden ortaya çıktığında giriş holünde arabanın getirilmesini bekliyordu.

Fırtına bulutları rengindeki gözler üzerinde titreşiyordu. Daha birkaç dakika önce hizmetçisi, hanımını hiç bu kadar büyüleyici görmediğini söylemişti. Elbisesi beyaz satendi ve üzerinde parıldayan gümüş iplikler vardı.

saçındaki röfleler. Omuzları açık ve cüretkâr bir şekilde dekolte kesilmişti; boynunun ve omuzlarının solgun kırılğanlığını vurguluyordu.

Kalbi titriyordu, çünkü her şeye rağmen her gece onun aralarına ördüğü bariyerleri yıkması için dua etmişti; aralarındaki çıkmazı değiştirmeyi seçmesi için.

Ama tek söylediği, "Akşam dışarı mı çıkıyorsunuz kontes?" oldu.

Buz gibi bir güç toplayan Victoria, onun bakışlarına doğrudan karşılık verdi. "Evet. Hatırlarsanız, Lord ve Leydi Devon'ın balosuna davetliydik. Bana katılmak istemediğinizi söylemişsiniz."

Miles cevap vermedi ama memnun da görünmüyordu.

Derin bir nefes aldı ve korkunç bir hata yapmamak için dua etti. "Yalnız gitmemi onaylamıyor musun Miles?"

"Bunu ilk kez yapmıyorsun. Neden onaylamayayım ki?" Ama yüz

ifadesi aksini gösteriyordu.

Bir şeytan onu ele geçirmişti. "Oh, bu arada"- tatlı tatlı gülümsedi

-"Lütfen personele beni beklemelerine gerek

olmadığını söyleyin. Şüphesiz oldukça geç

kalacağım."

Onun yüz ifadesindeki şimşek değişimini görünce belli bir acımasız zevk duydu. Havadaki gök gürültüsünün çatırtısını neredeyse duyabiliyordu. Kısa süren zafer anının tadını çıkararak eteklerini topladı ve arabanın bulunduğu yere doğru ilerledi.

şimdi onu bekliyordu.

* * *

"Kahretsin!" Miles tiksinti dolu bir haykırıyla kendini masasından uzaklaştırdı. Az önce son birkaç saatini

ya da bunu yapmaya çalışıyordu. Çabalarının boşa gittiği kanıtlanmıştı.

Yan masaya doğru yürüdü ve kendine cömert bir bardak Porto şarabı doldurdu. Bira boğazından aşağı süzülürken yüzünü buruşturdu.

Victoria'nın hayatının en güzel anlarını yaşadığına şüphe yoktu. Şu anda bile çekildiği kesin olan sahneyi hayal etmekte zorlanmıyordu

Lord ve Leydi Devon'ın balosunda. Etrafında ona hevesle yaltaklanan yarım düzine genç yavru olduğuna şüphe yok.

Belki de Kont DeFazio denen o serseriyle birlikteydi!

DeFazio'nun karısına yardım ediyor olabileceği düşüncesi dişlerini sıkmasına neden oldu. Miles yağlı dilli İtalyan çapkını suçlayamazdı. Victoria bu gece merdivenlerden indiğinde, karnına yumruk yemiş gibi hissetmişti. Elbisesi çıplak, ince omuzlarının parıltılı eğimini mükemmel bir şekilde ortaya koyuyordu. Özellikle nefis görünüyordu ve

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Bu kadının kendisine ait olduğuna dair, azımsanmayacak bir erkeklik gururuyla birlikte, saf bir sahiplenme duygusu hissetmişti.

Bu doğru, seni kendini beğenmiş, diye alay etti kafasının içindeki bir ses. O senin kızın. Peki neden onunla birlikte değilsin?

Dudakları büküldü. "Nedenmiş o?" dedi yüksek sesle.

Kendisinden başka suçlayacağı kimse yoktu. Şu anda onunla birlikte olabilirdi, tam şu anda. Onunla birlikte *olmalıydı*. Dahası,

Onunla birlikte olmak *istiyordu*.

Ama bu o kadar kolay değildi, diye sessizce tartıştı, çünkü hâlâ ikilemiyle mücadele ediyordu.

İptal mi istiyorsun Miles? Sen istiyor musun?

İç organları dehşet verici bir hatırlamayla burkuldu. Yüce Tanrım, evet diyemedi. Kelimeleri söyleyemedi.

Ama nasıl hayır

diyebilirdi ki...

Beni öpmeni istedim Miles. Bana dokunmanı ve hiç durmammanı istedim. Her şekilde senin karın olmak istedim. Miles, beni istediğini sanmıştım. O gecenin anısı hâlâ peşini bırakmıyordu. Hala onu duyabiliyordu, sesi çığıdı. Ve hala Victoria'yı görebiliyordu, yüzünü.

Çok solgundu, onun görmediğini sandığı gözyaşlarıyla savaşıyordu.

Kalbi sıkışmıştı. Onu incitmek istememişti. Tanrım, keşke yapabilseydi, bunu telafi ederdi

Onun sığ ve kibirli olduğuna o kadar inanmıştın ki, diye beyninden bir ses yükseldi. *Ama yanılmışsın.*

Bunu biliyorsun ve

Hala görmeyi reddediyorsun!

Uzun parmakları bardağın etrafında gerildi. Sonunda aptal olduğunu kabul etti, çünkü bu son birkaç hafta bir keşif olmuştu. Victoria iradeli ve enerjikti, hatta biraz dik başlıydı ama vahşi değildi. Belki biraz pervasızdı ama kesinlikle asi değildi. Bu itiraf dudaklarının hafifçe yukarı doğru kıvrılmasına neden oldu. Biraz sinirliydi ama en az onunki kadar.

Gülümsemesi soldu. Margaret gibi değildi. Benzemiyordu!

Ama deneyimleri onu temkinli olmaya itmişti ve bu da onu geride tutuyordu. Tehlikede olan çok şey vardı-

başka bir hataya

izin vermeyecek

kadar çok.

Heather'ı düşündükçe içinden bir suçluluk duygusu geçti. Lyndermere Park'tan ayrılalı çok olmuştu. Lancashire'a, evine dönme vakti gelmişti. Heather'a. Onu eğlendireceğini ve neşelendireceğini bildiği mektuplar ve hediyeler göndermişti ama

O uzaktayken onu ne kadar özlediğini biliyordu.

Bu da onu dönüp dolaşıp aynı noktaya getirdi. Victoria ile ne yapacaktı?

Onu Lyndermere'e mi götürecekti? Yoksa onu burada, Londra'da mı bırakacaktı? İçindeki her şey onu geride bırakmaya isyan ediyordu. Ama korktuğu sadece onun taşra hayatına vereceği tepki değildi. Peki ya Heather?

Victoria Heather hakkında ne düşünecekti? En büyük endişesi buydu; Margaret'in onu incittiği gibi Heather'ın da incinmesine izin veremezdi.

**ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>**

Ona söylemeliydi, diye düşündü ağır ağır. Belki de ona uzun zaman önce söylemeli ve kaderin akışına bırakmalıydı.

Bakışları duvardaki saati aradı. On biri biraz geçiyordu. Balo tüm hızıyla devam ediyordu. Victoria saatlerce eve gelmeyecekti.

Ne demişti?

Lütfen personele beni beklemelerine gerek olmadığını söyleyin. Şüphesiz oldukça geç kalacağım.

Tanrım, ama o kadar soğuk davranmıştı ki... ama onun ona
davrandığından daha soğuk davranmamıştı. O anda aklını ve kalbini
korkunç bir düşünce kapladı.

Onu kaybetmiş miydi? Kaybetmiş miydi? *Seni aptal, diye* bağırdı içindeki
ses. *Hiç şüphesiz onu doğruca*

O alçak DeFazio. Ve kendinden başka suçlayacağın kimse yok. Hayır. Hayır.
Onu kaybedemezdi. *Kaybetmez.*

Bardağı masasına çarptı. Koridora doğru yürüdü ve kapıyı açtı. "Nelson!"

Hizmetçi mutfaktan aceleyle çıktı. "Evet, lordum?"

"Lütfen akşam ceketimin hazırlandığından emin olun. Lord ve Leydi
Devon'ın balosunda kontese katılacağım."

"Çok iyi lordum." Nelson gülümsemesini bastırdı ve koşar adım uzaklaştı.
Kayda değer miktarda bahis oynanıyordu.

Lord ve Leydi'nin şu anki durumunun sonucuyla ilgili olarak alt katta.
Birdenbire oldukça yüklü bir meblağın

yakında ceplerini dolduracaktı.

* * *

Victoria Miles'ı kışkırtıp kışkırtmadığını umursamıyordu - kışkırttıysa ne
ala!

Ancak birkaç saat sonra, meydan okuması

tamamen başka bir şeye doğru yol aldı. Dans etti, güldü, sohbet etti ve
gülümsedi. Ama sonuç olarak, bu çok yorucu bir olaydı.

hayatının en güzel anlarıydı. Sophie'ye itiraf ettiği gibi, arkadaşının arkadaşlığı olmasaydı, uzun **ABC Amber Text Converter Deneme sürümü**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

o zamandan beri ve gitti

Eve. Gerçekten de Sophie ile balo salonunun kenarında dururken, tam da bu niyetini dile getirmek üzereydi.

Omzuna bir dokunuş oldu. Kont Antony DeFazio'ydu.

"Dans et benimle," dedi tek söylediği. Kolunu kızın beline dolayarak onu dans pistine götürdü.

Koyu renk gözleri yüzünde gezindi. "Seni özledim, *Cara*."

"Öyle mi?" Ses tonu kibar ama mesafeliydi. Sadece görgü kuralları bile cevap vermeyi gerektiriyordu.

"Oh, evet, *Cara*. Hiç bu kadar yalnız olmamıştım!" diye ilan etti görkemli bir şekilde. "Kalbimin sana seslendiğini duymadın mı?"

Yalnız mı? Victoria gözlerini devirmemek için kendini nasıl tuttu, hiç bilmiyordu. Neden, onun bir aptal olduğuna inanıyor olmalı.

böyle bir saçmalık için!

"Ama benden bu kadar. Son günlerde nerelerdeydin?"

"Aslında" -çok ağırbaşlı bir şekilde konuşuyordu- "kocamla evde çok keyifli bir akşam geçirdim."

Güldü. "Ama ben seni onun yapamadığı kadar mutlu edebilirim." Kadının belindeki kolu sıkılaştı. Sesi derinleşerek

samimiyet. "Sana benden başka her erkeği unutturabilirim. Sana göstereyim mi, *Cara*?"

Victoria'nın nutku tutulmuştu. Bu adamın çekici olduğunu nasıl düşünebilmişti? Anlaşılan adam onun şaka yaptığına ikna olmuştu,

Cadalo! Böylesine bir ego azarlanmayı hak

ediyordu. "Saçmalık," dedi sertçe.

Gözlerini kırpıştırdı. "Anlayamadım?"

"Saçmalık," dedi kel bir sesle. "Görüyorsunuz Kont, beni mutlu edebilecek tek bir erkek var. O adam da kesinlikle

Sen değil."

Partneri balo salonunun ortasında ayakta kalmıştı. Adam şaşkın ve ağzı açık bir şekilde ona bakıyordu.

Nefesler ve fısıltılar arasında Victoria pistte ilerledi. Davranışının pek de övgüye değer olmadığıнын tamamen farkındaydı. Gecenin geri kalanında ve ertesi güne kadar adının herkesin dilinde olacağına hiç şüphe yoktu.

Yine de

Buna değer, diye isyankârca karar verdi ve Antony'ye hak ettiği dersi verdiği için pişmanlık duymadı. Belki de

gelecekte bu kadar kibirli olmazdı.

Bu düşünce bir gülümsemeye yol açtı; balo salonunda hızla ilerlerken de bu gülümsemeyi korudu.

bahçede hava.

Dirseğine bir dokunuş oldu. Gelenin Antony olduğunu düşünerek arkasını döndü ve küçümsemesinin tüm gücünü ona yöneltmeye hazırlandı.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Kendimi oldukça iyi ifade ettiğimi sanıyordum-" diye başladı.

Gerisi boğazında düğümlendi. Çünkü o Antony değildi.

Miles'dı.

Bir anda dans pistine geri döndü. "Bu kadar şaşırmış görünmemelisiniz kontes."

Miles'ın gözleri

Kasvetliydi ama sesinde neşenin izleri vardı. "Tanrı biliyor ya, az önce dedikodu tacirlerine ilginç bir haber verdin. Ben de

onlara bir tane daha vermekten nefret ediyorum."

Victoria belli belirsiz, "Ben de öyle düşünmüştüm, lordum," diye yankılandı. Kalbi kemik kıran bir ritimle çarpıyordu. Zihni allak bullak olmuştu.

Onun burada ne işi vardı?

Miles Kont DeFazio'ya baktı, o da ikiliye ters ters baktıktan sonra dikkatle arkasını döndü. "Anladığım kadarıyla bu gece diliniz çok keskin. Bu gece bunu bana karşı kullanmamanız için dua ediyorum."

Başını eğdi. İlk nefesi teninde gezindi. Boynunun yan

tarafını öptü.

Victoria'nın nabızı deli gibi atıyor, duyguları karmakarışık bir hal alıyordu. "Bu gece mi?" diye kekeledi.

"Evet, tatlım," dedi usulca. "Bu gece."

Ve sonra onun duymayı hiç düşünmediği sözleri söyledi. "Sen haklıydın, Victoria'yı. Kıskanmışım, her anını kıskanmışım.

DeFazio ile geçirdiğin zaman. Ama içimden bir ses başka bir varsayımda bulunduğunuzu söylüyor; korkarım ki bu oldukça hatalı bir varsayım."

Bakışları onunkileri delip geçti. "Fesih istemiyorum Victoria. Şimdi istemiyorum. Hiçbir zaman."

Ayaklarıyla birlikte kalbi de durdu. Cennette miydi? Kesinlikle öyleydi, çünkü bu olamazdı ...

Kulağının önündeki küçük oyuğu öptü. "Beni duydun mu tatlım?"

Gözleri onunkilere yapıştı. Adamın ilgisi çok şefkatli, sözleri çok tatlıydı. Başını salladı, çünkü daha fazlasını yapamazdı.

"Güzel," dedi nazikçe. "Şimdi tekrar dans et, aşkım."

Göğsünde umut çiçekleri açtı, yaz güneşinin sıcaklığı gibi onu ısıtan bir umut.

"Siz... emin misiniz?" Soruyu temkinli bir şekilde sordu, sonra nefesini tuttu.

"Çok." Ses tonu ne kadar sessiz olsa da, altında söylediklerinde ciddi olduğuna şüphe bırakmayan bir ağırlık vardı.

Yine de umudu daha da yeşerirken, göğsünü bir sızı parçaladı. Hiç bu kadar korkmamıştı!

Gözleri uzaklara kaydı. "Neden," dedi, sesi çok kısıktı. "Neden

olmasın?" "Nedeni basit Victoria. Ben senin kocanım."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"İsteksiz bir koca," dedi kararsızca. "Ve hatırladığım kadarıyla bana karşı olan hislerini açıkça belirtmiştin.

Beni tatsız buldun." Sesinden incinmişliği uzak tutmak için mücadele etti ve bunda tam olarak başarılı olamadı.

Sırtındaki kolu sıkılaştı. Bakışları şaşmaz bir şekilde doğrudandı. "Hayır, Victoria. Asla tatsız değil.

Asla."

Ama Victoria bu kadar kolay unutamazdı. Bir sıızı göğsünü dağladı. "Tatsız değilse ne o zaman?

Hiçbir şey istemedin.

benimle ilgisi yok," dedi duraksayarak. "Sen söyledin... bu doğru değildi."

"Peki ya yanılıyorsam? Ya aptalın tekiysem? Ya o zaman seni istediğimi söyleseydim? Seni şimdi istediğimi. Ben

seni *her zaman* isteyecektir."

Etraflarındaki müzik ve sesler unutulup gitti. Sesinde daha önce hiç duymadığı bir nota vardı; sadece ikisi olabilirdi. Rüya olmasın diye konuşmaktan yarı korkuyordu.

"O zaman bana göstermelisin," diye fısıldadı.

Ve Tanrı'nın izniyle gösterdi.

Süzülerek durduklarını fark etmemişti bile. Adamın karanlık kafası aşağı inmeden önce parlayan gümüş gözlere felç edici bir bakış attı.

Onu orada, tüm *tonların* gözü önünde öptü. Yavaşça. Sanki dünya kadar zamanları varmış gibi yavaşça tadına baktı. Victoria istese de kıpırdıyamazdı. Sanki adamın onun üzerinde garip bir gücü vardı. Ağzının onunkinin üzerindeki baskısı sihirliydi. Mantiğin ötesinde bir mutluluk.

Her şey bittiğinde başı dönüyordu. Elleri adamın omuzlarının güçlü hatlarını kavramak için yukarı kalkmıştı. Tıpkı

Adam başını kaldırdığında -ona öyle geliyordu ki isteksizce- odanın tamamen sessizleştiğini fark etti.

Ve balo salonundaki tüm gözler ikisine çevrilmişti.

Gülse mi ağlasa mı bilemedi. "Ah, canım," diye mırıldandı, dudağını dişlerinin arasında yakalayarak.

"Bir skandala daha neden olduğumuza inanıyorum."

Miles alaycı bir eğlenceyle kaşlarını kaldırdı. "Skandalın canı cehenneme," dedi kel bir sesle, "bu kalabalıktan kaçıp karımı eve götürmeyi çok isterim, tabii onun da onayını alırsam."

Victoria rahatlamak ve mutluluktan ağlamak istiyordu. Parlayan gözlerini onunkilere dikti. "Gerçekten de öyle lordum. Gerçekten de öyle."

Elini dirseğinin kıvrımına bastırdı. "O zaman gidelim Kontes."

Birlikte dans pistinden çıktılar. Ama Miles henüz gitmeye hazır değilmiş gibi görünüyordu, çünkü yoldan geçen bir uşaktan iki kadeh şampanya kaptı.

Figürlerini henüz terk etmemiş olan bakışlara aldırmadan kadehinin kenarını onunkine dokundurdu.

"Güzel karıma," dedi herkesin duyması için, "uzun ve mutlu bir evliliğe."

Başı aşağı indi. Alnını onunkine yasladı. Bakışları onunkileri yakaladığında, aralarında bir sıcaklık parıldadı.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Bir ateş gibi sıcak ve alevli. Ancak şimdi sözleri kadife bir fısıltıydı, sadece onun kulakları için...

"Ve önümüzdeki geceye..."

Bölüm 7

Miles'ın yatak odasının kapısı sessizce kapandı. Victoria odanın ortasında durmuştu. Ona hemen gülümsedi ama Miles onun gergin olduğunu biliyordu. Gözlerinin karşı duvardaki dört direkli yatağa gidip gelmesini de kaçırmamıştı. Adamın gözleri, göğüslerinin kremi teninin korsajının dantelleri üzerinde kabardığı yere kaydı. Başına ve beline kan hücum etti, arzusunu azgın bir ihtiyaca dönüştürdü, erkekliğini neredeyse acı verici bir dolgunluğa ulaştırdı.

Omuzlarını sıktı, kendini kontrol altında tutmak için mücadele etti. Yavaşça uzun, bastırılmış bir nefes verdi.

Bekleyebilirdi, diye kendini uyardı. Beklemeliydi, çünkü Victoria'nın iyi doğmuş ve nazıkçe yetiştirilmiş bir bakire olduğunu çok iyi biliyordu. O istemiyordu

onu şok etmek ya da korkutmak istemedi.

Elini uzattı. "Buraya gel," dedi usulca.

A r a l a r ı n d a k i mesafeyi aştığında eteklerinde bir hışırtı oldu. Utangaç bir tavırla elini onun elinin içine koydu.

Parmakları buz gibiydi.

Boştaki elini kaldırarak parmak boğumlarını kadının çenesinin altında birleştirdi ve yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi. Ses tonu çok sessizdi. "Sen

Bunun nerede biteceğini biliyorsun, değil mi? Bu geceden sonra fesih olmayacak."

Gözleri onunkilere yapıştı. "Biliyorum."

"Ve istediğin bu mu?" Adam kadının yüzünü dikkatle inceledi.

Ne adamın bakışlarından ne de sorusundan geri çekildi. "Evet," dedi nefes nefese. "Yine de merak ediyorum lordum, bunun ne olduğundan emin misiniz?"

istiyorum."

Miles onu buraya getirirken bir değil iki seçim yaptığını fark etti.
İlki onu gerçekten karısı yapmaktı. O

bunu istediğini fark etti. O kadar çok istiyordu ki tadını alabiliyordu.
Diğetine gelince...

Artık gerçeği ondan saklayamazdı. Ama ona Heather'dan bahsetmek için yeterince zaman vardı. Miles şimdilik o anın olduğu gibi kalmasını istiyordu - ikisi yalnız, dünyadan uzak, birbirlerinden başka düşünecek kimse olmadan.

"Benden şüphe etme Victoria. Bu gece senin peşinden geldiğimde seğimimi yapmıştım." Çok sessiz konuştu. "Hiç pişman değilim ve umarım sen de pişman olmazsın."

Dudaklarına ince bir gülümseme dokundu. "Ne istediğimi uzun zamandır biliyordum lordum. Ben buradayım

... ve ben seninim."

Miles'ın daha fazla teşvike ihtiyacı yoktu. Onu kollarının arasına aldı ve yatağın kenarına taşıdı. Onu yere indirerek vücudunun kendi sertliğine doğru kaymasına izin verdi, sonra da ağzını kendi ağzına doğru çevirdi. Açlıktan ölmek üzere olan bir adamın önündeki ziyafet gibi durmaksızın onunla beslendi. Parmakları kızın saçlarına kaydı. Kalın, ağır ve ipeksi saçları ellerinin arasında yuvarlanıyordu.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Ağzını geri çeken o oldu. Onun bakışlarını tutarak ceketini, yeleğini ve gömleğini silkti.

Onun çıplak göğsünü görünce gözlerinin nasıl açıldığını gördü. Yanaklarında iki nokta renk açmıştı. Onun kararsızlığını hissetti ama parmakları korsajının yakasına gitti.

Adamın eli kadının elini kavradı. Kızın sorgulayan bakışları karşısında başını salladı. "Hayır," dedi. "Bana bırak."

Onu, vücudunun hatları altından açıkça görülebilecek kadar şeffaf olan elbisesine kadar soydu. Onu kendine çekti, bir iniltiyi bastırdı ve onun kendisini hissetmeye alışmasına izin verdi. Ağzı onunkini aradı, önce yavaşça ve keşfederek, sonra artan bir aciliyetle.

Ama aniden geri çekildi ve yüzünü onun omzuna gömdü.

Kızın altın sarısı saçlarını düzeltti. "Ne var Victoria? Ne oldu?"

Aldığı nefes derin ve düzensizdi. "Aptalca olduğunu biliyorum ama... bu ana uzun zamandır geliyorduk.

Ya aptalca bir şey yaparsam? Ya yanlış bir şey yaparsam?"

Onun elini tuttu ve dudaklarına götürdü. "Endişelenmene gerek yok, Victoria. Sen mükemmelsin. Her yönden. Her yönden." T

burada küçük bir duraklama oldu. "Ve şimdi kontes" -ince kollarını boynuna dolayarak yukarı çekerken alay etme sırası ondaydı-

"Beni öpmeni çok isterim."

Başını kaldırdı, ancak şimdi güzel mavi gözlerinde hafif alaycı bir ışık vardı. "Nedir bu lordum? Sanırım bir keresinde bana bir beyefendiyi öpmek şöyle dursun, ona zorla ilgi göstermemem gerektiğini söylemişsiniz! -Çünkü bir adam

Cesurluk tatsızdır." İnce kaşlarını kaldırma sırası ondaydı. "Hatırladığım kadarıyla tam olarak sizin sözleriniz."

Gülümsemi, yüzünde yumuşak bir ifade vardı. "Sanırım bunu *yapmazsan* delireceğim.

Öp beni. Ayrıca, ben sadece bir centilmen değilim.

Ben senin kocanım." Gülümsemesi soldu. "Ve kocanız karısıyla sevişmeyi çok istiyor."

Gözlerinden yaşlar akıyordu ama yine de gülümsüyordu, sonsuza dek kalbinde taşıyacağını bildiği bir gülümsemeydi bu. Kolları ona sıkıca sarıldı. Ağzının nemli yumuşaklığı, kışkırtıcı bir davetle onunkinin hemen altında geziniyordu. "Ve karınız daha fazla beklememenizi diliyor lordum."

Ve gerçekten de Victoria tek istediğinin bu olduğunu şüpheyeye yer bırakmayacak şekilde biliyordu.

Tek istediği oydu. Sonsuz bir nezaketle,

onu öptü, sonra kollarına aldı ve yatağa yatırdı. Adam yanına uzandığında, kız kendini adamın boyuna bastırdı, ona öğreteceği her şey için sabırsızlanıyordu.

Vardiyası kısa süre sonra halının üzerinde çürük bir yığından başka bir şey değildi. Avuçlarıyla adamın omuzlarının zarif hatlarını sıyırdı. Yapabilirdi

Kaslarındaki düğümlenmiş gerginliği hissetti ama yine de onu acele ettirmedi. Ellerinin göğüslerine dokunuşu ilahi bir azaptı. Başparmaklarıyla hassas tepe noktalarını zonklayıp sert ve dik durana kadar okşadı. Başını eğdi. Dili meme ucuna dokundu, parlak, ıslak ve acıyan bir hale getirdi.

Adam derin bir mercan çemberini ağzına alıp emerken, dilinin vahşi kırbaçıyla o kabarık tepeyi süpürürken nefesi kesildi.

Eli daha aşağılara, kadının karnının çukuruna indi ve koyu altın rengi buklelerin arasından geçti. Victoria's **ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürümü**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

Kalbi çarpmaya başladı, çünkü kalçalarının arasındaki gizli yarıktaki garip bir arayış vardı.

Elbette ona dokunmayacaktır, diye düşündü.

yarı panik, yarı heyecan içinde. Elbette onun bunu yapmasını *istemiyordu*, çünkü böyle bir şey ayıptı ...

Cennet gibiydi. Kadının içinden katıksız bir zevk sarsıntısı geçti. Parmak uçlarının süzülüşü cesurca gözüpekti, nemli kıvrımları sıyrıyor, dalıyor ve

İçinde merkezlenmiş duyguların inci gibi düğmelerine doğru dönüyor.

Gözleri büyüdü. Tırnakları adamın omuzlarına battı. "Ah, canım," diye fısıldadı belli belirsiz. "Miles, sanmıyorum-"

"Her şey yolunda, tatlım." Adam ona baktı, yüz hatları gerilmişti, sesi kalındı. "Tek istediğim seni memnun etmek." Üst dudağında boncuk boncuk ter vardı. Kanı neredeyse şiddetle çarpıyordu. Kız küçük, sessiz bir inilti çıkardığında, shaftı daha da şişti ve derisinin bağlarını kesinlikle patlatacağını hissedene kadar pantolonunu zorladı.

Kirpikleri çırpınarak kapandı. Uzun, güçlü bir parmağı açıkça erotik bir okşayışla içine kaydı.

Karnının derinliklerinde kabaran alevler sıçradı, çünkü başparmağı şimdi o hassas et parçasına tapıyordu. Kalçaları hareket etmeye başladı. Arıyordu. Çıldırıcı derecede zor bir şeyi arıyordu. Ve sonra oldu. Vücudu kasılır gibi oldu, sonra da göz kamaştırıcı bir coşkuyla patladı.

Gözleri açıldı, dumanlı ve sersemlemişti. Miles geri çekilmişti ama bu sadece pantolonunu çıkarmak içindi.

Lamplight vücudunun üzerinde titreyerek tenini yanık altına çevirdi. Bir tanrıya benziyordu, diye düşündü merakla, güçlü, gururlu ve karşı konulmaz derecede erkeksi.

Çekingen bir tavırla adamın göğsünün kıllarla kaplı düzlüğüne dokundu. Adam sert bir nefes çekti. Cesaretlendi, keşfetmeye cesaret etti

Daha da ileri giderek parmak eklemlerinin sırtıyla karnının ızgarasını okşadı. Gözleri yarı kapalıydı.

"Dokun bana, Victoria." Sesi gergindi. Kendi eliyle, onun elini en çok istediği yere sürükledi.

Serin parmakları adamın shaftının etrafında kıvrıldı. Adam kocaman, sıcak ve kalındı. Bir parmak ucu kadife uçlu tepeyi izledi. Hatta

Bu kadar sert bir şeyin bu kadar yumuşak olabileceğine hayret ederken yutkundu, çünkü bu kadar muazzam bir şeyi nasıl barındırabileceğini hayal bile edemiyordu...

Nefesi hızla dışarı çıktı. "Tanrım, Victoria. Oh, Tanrım..."

Sonra orada, kalçalarının arasında diz çökmüştü. Kendini onun üzerine bıraktı, yüz hatları ısınmış ve yakıcıydı.

Karnı ona karşı taş gibi sertti, erkekliği de öyle. Hızlı, gerici bir ateş darbesi ve bekaret artık yoktu;

Şaftı sert ve derin bir şekilde kadının içine, rahminin kapılarına kadar girdi.

Dudaklarından hırıltılı bir ses çıktı. Yukarıda, Miles tamamen hareketsiz kaldı.

Victoria gözlerini kırptırdı, çünkü adam kabzasına kadar içine gömülmüştü.

onu. Kadife gibi sıcak adamın şişmiş aletinin etrafını sımsıkı sarmış, shaftının baskısı şaşırtıcı derecede derinleşmişti.

"Aman Tanrım," dedi titreyerek.

Kendini onun üzerine attı. Dudakları onunkileri sıyırdı. Sesi sadece bir nefeslik havaydı. "Seni incitiyor muyum, aşkım?"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Vücudunun teslim olduğunu görünce şaşkına döndü. Daha şimdiden o yakıcı acı sadece bir anı olmuştu. Başını salladı, sözsüz bir şekilde dudaklarını... vücudunu...

Onun ruhu.

Sonra onu öptü, uzun süren, bağlayıcı bir okşayış. Şaftı geri çekildi, ancak kadının nefesini kesen ustaca ve emin bir hamleyle geri döndü. Zevk, karanlık ve baş döndürücü, onun etrafında dönüyordu. Alev karnına geri dönmüştü, kalçaları tekrar tekrar buluştukça daha da yükseliyordu. Elleri kalçalarının altına kaydı.

Körü körüne ararken bile yol gösteriyordu. . . Aşağıya doğru her dalışını karşılamak için yükselirken...

Aşk danslarının ritmi sıcak ve itici, çılgınca ve acildi. Kendini yükseklere, uzaklara, katıksız bir coşkunun beyaz sıcak girdabının derinliklerine sürüklendiğini hissetti. Ağladığının sadece yarı farkındaydı. Miles onun üzerinde son bir hamle daha yaptı.

Adamın doruk noktası içinde erimiş bir sıcaklıkla patlarken, kadın sadece ona tutunabildi.

Vücudundaki gerginlik yavaş yavaş azaldı. Dudakları kulağının arkasındaki bebek yumuşaklığındaki teni okşadı. "Tatlı,"

fısıldadı.

"Çok tatlı."

Hiçbir uyarıda bulunmadan ağlamaya başladı.

Sıcak parmaklar yanaklarındaki nemi sonsuz bir şefkatle okşadı. "Victoria. Victoria, aşkım, nedir bu?"

Donup kaldı, bir dirseğine dayandı ve ona baktı. "Seni incittiğimi asla söyleme!"

"Sorun o değil." Yüzünü onun göğsüne gömdü. "Sadece beni istemediğini sanmıştım," diye hıçkırdı. "Düşündüm ki

beni istemedin- beni asla istemeyeceğini düşünmüştüm!"

Garip bir şekilde, onun anladığını biliyordu. Sahiplenici bir kol onun etrafında kilitlendi, onu kendine yaklaştırdı ve sıkıca kendine çekti.

onu. Bir elini çenesinin altına koyarak bakışlarını kendi bakışlarına çevirdi. "Seni istediğimden asla şüphe etme, tatlım. *Benden asla şüphe etme.*"

Ve o anda, yapmadı.

Bölüm 8

Ertesi sabah kapıya vurulan yumuşak bir tıkırtı ikiliyi uyandırdı. Miles ayağa kalktı ve pantolonuna uzandı, sonra yalınayak yürüdü.

kapıya doğru. Yatağın derinliklerinden Victoria kıpırdandı, alçak sesle yapılan bir konuşmanın belli belirsiz farkındaydı.

Kapı kapandı. Adam adımlarını geri çekerken, kadın uykulu gözlerle ona baktı. "Miles? Kimdi o?" Sesi uyku yüzünden hâlâ bulanıktı. "Bir sorun mu var?"

Yüz hatları ciddiydi, yatağın kenarına oturdu. Parmaklarıyla kadının omuzlarına dökülen saçlarını düzeltti,

Konuşmadan önce onu öpmek için öne doğru eğildi. "Korkarım öyle, tatlım. Cornwall'da bir mülküm ve arazilerim var ve görünüşe göre bölgeyi şiddetli bir fırtına kasıp kavurmuş. Birkaç kiracının evini yerle bir etmiş.

evlere ve malikaneye de zarar verdi."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Victoria oturduğu yerden kalktı ve örtüyü çıplak göğüslerinin üzerine çekti. Az önceki geceye rağmen Miles'ın kendisini çıplak görmesinden hâlâ biraz çekiniyordu. Yavaşça onun ön koluna dokundu. "Oh, hayır. Umarım kimse yaralanmamıştır."

"Neyse ki ciddi bir yaralanma olmadı." Bakışları onunkileri yakaladı. "Ama korkarım hasarı değerlendirmek için mümkün olduğunca çabuk gitmeliyim."

Çabuk konuştu. "Seninle gelmemi ister misin?"

Bir an düşündü. "Sanmıyorum. En iyi zamanlarda bile uzun ve zorlu bir yolculuk ve açıkçası vardığımda neyle karşılaşacağımdan emin değilim. Eğer malikâne büyük hasar görmüşse, bu sizin için çok zor olabilir." Durakladı. "Will

Beni burada mı bekliyorsun?"

"Elbette," dedi hemen.

Dudakları kıvrıldı. Örtünün buruşuk bir kısmını okşadı. "Yani burada, aşkım" -bakışları ısındı-

"tam da bu noktada."

Sesinin tonu baştan çıkarıcı bir hal aldı. "Tercihen olduğun gibi giyinmiş olarak, ama belki de olduğun gibi soyunmuş olarak demeliyim."

Victoria öfkeyle kızardı. Miles kıkırdadı, sonra aceleyle yıkanmak ve toparlanmak için ayağa kalktı. Victoria olduğu yerde kaldı, tembel tembel onu izlemekle yetindi.

Sonunda hazırdı. Gösterişli ve yakışıklı görünüyordu ve yatağın yanına döndüğünde, içinden küçük bir heyecan geçti. Kollarını onun boynuna doladı. "Çabuk dön," diye fısıldadı.

Alnını onunkine yasladı. "Oh, yapacağım, tatlım," diye mırıldandı boğuk bir sesle. "Bundan emin olabilirsiniz."

Paylaştıkları öpücük uzun ve tutkuluydu.

* * *

Victoria sonraki birkaç günü sessizce geçirdi. Miles'ın dönüşünü özlemle beklemesine rağmen, kalbi filizlenen bir umutla doluydu.

Evlilikleri korktuğu gibi bir felaket değildi. Miles ona kendini hiç hayal edemeyeceği kadar değerli ve özel hissettirmişti. Gerçekten de, birdenbire evliliğin kalbinin istediği her şey olabileceğinden emin olmuştu

...

Bir öğleden sonra Sophie ile çay içmekten dönmüştü. Nelson onu ön kapıda karşıladı. "Leydim, siz dışarıdayken,

Lyndermere Park'tan bir haberci geldi."

Victoria kaşlarını çattı. Lyndermere, Miles'ın Lancashire'daki malikanesiydi. "Bir haberci mi?"

"Onunla bizzat konuşma fırsatım olmadı leydim. Ama Lord Hazretleri için yanında bu notu getirdi." Nelson gümüş bir tepsiden küçük bir mektup aldı ve ona doğru uzattı. Victoria eline almadan önce tereddüt etti.

"Mektubu alan hizmetçi, kuryenin mektubu acele teslim etmesi gerektiğini söyledi leydim.

Ne yazık ki, lord hazretlerinin şu anda Cornwall'da olduğunu söylemeyi ihmal etmiş." Nelson boğazını temizledi. "Bu yüzden en iyisinin onu

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

dikkatinize, leydim. Eğer önemli bir konu ise ..."

"Evet. Evet, elbette. Ve teşekkür ederim, Nelson." Victoria gülümseyerek onu başından savdı.

Üst kattaki odasında mektubu masanın üzerine bıraktı, sonra eldivenlerini çıkardı ve bonesini çözdü.

Başlığını bir kenara bırakarak dudağını

ısırdı. Bakışları mektuba takıldı.

Açmalı mıydı? Nelson'ın endişesine rağmen bunu yapmakta isteksizdi. Elinde olmadan, girmemesi gereken bir yere izinsiz girmiş olacağını düşündü. Yine de bu aptalcaydı, değil mi? Ne de olsa o Miles'ın kontesiydi. Ve eğer içerik gerçekten de acilse...

İç çekerek onu almaya gitti. Her ne kadar rahatsız olsa da, yine de açmanın en iyisi olduğuna karar verdi.

Fikrini değiştiremeden mührü kırdı.

Mektup kısaydı. Sadece birkaç cümle içeriyordu. Çabucak taradı.

Gideli çok uzun zaman oldu. Seni çok özledim. Lütfen, lütfen eve dön.

Sevgiler,

Heather

Boğazından hafif, boğuk bir ses kaçtı. Kesin, akıcı... ve açık bir şekilde kadınsı bir elle yazılmıştı.

Sevgiler, Heather.

Göğsünde ezici bir acı vardı.

Sevgiler, Heather.

Bunu nasıl yapabildi? diye sessizce çılgılık attı. Birlikte geçirdikleri gecenin anısı zihninde hızla yükseldi. O kadar tatlıydı ki. Çok şefkatliydi. Tanrım! diye düşündü kırık bir sesle. Onun kendisine değer verdiğinden, hem de çok değer verdiğinden neredeyse emindi.

Belki de onu sevmeye bile başlamıştı...

Ne demişti? *Seni istediğimden asla şüphe etme, tatlım. Asla şüphe etme Ben.*

Hepsi bir yalandı. *Yalanmış.*

Sadece tek bir şey durumu daha da kötüleştirebilirdi: Ah, ona onu sevdiğini söyleseydi ne kadar büyük bir aşağılanma yaşardı.

Çünkü o yaptı.

Sadece ne kadar olduğunu bilmiyordu... şimdiye kadar.

Ama onun ihaneti yaralı kalbinin kaldıramayacağı kadar ağırdı. Bu yüzden Victoria aklına gelen tek şeyi yaptı. O da

bavullarını toplayıp eve, babama gitmesini emretti.

* * *

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Norcastle Markisi, kızı elinde çantalar ve bavullarla giriş holünde belirdiğinde oldukça şaşırmıştı.

"Victoria! Aman Tanrım, kızım, bu da ne?"

Victoria babama bir kez baktı ve gözyaşlarına boğuldu.

Onun geniş kollarına sımsıkı sarılan Victoria, kalbini onun omzuna yaslayarak ağladı. Hikâye yavaş yavaş ortaya çıktı. Her şeye rağmen -tüm mantığa rağmen!- kocasına nasıl aşık olmuştu.

Hayatında başka bir kadın olduğunu nasıl da yeni keşfetmişti...

Dudakları titriyordu. "İlk olmayı beklemek benim için aptallık olurdu, bunu beklemiyordum da. Ama bana inanmam için her türlü nedeni verdi" -sesi takıldı- "gerçekten önemseydiğine. Baba, ona inandım!

Ve şimdi kendimi çok aptal hissediyorum!"

Marki içini çekti ve onun saçlarına dokundu. "Victoria," dedi yavaşça, "sana her zaman adil ve tarafsız karar vermeyi öğrettim.

önyargılıyım, değil mi?"

Victoria başını salladı, yüzü hâlâ gözyaşlarıyla harap olmuştu.

"O zaman şimdi senden adil olmanı istiyorum çocuğum. Ona açıklama şansı ver."

Yavaşça geri çekildi. "Baba, hayır! Onu mu savunacaksın? Kendi kızına karşı?"

Eliyle belli belirsiz bir işaret yaptı. "Hayır, tabii ki hayır. Ama evlendiğiniz geceyi hatırlıyor musunuz? Sana onun sandığın kadar soğuk olmadığını söylemiştim. Haklıydım, değil mi?"

Kadının ses tonunda belli belirsiz bir burukluk sezdi. "Daha dün olsa tüm kalbimle katılırdım baba. Şimdi ise

pek emin değilim. Gerçekten de, bence kelimelerle ifade edilemeyecek kadar zalim! Beni kollarında tutarken, Heather adındaki bu kadının Lancashire'da onu beklediğini biliyordu! Belki de metresidir. Ya da belki de evlenmek istediği kişidir, çünkü zaman içinde evliliğimizin sona ermesi niyetindeydi. O sadece zamanını kolluyor ve doğru anı bekliyordu." Gözleri parlayarak, "Her iki durumda da umurumda değil. Kendimi ondan kurtulmuş sayacağım!"

Marki kaşlarını kaldırdı. "Kimseyi kandıramazsın kızım, en azından kendini. Onu seviyorsun.

Onu seviyorsun ya da

bunların hiçbirinin önemi olmazdı." Bir an için onu inceledi. "Ve her şey görüldüğü gibi olmayabilir Victoria. Bunu hiç düşündün mü?"

"Ne gerek var-" diye başladı, sonra aniden durdu. Gözleri kısıldı. "Kafamı karıştırıyorsun, baba. Neden?"

Bana söylemeyi reddettiğiniz bir şey bildiğinize neredeyse inanmak üzereyim-"

"Hayır." Adam onu çabucak susturdu. "Kızımı asla alçak olduğunu düşündüğüm bir adama emanet etmeyeceğim dışında çok az şey biliyorum."

"Miles'ın bir alçak *olmadığına* inanıyor

musun?" "İnanıyorum."

"Baba, sen bir hainsin!"

Marki yüzünü buruşturdu. "Hayır, kızım, değilim ve daha fazlasını söyleyemem, çünkü bu benim haddim değil." İç çekti.

"Bu şüpheler

dinlenmelisin Victoria ve bunu sadece Miles yapabilir. Evine git. Evine git ve kocanın dönüşünü bekle."

"Miles'a gitmek istemiyorum," diye ağladı. "Onu bir daha asla görmek istemiyorum. Ben evimdeyim ve burada kalmak istiyorum!"

Gözlerindeki yaşların parıltısı neredeyse onun felaketi idi. Marki alçak sesle konuştu ama yine de inancından şüphe yoktu. "Hayır, Victoria. Burası artık senin evin değil. Sen Stone-hurst Kontesi'sin ve şimdilik evin Kont'un yanında. Cevaplar için ona bak. Ama şunu bil çocuğum. Eğer her şey inandığın gibiyse, bu evliliğin sona ermesi için elimden gelen her şeyi yapacağım, çünkü seni mutsuz görmeye dayanmam. Ama önce gerçeği öğrenmelisin ve bu da kocandan gelmeli."

Omuzları çöktü. Öfkesi patladığı gibi aniden kayboldu. Babam haklıydı. Victoria içten içe bunu biliyordu. Ama bu katlanmasını kolaylaştırmıyordu. Çaresizlik duygusuyla savaşıyor ona veda öpücüğü verdi ve Grosvenor Meydanı'na döndü. O gün ikinci kez, bir dizi sandık ve bavul taşıyan bir hizmetli geçidi evin içinden geçiyordu.

O gece uyku tutmadı onu. Ama ertesi sabah, kanını haklı bir kararlılık ve değişmez bir amaç ateşlemişti.

Babam ona Miles'ı beklemesini tavsiye etmişti. Bunların hepsi iyi ve güzeldi. Ama Victoria, Miles'ın Lyndermere'den söz etmekte neden bu kadar isteksiz olduğunu tam olarak anladığına inanmıyordu. Belki de aptallıktı. Belki de düpedüz aptallıktı.

Ama rakibi olarak gördüğü Heather adındaki bu kadını kendi gözleriyle görecek ti.

Ertesi gün Lyndermere'e doğru yola çıktı. Ertesi sabah Lancashire tepeleri boyunca ilerliyordu. Bir parçasıydı

İngiltere'yi daha önce hiç ziyaret etmemişti. Ruh hali daha canlı olsaydı, İngiltere'nin muhteşem manzaraları karşısında sevinçle haykırırdı.

yeşil vadiler ve çiçeklerle kaplı tarlalar. Çok geçmeden, araba düzinelerce zarif kemerli ağaçla çevrili uzun bir yoldan aşağı döndü. Çok geçmeden araba E şeklindeki taş bir binanın önünde durdu.

Midesi düğümlenen Victoria vagonun penceresinden içeri baktı.

Doğal olarak arabanın üzerinde Stonehurst arması vardı. Görünüşe göre çoktan fark edilmişti, çünkü bir düzine ya da daha fazla hizmetli ön kapıdan çıkıp geniş taş merdivenlerden aşağı inmişti. Dağınık bir şekilde sıralanmışlardı ama yine de gülümsüyorlardı.

Victoria arabadan indiğinde bu gülümsemeler dondu. Şoför Daniel hemen onu tanıttı.

"Lord Hazretleri'nin eşi, Stonehurst'ün yeni kontesi. O ve Kont geçen ay evlendiler."

Ağzı açık kalanların ifadelerine bakılırsa, bu gerçekten de yeni bir haberd i. Ama hizmetkârlar çabucak etrafını sardılar, selam verip reverans yaptılar, tavırları tamamen sıcak bir dostluktu. Victoria için yüzler ve isimlerden oluşan bir bulanıklık vardı sadece.

"Hepinizle tanıştığ ıma memnun oldum," dedi keskin bir sesle. Hatırlayabildiği tek isme, hizmetçinin ismine odaklandı.

"Bayan Addison, burada ikamet ettiğ ine inandığım Heather adında biriyle tanışmayı çok isterim. Acaba

Lütfen beni ona yönlendirir misiniz?"

"Elbette hanımefendi. Beni takip ederseniz." Hizmetçi büyük bir merdivenden çıkarken Victoria hemen arkasındaydı.

ve sağa döndü.

İlk kapının önünde durdu ve kapıya hafifçe vurdu. "Bayan Heather? Sizi görmek isteyen biri var." diye seslendi.

Victoria'ya doğru geri adım atarak sesini fısıltıya indirdi. "Onu affetmek zorundasınız leydim.

Korkarım arabada Lord Hazretleri

olmadığı için büyük hayal kırıklığına

uğradı."

Victoria'nın omurgası kaskatı kesilmişti. *Herhalde*, diye düşündü kara kara. Hizmetçi geri çekilince kapıya doğru uzandı. Kapıyı iterek açtı ve kendini hazırladı. Heather'ın güzel olduğuna şüphe yoktu, çünkü Miles'ı daha az güzel biriyle hayal edemiyordu.

Cesurca odanın içine adım attı.

Odanın tek sakini, odanın karşısındaki pencere kenarındaki koltuğa tünemişti.

Gerçekten de çok güzeldi.

Sırtından aşağı yuvarlanan en karanlık gece. Ve o kocaman, kalın kirpikli gözler... mavi ile mor arasında bir yerde, adını aldığı çiçek gibi.

Ama o akıl almaz anda Victoria da hayatının şokunu yaşadı

...

Heather sadece bir çocuktü.

Bölüm 9

Böyle zehirli düşünceler beslediği için içinden utanç akıyordu! Bunun hemen ardından dizlerini güçsüz bırakan bir rahatlama geldi, ancak zihnini bir düzine soru doldurdu. Kimdi bu çocuk?

Peki Miles neden ondan hiç bahsetmemişti?

Kendini toparlayan Victoria gülümsemeye cesaret etti. "Merhaba Heather," dedi usulca. "İçeri girebilir miyim?"

Çocuk tereddüt etti, sonra başını salladı. Victoria ilerlerken göğsünde bir şey sıkıştı, çünkü ancak şimdi

küçük kızın gözlerindeki akmayan yaşları.

Çocuğu olduğundan daha fazla üzmemek istemediği için birkaç adım ötede durdu. "Heather"

-Ona bahşiş verdi.

"Sana Heather dememin bir sakıncası var mı?" Yine o

sessiz baş sallama.

Dikkatlice yolunu buldu. "Heather, anladığım kadarıyla Kontu bekliyordun. Londra'ya notu gönderen sendin, değil mi?"

Kız tereddüt eder gibi oldu, sonra başını salladı. "Aslında Bayan Addison'dan bunu benim için yazmasını istedim. Onun yazısı benimkinden çok daha iyi."

"Ve Kont'un yerine ben geldim," dedi başını sallayarak. "Heather, seni hayal kırıklığına uğrattığım için çok üzgünüm."

Kız bir elini yanağına götürdü. "Bir şey yok. Sadece seni babam sanmıştım."

Papa.

Victoria'nın aklı karıştı. Yani Heather Miles'in kızı mıydı? Bu gerçekten de yeni bir haberdi. Hiç evlenmemiş miydi, yoksa evlenmiş miydi? Ya da

Çocuk gayrimeşru muydu? Yine de o anda bunların hiçbirinin önemi yok gibiydi, çünkü Heather'ın sesi o kadar kederliydi ki

Victoria onu göğsüne bastırmak ve gözyaşlarını kahkahaya çevirmek için ani bir istek duydu.

"Heather, baban gelebilseydi burada olurdu. Ama korkarım Cornwall'a gitti, bir fırtına babana zarar verdi.

oradaki mülklerinden. Ama eminim ki en kısa zamanda buraya, Lyndermere'e dönecektir."

"Sence yakında mı?"

Sesi o kadar umutluydu ki Victoria neredeyse gülecekti. Yine de bunu yapmanın bir hata olabileceğini biliyordu. "Çok yakında,

Sanırım. Ve kim olduğuma dair en ufak bir fikrinizin bile olmadığını söyleyebilirim."

Kızın gül goncası ağzında ilk kez bir gülümseme pırıltısı belirdi. "Dürüst olmak gerekirse, leydim, bilmiyorum."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Victoria nefesini tuttu ve yaklaştı. Gözleri küçük kızın kollarıyla aynı seviyede olacak şekilde dizlerinin üzerine çöktü. "Heather, baban ve ben geçen ay Londra'da evlendik. Ben Victoria, onun karısıyım." Çok nazıkçe konuşuyordu, umarım bu işi berbat etmiyordu.

"İçimde Lyndermere'i çok seveceğime dair bir his var, Heather. Ve burada kalmak istiyorum çünkü seninle birbirimizi tanımayı çok istiyorum."

Heather ona gülümsemeden baktı. "Bunu istediğinden emin misin?" Victoria bu soruyu oldukça şaşırtıcı buldu. "Elbette eminim."

"Ama neden? Neden bunu isteyesiniz ki?"

"Çünkü birlikte çok fazla zaman geçireceğimizden şüpheleniyorum."

"Leydi Sutherland benimle birlikte olmak istemedi. Beni uzaklara göndermek istedi." Victoria'nın gülümsemesi dondu. "Leydi Sutherland mi?"

"Evet. Babam onunla evlenecekti-oh, uzun zaman önce!"

Leydi Sutherland. Demek ona bahsettiği kadın buydu, evlenmeyi düşündüğü kadın.

"Oh, ama kesinlikle yanılıyor olmalısın, Heather." Victoria hafif bir tonda konuşmaya gayret etti. "Leydi Sutherland sizi göndermek istemiş olamaz."

"O yaptı leydim. Etti. Benden nefret etti." Heather'ın ses tonu oldukça sertti.

Bu kadar genç birinden bu kadar güçlü sözler. O kasvetli küçük yüze bakan Victoria, Heather'ın yaşından büyük olduğu hissine kapıldı. Ama o bir şey söyleyemeden Heather'ın bakışları kaydı. Sesi

"Bir gün Leydi Sutherland'ın babamla birlikte olduğunu duydum. Bana sakat dedi."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Bir sakat. Tanrı aşkına, neden-"

Ve o anda Victoria tam olarak nedenini keşfetti. Heather pencere kenarındaki koltuktan kayarak odanın diğer ucuna doğru ilerledi.

Bu parlak ve güzel, büyüleyici küçük kız... topallayarak yürüyordu.

Kapıya doğru yarı yolda durdu ve döndü. Sessizce durdu, Victoria onun tepkisini bekliyordu. Çocuğun yüz ifadesi yarı yenilmiş, yarı meydan okur gibiydi.

Victoria'nın göğsüne bir şey saplandı, Heather'ın o anda canını yaktığı kadar canını yakan bir şey.

Ama Heather'a acımak için kendine izin vermedi; Heather'ın acımayı asla kabul etmeyeceğinden şüpheleniyordu. Ve bu yüzden o geniş menekşe gözlerden ürkmeydi.

Bunun yerine Leydi Sutherland'e olan öfkesini ve kalp acısını yuttu.

Elini uzattı. "Heather, lütfen buraya gel." Küçük kız

dönüp onun önünde durdu.

"Heather, bir şeyi anlamamı istiyorum. Normalde tanımadığım birini yargılamaya cüret etmem - ve itiraf ediyorum

Leydi Sutherland'i tanımıyorum. Ama bana kalırsa Leydi Sutherland'ın aklı başından gitmiş ve böyle bir şey söylemeye cüret ettiği için dışarı çıkarılıp kırbaçlanması gerekirdi!"

Göz kırpma sırası Heather'daydı. "Babam bana böyle söyledi," dedi yavaşça.

"Aferin ona. Heather, Leydi Sutherland'in seni bu kadar sert yargılamaya hakkı yoktu, özellikle de seni tanımadan." Victoria'nın bakışları sabit, ses tonu kararlıydı. "Heather, bu hatayı yapmayacağım, çünkü ben Leydi Sutherland gibi değilim. Topallıyor olman beni zerre kadar rahatsız etmiyor. Bütün dünya topallasa umurumda olmaz! Ve şimdi, bir şey sormak istiyorum

Heather." "Evet,

leydim?"

Hayal mi görüyordu yoksa Heather biraz daha uzun mu duruyordu? Evet, kesinlikle öyleydi!

"Lütfen, beni Leydi Sutherland gibilerle aynı kefeye koyma onurunu bana bahşetme!" Gözlerinde belli belirsiz bir pırıltı, Victoria

Heather'ın elbisesinin muslin omzunu düzeltti. "Bunu benim için yapabileceğini düşünüyor musun, aşkım?"

Heather'ın başı aşağı yukarı sallandı.

Victoria uzanıp küçük kızı kucaklamayı çok istiyordu ama bunun için çok erken olduğunu hissetti.

"Şimdi," dedi sertçe, "birbirimizi tanıma işine geçelim. Birden çok susadığımı fark ettim. Neden biz

Aşağı inip salonda çay ve bisküvi içelim, sadece sen ve ben?"

Heather bir an için kararsız görünüyordu. Sonra öne doğru eğildi. "Bayan Addison'dan en iyi gümüşü kullanmasını isteyebilir miyiz?"

fısıltıyla sordu.

"Mükemmel bir fikir, Heather. Bunu düşünmene sevindim!"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Heather'ın yüzü parlamaya başlamıştı. "Babam Cook'un tüm İngiltere'deki en iyi erikli pastayı yaptığını söylüyor ve daha bu sabah biraz pişirdiğini biliyorum. Sence biz de erikli kek yiyebilir miyiz?"

Victoria ayağa kalktı. "Biliyor musun, gerçekten çok acıktım! Erikli kek kulağa çok hoş geliyor.

Bir çay partisi verelim!"

Heather'ın gözleri kocaman olmuştu. "Çay partisi mi?" diye nefes aldı. "Londra'daki büyük bir leydi gibi mi?"

"Lyndermere Park'ın iki büyük hanımı gibi," diye kıkırdadı Victoria. Nefesini tutarak elini uzattı.

Heather hiç tereddüt etmeden onu aldığı anda, Victoria kalbinin ters döndüğünü hissetti.

* * *

"Oldukça tuhaftı lordum. Lyndermere Park'tan size bir mektup getiren bir ulak geldi. Oldukça önemli olduğunu söyledi,

Ben de hanıma verdim. Sonra leydim bavullarını toplayıp babasının yanına gitti, ancak o akşam geri döndü! İki gün geçmeden de Lyndermere'e doğru yola çıktı. Gerçekten çok tuhaftı," diye tekrarladı Nelson.

Miles bardaktan boşanırcasına yağan yağmurda Londra'ya dönmek için çok hızlı bir tempo tutturmuştu. Bitkin düşmüş, sıırıslam olmuş ve başı ağrıyordu.

ayak parmaklarına kadar. Onu ayakta tutan tek şey Victoria'dan gelecek sıcak ve sevgi dolu bir karşılamamanın kesinliği idi.

Ama şimdi kalbini korkunç bir gerginlik kaplamıştı. "Nerede bu mektup?" diye sordu.

Nelson öksürdü. "Sanırım hanımım onu yanında götürdü."

"Lanet olsun!" Miles merdivenleri hızla çıktı ama Nelson haklıydı. Ne kendi odasında ne de Victoria'nın odasında mektup vardı.

Yerin ortasında durmuş, zihni hızla çalışıyordu. Mektubun içeriğini sadece tahmin edebiliyordu ama Victoria'nın Heather'ı öğrendiğine dair korkunç bir his vardı içinde. Tanrım, ama ona gerçeği uzun zaman önce söylemeliydi!

Şu an için gerçek onun sonunu getirebilirdi. Bir saat

inde Lyndermere'e doğru yola çıktı.

* * *

Çoğunlukla, Victoria sonraki birkaç günü sessizce Heather'ı tanımaya çalışarak geçirdi ... ama aynı zamanda derin bir düşünme zamanıydı.

Artık ne pahasına olursa olsun evlilikten kaçınmaya çalışan o umutsuz genç kadın olmadığını fark etti; çünkü

Gerçek şu ki, evlilik onu değiştirmişti. Ya da belki daha doğrusu, *aşk* onu değiştirmişti.

Bu kadar küçümseyerek reddettiği, önemsiz olduğuna ikna olduğu her şeyi istemeye başlaması tuhaftı...

Victoria, Lyndermere Park'ta gerçekten de büyük bir keşif yaptı.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Babasına ve Sophie'ye söylediği gibi hayatını yalnız geçirmek istemiyordu. Kahkaha, sevgi ve yaşam sesleriyle yankılanan bir yuva -bunun gibi bir yuva- istiyordu. Besleyip büyüteceği ve koruyacağı çocuklar istiyordu. ..

Ve bunu Miles'la yapmak istiyordu.

Onun önemsedini düşünmüştü. Hatta onu birazcık sevdiğini bile düşünmüştü.

Ona çok kızgındı. İhanete uğramış hissediyordu.

kafası da o kadar karışık ki! Ama Miles'ın Heather'ın varlığından ona bahsetmemeyi seçtiğini bilmek ona dayanılmaz bir acı veriyordu.

Sanki sonsuza dek ondan saklayacağı gizli bir yanı varmış gibiydi.

Neden? *Neden* ona söylememiştii? Bu soru ona sonsuz bir azap veriyordu. Miles Heather'ı çok seviyordu; Heather'ın ondan söz ediş tarzı ve çocuğa karşı davranışları Victoria'nın bundan hiç kuşku duymamasına yol açıyordu. İlk başta Heather'ın onun ikinci adamı olduğunu düşünmüştü.

Ama Bayan Miles'tan

Addison'a Heather'ın Miles'ın vesayeti altında olduğunu; bunun nasıl ve neden

Victoria bunu henüz öğrenmemiştii. Yine de çok az erkek bir başkasının çocuğunu kabul ederdi ve Victoria'ya göre bu muazzam bir cömertlikti. Bu yüzden Miles'ın topallığı yüzünden Heather'dan utandığını düşünemiyordu.

Bu kadar önemsiz olmak onun karakterinde yok.

Victoria'nın aklında tek bir sonuç kalmıştı. Heather'ı bilmesini istememiştii.

Ona bu kadar az mı güveniyordu? Babasını bu kadar endişeyle bekleyen bu tatlı, küçük çocuğu umursamayacağını mı düşünmüştü?

eve gelmek için?

Onu bu kadar az düşündüğünü, onunla bu kadar az şey paylaşmayı seçtiğini fark etmek canını acıtıyordu. Ama Victoria ne zaman Heather yanında olsa acısını bastırıyor ve sıkıntılı ruh halini saklıyordu.

Victoria o gün Heather'la birlikte salonda oturmuş, bir kolunu çocuğun dar omuzlarına dolamıştı. Heather'ın koyu renkli başı Victoria'nın omzuna yaslanmıştı, yüz ifadesi sessiz ve sakindi, gözleri ise her zaman tetikteydi. Bu duruş, Victoria'nın

çiftin son günlerde paylaştığı her şey. Her ikisi için de bu bir keşif zamanıydı. Sekiz yaşındaki Heather son derece düşünceli ve zeki bir çocuktü. Ayrıca suluboya konusunda da oldukça yetenekliydi. Ama aynı zamanda bir olgunluğa da sahipti.

-ve hassasiyet-

yaşının çok ötesinde.

Heather için bu aynı zamanda bir öğrenme zamanıydı - babasından başka birine güvenmeyi öğrenme - sevgili babasına güvendiği *gibi*.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm, http://www.processtext.com/abctxt.html](http://www.processtext.com/abctxt.html)

Kendisi de bunu yapabilecek durumda olmasına rağmen, Victoria'nın ona kitap okumasına bayılırdı. Ve Victoria ona kitap okuduğunda

Victoria ona hikayeler anlattı.

Heather bu özel akşamda, "Bana skandal gelinle ilgili hikâyeyi anlat," diye yalvardı.

Victoria bir sırtışı bastırdı. Skandal gelinle ilgili hikâye, Heather'ın duymaktan hiç bıkmadığı, Victoria'nın da çok iyi bildiği bir hikâyeydi.

"Bir zamanlar babası marki olan genç bir kadın varmış. Tüm babalar gibi marki de kızının uygun bir evlilik yapmasını istiyordu. Ancak genç bayanın kendi aklı varmış ve bu kaba saba adamla evlenmek istemiyormuş.

ve ona teklifte bulunan züppe genç adamlar. Eğer evlenecekse, sevebileceği ve karşılığında kendisini sevecek bir adamla evlenmek istiyordu. Ancak Londra'da geçirdiği birkaç sezonun ardından böyle bir erkeğin varlığından ümidini kesmeye başlamıştı.

"Ama marki artık kızına karşı sabırsızlanmaya başlamıştı. Genç bayan bunu biliyordu ama hayatını daha iyi yaşamaya karar vermişti.

sevmediği bir adamla evlenmekten daha iyiydi. Bu yüzden çirkin bir plan yaptı, kendisini gözden düşüreceğini düşündüğü bir plan."

Heather ona doğru sokuldu. "Genç bayan ne yaptı?"

"Bir adamı bahçeye kadar takip etti ve onu öptü -düşünebiliyor musunuz, onu öpmeye cüret etti! Ama gördüğün gibi Heather, genç hanım sandığı kadar zeki değilmış, çünkü babası iyi bir aileden gelen, hatta bir kont olan bu adamla evlenmesini istemiş. Böylece genç kız bir gelin oldu, ama tahmin edebileceğin gibi oldukça skandal bir gelin."

Heather ona baktı. "Kocasını yakışıklı mıydı?"

"Oh, evet, bu lord o kadar yakışıklıydı ki, kalbinin çılgınca çarpmasına neden oldu ve sadece bakarken bile ayak parmaklarına kadar karıncalandı.

ona! Ama görüyorsunuz, ikisi de inatçı bir iftti ve evlenmeye zorlandıkları için birbirlerine oldukça kızgındılar."

"Birbirlerinden hoşlanmıyorlardı, değil mi?"

"Hayır aşkım, ilk başta değil." Victoria'nın dudaklarının kenarları kalktı. Farkında olmasa da sesi yumuşamış ve hülyalı bir hal almıştı. "Ama biliyor musun, ne kadar tuhaf görünse de, genç hanım sonunda yakışıklı genç lorduna umutsuzca aşık oldu."

"Peki ya o? Onu seviyor muydu?"

Victoria'nın kalbi burkuldu. *Keşke bilseydim, diye* haykırdı içinden bir ses. *Keşke bilseydim...*

"Evet tatlım, onu deliler gibi severdi." Hâlâ gülümsüyor olsa da gözleri hüznü doluydu. "Onu sevdi ve ikisinin de hayal edemeyeceği kadar mutlu oldular."

Heather genellikle bir sonraki hikayeye geçmekten memnundu. Ama bugün bir an sessiz kaldı. Koyu renk kafası eğildi

Alçak. Victoria'nın aklından onun sıkıntılı görüldüğü geçti. Sonra birden konuştu.

"Asla evlenmeyeceğim," dedi.

Çocuğun sesi ne kadar sessiz olursa olsun, Victoria'yı hayrete düşüren bir kesinlik tınısı vardı. Kaşlarını çattı. "Heather, **ABC Amber Metin Dönüştürücü** Deneme [Sürümü,](http://www.processtext.com/abctxt.html) <http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Tatlı, ne diye-"

"Leydi Sutherland sonsuza dek babamın boynunda bir yük olacağımı söyledi. Hiçbir erkeğin beni eş olarak istemeyeceğini söyledi.

Onu duydum."

Victoria dişlerini sıktı. Yine Leydi Sutherland. Öfke i ç i n d e kayınıyordu. O kadını seve seve boğabilirdi!

"Heather," o belirtti Sıkıca. "I düşündüm biz kurulmuş
o Leydi Sutherland'in kafasında beyin yok."

Heather hâlâ ona bakmamıştı. "Sanırım o haklı. Sanırım asla evlenmeyeceğim. Köydeki oğlanlar.

Bana bakıyorlar.

Diğer kızlardan farklı olduğum için bana bakıyorlar."

Victoria'nın boğazı gözyaşlarıyla doldu. Kollarını Heather'ın etrafına doladı ve onu kendine çekti. "Oh, sevgilim, biliyorum

Şu anda imkansız gibi görünebilir, ama hiçbir şey gerçekten daha uzak olamaz! Sen çok güzel bir kızsın ve büyüyüp çok güzel bir genç kadın olacaksın. Biraz zaman alabilir ama bir gün seni çok seven bir adam olacak ve mutlu olacaksın, sana söz veriyorum."

Heather yavaşça başını kaldırdı. Victoria küçük kızın gözlerinin yağlarla parladığını görünce neredeyse ağlayacaktı. "Hikâyedeki lord ve leydi kadar mutlu musun?" diye sordu minik bir sesle.

O anda Victoria'nın içinde bir şeyler koptu. Başını eğdi ve yanağını Heather'ın karanlık, parlayan bulutuna yasladı.

Saçlarını. "Evet," diye boğuk bir ses çıkardı, ancak zar zor konuşabiliyordu. Göğsündeki ağrı neredeyse dayanılmazdı.

Heather'ı daha fazla üzmemek istemediğinden, kendini toparladı ve Heather'a hızlıca sarıldı.

Başını kaldırarak küçük kıza titrek bir gülümseme sundu.

Heather merakla ona baktı, başını yana eğdi. "Biliyor musun," dedi bir süre sonra,

"Hala emin değilim

sana ne diyeceğimi bilemiyorum. 'Leydim' çok resmi."

"Katılıyorum," dedi Victoria hemen. "Bana nasıl hitap etmek istersin?"

Heather bir an düşündü. "Şey," diye mırıldandı, "Babam aslında benim babam değil. Ben onun vasisiyim, biliyorsun."

Victoria başını salladı. "Evet, biliyorum canım. Bayan Addison söyledi."

"Yine de," diye devam etti Heather düşünceli bir şekilde, "ona baba diyorum." Kaşları hafifçe çatıldı. "Annem ben çok küçükken öldü. Bayan Addison ve dadım çok iyi insanlar ama..." Sesi kesildi. Dudağını ısırdı, ağzını sanki bir şey söyleyecekmiş gibi açtı.

konuştu, sonra aniden kapattı.

Victoria onu nazikçe cesaretlendirdi. "Evet, aşkım, ne oldu?"

Küçük bir el onunkine uzandı. "Sana anne diyebilir miyim?" diye fısıldadı.

"Heather. Oh, Heather, elbette yapabilirsin." Kelimelerle ifade edilemeyecek kadar duygulanan Victoria, küçük kızı kucağına çekti ve sarıldı

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

onu şiddetle. Gülüyordu; ağlıyordu, gözyaşlarını tutamıyordu ve tutmaya da çalışmıyordu.

Bir kapının hafifçe tıklatılması onu uyardı. Yalnız değillerdi. Odada başka biri daha vardı.

Ve o kişi kocasıydı.

Bölüm 10

Bilinçli düşünce sadece bir bulanıklıktı. Her şeye rağmen tek yapabildiği, sanki gözleri için gerçek bir ziyafetmiş gibi ona bakmaktı.

Heather da onu fark etmişti. "Baba!" diye bağırdı. Victoria'nın kucağından kaydı. Ama daha fazlasını yapamadan

Birkaç adım sonra Miles oradaydı. Onu kollarının arasına aldı. "Benim siyah saçlı küçük poppet'im. Seni özledim, aşkım."

Heather kıkırdadı. "Bana hediye mi getirdin?"

Miles'ın ağzı kuru bir şekilde kıvrıldı. "Sana bir sandık dolusu hediye getirdim, ufaklık."

"Görebilir miyim?" Hevesle kıkırdandı.

Miles onun yanağına bir öpücük kondurdu, gözleri şefkat doluydu. "Birazdan, aşkım." Durakladı. "Görüyorum ki karımla tanışmışsın."

Heather utangaç bir ifadeyle Victoria'ya baktı. Parmaklarını Miles'ın yakasına doladı ve alnını Miles'a doğru eğdi. "Dedi ki

Ona anne diyebilirim."

Miles'ın bakışları karısının üzerindeydi. "Ben de öyle duydum," dedi usulca.

Victoria'nın gözleri uzaklara kaydı. Titreyen ellerini kucağında birleştirdi. Kalbi küt küt atıyordu. Başka ne duymuştu?

Sonunda ona bakacak cesareti bulduğunda, kendisini onun ilgi odağı olarak bulmaktan rahatsız oldu.

"Heather'la birkaç dakika geçirmek ve onu bu gece için yerleştirmek istiyorum." Gözleri aralarındaki mesafeyi yarmıştı. "Beni burada bekler misin?"

Victoria'nın başını sallaması sarsıntılıydı; daha fazlasını yapamazdı. Heather'a sallantılı bir şekilde iyi geceler dedi.

Zaman çok çabuk geçti. Victoria oturdu ve sonra volta attı. Dolaştı ve sonra oturdu. Sonra birden Miles karşısında belirdi ve tıpkı hikâyesinde anlattığı gibiydi; o kadar yakışıklıydı ki kalbi deli gibi çarptı. Onu görmek bile ayak parmaklarına kadar ürpermesine neden olmuştu.

Tam önünde durmak için hareket etti. Ağzının bir köşesi yarım bir gülümsemeyle yukarı kıvrıldı. "Söylemeliyim ki Victoria, burası seni bulmayı beklediğim son yerdi."

Başını kaldırdı. "Hiç şüphe yok," diye tersledi. Ayağa kalkmıştı, gözleri parlıyordu. Aniden hatırlamıştı

Ona ne kadar kızgındı ve o kadar öfkeliydi ki titriyordu.

"Lyndermere'den size bir mektup geldiğinin farkında mısınız?"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Evet. Gerçi henüz içeriğini keşfetmedim."

"Sadece Nelson acil olabileceğini düşündüğü için açtım." Kendini şiddetle savundu. "Çok kısıydı lordum. Şöyle bir şeydi. 'Seni çok özledim. Sevgiler, Heather,'" diye alıntılardı.

"Heather'ın bir kadın olduğunu sanıyordun, değil mi? Burada, taşrada tuttuğum bir kadın? Belki de bir metres?" Ne zaman

ona ters ters baktı, dudakları büküldü. "Ve seni babanın yanına gönderen de bu muydu?"

"Oh, bunu çok eğlenceli bulduğunu görebiliyorum," diye öfkeyle parlardı. "Ve seni bir daha asla görmemek gibi bir niyetim vardı, Miles

Grayson! Ama babam bana senin o kadar da alçak biri olmayabileceğini söyleme cüretini gösterdi. Heather'ı biliyordu,

değil mi?"

Miles'in sırtışı solmuştu. "Evet ve hayır. Onun varlığından, benim vesayetim altında olduğundan haberdardı ama gerçeği bilip bilmediğini bilmeme imkân yoktu..." Parmaklarını saçlarında gezdirerek yorgunca iç geçirdi.

"Victoria, bu uzun bir hikaye. Ve sana Heather'dan bahsetmediğim için kızgın olduğunu biliyorum-"

Gözyaşları boğazını yaktı. "Evet, kızgıyım. Kızgıyım çünkü evlendiğimiz onca hafta boyunca bana bir kez bile koğuşundan bahsetmeyi uygun görmedin! Buraya geldiğimde Heather'ın varlığından bile haberim yoktu.

-Hiç bu kadar aptal hissetmemiştim! Ve kızgıyım çünkü siz Londra'dayken bu zavallı, ihmal edilmiş çocuk burada yalnızdı-"

"İhmal mi? Hadi ama Victoria, abartıyorsun. Heather'ı asla ihmal etmedim, etmeyeceğim de. Üstelik yalnız da sayılmazdı, çünkü onu seven ve her ihtiyacıyla ilgilenen bir ev dolusu hizmetçi vardı-"

"Ama ihtiyacı olan *sendin* Miles. Babasını istiyordu ve sen de burada onun yanında olmalıydın! Bu konuda, o-

Onun da bir anneye ihtiyacı var, ancak görünüşe göre *karınızın* onun ihtiyacı olan anne olabileceği hiç aklınıza gelmemiş."

Suçluluk duygusu yüzünde titreşti. "Benim için kolay olduğunu mu sandın? Senin yüzünden kaldım Victoria." Sesi çok yoğundu. "Çünkü *seninle* olmak istedim. Gerçek bu."

"Gerçeği!" Aldığı nefes derin ve ürperticiydi. "Gerçeği benden sakladığın halde sana nasıl inanabilirim - bana Heather'dan bahsetmedin! Sen bana güvenmeyi reddederken ben sana nasıl güveneyim?"

Çünkü yapmadın, değil mi Miles? Heather hakkındaki gerçek konusunda bana güvenmedin, değil mi?"

Miles'ın yüzü solmuştu. "Hayır," dedi çok sessiz bir şekilde.

Victoria açıkça ağlamaya başladı. "Neden?" diye ağladı. "Neden bana güvenmedin? Öfkeden deliye döneceğimi mi sandın? Sence

Anlamaz mıydım? O cadı Leydi Sutherland gibi onu da göndermek isteyeceğimi mi sandınız?"

Adamın sanki vurulmuş gibi irkildiğini gördü. Ve o zaman anladı ki...

"Bu kadar, değil mi?" Acı, kalbine saplanan bir mızrak gibi içinden geçti. Sözleri titreyen, kırık bir fısıltıya dönüştü. "Onun gibi olduğumu düşünmüştünüz..."

Miles'ın vücudu kaskatı kesilmişti.

"Haklısın," dedi, ses tonu sertti. "Senin Margaret gibi olduğunu düşünmüştüm. Gördüğünüz gibi, o olaydan önce de adınızı duymuştum.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Rutherford'larda bir gece, Norcastle Markisi'nin güzel -ve çok aranan- kızı

bir koca seçmek. Victoria, nasıl açıklayabilirim. ? Bildiğim bir sonraki şey evlendiğimizdi. Bir kadın olmak istemediğini biliyordum.

Karım... Neden anne olmak istiyorsun, hem de kendi kızın bile olmayan küçük bir kıza...

"Margaret'ı hiç sevmedim, gerçekten. Bunu bilmeni istiyorum Victoria. İtiraf ediyorum, onun güzelliği ve cazibesi beni benden aldı.

Ona evlenme teklif ettim çünkü Heather'ın bir anneye ihtiyacı olduğunu düşündüm. Bizi mutlu edebileceğini düşündüm. Düşündüm ki

doğru olanı yapıyordu. Margaret kusursuz bir aileden geliyordu. Londra'nın ışıltısını, partileri, dedikoduları seviyordu.

"Ama düğün tarihi yaklaştıkça şüphelerim oluşmaya başlamıştı - onun sığ ve kibirli olduğunu düşünüyordum - ama bunları kendime sakladım. Heather'la tanışması için Margaret'ı Lyndermere'e getirdim. Victoria, Heather'ı gördüğünde dehşete kapıldı. Heather'a sanki bir canavarmış gibi baktı."

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. Söylediği her şey içinde dönen bir bıçak gibiydi. "Bunu biliyorum Miles. Ama sen

onun gibi olmadığımı sonradan anladım. Ben asla bu kadar zalim olamazdım! Yine de bana söylemedin. Bana inanmayı reddettin. Tanrım ve ben" -dudaklarından keskin bir çığlık koptu- "beni önemseddiğini sanmıştım."

Adam onun ellerini tuttu. Kadın ellerini geri çekmeye çalıştı ama adam buna izin vermedi.

"İstiyorum. Victoria, *istiyorum*." Sesi alçak ve hararetlidir. "Ama yine de korkuyordum, tatlım ve itiraf etmelisin ki, sen

Evliliğimizin ilk haftalarında evdeydim. Partilerden, kalabalıktan ve Londra'daki o aptal gençlerin hayranlığından hoşlanıyor gibiydin. Taşrada sade bir hayatla mutlu olabileceğini düşünmemiştim. Ben de senin

Benimle mutlu ol!"

Sesi sertleşmişti. "Ama her şeyden önce Heather'ı korumak zorundaydım. Heather'ı korumak için burada, Lyndermere'de kaldım.

Londra sosyetesinin dedikodu ve fısıltılarının acısını. Kimse tarafından küçümsenmesine ya da hor görülmesine izin veremezdim. I

Margaret'in onu incittiği gibi tekrar incinmesine izin veremezdim! Victoria, seviştığımız gece. Senin farklı olduğunu biliyordum, yoksa bunun olmasına izin vermezdim. Tanrım, bunun olmasını *istemezdim*. Ama istedim, Victoria. Seni o kadar çok istedim ki içim acıdı. Ertesi sabah sana Heather'dan bahsetmeye niyetlendim ama Cornwall'dan haber geldi ve gitmek zorunda kaldım..."

Onun titreyen bedenini kucağına çekti. "Özür dilerim tatlım," dedi acıyla. "Çok özür dilerim. Seni onunla gördüğümde ne kadar yanıldığımı biliyordum.

Heather. Hem çok rahatladım hem de çok utandım!"

Victoria onun yüzünü inceledi. Gözlerine yansıyan duygu derinliği neredeyse nefesini kesecekti. Her şey yoluna girecekti. . . Küçük bir çılgılla kollarını onun beline doladı ve sarıldı.

"Her şeyi bilmeni istiyorum tatlım, Heather'ın burada yaşamaya nasıl başladığını... her şeyi. Birkaç yıl önce yakınlarda bir araba kazası oldu. Arabada üç yolcu vardı; bir erkek, bir kadın ve üç yaşlarında bir çocuk."

Victoria'nın gözyaşları yavaşlamaya başlamıştı. Gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzünü onunkine çevirdi. "Heather?" diye fısıldadı.

Miles başıyla onayladı. "Sürücü ve adam hemen öldürüldü. Kadın birkaç gün daha yaşadı."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Heather'ın ailesi mi?"

"Sanırım öyle. O kadının onun annesi olduğundan eminim. Onu buraya, Lyndermere'e ben getirdim." Adamın yüzünde garip bir ifade belirdi.

ses. "Victoria, hayatımda hiç böyle bir alçaklık duymadım! Annesi onun öleceğini biliyordu. Kızına lanetler yağdırdı ve en kaba küfürleri savurdu - çünkü Heather yaşayacaktı, o değil!"

Victoria'nın içi buz kesti. "Kaza. Bu yüzden mi topal kaldı?"

"Hayır. Yaraları ciddiydi ama dizinde zaten yara ve şekil bozukluğu vardı. Doktor muhtemelen başka bir kaza olduğunu söyledi. Taşınamayacak kadar hastaydı ve o kadar küçüktü ki iyileşmesi için onu burada benimle tuttum. O zamana kadar

"Kulağa garip geldiğini biliyorum ama onu gitmesine izin veremeyecek kadar çok seviyordum."

Victoria yanağını adamın ceketinin yumuşak yününe sürttü. "Hiç de tuhaf değil," diye fısıldadı. "Ben de zaten aynı şeyleri hissediyorum."

Kolları sıkılaştı. "Dahası da var Victoria. Heather bir yetimdi. Onları kınamıyorum ama ailesinin giysileri yırtık pırtık ve dağınıktı. Gitmesine izin verseydim, ona çulsuz derlerdi. Bunun olmasına izin veremezdim. Buna izin veremezdim.

Bir yetimhaneye gitmiş - Tanrım, oradaki koşullar içler acısı!"

Victoria onun yutkunduğunu hissetti.

"Yalan söyledim, Victoria. Mahkemeden onu vasim olarak ilan etmesini istedim. Yargıca ailesinin çok yakın arkadaşlarım olduğunu söyledim; babasının Fransa'dan yoksul bir lord olduğunu -Heather'ın annesi bana adının Duval olduğunu söyledi- ve bir İngiliz hanımla evlendiğini söyledim. Kaza olduğunda İngiltere'ye yerleşmek üzere beni görmeye geldiklerini söyledim."

Avuç içi ensesinde sıcacıktı. Başparmağıyla yüzünü kendi yüzüne yaklaştırdı. "Heather kendini bir kız çocuğu olarak görüyor.

bir Fransız aristokrat ve bir İngiliz hanımefendinin. Şu ana kadar gerçeği benden başka kimse bilmiyordu." Gözleri karardı. "Bu bir

sırrımı hayatım pahasına koruyacağım."

Victoria bir an için konuşamadı. Boğazı çok daralmıştı. "Neden? Neden bana bunu söylüyorsun? Neden şimdi?"

"Çünkü sana tüm kalbimle güveniyorum, tatlım. Seni seviyorum Victoria. *Seni seviyorum.*"

Büyük bir utançla yeniden ağlamaya başladı. Miles onu kendine doğru çekti, o kadar yakındı ki kalpleri birlikte atıyordu.

"Şşşt," diye yatıştırdı. "Seni tekrar ağlatmak istememiştim, tatlım. Bunu telafi edeceğim, yemin ederim."

Gülümsemesi titrekti. "Sorun değil. Sadece bunu söylediğinizi duyacağımı hiç düşünmemiştim."

Bakışları onun dudaklarına düşmüştü. "Hayır mı? Peki ya Heather'a anlattığın hikâye?" diye takıldı. "Lord hanımını oldukça sevdi

delice, değil mi?"

"Bu sadece bir hayaldi," diye itiraf etti.

Yüz ifadesi inanılmaz derecede şefkatliydi. "Bu bir rüya değil, tatlım. Seni gerçekten seviyorum. Ama korkarım bilmem gerekiyor - **ABC Amber**
Metin Dönüştürücü Deneme [Sürümü,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Hanımfendi gerçekten de lorduna umutsuzca aşık oldu mu?"

Victoria elini onun yanağına bastırdı, gülümsemesi buğuluydu. "Ah, evet," diye fısıldadı. "Gerçekten de umutsuzca..."

Sonsöz

Neredeyse bir yıl dolmuştu ve güzel kokulu bahar esintileri Lancashire'ın geniş tarlalarında dalgalanıyordu. Geç olmuştu

Mayıs ayında ve bu ılık bahar arifesinde, alacakaranlık batı gökyüzünü mor bir pusla kaplıyordu.

Victoria ve Miles yılın büyük bir bölümünde Lyndermere Park'ta kalmışlardı.

Lyndermere'i sevdiği kadar

kocası. Miles'in deyimiyle, Londra'ya gidiş gelişleri çok azdı. Ama Victoria zaman zaman operada bir geceyi ya da Almack'ta bir vals akşamını kaçırır da, kalbi, umutları ve hayalleri burada, Lyndermere'de, Miles'in yanındaydı...

Başka bir hayat hayal edemiyordu... ya da daha mükemmel bir hayat.

Ama aileye bir kişi daha katılmıştı. Artık üç değil, dört kişilerdi.

Beatrice Louise Grayson, Şubat ayının sonlarında vahşi ve fırtınalı bir gecede dünyaya gözlerini açmış, babasını çok sevindirmişti... ve annesini de rahatlatmıştı.

Beatrice artık üç aylık olgun bir yaşa ulaşmıştı. Karnı yuvarlak ve sıkı, yanakları pembe ve tombul olmuştu.

Başını soluk altın rengi buklelerden oluşan bir başlık örtüyordu ve gözleri safir gibi maviydi; büyükbabası Beatrice'in annesinin tıpatıp aynısı olduğunu gururla ilan etti.

Bebeği emzirmeyi bitiren Victoria, kızının saç derisini kaplayan altın sarısı tüylerin üzerinde şefkatli bir el gezdirdikten sonra, elbisesini düzeltebilmesi için bebeği kocasının bekleyen kollarına teslim etti.

Miles küçük alnına sıcak bir öpücük kondurdu. Beatrice güneşli küçük bir sırtış fırlattığında kıkırdadı, çünkü onun doğası böyleydi.

Onu beşiğe yatırdı, onu son derece nazik bir şekilde tuttu.

Heather pencere kenarındaki koltuğunda kitap okuduğu yerden hevesle başını kaldırdı. "Onu sallayabilir miyim anne?" diye yalvardı. "Ve ona bir hikaye de anlatabilir miyim?"

Victoria'nın gözleri yumuşadı. "Elbette yapabilirsin, aşkım." Victoria gülümseyerek Heather'ın oturabilmesi için beşiğin yanına küçük bir sandalye çekti.

Heather yerini alırken ona ıslıl ıslıl bir gülümseme gösterdiğinde, Victoria kalbinin sıkıştığını hissetti. Beatrice'in bir gün Heather gibi olmasını en içten dileğiydi, çünkü bu dünyada ondan daha tatlı bir çocuk yoktu; ve gerçekten de,

Victoria için bu güzel, siyah saçlı çocuğun kendisine "Anne" diye seslenmesinden daha büyük bir ayrıcalık olamazdı...

Heather bebeğe doğru bir parmak uzattı. Beatrice minik pembe yumruğunu parmağın etrafına doladı ve sıkıca tuttu.

"Şimdi, Beatrice. İşte sana anlatacağım hikaye. Bir zamanlar Londra'da çok popüler olan genç bir bayan varmış. Ama bu genç bayan... Sanırım

ona Lavinia diyeceğiz, evet, Lavinia!"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Beatrice sanki her kelimeyi anlamış gibi dikkatle Heather'a baktı.

Victoria'nın dudakları büküldü, çünkü Miles başını sallıyordu, dudaklarında hoşgörölü bir gülümseme vardı. Elini uzattığında, Victoria kabul etti.

Sözsüzce.

Heather devam etti. "Evet, Beatrice, Lavinia evliliğe çok karşıydı, ama babasının ölümünden sonra onu rahatlatmak için çok sıra dışı bir fikir buldu.

evlenmesi için ısrar etti. Düşünebiliyor musun Beatrice, Lavinia bir adamı - bir kulağı- bahçeye kadar takip etti ve onu öptü! Ama planı başarısız oldu, görüyorsun, çünkü babası bu adamla evlenmesini istedi!"

Miles ve Victoria el ele sessizce geri çekildiler. Eşikte bir kez daha dinlemek için durakladılar.

"Ah, ama bu rezil gelin bu kontla evlenmeye zorlandığı için ne yapacağını bilemiyordu, çünkü kont oldukça yakışıklı olmasına rağmen gerçekten de kötü biriydi!"

Miles şaşırmıştı. "Yakışıklı, evet," diye fısıldayarak onayladı. "Ama kötü mü?" Hafif bir hakaretle başını salladı.

"Sanmıyorum!"

Victoria'nın gözleri dans ediyordu. "Bir kadının bakış açısı," diye ciddi bir şekilde onu bilgilendirdi. Bir parmağını dudaklarına bastırdı, çünkü

Beatrice esniyordu ve gözleri düşmeye başlamıştı.

Heather sözlerini bitirmek için acele etti. "Ve böylece, Beatrice, skandal gelin Lavinia, kötü kalpli kontunu terbiye etmeye ve onu kendisine delicesine aşık etmeye koyuldu..."

Miles karısını kollarının arasına aldı. "Gerçekten de öyle," diye mırıldandı şakağının pürüzsüz tenine karşı.

Onu içine çekti.

koridorda dudaklarına yapışıp uzun, ateşli bir öpücükle ikisinin de duygularını uçurdu.

Sonunda onu serbest bıraktığında, dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. "Ah," dedi şakacı bir şekilde, "ama skandal gelinin

bir pişmanlık."

Koyu renk kaşlarından biri çapkınca kalktı. "Peki bu ne olabilir kontes?"

Victoria kollarını onun boynuna doladı. "O uzun zaman önceki gecede kendisini nasıl bir kaderin beklediğini bilseydi, kötü kalpli kontunu çok ama çok daha önce öperdi..."

Samantha James

Chicago'da doğan SAMANTHA JAMES, şimdi kocası, üç kızı ve iki Shetland çoban köpeğiyle birlikte Kuzeybatı Pasifik'teki evinde yaşıyor. Eş, anne ve aşk romanı yazarı olarak üç kariyeri bir arada yürütmek her zaman kolay olmuyor ama o yazmadan bir hayat düşünemiyor. Duygu yüklü hikayeleriyle tanınan Samantha, önceki altı romanının çok satan, ödüllü yazarıdır: *Just One Kiss*, *My Lord Conqueror*, *Gabriel's Bride*, *Outlaw Heart*, *My Rebellious Heart* ve *My Cherished Enemy*. Bu hikayeyi beğendiyseniz, Heather, Miles ve Victoria'yı Ocak 1997'de Avon Books'tan çıkacak olan *Every Wish Fulfilled*'de tekrar ziyaret edebilirsiniz.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Öpücüğün Ötesinde

Kathleen E.

Woodiwiss

Bölüm 1

Charleston, Güney Carolina

yakınlarında 17 Temmuz 1803

Oakley Plantation evinin açık pencerelerinden ve Fransız kapılarından içeri süzülen hafif, gül kokulu esintiler, geniş odaları bir yaz ortası akşamının serin havasıyla dolduruyordu. İkinci kattaki bir yatak odasında, ferahlatıcı esintiler, zarif bir şekilde süslenmiş kadife perdelerin ardında dalgalanan dantel panellerin ipeksi tınısıyla içeri süzülüyordu. Kumaşın sallanışı, yeni kocası dudaklarını onunkilerden ayırırken genç gelinin titrek iç çekişi kadar yumuşak, sessiz bir sükûnet içinde bir fısıltıdan daha fazlası değildi. Adamın sıcak ve hayranlık dolu bakışları altında genç kızın koyu renk kirpikleri yavaşça havalandı ve Jeff Birmingham kendini su mavisinin ışıltılı havuzlarına dalmış buldu.

"Bana böyle baktığında, sevgili Raelynn," diye nefes aldı, onun parlayan güzelliği karşısında büyülenmişti, "neredeyse zamanın başlangıcından beri aşık olduğumuza inanabilirim."

Raelynn'in bakışları, ince bir parmağın izini yavaşça takip ederek adamın güneşte bronzlaşmış yanağından aşağıya, ağzının kenarındaki küçük yarım ay yara izinin yanından geçip çenesinin cesurca yontulmuş çizgisi boyunca ilerledi. O kadar yakışıklıydı ki, etkilenmeye açık genç bir hizmetçinin anında vurulduğunu hayal etmek kolaydı.

Kendisinin de bu kadar duyarlı olacağını nasıl tahmin edebilirdi ki? Yine de, tek bir öğleden sonra gibi kısa bir süre içinde bu adamla hem tanışmış hem de evlenmişti.

Raelynn kendisinininkine yakın bir parlıltıyla ışıldayan yeşil gözlere gülümseyerek parmaklarının ucuyla Jeff'in dudaklarını okşadı. "Belki de hayatımız boyunca birbirimize aşıktık Jeff ve sadece birbirimizi bulmayı bekliyorduk."

"O halde ben ölçülemeyecek kadar kutsanmış bir adamım," dedi boğuk bir sesle. "Rüyalarımda gördüğüm hayal sendin ve büyücü kızımın yüzü ve şekli zihnimde belirsiz gölgelerden ibaret olsa da, bir umut tarafından yönlendirildim."

Yeterince uzun ve sıkı ararsam, bir gün gerçeğe dönüşecekti. Bu öğleden sonra seni gördüğümde, sanki rüyalarımından çıkıp hayatıma girmiş gibiydin. Sen özlemini çektiğim kişisin, özlemini çektiğim tatlı nektarsın. Bundan böyle, sonsuza dek sana bağlıyım."

Kollarını onun boynuna dolayan Raelynn hülyalı bir şekilde iç çekti. "Amcamın elinden kayıp gittiğimde ne kadar da az öngörmüştüm.

Sadece birkaç blok ötede müstakbel kocamın kollarına atılıyor olurdum." Gümüşü kahkahası yukarı doğru spiral çizerek

Başlarının üstündeki avizede esintilerin canlandığı kristal prizmaların yumuşak çınlamasıyla. "Ve düşünmek için neredeyse

Bayan Brewster'ın şapka dükkanının önünde tacınızı kırın."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Jeff'in dudakları, bu alımlı güzelin yoluna çıkmadan hemen önce orta yaşlı, iri yarı değirmenciyle yaptığı tartışmayı hatırlayınca eğlenerek kıpırdandı. Bayan Brewster, baldızının enfes güzelliğine denk bir eş bulup bulamayacağı konusunda endişeleniyordu, ama on dakika geçmeden burnunun dibinde denge için mücadele eden bir eş bulmuştu. "Bir erkeğin dikkatini çekmek için farklı bir yöntemin var, hayatım."

Raelynn onun alaycı mizahına kıkırdadı. "Sanırım uygunsuz acelem için özür dilemeliyim, efendim, ama nereden bilebilirdim ki

Sizin gibi büyük bir beyefendi tam da ben önünden geçerken bir kadın şapka dükkanından çıkıyor olabilir mi?"

Başını cilveli bir açıyla eğerek, şakacı bir şüphecilikle onu inceledi. "Şapka takacak birine benzemiyorsunuz Bay Birmingham. Yoksa oraya Bayan Brewster'ı ziyarete mi gittiniz?

Senin için oldukça yaşlı değil mi?"

"Benim için ne kadar yaşıyorsan sen de o kadar gençsin canım," diye cevap verdi Jeff derin, gırtlaktan gelen bir kıkırdamayla. "Dükkanında ne aradığımı bilmek istiyorsan, benim küçük muzip kızım, oraya baldızıma doğum günü için bir şapka almaya gitmiştim. Öngörmüş olsaydım

kendi düğünüm bitmeden, senin için de benzer güzellikte bir bone bulmuş olurum."

Raelynn, düzgünce bağlanmış çorabını düzeltirken suratını astı. "Emin olun efendim, on ve dokuz yaşları bazıları için evde kalmışlığın başladığı yaşlardır. Yani o kadar da genç olmadığımı kabul ediyor olmalısınız."

Jeff'in kahkahası onun iddiasına meydan okudu. "'Otuz yaşından büyük bir adamla yeni evlendiğinde genç sayılırsın.

Bu yıl üçü geride kaldı. Eminim dedikoducular çocuk gelinimi hangi yetimhanede bulduğuma dair spekülasyonlar yapacaklardır."

Bu kadar yakışıklı bir adamın nasıl olup da bu kadar olgun bir yaşa gelebildiğini anlayamıyordu.

Kendine bir eş bulmuş ve çok sayıda çocuk sahibi olmuştu. Özlem dolu yalvarışlar çığ gibi büyümüş olmalı.

bölgedeki tüm şaşkın kızlardan geliyordu. Ve eğer kendisiyle evlenmek için yanıp tutuşan o güzel gözlü kızların ricalarına asla boyun eğmediyse, o zaman mutlaka ona düşkün bir ya da iki metresi olmuştur. Belki şimdi bile

erkekçe ruh halleri gerektirdiğinde kur yapma alışkanlığı olan tatlı bir genç kızdı.

"Bana gerçekten söyleyin efendim," diye yalvardı nazlı ve meraklı bir gülümsemeyle. "Hayatınızda çok aşk yaşadınız mı? Benimle alay mı ediyorsunuz?"

Bunca yıldır aradığın tek kişinin ben olduğumu mu söylüyorsun?"

Jeff'in kaşları kısa bir süreliğine yukarı doğru kalktı ve "Hayallerimdeki kadını bulmak için yaptığım uzun arayışta

Kalbimi başkalarıyla test ettiğimi inkar ediyorum, ama hayati organlarımı kemiren o huzursuz hissi asla yatıştırmadılar. Sana hayır diyorum.

Kur yaptığım kızlardan hiçbirine karım olması için ricada bulunmadım dersem yalan söylemiş olurum, madam.

Onların arkadaşlığını aramam için bana ilham veren ne olursa olsun, sabah çiyleri kadar geçiciydi. Aslında, ne kadar uzun süre ararsam

onu bulana kadar bekar kalmaya daha da kararlı hale geldim."

Ağzı orantısız bir sırtışıyla yavaşça kıvrıldı. "I

Buluşacağımız yere gitmek için okyanusu geçmesi gerekeceğini hiç düşünmemişti."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Raelynn, felaketle sonuçlanan bir yolculuktan ve annesinin ölümünden sonra düşüncelerini karartan korkunç tortunun, şu anda yaşadığı neşe ve zevk tarafından zihninin ön saflarından uzaklaştırıldığı için minnettardı. Umutları

Daha parlak bir gelecek için duyduğu umut, geride kalan son ebeveynini kaybetmenin yarattığı travmayı hafifletmeye yardımcı oldu. Yine de geçen yılki hayatı

Şu anda tamamen özgür hissetmesi için trajediyle çok sık işaretlenmişti.

Londra, babasına daha az tanınmış bazı akranları tarafından ihanet suçlamaları yöneltildikten sonra yaşamak için kesinlikle acımasız ve aşağılık bir yer gibi görünmüştü. Belki de Lord Randall Barrett'ın adını karalamaya yönelik kötü niyetli girişimlerinin temelinde bu vikontların ve baronların hırsları yatıyordu.

Sebepleri ne olursa olsun, onu tutuklatmayı başarmışlardı ve iddialarını şiddetle reddetmesine rağmen, babası yargılanmasına bile izin verilmeden hücrelerinde ölmüştü. Ölümünün ardından, kraliyet onun servetini ve mülklerini elinden almış, Raelynn ve kızını

Annesinin şehrin dışında yıkık dökük bir kulübeye sığınmaktan başka çaresi kalmamıştı. Babasının talihin tersine dönmesi ihtimaline karşı sakladığı küçük bir miktar parayla en azından temel ihtiyaçlarını karşılayabilmişlerdi ama bu sıkıcı ve neşesiz bir varoluştı. Bölgedeki sıradan halkın onlara cömertçe bahsettiği nefret dolu hakaretler ve bakışlarda çok az merhamet bulmuşlardı.

Randall Barrett'ın ölümünden ancak bir ay sonra Raelynn'in amcasını kapılarına getiren şey, takdiri ilahi değildi.

geçiyor. Yirmi yıl önce, genç bir kamarot olan Cooper Frye'in denizde kaybolduğu bildirilmişti.

Raelynn'in annesi Evalina, yabancının bir fırtına sırasında denize sürüklendiği ve bir adada mahsur kaldığı iddialarını ciddiyetle dinlemişti

Baltık tüccarları tarafından kurtarılmadan önce birkaç ay boyunca, onu kamarot olarak gemiye aldıktan sonra

yabancı kıyıları. Ama Evalina onun yüz hatlarında, denize giden o uzun boylu, sırık gibi çocuğu hatırlatacak hiçbir şey görememişti

böyle yüce beklentilerle. Yine de Frye ailesi hakkında yeterince şey biliyordu ve sonunda onu gerçekten de öyle olduğuna ikna etmişti,

Kardeşi.

Yeni topraklardan bahsetmesi, hem anne hem de kızı okyanusun ötesinde kendileri için daha iyi şeyler olabileceği umuduna sevk etmişti. Evalina, sınırlı paraları konusunda ihtiyatlı davranarak Cooper Frye'la birlikte bir gemiyle yolculuk ayarlamaya gitmişti ama

Daha sonra yolculuktaki diğer yolculardan bazıları tarafından çalındığını görmektense cüzdanlarını ona emanet etmek zorunda kalmıştı. Çok geçmeden adama duydukları güvenden pişmanlık duymaya başladılar. Cooper Frye bencilce kendi ihtiyaçlarını karşılarken, Raelynn ve annesi çeşitli zorluklar çekmiş, zar zor yetecek kadar yemek yiyebilmiş ve rutubetli, kalabalık bir deliğin dayanılmaz pisliğinde çok az dinlenme ve mahremiyet bulabilmişlerdi.

Gemileri Charleston'a yanaştıktan üç gün sonra ve Cooper Frye, annesine önce yatak, sonra da tabut olarak hizmet etmiş olan sandığın yanında ciddiyetle diz çöktükten tam iki hafta sonra

Yeğenin in iyiliğini düşüneneğine dair verdiği kutsal sözü tutmuştu. Raelynn'in şüphelerini yatıştırmak için zayıf bir bahane uydurarak onu, şehrin kendi bölgesinde kendini sert bir şekilde hissettiren kel kafalı, buz gözlü Alman Gustav Fridrich'i ziyarete götürmüştü

ve rıhtımda çalışan kabadayılar arasında iyi tanınmaya başlamıştı. Günün erken saatlerinde yaşlı bir dükkân sahibinin Gustav'ın kabadayıları tarafından dövüldüğüne tanık olmuşlardı çünkü adam borcunu ödeyememişti. Amcasının sinsi planını yapmasına neden olan katalizörün bu olduğuna şüphe yoktu.

Alman ne kadar vicdansız olsa da, bir akrabasının satışından kâr elde etmeye çalıştığı için bir başkasını suçlayamazdı. Yine de Gustav her zaman pazarlık peşinde koşan biri gibi pazarlık etmişti ve Cooper Frye ona teklifini düşünmesi için birkaç saat vermişti. Eğer onu istiyorsa, amcası cesurca

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Adam, meselenin çözülebilmesi için iki yüz elli Yankee sikkesi yatırmak zorunda kalacaktı.

Raelynn, Almanların deposundan ayrıldıktan sonra kendini nasıl kapana kısılmış hissettiğini canlı bir şekilde hatırladı. Amcasının aldatmacasına öfkelenmişti,

Adamın morartıcı pençesinden kurtulmuş ve nereye gittiğini bilmeden ama Cooper Frye'la arasına gücünün yettiği kadar mesafe koymaya kararlı bir şekilde koşarak uzaklaşmıştı. Cooper Frye'ı engellemeye o kadar niyetliydi ki

Charleston sokaklarında koşuşturmanın tehlikelerine hiç aldırış etmemişti. Charleston sokaklarında

ve neredeyse o güne kadar gördüğü en yakışıklı adamı sırt üstü yere düşürüyordu. Bu

Jeffrey Birmingham'ın hayatına girdiği andı.

Özür dilemek için zaman yoktu. Amcasının bir bağırışıyla pervasızca harekete geçen kız, yaklaşmakta olan dört elin varlığından tamamen habersiz, işlek bir caddeye fırlamıştı. Jeff peşinden koşmuş, onu kollarına alıp caddenin uzak bir köşesine götürmüştü, o daha tehlikede olduğunun farkına bile varmadan onu tehlikeden uzaklaştırmıştı. Elbette, Jeff'in şampiyonu olduktan sonra onu büyük bir istekle damadı ve çok yakında da sevgilisi olarak kabul edeceğini bilemezdi.

Ondan ne kadar çabuk etkilendiği düşünülürken, Raelynn yeminlerini tamamlamadan önce onu daha yakından tanımak için zaman istemeye tenezzül etmesine oldukça şaşırılmıştı. Gerçekten de, o günkü telaş ve heyecana rağmen, kendi cinsinden pek çok kişinin bir ömür boyu arayacağı türden bir koca bulduğuna inanıyordu.

Her kadın onun yakışıklılığından ve büyüleyici zekâsından etkilenirdi ama aralarında daha fazlası vardı, onları birkaç saat içinde birbirine bağlayan garip bir çekim gücü. Böylesine fırtınalı bir flörtün ardından, gelecekte onları nelerin beklediğini sadece merak edebilirdi.

Acele birlikteliklerinden pişmanlık duyması için bir neden var mıydı?

Yoksa hayatları boyunca tamamen memnun mu olacaktı?

Raelynn yüksek sesle, "İşte buradayız Jeff, yeni evlendik ve aynı yatağı paylaşmaya doğru gidiyoruz ama yine de yabancından biraz fazlasıyız," diye düşündü. "Gerçekten görüldüğün kadar harika biri misin? Yoksa büyülü bir iksirle beni büyüledin mi?"

"Anlaşılan ikimiz de aynı içkiden yudumlamışız, çünkü ben de daha az büyülenmiş değilim," dedi boğuk bir sesle.

Kızın kolunu kendi koluna sıkıştıran Jeff ona gülümsedi ve Fransız kapılarından geçerek verandaya kadar eşlik etti.

Kol kola girmişler, sayısız parıldayan yıldızla bezenmiş siyah kadife gökyüzünün güzelliğini hayranlıkla seyrederek yürüyorlardı.

ve ağaç tepelerinin üzerinde tembel tembel uzanan gümüşü bir ay şeridi. Ana evin arkasında uzanan bakımlı arazinin ötesinde, görkemli meşe ağaçlarından oluşan bir sıra, hizmetlilerin odalarının önünde kısmi bir bariyer oluşturuyordu. Fenerle aydınlatılmış pencereler, sallanan dalların arasından birkaç kulübeyi işaret ediyordu ve bunlardan birinden bir pan-pipe ile çalınan yumuşak, unutulmaz melodi yayılıyordu. Etraflarındaki manzara ve sesler ile havayı baş döndürücü bir zevk haline getiren çiçek kokuları duyularını harika bir şekilde harekete geçirmişti. Gerçekten de aşıklar için yaratılmış bir geceydi.

Jeff kollarını karısının ince beline doladı ve onu bacaklarının arasına çekerken kalçalarını verandanın korkuluklarına dayadı. Başını çevirerek doğuya doğru sonsuza dek uzanan düzgün tarlalara doğru baktı. "Burada gördüğünüz arazinin bir kısmı, Harthaven'daki aile plantasyonunu oluşturan birkaç bin dönümle birlikte babama İngiliz hibesi olarak verildi. Annem ve babam öldükten sonra Harthaven, ilk doğan kardeşim Brandon'a **ABC Amber Text Converter Trial version,** <http://www.processtext.com/abctxt.html>

Bir depo ve aynı değerde başka mülkler de bana kaldı. Birkaç yıl öncesine kadar kardeşimle birlikte yaşıyor ve o yabancı iklimlere yelken açarken mülklerimizi yönetiyordum. Heather'la İngiltere'de tanıştı ve onu Harthaven'a geri getirdi.

karısıyla. Dedikoducular Brandon'ın Heather'la, bir zamanlar buranın sahibi olan Louisa Wells'le nişanlıyken evlenmiş olmasından büyük keyif alıyorlardı. Ve sanırım Heather'ın üzerine titrediğimde meraklıları bir dereceye kadar ben yönlendirdim. Ama o zamanlar, tıpkı şimdi olduğu gibi, çocuk sahibi olmaya başlamıştı ve kimsenin ona olan kardeşçe saygımı derin, gizli bir tutku olarak algılayacağını düşünmek benim için zordu. Daha sonra Louisa bu evde öldürülmüş olarak bulunduğunda, birkaç dedikoducu Brandon'ın Heather'ı öldürdüğünü söylemeye çalıştı.

onu bir öfke nöbetinde öldürmüştü, ama tabii ki bu doğru değildi. O zamana kadar kendini tamamen Heather'a adamıştı."

"Yani Louisa tam da bu evde mi öldürüldü?" Raelynn şaşkınlıkla sordu.

Jeff'in kaşları meraklı bir sırtışın üzerine kalktı. "Hayaletlerden korkmuyorsun, değil mi?"

"Hayır, tabii ki hayır," diye aceleyle onu temin etmeye çalıştı genç karısı, ama bu açıklamanın onu ne kadar ürküttüğünü fark ettiğinde yanakları kızardı. "Burası o kadar harika bir yer ki, burada birinin gerçekten öldürüldüğünü hayal etmek zor. Bundan sorumlu olan kişiyi yakalayabildiler mi?"

"Güzel kadınlara hayranlık duyan küçük, çirkin bir adamdı. Daha sonra Heather'ı da ortadan kaldırmaya çalıştı."

"Yani... bu evde mi?"

Jeff genç karısını dikkatle izlerken yeşil gözleri parlıyordu. O kadar kuşkulu görünüyordu ki, ne olduğunu tahmin etmek zor değildi.

düşünüyordu. Evin lanetli olup olmadığı konusunda ona güvence vererek keyifli bir gece geçireceğini tahmin edebiliyordu.

ya da değil, her zaman onun kollarında güvende olacaktı. "Denedi aşkım ama Brandon onu kurtarmaya geldi. Daha sonra bir fırtınada bir ağaç dalı kırıldı ve adamın üzerine düşerek onu altında ezdi."

Raelynn'in omuzları anlamlı bir titremeye sarsıldı. "Sanırım beni korkutmaya çalışıyorsun, Jeffrey Birmingham."

Kocası güldü. "Bunu neden yapmak isteyeyim ki hanımefendi?"

"Bilmiyorum, ama huysuz hikâyelere meraklıysan ve anlatacak daha çok hikâyeyen varsa," diye uyardı, gözlerinde cüretkâr bir pırıltıyla ona bakarak, "Gustav Fridrich'le birlikte olmam daha iyi olabilir."

"O sana asla benim kadar değer vermezdi," diye fısıldadı Jeff, ağzını onunkine doğru indirirken. "Sen her zaman benim sevgili karım, hayatımın en tatlı aşkı olacaksın."

Onu, Raelynn'in nabzının yeni, kaotik bir ritimle atmasına neden olan yavaş bir titizlikle öptü.

Kadın ona sarıldı, ayrılmak istemiyordu ve sonunda adam başını kaldırdığında, kadın ona iyice yaklaştı.

"Bana ne hakkında konuştuğumuzu bile unutturuyorsun," diye mırıldandı nefes nefese.

"Ailem," diye hatırlattı ona kıkırdayarak. "Bana daha fazlasını anlat," diye ikna etti.

"Artık hikâyelerimi dinlemek istemediğini sanıyordum," diye alay etti.

"Korkunçlarsa istemem."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"O halde ailemle ilgili anlatılacak başka cinayet ve entrika hikâyesi kalmadığını duymak sizi mutlu edecektir. En azından benim bildiğim kadarıyla."

"Bunu duyduğuma sevindim," diye gülümseyerek cevap verdi. "Şimdi bana Oakley'e nasıl geldiğini anlat."

"Louisa öldükten sonra mülkün borçlarını ödedim ve orijinal araziye birkaç bin dönüm daha ekledim.

Oakley'i bugünkü haline getirmek çok emek ve sermaye gerektirdi ama ben burayı severek büyüdüm. Çocuklarımızın burada doğmasını ve büyümesini istiyorum. Bir düzine ya da iki tane yeterli olur."

Raelynn onun kollarında geriye yaslandı ve güldü. "Tahminimce ikimizi de uzun yıllar boyunca meşgul etmeyi planlıyorsun."

"Seni bulmak için uzun süre bekledim hayatım ve hayatımızın tadını sonuna kadar çıkarmamız en doğrusu. Bir düzine

ya da tıpkı sana benzeyen kızları var."

"Ve babaları kadar yakışıklı bir düzine kadar oğlum olursa çok mutlu olurum," diye neşeyle karşılık verdi.

Sırtışı daha da genişledi. "Hepsini barındırmak için birkaç yatak odası daha eklememiz gerekecek."

Raelynn omuzlarını silkerek şöyle düşündü: "Bu ev geçmişte trajediden payını aldıysa, gelecekte neşe ve kahkahalarla dolu olması en uygundur. Çocuklarımızı büyütmek ve birlikte yaşlanmak için cennet gibi bir yer olacaktır."

"Başlamak için sabırsızlanıyorum."

Gözlerini adamın yakışıklı yüzünden ayırarak doğudaki tarlalara doğru baktı. "Burada ne tür ürünler yetiştiriyorsunuz?

çiftlikte?"

Onun bakışlarını takip eden Jeff, sesinde bir miktar gururla konuştu. "Orada pamuk yetişiyor ve tarlaların olduğu yerde

Pamuğun ucunda, alçak bölgelerde gelişen pirincimiz var. Her iki ürün için de Atlantik ötesinde iyi bir pazar var.

bazı Karayip limanlarında. Brandon ve ben bir kereste fabrikasında eşit hisseye sahibiz ve yerel olarak satmadığımız keresteleri genellikle

ama bu çok sık olmuyor. Bu bölge, adamlarımızı en az on yıl daha tomruk kesmeye devam ettirecek kadar hızlı büyüyor."

"Eğer bir depon varsa Jeff, o zaman Gustav Fridrich ile temas kurmuş ya da en azından onu tanıyor olmalısın."

Jeff'in cevabı büyük bir küçümsemeyle geldi. "O alçak hakkında beni temkinli olmaya itecek kadar çok şey duydum.

onunla ilişkiye girme konusunda. Yatırımlarının gelişmesine yardımcı olmak için gerekirse zorla birçok sert adam tuttuğunu biliyorum. Ben de mesafemi korumayı alışkanlık haline getirdim. En hafif tabirle, madam, Gustav Fridrich'e güvenmektense bir yaban domuzuna güvenmeyi tercih ederim."

"Beni satın almana sevindim Jeff, ama amcamla yaptığın anlaşma hakkında sana bir şey söylemek konusunda isteksizdim." Jeff'in yüzünü incelerken gözleri ay ışığında parlıyordu. "Cooper Frye beni Fridrich'e satmayı teklif ettiğinde, sadece

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Benim için iki yüz elli Yankee doları. Beni yedi yüz elliden çok daha ucuza satın alabilirdin.

benim için ödedi."

Jeff hiç bozuntuya vermeden kıkırdadı. "Cooper Frye'ın bilmediği bir şey var, tatlım.

bundan daha fazla. Şu anda sizinle paylaştığım bu mutluluğun her anına değeceğini düşünürdüm.

Sen hayatım boyunca aradığım kadınsın. Bedeli ne olursa olsun, nasıl pişman olabilirim?"

Raelynn içini çekti. "Cooper Frye'ı tanıdığım kısa süre içinde ona güvenilmemesi gerektiğini anladım. O bir hırsız,

Açık ve basit. Paranız olduğunu bildiği sürece, eminim sizden koparabileceği her şeyi koparmaya çalışacaktır."

Jeff, "Amcan uzak dursa iyi olur, yoksa keşke dursaydı dedirteceğim," diye cevap verdi. "Bizi yalnız bırakmayı kabul etti. Eğer o

vermezse, ona verdiğim parayı iade etmek zorunda kalacak. Borcunu kapatmak zorunda kalırsa beni kolay bir işveren olarak görmeyecektir."

"Babam hapishanede öldükten kısa bir süre sonra İngiltere'de bize ilk geldiğinden beri,
Hep merak etmişimdir, o gerçekten benim amcam mı yoksa

Sadece kamarot Cooper Frye'ı denizde ölmeden önce tanıyan biri.
Gösterdiği yol hakkında huzursuz hissediyorum

Ailesine hayatta olduğunu bildiren tek bir mektup bile ulaşmadan aniden ortaya çıktı. Emin olmak için, eğer iddia ettiği kişi değilse, bizimle ilişki kurmaktan kazanacağı pek bir şey yoktu, kesinlikle parasal değeri olan bir şey değildi, bu yüzden bizi bu nedenle aradığından oldukça şüpheliyim. Elimizdeki tek şey babamın tutuklanmadan önce bizim için saklamayı başardığı şeydi,

Hırslı bir hırsızın ilgisini çekmeyecek kadar yetersiz bir meblağdı. Yine de Cooper Frye fonlarımızdan kalanı aldı ve

Okyanus yolculuğu sırasında kendi konforu için. Oraya vardığımızda hiçbir şey kalmamıştı. Beni Gustav Fridrich'e sattı.

Amcamın daha fazlasını elde etmesinin en kolay yoluydu."

Jeff onun alnını nazikçe öptü ve kısa süreliğine mükemmelliğini bozan sıkıntılı kaşlarını düzeltti. "Bu konuda kendini üzme.

O sefil artık yok, aşkım," diye kandırdı. "Onu bir daha görmek pek olası değil."

Raelynn sessizce, "Umarım söylediklerin doğrudur, Jeff," diye cevap verdi, "ama korkarım bu onun tarzı değil. Cooper Frye'ı biraz olsun tanıyorsam

bizi yalnız bırakmayacağını tahmin ediyorum."

Jeff kollarını ona doladı ve onu kendine çekti. "Gelecekte bizi nelerin beklediğinden korkma, aşkım.

Bu gece bizim

yalnız, evliliğimizin başlangıcı. O alçağın üzerinde daha fazla durmadan bir koca ile karısı arasında paylaşılması gereken tüm mahrem zevklerin tadını çıkaralım."

Raelynn, adamın uzun ve kaslı vücudunu elbisesinin yumuşak sateninde hissedebiliyordu ve adamın ayırık dudakları kışkırtıcı bir şekilde dudaklarının üzerinde oynaşırken kanı arzuyla karıştı. İlk başta, öpücüğü nazikçe soruyordu, ancak kısa süre sonra içinde hızlanan bir ateşi yakan alevli bir markaya dönüştü ve duyularını, onu fokurdayan bir kazan kadar iyice ısıtan bir tutkuyla alevlendirdi.

Artık Raelynn Barrett, o gururlu, mesafeli genç kız değil, iyice heyecanlanmış ve hevesli bir gelindi.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm, http://www.processtext.com/abctxt.html](http://www.processtext.com/abctxt.html)

Yüzü yavaşça geri çekildi ve Raelynn'i çılgınca bir baş dönmesi içinde sürüklenmeye bıraktı. "Emin olmak için, efendim," diye iç geçirdi hafif bir titremeye

"Bir daha böyle bir öpücük beni o kadar sarhoş edecek ki, bir daha böyle bir şey yaparsam çok zorlanacağım.

yatmak için giyinmem gerekiyor."

Yatak odasından gelen bir ışık huzmesi adamın yüzünü aydınlattı ve kadın hipnotik, beyaz dişli bir sırıtışın üzerinde parlayan zümrüt gözleri görebildi. "Sözcük soyunmaktır madam ve böyle küçük rahatsızlıklar için kendinizi üzmenize gerek yok. Hele ki ben size hizmet etmek için can atarken."

Raelynn bir elini kaldırarak alnına düşen siyah bir saç teliyle oynadı. "Bana bir gelinin

düğün gecesinde damadına süslenmek için birkaç dakika mahremiyet diledi. Bana giymem için bir gelinlik bile almıştın, hatırladın mı?"

Jeff onun dans eden, ay ışığıyla aydınlanmış gözlerine gülümsedi. "Gerekirse elbiseyi daha sonraki bir saate bırakın hanımefendi, ama şimdilik

Buna çok az ihtiyacım var."

Raelynn, annesinin ona düğün gecesinde kendisini nelerin beklediğini anlattığını ve kendisini damadına nadide, değerli bir hediye olarak sunması için teşvik ettiğini hatırlıyordu; çünkü bakire olmasına rağmen, bu geceyi kendisinin ve yeni kocasının uzun süre hatırlayacağı bir gece haline getirmek onun elindeydi. Böylesine bilgece bir tavsiye kolay kolay göz ardı edilemezdi.

"Beni şu anda giydiğim elbiseden kurtaracak ve damadım için hazırlanmama yardım edecek bir hizmetçi yok mu?" diye ısrar etti. "Hizmetçiniz düğün için giyinmeme yardım etmekte çok ustaydı.

Şimdi bana yardım edemez mi?"

"Öngörü eksikliğim için kusura bakmayın, madam," diye yalvardı kocası. "Şimdiye kadar Cora ve ailesi muhtemelen güvende olmuşlardır.

Arkamda gördüğünüz meşe sırasının ötesinde, sadece bir çan sesiyle çağrılmayacak kadar uzakta kendi odalarında. Korkarım çok uzun zamandır bekârim. Hizmetçilere yemekten sonra çekilmeleri için izin verirken sizin ihtiyaçlarınızı çok az dikkate aldım. Evde bir tek uşağım kalacaktı ve Kingston işinde usta olsa da bir hanımefendinin hizmetçisi olarak pek becerikli değil." Gözleri muzip bir parıltıyla onunkilere takılırken dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Ne yazık ki aşkım, korkarım yatak odanızda benden başka size yardımcı olacak kimse yok."

Raelynn bir dirseğini onun omzuna dayadı ve ince bir parmak eklemine elmacık kemiğine dayarken cevabını ciddi ciddi düşünüyor gibiydi. "Bir yatağı paylaşmadan önce seni daha iyi tanımak için biraz zaman istediğimi hatırlıyorum," diye itiraf etti, ağzının kenarlarında bir gülümseme parıldıyordu. "Sadece öpücüklerinin bu kadar çabuk fikrimi değiştirmeme neden olacağını bilmiyordum."

Bakışları onunkileri yuttu. "Peki şimdi arzunuz nedir, madam?" Jeff dudaklarını onunkilere doğru indirerek nefes aldı. "Sen

Burada kalıp bu mücevherli gecenin tadını bir süre daha birlikte çıkarmayı mı tercih edersiniz? Yoksa yatak odasına dönüp kendimizi yatağa mı hazırlayalım?"

Hafifçe okşayan öpücüğü, dudaklarına kondurduğu diğerleri kadar ikna ediciydi ve cevap verebilmesi için uzun bir süre geçmesi gerekti. "Gece gerçekten çok keyifli efendim," dedi iç çekerek, "ve arkadaşlığımız da en az sarhoş edici kadar.

Yine de gelin olarak beni nelerin beklediğini merak

ediyorum." Zevkle gülümsedi. "*Ben* de bunu söylemeni

umuyordum."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Yumuşak bir kahkaha atarak onu iten Raelynn, ipek bir fısıltıyla verandayı geçti ve yatak odasına girdi. Jeff onu takip etti, arkasındaki Fransız kapılarını kapatmak için kısa bir süre durakladı ve avizenin altında durduğunda onun bir adım gerisindeydi. Bir kolunu beline dolayarak onu kendine doğru çekti. "Sonunda sana sahibim," diye fısıldadı, dudaklarını omzunda gezdirerek. Elleri kalçalarının yanlarını okşarken, öpücükleri ipeksi boğazı boyunca kulağına doğru ilerledi. "Rüyalarımın büyücüsü olarak beni çok uzun süre rahatsız ettin. Yakında beslenmeliyim

"Ya senin tatlı zevklerinle mutlu olacağım ya da bu kemirici açlıktan öleceğim."

Raelynn ona karşı titredi ve Jeff'in ellerinin zorlamasıyla kendi isteğiyle yüzünü ona döndü. Bir an için ağızları tatlı bir birliktelik içinde oynaştı, sonra Jeff geri adım attı. Siyah ipek frakını çıkarıp yakındaki bir sandalyenin arkasına atarken, için için yanan gözleri sıcak bir dil gibi yavaşça Raelynn'in teninde geziniyor, yoğunluğuyla onu tüketiyordu. Kibar bir hava takınarak bir kolunu önünde salladı ve bir bacağını zarif bir şekilde eğerek gösterdi.

"Madam, karşınızda çok ateşli ve itaatkâr bir hizmetkâr var. İsteğiniz benim için emirdir."

Melodik kahkahalar, onun centilmence kur yapmasından duyduğu memnuniyeti kanıtlıyordu. Raelynn gümüş mavisi saten eteklerini açarak derin bir reverans yaptı ve farkında olmadan ona göğüslerinin kışkırtıcı görüntüsünü armağan etti.

"Gerçekten efendim, daha önce hiç bu kadar istekli bir şövalye görmemiştim. Aceleciliğinizi tutkunuzun coşkusuna bağlayabilir miyim?"

"Gerçekten de yapabilirsin, aşkım." Adamın gözleri kadının göğsünün dolgun, olgun kıvrımlarını tararken gözlerinde yeşil ateş alevleri tutuştu. Kadın doğrulurken, ince parmakları çorabını çözüp yeleşinin düğmelerini açarken adamın bakışları kadınınkilerin içine daldı. "Ben risk altında bir adamım, madam, güzelliğiniz beni fena halde baştan çıkardı."

Onun büyüleyici bakışlarıyla büyülenen Raelynn kollarını kaldırdı ve saçlarına dolanan incilerin iplerini çözmeye başladı. Kısa süre sonra kumral saçları kaygısızca solgun omuzlarına ve sırtına döküldü.

Tellerin kaldırılması

Raelynn, yüzünün önünde ipek bir tül gibi duran incilerle yavaşça salınarak ona doğru dans etmeye başladı ve şehvetli bakışlarıyla onu baştan çıkardı. Yumuşak kahkahası bir sirenin şarkısı gibi adamın zihninde dolaşıyordu ve adamın karşı koyacak gücü kalmamıştı. Uzun, ince parmakları kızın bileklerini kavrayıp boynunun arkasına doğru çekerken inciler fark edilmeden yere kaydı. Kollarını kadının beline dolayarak, onunla birlikte yavaşça daireler çizerek, iki yanındaki masalarda duran gümüş şamdanların süslü dalları üzerinde bir düzine mumun yandığı uzun dört afişe doğru ilerledi. Hafifçe parlayan mum ışığında, zayıf, yontulmuş yüzü güneşten bronzlaşmış bir ışıltıyla dolmuş gibiydi ve Raelynn o anda kocasının antik çağlardaki herhangi bir efsanevi tanrı kadar görkemli görüldüğünden emindi.

Kocası varlığının liflerini tıngırdatıyor gibi görünürken, elleri kalçalarında ve kalçalarında gezinirken ve onu erkeksi sıcaklığa daha da yaklaştırmakla okşamalarının şehvetli zevkine uyandırırken nefesi hızlanan kopuşlarla geldi

hayal gücünü hiç de azımsanmayacak ölçüde ateşledi. Böylesine kışkırtıcı bir şekilde kur yapmak yeni ve heyecan verici bir deneyimdi ve Raelynn kendini bir heyecan kasırgasının içinde buldu.

Adamın elleri gittikçe artan bir cesaretle dolaşırken, kızın elleri de adamın küçük çıtçıtlarını çözerken hevesle titriyordu.

Gömleğini dar pantolonunun beline kadar sıyırdı. Orada kararsızlık içinde durakladı, acaba onun bu küstahlığı

eğer devam ederse.

Saçlarının kokusunun tadını çıkaran Jeff, cesaretlendirici sözler mırıldanırken dudaklarını ipeksi tellere bastırdı. "Tatlı aşkım,

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Benimle istediğinizi yapmanıza izin veriyorum. Sen benim olduğun gibi ben de seninim."

Yine de, pantolonunun üstünü açarak

şüphelerini gidermek için. "Gelinim tarafından soyunmak beni memnun eder."

Adamın dişleri kulağını kemiriyor, içinden karıncalanma dalgaları geçiriyordu. Adamın içinde uyandırdığı garip hislerden tahrik olan kadın, gömleğinin kuyruğunu kurtarmak için pantolonunun içine uzanırken elinin adamın gergin kaslı karnına sürtündüğünü fark etmedi bile.

Beklenmedik temas Jeffin nefesini kesti ve umursamaz bir an için kaskatı kesildi, başı dik, gözleri yarı kapalı

İstekleri vücudunda erimiş lav gibi akarken. Şimdi şiddetli bir açlık tarafından kışkırtılan, kapışmanın aptallığını düşündü

Onu kaldırıp daha fazla gecikmeden onunla birlikte olmak istiyordu. Sonra mantığı geri geldi ve hızla akan tutkularını dizginlerken nefesini kesik kesik verdi. Neredeyse sakince gömleğini silkti ve bir kenara bıraktı.

Dokunuşunun kocasında uyandırdığı enfes işkenceden habersiz olan Raelynn, ellerini Jeffin kaburgalarında gezdirirken hayranlıkla iç çekti. Parmak uçlarının en hafif dokunuşu bile arzu ateşini körüklüyordu ve Jeff yavaşça dönen yoğun bir zevk rafının üzerinde, kontrolünün sınırlarına kadar gerilmiş bir adam gibiydi.

Raelynn onun sert kaslarının çelik gibi sertliğinden ve omuzlarının genişliğinden etkilenmişti. Şık ve iyi giyimli kıyafetinin içinde

atletik olmaktan çok ince görünüyordu ve onun ince kıyafetlerinin altındaki ince dolguların altında zayıf olacağını varsaymıştı, ama şimdi görebildiği gibi, durum böyle değildi. Yakışıklı ve zarif Jeff Birmingham, Adonis'e rakip olabilecek bir fiziğe sahipti.

"Çok güzelsin," diye huşu içinde nefes alırken parmaklarını adamın göğsünü kaplayan koyu renk saçların arasından geçirdi. "Daha da güzelsin

hayal edebileceğimden çok daha fazla."

Onun seçtiği kelimelerle eğlenen Jeff, şüpheli kaşlarını yukarı kaldırdı ve ona orantısız bir gülümseme verdi; yıpranmış dizginlerinin şu anda yapabildiği en iyi şey buydu. "Güzel mi? Ah, madam, korkarım gerçeği abartıyla gölgeliyorsunuz. Güzel, sizi tanımlamak için kullanacağım bir kelime."

Raelynn parmaklarını onun dudaklarına bastırdı ve başını olumsuz bir şekilde sallayarak onu susturdu. "Sen benim için güzelsin Jeffrey."

Kollarını Jeff'in boynuna doladı, parmak uçlarında yükseldi ve hızla genişleyen bilgisini test ederek dudaklarını baştan çıkarıcı bir öpücükle kapı. Jeff kendini bir azizin disiplinine sahip olduğuna ikna etmek için çok çabaladı.

Damarlarında çalkantılı bir şekilde dolaşan ve giderek güçlenen heyecan dalgaları halinde yıkılmakta olan duvarına çarpan gelgit dalgaları olmasaydı

başarılı olabilirdi. Ama o sadece bir erkekti, hem de yeni evlenmiş bir erkek.

Parmakları elbisesinin arkasında oynarken, ağzı Raelynn'in tepkisinin tatlılığıyla ziyafet çekiyor, arıyor, yutuyor, daha önce bilmediği tensel zevkleri uyandırıyor. Raelynn kendini arzusun şarabıyla ısınırken ve uysallaşırken buldu. Korsesinin göğüslerinin üzerinde gevşemeye başladığını ancak adamın dudakları onunkileri terk ettiğinde fark etti. Adamın ağzı solgun boğazında yakıcı bir iz bırakırken kirpikleri aşağıya doğru titredi, sonra adamın karanlık başı daha da aşağıya, göğsünün dolgunluğuna indi ve uyandırdığı coşku karşısında nefesini tuttu. Tutkunun alevleri

yukarı doğru yaladı, kadının vücudunu ateşli bir sıcaklıkla boğdu, ta ki kendini bir kadın yapma arzusuyla yanıp tutu ş a n a kadar

[ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm, http://www.processtext.com/abctxt.html](http://www.processtext.com/abctxt.html)

Bu adamla.

Elbise bir yenilgi fısıltısıyla yere doğru kaydı ve Jeff uzun bir süre boyunca elbiseden bolca su içti.

güzelliğinin kadehi. Üzerinde sadece saten ve dantelden yapılmış bir kombinezon olan gelini bir mükemmellik abidesiydi, baştan çıkarıcı bir kadındı.

Krem rengi göğüsleri hızlı nefes alıp verişiyile inip kalkıyordu.

Jeff'in nefesi, vücudunun artan taleplerini dizginlemek için mücadele ederken hızlandı. Genç karısı her yönüyle

Arzularının farkındaydı ve sabırlı ve nazik bir tavır takınmak ve kızın gözünü korkutmamak için kendini zor tutuyordu.

Ardor.

Ellerinin nazik dürtüsü altında, saten askılar omuzlarından kaydı ve sığ korse, şişen dolgunluğun üzerinden yavaşça aşağı kaydı. Tamamen ortaya çıkmanın eşiğindeki göğüsleri, kasıtlı olarak inişini geciktiriyor gibiydi.

sanki onu nazlandırmak istercesine giysisini çıkardı. Raelynn nefesini tutarak onu izledi, dokunuşuna hasretti, onu kendine çekeceği o an için sabırsızlanıyordu. Duyuları beklentiyle titredi ve davetkâr bir şekilde ona doğru eğildi, omuzlarını hafifçe silkerek kombinezonu yere bıraktı. Sonra ellerinin yavaş, kışkırtıcı darbeleri altında kalbi hızlandı.

Onun okşamalarının ve göğüslerinde gezinen ağzının kavurucu sıcaklığının keyfini çıkarırken başı geriye düştü.

Yasaklar, giysilerinin son parçasından daha hızlı bir şekilde döküldü ve sonuncusu nefes nefese yere yerleşene kadar, hiçbir iz kalmadı.

Tereddüt edecek bir şey bulamadılar. Sanki bir bulutun üzerindeymiş gibi, evlilik yataklarının karlı beyaz çarşaflarına doğru sürüklendiler.

Aşıkların baştan çıkarıcı, hipnotik bir ritüeli, arayış ve keşfin titreşen heyecanı, henüz gelmemiş zevklerin tatlı ve samimi bir başlangıcıydı. Açgözlü öpücüklerin, serbest bırakılan tutkuların, kaslı bir bedenin etrafında hevesle dolanan ipeksi uzuvların ve yumuşakla buluşan sert etin açlığıydı... .

Onlar, zamanın kendisi kadar eski, birbirlerine ve yeni buldukları coşkuya odaklanmış, nihai sahip olmanın eşiğinde duran şehvetli bir kucaklaşmaya bağlı iki varlıktı. İkisi de gecenin durgunluğunda uzaklardan gelen bir gümbürtüyü fark edene kadar uzun bir an geçti. Sesin ağaçların arasından esen rüzgârdan kaynaklanmadığını anlayan Jeff'in kaşları çatıldı. Aslında hiçbir damat bu davetsiz misafiri görmezden gelmeye daha kararlı olamazdı ama ne yaparsa yapsın bu gürültüyü evrenin en ücra köşelerine göndermeyi başaramadı. Gittikçe daha yüksek bir ses haline geldi, ta ki çok sayıda

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

toynaklar evin önündeki yolda gürölüyordu.

Yaygarayı uzak bir iklime göndermeyi başaramayan Jeff, dirseğinin üzerinde doğruldu ve yatak odasına doğru baktı

kapıdan içeri girdi ve gaf yapan tanıdıklarından bazılarının

onu ziyaret etmek için tam bu anı seçti.

"Onları öldüreceğim!" diye alçak sesle homurdandı. "Bana yardım edin, eğer bu arkadaşlarımın uydurduğu bir şakaysa, hepsini öldüreceğim!"

Onun hayal kırıklığını paylaşan Raelynn, onun altında hayal kırıklığı içinde titredi. Şu anda bile adamın belindeki ateşin soğuduğunu hissedebiliyordu, oysa kendi bedenindekiler hâlâ öfkeli ve doyurulmayı bekliyordu. "Böyle bir saatte kim ziyarete gelir ki?"

Jeff sinirli bir şekilde iç çekti. "Korkarım aşkım, bunu öğrenmek üzereyiz."

Bir sonraki anda ön kapı çarparak açıldı, evin her yerinde yankılandı ve ağır bir aksanla tonlanmış yüksek sesli bir bağırış koridorları doldurdu.

"Bu evin efendisi nerede? Kadınımı çalan o sıçan nerede?"

Raelynn'in nefesi kesildi, amcası onu Alman'a satmaya çalıştığında duyduğu tiksinti ve öfkeyi hatırladı. "O ses!"

Oh, Jeff! Nerede olsa tanırım!" Sıkıntıyla onun koluna sarıldı. "Bu Gustav Fridrich!"

Jeff kızın üzerinden yuvarlanıp ayağa kalkarken bir küfür mırıldandı. Kadının iç çamaşırını kaptığı gibi ona fırlattı. "Çabuk ol,

Aşkım! Giyin!"

Jeff pantolonuna uzanıp onu giyerken Raelynn ayağa kaydı ve aceleyle iç çamaşırını yerine yerleştirdi. "Ne yapacaksın Jeff?" "Gustav güçsüz yaşlı adamlar üzerinde acımasız bir barbar gibi hüküm sürebilir ama burada, Oakley'de, farklı türden bir düşmanla karşı karşıya olduğunu yakında öğrenecek," diye cevap verdi. "Kimse hesabını vermeden evime zorla giremez."

Sözleri genç gelininin korkuyla titremesine neden oldu. "Gustav ve adamlarıyla tek başına yüzleşebileceğini düşünmek aptallık Jeff. Zarar görmeden kalmazsın. Çok geç olmadan güvenli bir yere kaçmalısın!"

"Ton my word, madam. Beni ne tür bir adam sanıyorsunuz?" Jeff şaşkınlıkla ona baktı. "Kaçamam ve bu kadar çok insanımı o vahşinin insafına bırakamam. Hem kendi gözümde hem de sizin gözünüzde bir korkak olurum."

Raelynn yalvarışını dile getirmeden önce bile onun isteğini reddedeceğini biliyordu ama yine de ona yalvarmak zorunda olduğunu hissetmişti. Babasının cevabı, Evalina'nın acele edip bir gemiyle İngiltere'den kaçması için ona yalvardığında verdiği cevaptan farklı değildi. Lord Barrett gerçeği kendi tarafına çektiği için düşmanlarına karşı zafer kazanacağını düşünmüştü ama elbette öyle olmamıştı. Sezgileri Raelynn'i, Jeff'in kendi hayatı pahasına bile olsa onur ve sorumluluğu ciddiye alan bir adam olduğu konusunda uyarmıştı ama yüce prensipler yaşlı bir dula pek teselli vermiyordu.

"Gustav'ın bizi öğrenmesi uzun sürmedi," dedi, bilginin nereden geldiğini çok iyi biliyordu.

"Cooper Frye'in bizi rahat bırakacağını düşünmekle hata ettim," diye itiraf etti Jeff. "ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [Sürümü](http://www.processtext.com/abctxt.html)'ne sahip olduğundan eminim, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

Bu işte bir parmağı var ve Alman'ı benimle rekabet etmesi için kasten gönderdi."

"Dikkatli olacaksın, değil mi Jeff!" Raelynn derin bir şaşkınlık içinde yalvardı. "Gustav'ın karşısına çıkarsa ne yapacağını kimse tahmin edemez. Fırsatını bulursa seni bile öldürebilir."

"Niyetim ona bu fırsatı vermek değil, madam," diye cevap verdi Jeff, odanın içinde ilerlerken ona sırtarak. "Artık sizi bulduğuma göre, uğruna yaşayacağım çok şey var."

Büyük bir gardırobun kapılarını açarak orta raftan ahşap bir kutu aldı ve içinden birbiriyle uyumlu bir çift çakmaklı tüfek çıkardı. Kontrol ettikten sonra

İkisini de hazırladıktan sonra birini pantolonunun üst kısmına geçirdi ve yatak odasının kapısına giderken diğerini sıkıca kavradı. Bir elini kapının tokmağına koyarak ona doğru döndü. "Kapıyı arkamdan kilitle, Raelynn," diye ısrar etti. "Yolunu şaşırmış bir haydut yanımdan geçip seni Gustav'ın inine götürürse bunu hoş karşılamam."

Kapı kapandı ve Raelynn donmuş bir dehşet içinde geçide baktı. Hafif bir ses duymayı bekleyerek bekledi.

Jeff koridorda ilerlerken, sadece haydutların istilasının yarattığı kargaşa vardı.

İçeri girişlerinin gürültüsü, Jeff'in bu kadar çok adamı uzakta tutmayı başarabileceği umudunu ortadan kaldırdı. Kingston artık evde değilse, kocası acımasız haydut ve kanunsuz çetesiyle karşılaştığında tamamen yalnız kalacaktı.

Vicdanı suçlayıcı bir şekilde ayağa kalktı. Bu onun suçuydu! O olmasaydı Gustav Fridrich asla Oakley'e gelmezdi.

amcasına meydan okudu ve kaçtı! Kocasının başına ne gibi korkunç bir felaket gelebileceğine dair giderek artan bir korkuya kapılan Raelynn, derin bir kasvet ruhunun üzerine çöreklenip onu boğmaya yaklaştıkça içten içe ürperdi. Eğer korkulan

Azrail, geçmişte sevdiklerine verdiği zararın aynısını şimdi sevdiği kişiye de vermişti,

o zaman kesinlikle felaketin günü gelecekti. Bunu durduracak gücü yoktu!

Bölüm 2

Kingston'ın öfkeli protestoları, kötü niyetli kişilerle yüzleşirken gürültünün üzerinde çınladı. "Ne demek istiyorsunuz buraya girip

Bir "lütfen" ya da "nasılsınız" bile demeden mi? Sanki burayı satın almışsınız gibi davranıyorsunuz! Ama bunun doğru olmadığını biliyorum çünkü Mistah Jeffrey, Oakley'i beş para etmez beyazlara satmaktansa ölür! Bu gürültüyü duyup ne olup bittiğine bakmak için aşağı inmeden önce hepiniz buradan gitseniz iyi olur. Yoksa çok yakında burayı hiç görmemiş olmayı dileyeceksiniz."

Gustav kel kafasını geriye yasladı ve tavana doğru yüksek sesle kıkırdarak kristal avizeyi çınlattı.

Neşe. "Evet! Belki senin de boğazın kesilir, siyah adam."

Jeff sessiz ve yalınayak adımlarla merdivenin üstündeki sahanlığa çıktı ve aşağıdaki giriş holünde olup bitenleri görebilene kadar gizlice aşağı indi. Yarı tünemiş, yarı korkuluğa yaslanmış bir halde, bir sayıdan fazlasını sayıyordu

etrafta dolaşan, tabancalı haydutlar. Ama kapıları ya da merdivenleri gözlemek yerine ev sakinlerinin

Neyin yanlış olduğunu görmeye gelebilecekken, ellerinin altında cazip bir şekilde duran ıvır zıvırla çok daha fazla ilgileniyor gibiydiler.

Çakmaklı tüfeğin namlusunu iri yarı, kel kafalı Alman'a yönelten Jeff sakince sordu: **ABC Amber Text Converter Trial [version,](http://www.processtext.com/abctxt.html)**

"Sen bakıyorsun

benim için, Herr Fridrich?"

Gustav bir an için kendisine yöneltilen tehdide şaşkınlıkla baktı. Sonra korkusunu dizginler gibi oldu. Solgun, buz mavisi gözleri alaycı bir ifadeyle kısıldı ve elini meydan okurcasına havaya kaldırdı. "Bu salonda en az birkaç adamım varken Gustav'ı öldürecek kadar cesur musun?

intikamımı mı alacaksın?"

Jeff bronz omuzlarını kayıtsız bir omuz silkmeye kaldırdı. "Eminim adamların onlara ödeme yapacak kimsenin kalmadığını anladıklarında heveslerinin çoğunu kaybedeceklerdir. Her halükarda sen ölmüş olacaksın Gustav ve ben şansımı adamlarınla denemek istiyorum. Gördüğüm kadarıyla, kafası olmayan bir beden gibi olacaklar, tabiri caizse akılsızlar."

Gustav, Jeff'e etli, çekiç gibi bir yumruk sallayarak, *"Kadınımı çaldın,"* diye bağırdı. *"Cooper Frye'a o kadını bana getirmesi için iki yüz elli Yankee doları ödedim ve sen onu çaldın!"*

Jeff namluyu ya da çakmaklı tüfeği koluna sürerken düşünceli düşünceli kendi kolunu inceledi. "

Görünüşe bakılırsa Cooper Frye yeğeni için iki kez ödeme almış," diye yüksek sesle düşündü, sonra gözlerini kaldırdı ve bakışlarının soğuk çeliği tabanca kadar tehditkârdı. "Ama ya paranı ondan geri alırsın ya da bunu bir kayıp olarak kabul edersin. Gördüğünüz gibi, ona size ödeyebileceğinden fazlasını verdim, tam olarak yedi yüz elli Yanki doları ve Raelynn Barrett'i çoktan evliliğe kabul ettiğim için, birileri öldürülmeden önce siz ve adamlarınızın evimi terk etmesini şiddetle tavsiye ediyorum, çünkü karımı sizinle ya da başka bir adamla paylaşmayacağım." Jeff derdini anlatmak istercesine çakmaklı tüfeğin horozunu geri çekti. "Ve size söz veriyorum Herr Fridrich, eğer bu aptallıkta ısrar ederseniz, ilk ölen siz olacaksınız."

"Yapmazsın..."

Ateşlenen bir tabancanın kulakları yırtan gürültüsü Alman'ı ürküttü ve siper almak için sıçramasına neden oldu. Cüssesi hareketlerini yavaşlattı ve birincisinin hemen ardından ikinci bir tabanca havladığında, bir kurşunun kuvvetiyle geriye fırladı.

Top omzuna saplandı. Bir elini yarasının üzerine kapatıp kıvranırken boğazından kükreyen bir çığlık koptu

Yerde acı içinde kıvranıyordu ama kolu paramparça olmuş bir yuvadan sallanırken hareketleri ona pahalıya mal oldu. Acıya karşı dişlerini gıcırdatarak dizlerinin üzerine çöktü ve kısa bir süre önce kendisine meydan okuyan adama doğru öfkeli bir hırıltı yükseltti. Öfkesi yerini şaşkın bir inanmazlığa bıraktı, çünkü evin efendisi tünediğı yerden öne doğru devrilmişti ve şimdi merdivenlere yüzüstü yığılmıştı. Hâlâ elinde gevşekçe tuttuğı tabancasının namlusundan ince bir duman tütüyordu ve bir basamağın kenarından sarkan buruşuk kafasından, bir sonraki katın cilalı yüzeyine akan kan, hızla büyüyen parlak kırmızı bir havuz oluşturunuyordu.

Sert bir öfke çığlığı ani sessizliği parçalayarak Gustav'ın irkilerek kendine gelmesini sağladı.

Kingston, "*Mastahl'ı vurdun,*" diye feryat etti ve merdivenlere doğru koşarken acı dolu bir hıçkırık *tutturdu*.

Gustav kendi tabancasını kılıfından çıkardı ve hizmetkârın üzerine doğrultarak salladı. Gördüklerini canlı bir şekilde hatırlıyordu

Ev sahibinin pantolonunun üst kısmına bir akmaklı tüfek daha yerleştirdi ve kâhyanın eline geçerse başlarına neler gelebileceğini ancak hayal edebiliyordu.

üzerinde. Gıcırdayan dişlerinin arasından bir uyarı hırıltısı çıkararak siyah adamı aniden durdurdu. "Olduğın yerde kal yoksa ben vill

seni kendim öldüreceğim!"

"Ama mastah!" Kingston hıçkıra hıçkıra ağladı. "O yaralı! Belki de öldü!"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Artık onun için çok geç!" Gustav kükredi. "Hâlâ hayattaysa bile, bu kafa yarasıyla uzun süre hayatta kalamaz! Şimdi kal

İşte buradasın!"

Kingston, arkasından gelen tabanca seslerini duyunca gözlerini dikkatle başka yöne çevirdi.

Birkaç kabadayı silahlarını çekerek öne çıkmış ve şimdi çok yakın mesafeden ona gözdağı vermeye çalışıyorlardı. Kıpırdamadan durarak, çaresiz bir teslimiyetle ellerini kaldırdı.

Gustav hizmetçiye döndü ve kaşlarını çatarak adamlarının yüzlerine baktı. "Herr Birmingham'ı hanginiz vurdu?"

Olney Hyde adında kıvrıkcık saçlı genç bir serseri kibirli bir sırtışla öne çıktı ve dumanı tüten tabancasını kılıfına sokarken evin düşmüş efendisini cesurca inceledi. "Bu beyefendinin seni öldürmesine izin veremezdik, Gustav, sana yardım ettiğimiz için her birimize birer çanta sözü verdikten sonra, bu yüzden kafasına nişan aldım ve onu vurarak öldürdüm." Gustav'ın hızla yaklaştığının farkında olmadan parmaklarını şıklatarak böbürlendi: "Adam tuğla gibi düştü! Neye uğradığını şaşırıdı."

"*Dummkopf*. Neredeyse beni öldürtüyordun!" Gustav böğürerek sağlam kolunu geri çekti ve kabadayının suratına fırlattı.

Olney darbenin şiddetiyle uçmaya başladı ve döşemenin cilalı tahtaları üzerinde kayarak merdivenlerin dibine yakın bir yerde durdu ve bir süre sersemlemiş bir halde yattı.

Şaşkın hislerini toparlamak için başını sallayarak ayağa kalktı ve gözleri kamaşmış bir halde Alman'a baktı.

"Bay Birmingham'ı vurduğunuzda," diye a v a z ı çıktığı kadar bağırdı Gustav, "tabancası ateş aldı ve beni vurdu!"

Bak şimdi.

yaptın!" Gevşek duran kolunu işaret ederken dudakları alaycı bir ifadeyle kıvrıldı ve ardından tehditkâr bir şekilde yumruğunu salladı

Genç adam aklına gelen bütün küfürleri savurdu. Sonunda tiradı azaldı, ama içini dökmeden önce değil

son bir uyarı. "Eğer bu kolu kaybedersem, Olney Hyde, yemin ederim ki *senin.*"

Bağırışı evin dört bir yanına ulaşmıştı ama Raelynn silah seslerini duymuş, kaçmaya başlamıştı bile. Jeff onu terk ettikten kısa bir süre sonra, uzun saçlarını ensesinde dağınık bir düğüm haline getirmiş ve yırtık pırtık elbisesini ve yıpranmış ayakkabılarını sürükleyerek

onunla tanıştığında giydiği kıyafeti giymişti. Bu pejmürde kıyafetiyle bile gerçekten de çekici bir görüntüsü vardı. Salondaki herkesin dikkatini çekti ve ona bakan kiralık uşaklar birdenbire Gustav'ın neden bu genç kıza sahip olmayı reddettiğini anladılar.

ve onu geri almak için neden bir servet ödemeye hazır olduğunu.

Raelynn'i aniden bir ürperti kapladı ve sahanlığa yaklaşırken kanı dondu. Bir an için rapcallion'lara ters ters baktı, sonra bakışları merdivenlerde hareketsizce yayılmış uzun, erkeksi forma indi. Aceleyle inerken yarı kaymış, yarı tökezlemiş bir halde çaresizlik çığlığı attı. Jeff'in başının altında giderek genişleyen su birikintisinden basamaklara doğru bir kan deresi akıyordu ama kocasının başını kucağına alırken ev yapımı elbisesine bulaşan kana aldırıyordu.

"Ben ne yaptım? Ne yaptım ben?" Sefalet içinde sallanıyor, üzerine çok hızlı gelen dulluğuna ağıt yakıyordu. Sonra bakışları Gustav'ın üzerine düştü ve içinde karşı konulmaz bir öfke açığa çıktı. Kontrolsüzce titreyerek, gözyaşlarının arasından ona baktı. "*Katil!*"

Gustav adamlarına, "Yakalayın onu!" diye emrederken kanlı eliyle onu işaret etti. Sesine acı sinmişti **ABC Amber Text Converter Deneme sürümü**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

emir tonuna rağmen. "Ve diğerleri gelmeden gitmeli!"

Raelynn, Jeff'in başını kucağından itti ve kaçmak için çaresizce merdivenleri tırmandı, ancak Olney Hyde iyi konumunu yeniden kazanmaya hevesliydi ve onun arkasından merdivenleri tırmandı.

"Kaçın, Bayan Raelynn!" Kingston bağırdı ve onu takip etmeye başladı, ama bir tabanca hızla kafasına doğrultuldu.

"Eğer hayatına değer veriyorsan, siyah adam, müdahale etmeden önce iki kere düşünmelisin," diye ciddi bir şekilde uyardı Gustav.

Olney hızla koştu.

Ama Raelynn sahanlığa ulaştığında, kadınsı olmayan bir hırıltıyla dönüp ona tekme attı ve neredeyse yüzüne çarpacaktı. Raelynn kolayca eğildi ve bir koluyla diğer bacağını altından çekip aldı. Kadın

Olney'nin üzerine yuvarlandı ve birlikte geniş merdivenlerden oldukça hızlı ve zedeleyici bir iniş yaptılar; Olney ağırlıklarının tüm yükünü taşıyordu. Merdivenlerin dibinde Raelynn kollarının iki adam tarafından tutulmuş olduğunu gördü.

onu liderlerinin önüne sürükledi.

Omzunu sıkan Gustav öne çıktı ve soluk gözleri kadının soluk, kan lekeli giysilerini tararken acıyla çarpılmış bir alaycılıkla alay etti. "Zengin bir adama göre, rahmetli kocanız size karşı pek de cömert değildi, *mein Liebchen*.

Belki de

Gustav sana güzel kıyafetler aldığında ona hayran olacaksın, değil mi?"

"O gün gelmeden önce dünyanın varlığı sona erecek, Gustav." Sesi dudaklarında beliren alaycılığı yansıtıyordu. Sonra sesi kısıldı ve kadife kenarlı tehdidinin yumuşaklığı Alman'ın ağır ensesini ürpertti. "Yaptığın şey için, yemin ederim intikam alacağım ya da denerken öleceğim."

Gustav zorla sırtıttı. "Ruhu olan *kadınları* severim. Onu fethetmekten daha çok zevk alırım."

Raelynn onun bu alaycı tavrı karşısında yüzünü buruşturdu ve yüzünü buruşturan adama bakarken duyduğu tiksintiyi bastırma zahmetine girmedi. Kendisine sadece zayıf bir kadının karşı çıkmasından zevk alıyor gibiydi. Adamın sert yüz hatlarında acımasız bir vahşet gördü.

yüz ifadesi adamın gerçek doğasını açıkça ortaya koyuyordu. Bu haydutta gizli bir sıcaklık ya da merhamet bulmayı umduysa da, burada incittiği ya da kötü davrandığı kişileri umursamadan kendi çıkarlarını gözetten biri olduğunu fark etti. Başkaları söz konusu olduğunda hiç vicdanı yoktu. Onlar sadece yaratılacak hayvanlardı.

Ya onun gelişen iradesine hizmet edecekler ya da yok edilecekler.

Adamın gözleri mavi buz parçaları gibi Raelynn'in bakışlarının derinliklerini delip geçti ve adam Raelynn'in şaşkınlığı karşısında kaşlarını eğlenerek kaldırırken Raelynn'in yüreğine bir ürperti getirdi. Diğerleri ondan korkmak için bir neden bulmuştu ve Raelynn tam o anda şunu çok iyi biliyordu

O da bir istisna değildi. Akşamın erken saatlerinde geleceğinin mutlulukla dolu olacağına inanmaya cesaret etmişti. Şimdi ise sadece yaşayan bir cehennem öngörüyordu.

Gustav kolunu sıkıca böğrüne bastırarak, parçalanmış kemiklerin etini delip geçmesinin dayanılmaz acısından kendini kurtardı.

Yakındaki bir örtüden kadife bir ip kopardı ve yardımcılarından birini yanına çağırarak, kolunu yan tarafına doğru bağlamasını söyledi. Çektiği acı neredeyse dizlerinin bükülmesine neden olsa da, adam dediğini yaparken o da kıpırdamadan durdu. Beyaz dudakları ve sert yüzüyle sonunda adamlarına döndü. "İkiniz önden Charleston'a gidin ve *Doktor Clarence*'i vare-house'a getirin. Gerekirse onu buraya sürükleyin, ama ben geldiğimde hazır olsun!"

Bir çift adam salondan koşarak çıktı ve yarış atlarının gürleyen nal sesleri

ABC Amber Text Converter Deneme [sürümü,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

acele ediyorlardı. Gustav diğer adamlarla birlikte daha yavaş bir tempoda ilerledi ve Birmingham ahırlarından bir koşum takımı ve ekiple birlikte el konulan bir at arabasının arkasına dört güçlü kollu adam tarafından dikkatlice çekildi. Raelynn bir atın sırtına bindirildi ama kaçmaya çalışması işe yaramadı çünkü atın dizginleri, atını kendi atının arkasına bağlayan adam tarafından sıkıca tutulmuştu.

Ayrılışlarının sesi, merdivenlere koşan uşağın yüksek sesli, feryat figan iniltisinin altında kayboldu. Düşen efendisinin yanına diz çöken Kingston, kısa ve kalın saçları dikkatle inceledi ve kafa derisinde uzun, kanlı bir kıvrım buldu. Yapışkan saç tellerini, sızan kırmızının derin yarasından çekip çıkarırken, kolunda belli belirsiz bir nefes kıpırtısı hissettiğini sandı. Uzanıp zayıf bileğİ endişeyle parmaklarının arasında sıkıttığında nabız alamadı. Ama sonra kendi elleri o kadar titriyordu ki, çelik bir çekicin gümbürtüsünü bile fark edemedi.

* * *

Jeff'in uzun gövdesini kollarının arasına alan Kingston, Jeff ayağā kalkmaya çabalarırken yükün altında sendeledi. Merdivenleri çıkarken, kendi kendine, "O kel kafalı adamı elimden geldiğince çabuk öldüreceğim," diye mırıldanırken, gözyaşları esmer yüzünde ıslak yollar oluşturuyordu.

Sanki tehdidine yanıt verircesine, kollarındaki adamdan gelen ani bir inilti Kingston'ın içini ürperten bir řaşkınlığā yol açtı ve onu merdivenlerden aşağı yuvarlamakla tehdit etti. Yüzünü buruşturan adam şaşkınlıkla aşağıya baktı.

Efendisinin yüzüne çarptı ve ani bir gümbürtüyle Kingston dizlerinin üzerine çöktü.

Sanki tepesinde beliren ilahi bir varlık görmeyi bekliyormuş gibi gözlerini yukarıya dikti ama Gustav ve kabadayıları kapıdan içeri daldıklarında söndürmek üzere olduğı, ışıl ışıl parlayan mumlarıyla pırıl pırıl kristal avizeden daha şaşırtıcı bir şey görmedi. Birdenbire sırtıttı ve bu kez sevinçten yeni gözyaşlarını kırptırdı.

"Mastah'ın *alivel*'i yaşıyor!"

Puslu bir karanlıktan yukarı doğru sürüklenen Jeff, bir elini zonklayan başına götürdü ve bir soru inledi.

"Ne oldu?"

"Ah bilmiyorum!" Kingston omuz silkti. "Belki de sana dokunan bir melek ya da onun gibi bir şeydi."

"Bir melek mi?" Gözlerini kısarak hizmetkâra bakarken Jeff'in şaşkınlığı daha da derinleşti, ama başı bir anlam veremeyeceği kadar ağrıyordu

uşağın ifadesini duydu. Doğrulamak için çabaladı ve bir sonraki yüksek basamağa tutunmayı başardı.

Kendisine verdiği ıstıraba rağmen gözlerini yavaşça ve dikkatle hareket ettirerek koridorun etrafına baktı. Neredeyse bir saniye önce

bir grup vahşi ve asi kabadayı ile doluydu. Yoksa bütün bunları hayal mi etmişti? "Gustav ve adamları nerede?"

"Gittiler Mistah Jeffrey ve Bayan Raelynn'i de yanlarında götürdüler."

Jeff bir küfür savurarak ayağa kalktı, ardından başını korkunç bir ağrı doldurunca aceleyle yaptığı bu hareketten hemen pişman oldu. Dünya etrafında tehlikeli bir şekilde dönüyordu. Ayaklarının üzerinde baş döndürücü bir şekilde sallandı ve iki elini yüzünün üzerinde kavuşturarak azabın hafiflemesini ve dengesinin geri gelmesini bekledi.

Efendisinin dengesinin bozulduğunu gören Kingston, omzunu hızla genç adamın omzunun altına koydu ve dikkatlice döndü

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

onu üst kata doğru götürdü. "Sizi yatağa götürsem iyi olacak, Mistah Jeffrey, orada dinlenirken

Olanları hatırla. Sanırım bir grup adam toplayıp Bayan Raelynn ve o yaşlı şeytan Mistah'ın peşinden gitmek isteyeceksin.

Fridrich. Mistah Brandon'ı alması için bir atlı göndereceğim. Onsuz ata binip gitmek senin için iyi olmaz.

hissediyorum."

Hizmetçi koridorda ona destek **o l u r k e n** Jeff, "Onu nereye götürdüklerini bile bilmiyorum," diye yakındı.

"Bu konuda endişelenmeyin, Mistah Jeffrey. Mistah Fridrich adamlarına Doktor Clarence'ı getirmelerini söyledi, böylece yaşlı adam yaralarını iyileştirebilecek. Doktor Clarence, Birminham ailesinin çok özel olduğunu düşündüğü için size bilmeniz gerekenleri söyleyecektir, yoksa benim adım Kingston Tucker değil."

Jeff'in kaşları birbirine çarparak şaşkınlığını ifade etti. "Fridrich nasıl yaralandı?"

Kingston, ana yatak odasının kapısını iterek açarken sırıttı. "Başardın, Mistah Jeffrey. O diğer genç

Haylaz seni vurdu, tabancan ateş aldı ve top doğruca Mistah Fridrich'in omzuna girdi ve kolunun sarkmasına neden oldu.

kırılmıştı. Belki o zamanlar bunu bilmiyordunuz ama hedefiniz her zamanki kadar doğruydu."

Kingston yaralı efendisini dikkatle yatağın kenarına indirdi ve Jeff uzun bir süre şakaklarını ovarak oturdu, rahatsızlığını gidermek için masaj yapmaya çalıştı. Ellerini çektiğinde, artık bolca kanla kaplı olan parmaklarına baktı. "Görünüşe göre saçımda yeni bir parça var, Kingston."

Kâhya, efendisinin yılmayan mizahı karşısında kıkırdadı. "Buradan sizin öldüğünüzü ya da en azından ölmek üzere olduğunuzu düşünerek ayrıldılar, Mistah Jeffrey. Bayan Raelynn de öyle düşünüyordu. Mistah Fridrich'e bunu ödeteceğine ya da ölmeye çalışacağına yemin etti."

"Öldüğümü düşünürlerse biraz daha dikkatsiz olurlar," dedi Jeff, Kingston yastığının üzerine birkaç keten havlu sererek onu sıcaktan korurken.

kan lekeleri. "Ama Gustav dikkatini Raelynn'in üzerine çevirmeden önce onları bulmalıyım."

"O adamın böyle bir şey yapmayı düşünemeyecek kadar çok acı çektiğini sanıyorum, Mistah Jeffrey.

sadece kendini dinleyebilirsin

Mistah Brandon'ın gelmesini beklerken bir büyü yap." Kingston, Jeff'i yatağa geri yatırdı ve bacaklarını şiltenin üzerine salladı. "Doktor değilim, ama görünüşe bakılırsa yaşlı korsan o kolu bir daha asla kullanamayabilir." Kingston, Jeff'e

Bir sürahidenden leğene su doldurdu ve bir bezi ıslatarak yarayı hafifçe silmeye başladı.

Jeff, paçavrayı ondan alarak, "Şimdi beni boş ver Kingston," diye ısrar etti. "Şimdi gidip kardeşimi getirmesi için bir atlı göndermeni istiyorum. Şerif Rhys Townsend'e olanları anlatması için Charleston'a bir atlı daha gönder. Gustav'ın sert adamlarından kaç tanesiyle karşılaşacağımızı anladığından emin ol. Bize yardım etmek isteyen her adama ihtiyacımız olacak."

"Yassuh, Mistah Jeffrey!" Kingston aceleyle odadan çıktı ve Jeff'in gözlerini zonklamaya karşı kapatmasına izin verdi.

kafasında işkence.

* * *

Raelynn, dağınık depo dairesinin gölgeli bir köşesinde durdu ve karanlık
ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [Sürümü,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Gustav bir sürahi viskiyi ağzına götürüp uzun bir yudum aldığı anda düşünceli bir sessizlik vardı. Beyaz saçlı, yaşlı bir beyefendi olan doktor

Küçük, düzgün bir bıyığı ve sakalı olan bu adam, onlar geldiğinde oldukça sinirli bir durumdaydı ve bu sinirin bir kısmını sözlü olarak hastasına yansıtmaktan çekinmiyordu.

"Sana daha önce de söyledim, Gustav! Şimdi tekrar söylemek zorunda kalacağım çok açık! Seni yamamaktan bıktım!"

söyleniyordu. "Hayır

Seni ne zaman dikip ayağa kaldırsam, başka bir serseriyle savaşımaya başlıyorsun. Ayaktakımıyla ilişki kurmanın tehlikelerini düşünmeye başlasan ya da onların arasındayken öfkeni dizginlemeyi öğrensen iyi edersin. Ya da günün birinde

adamlar seni bir çam kutusunun içinde geri getirecekler."

"Vaaz vermeyi bırak," diye mırıldandı Gustav öfkeyle. "Bunu hoş karşılayamayacak kadar canım yanıyor."

Doktor küçümseyerek homurdandı. "Bunu hiç de nazıkçe söylemiyorum! Seni en son tedavi ettiğimde buraya çağrılmaktan bıktığımı söylemiştim! Tavsiyemi aptalca görmezden gelersen, seninle daha fazla bir şey yapmak istemiyorum!"

"Bu sefer kolumu tamir et. Bir dahaki sefere belki dinlerim."

"Mümkün değil!" Dr. Clarence alay etti. Yine de kanlı gömleği nazık bir ilgiyle kesti ve yarayı dikkatle inceledi. Sonra da ağır bir iç çekişle prognozunu dile getirdi. "Elbette topun dışarı çıkması gerekecek. Aksi takdirde kanını zehirleyecek. Eğer bu olursa, muhtemelen kolunu kaybedersin ...

ya da hayatın. Gecikmeden onu ve bulabildiğim tüm kemik

parçalarını çıkarmam gerekecek."

"Bana zaten bilmediğim bir şey söylemiyorsun!" Gustav homurdandı. "Devam et!"

Dr. Clarence, "Atış omzunu delip geçseydi daha iyi olurdu," diye dürtükledi.

"Ne yapman gerekiyorsa yap. Kolumu kaybetmeye tahammül edemem."

"Kolunu kaybetmek hayatını kaybetmekten iyidir." Raelynn bu bilge öğütle zihinsel olarak alay etti. *Eğer bu kaba saba sersem olmasaydı*

Doktora bağırarak istedi, *kocam hâlâ hayatta olacaktı ve ben de onun kollarında güvende olacaktım!* Sessiz bir düşmanlıkla Gustav'ın iri, fıçı gibi göğsünü tararken, kocasının sadece birkaç yıl önce hayranlıkla seyrettiği gergin kaslı gövdesini hatırladı.

Jeff'in kanlar içinde merdivenlerde yatarkenki görüntüsü aklına geldikçe gözleri yaşlarla doldu. Jeff'in

İçine döndüğünde gerçek suçlayıcı bir şekilde acı veriyordu. O olmasaydı Jeff hâlâ hayatta olacaktı. Onunla evlenmeyi kabul ederek, ölüm cezasını onun üzerine yıkmıştı. Onu hatırlayacak bir çocuk sahibi olmayı bile umut edemiyordu. O sabah uyandığından beri erkekler hakkındaki bilgisi kesinlikle daha olgunlaşmış olsa da, hâlâ bakirdi ve bu durum sadece Jeff'in ona gösterdiği nazik ilgiye atfedilebilirdi.

Ve şimdi, bu onun cezası olacaktı. Şehvet ve açgözlülüğten daha nazik bir duygu tanımayan bu iğrenç, aşağılık vahşinin oyuncağı olacaktı. Onun ırzına geçecek, onu nasıl yaraladığını ve ırzına geçtiğini umursamayacaktı. Artık hayattaki tek amacı onun öldüğünü görmek olacaktı, hızlı bir şekilde değil ama yavaş bir işkenceyle, çünkü bu canavarı Jeff'e yönlendirdiği için kesinlikle böyle acı çekecekti.

Gustav'ın sert çıığı Raelynn'i düşüncelere dalmaktan alıkoydu ve arzulu eğilimini yerine getirmiş gibi göründü. Doktor **ABC Amber Text Converter Trial version**, <http://www.processtext.com/abctxt.html> ile yarayı incelerken, Gustav'ın üç adamı onu yatağın üzerinde tutuyordu.

metal aletler. Sessizce ilerleyerek yatağın ucunda durdu ve gözleri Gustav'inkilerle buluştuğunda, Gustav başka bir çıığı bastırmak için dişlerini sıktı ve acı veren işkenceye karşı sessizce ürperdi.

"Ne kadar cesursun, Gustav," diye alay etti Raelynn. "Gerçekten de şekerini kaybetmiş bir bebek gibi bağıırıyorsun."

Dr. Clarence şaşkınlıkla ona baktı ve Gustav'ın boş zamanlarını değerlendirmek için soğuk kalpli bir yük parçası seçtiğine ikna oldu.

geceleeri. Sonra onun delici bakışlarını takip ederek hastasına döndü. Henüz anlayamadığı nefreti neredeyse elle tutulur bir haldeydi. Tek bildiği, kadının depo dairesine kendi isteğiyle gelmiş olduğuydu. Ama sonra, dikkat edilirse, genç adam Olney Hyde, tehditkâr bir şekilde onun yakınında geziniyor gibiydi.

"Bir işe yara kızım," diye emretti Dr. Clarence, başını viski sürahisine doğru çevirmeden önce kaşlarını çatarak onu süzdü. "Bu kanın birazını o içkiyle yıka."

Raelynn, Gustav'ın göbekli halini küçümseyen bir bakışla inceledikten sonra doktora yumuşak bir bakış fırlattı. "Neden?

yapmalı mıyım?"

Bir sonraki anda Olney onun kolunu acı veren bir mengeneyle kavradı ve tabancasının namlusunu şakağına dayadı.

"Çünkü eğer yapmazsan, seni kızıl kafalı fahişe, altı ayak altında yatıyor olacaksın."

Silahın çekicinin geri çekilirken çıkardığı metalik sıyrıkla Raelynn'in kanı damarlarında dondu.

Ölüm sadece bir kalp atışı uzağındaydı, yine de öldürülen kocasının anısı ona kendi ölümünün faydalarını düşündürdü. En azından vicdanı artık onu suçlamayacaktı.

İnce omuzlarını meydan okuyan bir kayıtsızlık havasıyla kaldıran Raelynn, adamın tehdidi karşısında alaycı bir tavır takındı. "O iğrenç domuzla yatağa girmekten iyidir."

Olney bir an için şaşkınlıkla ona baktı; bırakın bir kadını, kafasına dayadığı tabancayla bu kadar kolay alay edebilen bir erkek bile görmemişti.

Dr. Clarence öfkeyle doğruldu. "O kızın kafasında bir delik açmadan önce şu lanet topu yere bırak!" diye öfkeyle gürledi. "Ya da bana yardım edin, bu adamın neşterimin altında ölmesine izin vereceğim!"

"*Olney! Ne diyorsa yap!*" Gustav havladı. Sürahiye tekrar kapıldığı gibi, duyularını köreltmek için birkaç yudum daha içti ve bu sırada onu sarsan acıya karşı titredi.

Olney omuzlarını kayıtsızca silkerek rahatladı ve tabancanın namlusunu Raelynn'in başından uzaklaştırdı. Taklit ederek

Kibar bir selam vererek birkaç adım geri çekildi ve ona nefes alabileceği bir alan açtı.

Dr. Clarence sabırsızca, "Eğer fazla alıngan değilsen, kızım," diye ısrar etti, "yardımın işime yarayabilir."

Raelynn bir elini odada gezdirerek, etrafta dikilip kendi testilerinden höpürdeterek içen yarım düzine serseriye gösterdi. "Eminim bu adamlar Bay Fridrich'in hayatta kalmasını benden çok daha fazla istiyorlardır. Bu gece evliydim ve o Alman sersem beni buraya, bu katil hırsızların inine getirmeden önce kocamı öldürdü. İntikamımı almam an meselesi ve eğer size yardım edersem, Gustav'ın geceyi sağ geçirmemesi için elimden geleni yapacağım."

Gustav acısının içinden homurdandı. "Belki de önce adamlarımın sizi almasına izin vermeliyim, ha Frau Birmingham."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Birmingham mı?" Dr. Clarence kuşkuyla tekrarladı. Önce Alman'a, sonra da Raelynn'e bakarak sertçe sordu,

"Jeffrey Birmingham ile bu akşam evlendiğinizi ve onun şu anda ölü olduğunu mu söylemek istiyorsunuz?"

Başını sallayan Raelynn'in gözleri aniden yaşardı. "Gustav ve adamları Oakley Plantasyonunun evine girdiler ve

ben yukarıdayken."

Dr. Clarence mırıldandığı bir lanetle neşteri yere attı ve giderek artan bir tedirginlikle odanın içinde volta atmaya başladı. "Otuz küsur yıl önce Jeff Birmingham'ı bu dünyaya ben getirdim. Makatının açık olduğunu fark ettiklerinde beni çağırdılar. Annesi bebeğine hayat vermek için acıya cesurca katlandı. O zamandan beri, Birmingham'ların değerine erişebilecek çok az adam gördüm. Şimdi bana Jeff'in öldürüldüğünü ve katilinin yaralarını sarmam gerektiğini söylüyorsunuz! Şeytan hepinizi alsın, sizi pis kemirgenler! Yapmayacağım!"

Gustav'ın gözlerinden doktora ateş püskürüyordu. Omzundaki acı onun için Jeff'in öldürülmesinden ya da kızın yeni kocasının kaybından duyduğu rahatsızlıktan çok daha önemliydi.

Gustav öfkeli bir hırıltı ve parmaklarını şıklatarak Olney'i çakmaklı tüfekte Raelynn'in yanına geri gönderdi.

Silah bir kez daha şakağına dayandı ve horoz geri çekildi. "Omzumu onarmazsanız kız ölecek *Doktor*. Ve size söz veriyorum, eğer Olney onu öldürürse, ben de sizi öldürürüm." Dr. Clarence bir an için ona ters ters baktı. Sonra, başka seçeneği olmadığından, sessiz bir kabullenişle bir kez başını salladı. Aletleri tekrar eline alarak, tabanca Raelynn'in başından kalkana kadar bekledi ve sonra eğilerek

tekrar çalışmaya başladı.

Top çıkarılırken Gustav bilincini kaybetti. Parçalanmış birkaç kemik parçası da çıkarıldı. Daha sonra

Raelynn yardım etmeyi kabul etti, ama sadece yaşlı doktorun alnını silmek için. Yine de Olney onun arkasında duruyordu,

Neşter kayarsa canını almaya hazırdı.

Sonunda yara kapatıldı ve kolu Alman'ın yan tarafına sıkıca bağlayan ağır bir bandajla sarıldı. Bu işlemler yapılırken Gustav kısa bir süre kendine geldi ama o kadar acı çekiyordu ki, yaşlı adamın kaşıkla ağzına attığı afyonu yutmaya can atıyordu. İlaç

Almanlar uykunun derinliklerine daldığında, Dr. Clarence aletlerini toplamaya başladı.

"Temizlenmek için eve gidiyorum," diye Gustav'ın adamlarına bilgi verdi, "ama iki saat içinde onu kontrol etmek için geri döneceğim.

Eğer kanama

Tekrar başlayın, beni alması için bir atlı gönderin, ama sizi uyarayım. Eğer kızın herhangi bir şekilde zarar gördüğünü görürsem

Gustav geri döndüğünde kendi kanında çürüyecek, bu konuda size söz veriyorum."

* * *

Dr. Clarence, Raelynn'i kendisini esir alan kişiye göz kulak olması için gönülsüzce geride bırakarak yola çıktı. Her ne kadar evi

Beş bloktan daha uzakta, atlı arabasını çekene kadar binlerce mil kat etmiş gibi görünüyordu.

ahırın yanında durdu ve aşağı indi. "Dr. Clarence?"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Yaşlı adam gözlerini kısarak sesin geldiği gölgelerin içine baktı. Endişelenmek için bir nedeni vardı,

Çünkü birkaç saat içinde ikinci kez bir ses onu karanlıktan çağırıyordu. Raelynn'e başka birinin başka bir yere götürülmesini emretmiş olmasının sonuçlarını düşünebildi. "Kim o? Ne istiyorsun?"

"Yardımaınıza ihtiyacımız var, Dr. Clarence." Ses yine derin kasvetten geldi ve doktor uzun boylu, karanlık giyimli bir çift adamın yaklaşmasını dikkatle izledi. Yüksek bir meşenin dalları arasından parlayan ay ışığının benekli bir parçasından geçtiler ve Dr. Clarence'ın aval aval bakmasına neden oldular.

İkisinden daha zayıf olanı tanıyınca inanamadı. "Jeffrey Birmingham! Bu ne büyük bir mucize böyle? Bana öldüğün söylenmişti."

Brandon Birmingham, kardeşinin omzuna bir el koyarak, "Neredeyse öyleydi," diye hayıflanarak cevap verdi.

"O derin bir

Bunu kanıtlamak için kafasında bir kurşun top yarası var."

Jeff yaşlı adamın yanında dururken, "Yardıminıza ihtiyacımız var, Dr. Clarence," diye tekrarladi. "Bize nereye götürüldüklerini söylemelisiniz.

karım, Raelynn."

"Sana memnuniyetle söylerim Jeff," diye cevap verdi Dr. Clarence, "ama ikiniz o haydutların peşinden tek başınıza gidemezsiniz.

İkiniz de öldürüleceksiniz!"

"Evinizin arkasındaki ağaçlarda saklanmış yedi atlı var ve umarım bir düzine kadar daha şerifle birlikte gelecek. Rhys'in Gustav'ın kaç adamıyla karşılaşacağımızı bilmesi için önden haber gönderdik. Her şey nasıl olacağına bağlı.

Sabahın bu saatinde kaç tane yardımcısını çağırabildi."

"Dikkatli olmazsan Raelynn'i öldürecekler," diye uyardı yaşlı doktor. "Kafasına bir tabanca dayayarak beni Gustav'ın omzunu onarmaya zorladılar. Olney denen o genç herif, sırf birini öldürmekten zevk almak için bile bunu yapabilir. Seni vuranın o olduğuna dair bazı söylentiler duydum Jeff. İnan bana, sarmal bir çingiraklı yılan kadar tehlikelidir."

"Eğer Olney onu öldürürse Gustav'a hesap vermek zorunda kalacak," diye düşündü Jeff, "ve bunu yapmak istediğini sanmıyorum. Bu şu anlama gelebilir

onun hayatı. Ne zaman dönmenizi

bekliyorlar?" "İki saat ya da daha kısa

sürede."

Brandon, "Bize nerede saklandıklarını söyle," diye ısrar etti. "Yer hakkında verebileceğin kadar çok şey bilmemiz gerekecek, o zaman

bir plan ortaya koyabilir."

"Siz ikiniz yeri biliyor olmalısınız. Eski Milburn'ün deposundalar, buradan sadece birkaç blok ötede."

"Başka bir yerde saklandıklarını sanıyordum," dedi

Jeff.

"Gustav'ın etrafında onu koruyacak bir ordu varken, neden birilerinin onu rahatsız edeceğinden korksun ki?

inine?" Dr. Clarence mantıklı düşündü. "Ayrıca, adamın bir kedi kadar çok canı var."

Brandon cerraha, "Depoyu biliyoruz," diye bilgi verdi. "Aslında Jeff neredeyse **ABC Amber Text Converter Deneme sürümünden** satın alıyordu, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

Bir keresinde, ancak buranın nakliye ticareti için çok faydalı olamayacak kadar rıhtımdan uzak olduğuna karar verdi."

Dr. Clarence onlara, "Gustav deponun zemin katında kendisi için yarattığı bir daireye yerleşti," diye bilgi verdi. "Adamlarının çoğu muhtemelen onunla birlikte orada olacak, ancak birkaç muhafızın onu izleyeceğini tahmin edebilirsiniz.

dışarıda bela aramak için."

Jeff, zihninde bir strateji şekillenmeye başlarken Dr. Clarence ile yüzleşti. "Döndükten ve Gustav'la işiniz bittikten sonra

Raelynn ile kapının yanında. Dışarıdan yumuşak bir kuş cıvıltısı duyduğunuzda, biraz hava aldıktan sonra kendini daha iyi hissedeceğini söyleyin. İsrar edin. Eğer Gustav uyanıksa, ona dışarıda yürüyüşe çıkıp çıkamayacağını sorun. Adamlarının burayı koruduğunu düşündüğü sürece

ve ona göz kulak olabilecekse, izin vermeli. O zamana kadar, umarım onun nöbetçilerinin yerine

kendi adamlarımız."

Dr. Clarence sakallı çenesini düşünceli bir şekilde ovuşturdu. "Her şey yolunda giderse planınız işe yarayabilir. En azından Raelynn'i herhangi bir silah sesi duyulmadan önce dışarı çıkarmamı sağlayacak."

Jeff sırtıırken ay ışığının aydınlattığı karanlıkta beyaz dişleri parlıyordu. "Ve ben de onu güvenli bir yere götürmek için kapıda olacağım."

Dr. Clarence bir elini onun koluna koydu. "Unutma delikanlı. Raelynn senin öldüğünü sanıyor. Bu onun için büyük bir şok olacak.

seni görüyor."

"Onu gereksiz yere korkutmamaya çalışacağım," diye teminat verdi Jeff. Doktorun evine bakarken, ön verandada oturup kendini avutan büyük çizgili kediye düşündü ve planına hızla son rötüşları ekledi.

"Şu yaşlı kedinizi ödünç almamızın bir sakıncası var mı?"

"Felix?" Dr. Clarence bu istek karşısında şaşırdı ama hemen kabul etti. "Rica ederim Jeff.

Ama neden?"

"Felix muhafızların dikkatini çekmek için ihtiyacımız olan dikkat dağıtıcı etkiyi yaratabilir, özellikle de kedi şerifin köpeği tarafından kovalanıyorsa. Ayrıca bir zamanlar Felix'in kafasına takmak için yaptığın ağızlığa da ihtiyacımız olacak.

şehirdeki dişi kedi."

Dr. Clarence, kendisi gibi şaşkın olan Brandon'a baktı, ama bir süre sonra doktor aniden kıkırdamak için bir neden buldu. "Townsend'in köpeği Felix'i yakalarsa ona acırım. O yaşlı kedinin zamanında birkaç melezi parçaladığı biliniyor."

Onun bu yorumu diğerk ikisinin kıkırdamasına neden oldu ama Jeff onu rahatlatmaya devam etti. "Townsend'in köpeğı koşarak ona geri getiren özel bir düdüğü var. Her şey yolunda giderse hayvanlardan hiçbirisi zarar görmeyecek."

"Endişelenmiyorum, Jeff. Felix'le ilgileneceğini biliyorum. Ziyaretlerinde ona getirdiğın çerezler her zaman hoşuna gitmiştir." Yaşlı adam ciddileşti. "Ama sen ve arkadaşların için endişeleniyorum. Gustav ve adamlarıyla ilgilenmek için depoya birkaç kez gittim ve çeşitli zamanlarda depoda neredeyse tavana kadar istiflenmiş uzun sandıklar fark ettim, namludan dolma tüfeklerin ve benzerlerinin sevk edildiğı türden. Gustav'ın deponun içinde kendisi için büyük bir cephanelik kurduğunu öğrenmek beni hiç şaşırtmazdı.

Elindeki silahları kullanabilecek kadar adamı olduğı kesin. Bir savaş başlatabilirsin, **ABC Amber Text Converter Deneme sürümü**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

biliyorsun."

"Raelynn güvende olduğunda, şerif Gustav ve adamlarıyla uygun gördüğü şekilde başa çıkabilir," diye yanıtladı Jeff. "Son zamanlarda bölgede kaçakçılarla ilgili bazı söylentiler var. Townsend ne bulabileceğini görmek için depoya bakmaya karar verebilir."

Yaşlı adam kıkırdarken yaşlanmış işaret parmağıyla Jeff'in göğsüne hafifçe vurdu. "Arkadaşına, Jeff'in yüzüne yakından bakmasını tavsiye et.

o oradayken benim hastam. Gustav yaralarını iyileştirmek için hapisshanede uzun süre dinlenebilir.

Frekans dikkate alındığında

Yaraları nedeniyle kilit altında tutulursa daha uzun yaşayabilir."

"Eminim Townsend isteğınızı yerine getirmek için elinden geleni yapacaktır. O da en az bizim kadar Gustav'ı merak ediyor."

Dr. Clarence yeniden ciddileşti. "Gustav pek affedici biri sayılmaz Jeff. Eğer Raelynn'i geri almayı başarırısan, muhtemelen tekrar onun peşine düşecektir... eğer hapse atılmazsa."

Jeff, "Öyle olduğunu görmek niyetindeyim," diye doktoru temin etti. "Eğer Gustav bir kaçakçı değilse, o zaman en azından bir adam kaçırıcıdır."

"Tekrar dışarı çıkması an meselesi, sonra ne olacak?" "Adamı

kendim öldürmek zorunda kalabilirim."

Bölüm 3

Koyu renk giysiler içindeki iki uzun boylu adam ara sokak boyunca ilerleyerek karşıdaki yapının bir köşesine ulaştılar.

eski Milburn binasından sokağa çıktılar. İkili orada, koruyucu karanlıktan, Milburn binasını koruyan nöbetçileri gözlemledi.

Depo. Binanın önündeki alanı aydınlatmak için birkaç fener asılmıştı ve iki muhafız geri geri giderek

boylu boyunca ilerlerken, geçerken durup biraz sohbet ettikten sonra başka bir yere geçiyorlardı.

karşı uçlara. Orada döndüler ve geri döndüler.

Geniş omuzlu, iri yarı bir adam saklandığı yerden izleyen çifte katıldı ve hoşnutsuz bir homurtuyla ağzı kapatılmış kediyi en yakınında duranın kollarına itti.

"Buraya!" Şerif Rhys Townsend tıslamak için Jeff'in yanına eğildi. "Bu senin aptalca fikrindi, bu yüzden bu şeytani canavarı tutma ayrıcalığını sana vereceğim. Kollarımdaki bu pençe izleri yüzünden karım hangi dişi kediyle yattığımı merak edecek ve henüz ilk kavgamızı edecek kadar uzun süredir evli bile değiliz. Ayrıca, görünüşe göre ikinizin bu vahşi kediye Farrell ve benden daha çok ihtiyacı olacak."

Jeff sırtıarak çırpınan kediyi kendine doğru çekti ve Felix tanıdık bir arkadaşı olduğunu fark ederek hemen sakinleşti. Jeff onu kulağının arkasından kaşıdığında ve sırtını okşadığında, hayvan keyifle mırlamaya başladı.

Felix'in tavrındaki ani değişiklik şerifin bir kez daha tiksintiyle homurdanmasına neden oldu. "Bunu yapmayı denedim, tıpkı senin gibi

dedi Rhys Townsend," diye homurdandı kısık bir fısıltıyla, "ama o huysuz yaratık terbiyesini takınmayı reddetti."

Brandon neşesini bastırmak için eliyle ağzını sildi. Bu iri yarı şerifin kedileri zehirli yılanlardan daha çok sevmediği bilinen bir gerçektir. "Bahaneleri boş ver Rhys," diye mırıldandı sırıtarak. "Kedilerin yanında ürkek olmanı anlıyoruz ve bunu sana karşı kullanmıyoruz."

Gördüğüm kadarıyla sorun, Felix'in de bunu biliyor olması."

Townsend gözlerini keskin bir şekilde kısarak arkadaşına bıkkın bir bakış fırlattı. "Seni o şeye sokulurken görmedim!"

Brandon masum olduğunu göstermek için ellerini açtı. "Köpekleri daha çok sevmeme engel olabilir miyim?"

"Humph! Kimse beni Jeff Birmingham'ın kedileri köpeklere tercih ettiğine inandıramaz," diye yorumladı şerif. "Bütün bu

Oakley civarında gördüğüm tazılar."

Brandon bu fikir karşısında sırtıttı. "Annem izin verseydi Jeff'in evde bir hayvanat bahçesi olurdu."

Jeff, kanun adamına "Arkada ne buldun?" diye sorarken elindeki daha acil konuya yaklaştı.

"İki muhafız, tıpkı buradaki gibi ön tarafta, ama alan o kadar iyi aydınlatılmamış, bu yüzden avantaj bizde olacak."

Farrell dedi ki

Görünmeden uzak köşede bekleyin ve dönüş yaptığında ona en yakın muhafızı yakalayın.

Diğerini ben alırım.

aynı zamanda. Peki ya siz ikiniz?"

"Felix muhafızların dikkatini çektikten sonra Brandon ve ben bu ikisinin icabına bakabiliriz." Jeff elini arkadaşının koluna koyarak, "Arkadaki ikisini yakaladığında, kedi ve köpeğin yapabileceğinin ötesinde bir ağlama ve ağlama şansı bulamadıklarından emin ol. Raelynn ve Doktor'u almamız gerekecek.

Clarence sağ salim çıkar ve bunu yapana kadar depoya giremeyiz."

Rhys Townsend kemerinden ağır bir sopa çıkarıp avucuna yavaşça vururken usulca kıkırdadı. "Kafalarına bir çift sopa indirdiğimizde, o muhafızlar yaşamaktan vazgeçmiş sinekler gibi yere yığılacaklar."

"Bırak nefes alsınlar, olur mu?" Brandon alaycı bir mizahla şaka yaptı. "Farrell Ives ile yeterince eğlenceli bir şekilde tartıştım.

güçlü bir darbe vuruyor."

Townsend'in geniş omuzları, fısıldamak için öne eğilmeden önce sessiz bir eğlenceyle kısa bir süre sallandı,

"Bahse girebilirsiniz ki

Süslü adam bir savaşçı gibi dövüşmeyi sahibi olduğu o şık kumaşçı dükkanında öğrenmedi."

Brandon sırtıttı. "Farrell'ın ona süslü bir adam dediğini duymasına izin vermesen iyi olur yoksa dişlerini yerden kaldırdığında sayma şansın olur."

Rhys omuz silkti. "Oh, beni iyi duydu, ama sadece onun yakışıklılığını ve tüm o güzel kıyafetlerini kışkırdığımı biliyor.

giyer. Onu dinlerken bilerek hakaret etmem. Annem bir ahmak yetiştirmedir."

Şerif rahat bir selamla sıırttı ve sürünerek uzaklaştı. Kısa süre sonra iri cüssesi karanlık tarafından örtüldü.

İki muhafız deponun önünde tekrar bir araya gelene kadar bir an geçti. Jeff elini kaldırdı **ABC Amber Text Converter Deneme [sürümü](http://www.processtext.com/abctxt.html), <http://www.processtext.com/abctxt.html>**

ve sessizce kardeşine işaret ederek Brandon'ı durdukları binanın yan tarafına doğru hızla uçmaya gönderdi. Koşar adımlarla arka köşeyi dönerek binanın arkasında kayboldu.

Jeff, Brandon'a yapının uzak ucundaki pozisyonunu alması için zaman tanıyarak bekledi ve ardından kedinin ağzını çıkardı

ve onu yavaşça depoya doğru fırlattı. Felix hiç ses çıkarmadan dört ayağının üzerine kalktı, sonra durup çevresini dikkatle inceledi. Sokak boyunca muhafızlara doğru yavaşça yürümeye başladı, ama sessizlik aniden yüksek sesli bir havlamayla bozulduğunda, erkek kedi ani bir alarmla çömeldi ve karanlık sokak boyunca rahatsızlığın geldiği yöne baktı. İri bir köpek görüldüğünde, Felix bir çığlık atarak havalandı ve hayvan sokakta onlara doğru ilerlerken iki muhafızı da kahkahalara boğdu. Tazı kovalamaya devam etti ve Brandon'ın gülen muhafızların arkasından caddeyi geçip deponun uzak ucundaki mürekkep gibi karanlığın içinde kaybolduğunu sadece Jeff gördü. İki nöbetçi hayvanları izlemek için döndüğünde, Jeff diğer uca fırladı ve abanoz gölgelerden oluşan bir kamanın içine girdi.

Deponun ön kapısı açıldı ve Olney eğilerek "Dışarıda neler oluyor?" diye sordu.

Muhafızlardan biri onun endişesini elinin tersiyle itti. "Endişelenecek bir şey yok. Sadece kediyi kovalayan bir köpek. Gustav nasıl?"

"Çok daha iyi. Doktor şu anda onunla birlikte, uyku iksirinden biraz daha veriyor. Siz çocuklar dışarıda sessiz olun ki o da dinlenebilsin."

Kapı kapandı ve muhafızlar volta atmaya devam ettiler, deponun uzak köşelerine doğru ilerlerken birbirlerinin yanından geçtiler. Onlar dönüşlerini yaparken, bir

Kafalarına aldıkları ani bir darbe her birini bilinçsiz bir duruma soktu. Kısa süre sonra bağlandılar, ağızları tılandı ve sürüklenerek binanın köşesine götürölüp atıldılar.

* * *

Depo dairesinin içinde Dr. Clarence çantasını kapattı ve eline alarak Raelynn'e yaklaştı. Kapının yanındaki sandalyeye yığılmış bir halde oturan Raelynn tamamen bitkin ve kederli görünüyordu. Omzuna rahatlatıcı bir el koyarken, geçidin hemen dışında yumuşak bir cıvıltı duyması alışılmadık derecede iyi bir zamanlama gibi görünüyordu.

"Dışarıda bir yürüyüş sana iyi gelecektir, çocuğum," diye öğüt verdi. "Bu pis, nemli havayı seni hasta edecek kadar soludun. Dışarı gel ve beni uğurla, sonra Gustav'ın yatağının yanına bir battaniye serip biraz uyumaya çalışabilirsin. Adamlarından hiçbiri seni rahatsız etmeye cesaret edemez."

Raelynn yavaşça ayağa kalktı ve soru dolu gözlerle Olney'e baktı. "Doktorla birlikte bir süre dışarı çıkabilir miyim?"

"Yapabilirsin," diye cevap verdi sırtarak, ikisi üzerinde sahip olduğu otoritenin tadını çıkararak, "ama unutma... Eğer kaçmaya çalışırsan, doktoru vurur ve seni Gustav'ın yatağına zincirlerim. Uyandığında gördüğü ilk yüz sen olursun."

Raelynn titredi, tehditlerini görmezden gelemeyecek kadar yorgundu. Uysalca başını salladı ve doktor onun için kapıyı açtı. Geçiş

Kollarını göğsünün altında kavuşturdu, rahatsız edici bir iç geçirdi ve fenerin aydınlattığı karanlığa doğru adım attı. Doğudaki binaların ötesinde, gece gökyüzünde hafif bir aydınlanma hissedebiliyordu; **ABC Amber Text Converter Trial [version, http://www.processtext.com/abctxt.html](http://www.processtext.com/abctxt.html)**

şafağın gelişini müjdeliyordu.

Olney onun arkasındaki geçitte durdu ve uzak köşeye doğru yürüyen uzun boylu, koyu renk giysili adama seslendi. "Sen izle

Şimdi çok iyiler. Kız gitmeyecek, duydun mu?"

"Duydum," diye mırıldanan bir cevap geldi.

Kapı kapandı ve muhafızlar aniden dönerek onlara doğru koşmaya başladı. Doktor Raelynn'in elini tuttu ve eğilerek yüzünü Raelynn'in yüzüne yaklaştırıp tüm dikkatini ona verdi.

"Kendine hakim ol kızım. Büyük bir şok yaşayacaksın."

Raelynn sıkıntıyla inledi ve geri çekilmeye çalıştı. "Lütfen, başka bir şeyle başa çıkamayacak kadar yorgunum."

Muhafızlardan biri, tartışıyor olabilecekleri herhangi bir hileyi önlemek için şüphesiz doktorun yanına geldi, ama o

onun varlığını kabul etmeyerek yana döndü. Gustav'ın sert adamlarından bıkmıştı.

"Raelynn?"

Nefesi boğazında düğümlendi. Haydutun sesi yumuşak ve kandırıcıydı, Jeff'inkine çok benziyordu... Jeff'inkine!

Ama kuşkusuz kuşatılmış beyni ona oyun oynuyordu... ..

"Sevgili Raelynn, bana bakmayacak mısın?" diye usulca sordu

adam.

Ani gözyaşları arasında dönüp baktı. Hiçbir pis şarlatanın kocasının kibar tavırlarını taklit etmeye hakkı yoktu...

ya da onun sesini!

Sonra gözleri o çok tanıdık yüze takıldı ve şok bir darbe kadar güçlü geldi. Dizlerinin bağı çözüldü ve eğer Jeff öne atılıp onu yakalamasaydı yere yığılacaktı.

"Yaşıyorsun! Yaşıyorsun!" diye haykırdı heyecanla, adam onu kendine doğru çekerken. Ona sıkıca sarılmıştı, inanmakta güçlük çekiyordu.

Bu an gerçektir, o gerçekten yaşıyordu! Yanağına dokunduğunda eli titredi.
"Ama seni ölümcül bir şekilde hareketsiz yatarken gördüm.

merdivenlerde! Ve çok fazla kan vardı! Öldüğünü sandım!
Gözlerim beni yanılttı mı? Nasıl oluyor da

hiçbir şey olmamış gibi burada

durabiliyorsunuz?"

"Sadece yaralandım aşkım," dedi gülümseyerek. "Kurşun kafa derimi
buruşturdu ve beni bayılttı. Bu

hepsi buydu."

Brandon yakınlarda durdu ve şerif köşeden koşarak gelirken deponun uzak
ucuna doğru baktı. Elini kardeşinin koluna koyarak acilen yalvardı: "Jeff,
Raelynn'i hemen buradan çıkarmalıyız. Townsend ve adamları depoya
saldırmaya hazırlanıyor ve Gustav'ın zorbaları direniş gösterdiğinde hâlâ
buradaysa çapraz ateşte yaralanabilir."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Dr. Clarence, "Onu Oakley'e götürmeme izin verin," diye ısrar etti. "Arabam
yakınlarda."

Brandon onlara, "Heather onunla ilgilenmek için orada olacak," diye bilgi
verdi. "Onu hizmetçilerden birine bırakacaktı.

Ben gittikten sonra. Raelynn'in sağ salim dönmesi onu rahatlatacaktır."

Yardım tekliflerine rağmen genç gelin çaresizce kocasına sarıldı, onu
bırakmayı göze alamayacak kadar korkuyordu. "Ama yapamam

Beni eve sen mi götüreceksin, Jeff?"

Dr. Clarence nazikçe bir açıklama yaptı. "Gustav'ın deneyebileceği her türlü
yalanı bir kenara bırakmak için kocana burada ihtiyaç olacak canım.

Şerif'in üzerine yıkmak için." Yaşlı adam kızın koluna nazik bir el koydu ve "Gel çocuğum. Gerisini sen bulabilirsin.

Oakley'de ihtiyacın var. Brandon'ın karısı sana göz kulak olmak ve seni rahatlatmak için orada olacak ve Jeff de mümkün olan en kısa sürede gelecek. Doktorun emirleri, biliyorsun."

Raelynn yaşlı adamın mantığına kulaklarını tıkadı ve onu uzaklaştırma çabalarına direndi. "Ama ya bir şey olursa

Sen, Jeff?" diye itiraz etti, sesi gözyaşlarıyla boğulmuştu. "Seni daha önce kaybettiğimi sanıyordum. Şimdi seni kaybedersem ölürüm."

Onu kendine yaklaştıran Jeff, yanağını onun tatlı kokulu saçlarına yaslayarak ifadesini tersine çevirdi. "Ve ne olurdu

Ya savaşta yaralanır ya da ölürsen?" diye sordu şefkatle. "Ya Gustav'ın adamlarından bazıları kaçıp

Seni buldular mı? Seni tekrar kaçıırırlarsa kendimi asla affetmem. Şu anda olman gereken en güvenli yer

Oakley'e geri dönün. Sizin ve doktorun güvenli bir şekilde varmanızı sağlamak için sizinle birlikte birkaç adam göndereceğim."

Raelynn inledi, gerekçesini anlıyordu ama ondan ayrılmak istemiyordu. Yine de depoya hücum etmek için bekleyen adamları kolayca görmezden gelemezdi. Rahatlamaktan başka çaresi yokmuş gibi görünüyordu.

"Oakley'e gideceğim," diye mırıldandı hüzünle. "Ama senin güvende olduğunu öğrenene kadar rahat etmeyeceğim."

Jeff eğilip dudaklarını kızın kulağına yaklaştırdı. "Beni yatağında bekle, aşkım. Güneş yeniden doğup batmadan önce

karı koca olarak birlikte."

* * *

Şerif Rhys Townsend bir elini kapının sağlam demir kulpuna koydu ve kapıyı çalmaya ya da selamlamaya bile gerek duymadan ağır kapıyı açıp bir çift tabanca çekerek içeri daldı. Birkaç serseri, silahlarını ellerine alarak siper almaya çalıştı. Kulakları sağır eden gürültü Gustav'ı irkilerek uyandırdı. Kurşun toplar tepesinde çaprazlama bir düzende vızıldarken, yatağında felç olmuş bir korku içinde yatıyordu. Sersemlemiş haldeyken bile ayağa kalkmaya çalışmanın aptalca olduğunu fark etti.

Jeff kapıdan fırladı ve düello tabancalarını diğer silahların ateşlendiği sandıklara doğru ateşledi. Brandon da hemen arkasından onu takip etti ve bir düzine adam silahlarını sallayarak Jeff'in arkasından içeri dalınca ortalık karıştı.

ya da başka bir tür. Polis memurları hızla depodaki dairenin içine dağıldılar ve haydutlar bir kaçış yolu bulmaya çalışırken çılgınca bir mücadele başladı. Ancak pencereler parmaklıklıydı ve kapılar **ABC Amber Text Converter Deneme Sürümü**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

geri çekildiklerinde, haydutlar dönüp kaçtılar

Ana depoya girdiler ve orada üst üste yığılmış sandıkların arkasına saklandılar ya da kendilerini koruyabilecekleri her türlü kuytu köşeye büzüldüler. Gustav yatağında çılgınca bir şaşkınlık içinde yatarken, hava bir yayılım ateşiyle adeta çatırdıyordu.

Ağır afyon ilacının etkisiyle sersemlemiş bir halde, sadece birinin onu kurtarmaya gelmesini bekleyebilirdi.

Jeff elini kaldırarak Townsend'in dikkatini çekti ve yatağı işaret etti. Kabadayılardan lideri açıkça onların merhametine kalmıştı ve çatışmayı sona erdirmek için adamlarına bu gerçeği göstermekten daha iyi bir yol olabilir miydi?

Şerif, Jeff'in ne demek istediğini anlayarak sırtıttı ve isteksiz ev sahibine varlığını kabul ettirmek için hızla dairenin diğer ucuna koştu.

Gustav yutkundu ve gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde aniden yüzüne doğrultulan tabancanın namlusuna baktı.

Townsend abartılı bir ses tonu ve rahatsız edici derecede kayıtsız bir sırtıyla, "Şimdi kıpırdamadan dur, duydu mu?" dedi. "Yoksa canını *çok* yakmak zorunda kalacağım."

Gustav gevşemiş çenesini sıktı ve silahın namlusunun üzerinden Townsend'e dik dik baktı. "Bunun anlamı ne?" diye sordu. "Buraya girip beni ve adamlarımı tehdit etmeye ne hakkın var?"

"Beni tanımadığınıza inanamıyorum, Mistah Frederick. Buralarda ben şerif olarak tanınırım." Townsend

son derece eğleniyordu ve konuşurken silahıyla gelişigüzel hareketler yapıyordu. Birkaç dakika geçtikten sonra

Alman'ın, gözlerinin önünde bir aşağı bir yukarı sallanan tabancanın namlusuna dikkatle baktığını fark etti.

Dürbünlerini güvenli bir şekilde ulaşamayacakları başlarının üzerindeki tavana doğru kaldırdı. Townsend'i korumak için gelişigüzel ateş eden

adam. "Ama kendimi tanıtmama izin verin, Mistah Frederick. Ben Şerif Rhys Townsend."

"Kim olduğunu biliyorum, seni embesil!" Gustav öfkeli bir tiksintiyle hırladı. "Ve benim adım *Fridrichl* Gustav Fridrich!"

"*Fridrich*, sana bir şey daha söyleyeyim. Eğer adamların silahlarını bırakmazsa, hepiniz büyük bir yığın olacaksınız.

o' bela. Peki ne olac a k ? Adamlarınızın teslim olması mı... yoksa derhal tutuklanmanız mı?"

Alman alaycı bir tavırla, "Bu konuda bir seçeneğim var mı?" diye

sordu. Townsend kendinden emin bir tavırla, "Hayır," diye cevap

verdi.

Gustav seçeneklerini düşünürken ona sert bir bakış fırlattı, ama düşünceleri karmakarışık olsa da her şeyi kavramıştı

durumun önemi. Şerif ona başka bir seçenek sunmamıştı; ya itaat edecek ya da tutuklanacaktı. Ve ne olacağını kimse bilemezdi.

depoyu kanun adamının takdirine bırakırsa ne olacağını merak ediyordu.

"Gustav konuşuyor! Adamlarıma sesleniyorum, silahlarınızı bırakın!" diye seslendi, sesini duyurmaya çalışarak.

"Eğer beni duyabiliyorsanız, duyamayanlara söyleyin! Direnmeye devam ederseniz şerif beni içeri alacak." Diğer sesler onun mesajını ilettikçe silah sesleri kesilmeye başladı. "İnanın bana! Bir hata yapıldı.

Şerifin size yapacaklarından korkmayın. Sizi sebepsiz yere tutuklayamaz."

Townsend Alman'ı bariz bir şüphecilikle değerlendirdi. "Sen ve haydutlarının Mistah Jeffrey'nin evine nasıl daldığınızı, onu nasıl vurduğunuzu ve gelinini nasıl alıp kaçtığınızı, birkaç at ve teçhizattan bahsetmediğinizi görünce, **ABC Amber Text Converter Trial [version](http://www.processtext.com/abctxt.html)**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

Hepinizi tutuklamak için çok iyi nedenlerim olduğunu söyleyebilirim."

"O hırsız kadınımı çaldı!" Gustav bağırdı. "Kızın bana ait olduğunu kanıtlayan satış faturası elimde, tam da bu öğleden sonra Charleston'da satın alındı ve parası ödendi!"

"Dün öğleden sonra demek istiyorsun, değil mi?" Townsend iğneledi. "Belki farkında değilsin ama güneş bir gün doğuyor.

yeni bir gün."

"Her neyse! Hiç fark etmez!"

Şerif, "Zaman konusunda açık konuşmak istiyorum," diye dürtükledi. "Çünkü bu, amaçlarınızı açıklığa kavuşturabilir ve adam kaçırma ve at hırsızlığı suçlarından tutuklanmanızla, atları geri almaya çalıştığınız gerekçesiyle serbest bırakılmanız arasındaki farkı belirleyebilir.

gerçekten para yatırdığınız bir mülk."

"Onu ne zaman almış olursam olayım, o hala benim! Ve söylediklerimi kanıtlayabilirim!" Gustav, Olney'i görene kadar etrafına bakındı.

Genç adama, "Cooper Frye'in imzaladığı o kâğıdı getir," derken masaya doğru buyurgan bir tavırla işaret etti.

Kusursuz bir şekilde kırpılmış Vandyke sakalı olan uzun boylu, yakışıklı bir beyefendi yatağın ayak ucuna yaklaştı. Gözleri kısa bir süre yakındaki bir elbise ağacında asılı duran buruşuk ve oldukça şatafatlı bir frak ve tüylü bir şapkanın üzerinden geçti, ancak kaşlarında beliren acı dolu çatıklık kısa sürdü. Kendi giysileri koyu renkti ve çağrıldığı göreve uygundu. Yine de giysiler şıktı ve kaslı, kare omuzlu bedenine mükemmel bir şekilde uyuyordu.

Bakışlarına karşılık vererek

Yatağın sahibine doğru ilerlerken, yaralı adama göz kamaştırıcı beyaz dişli bir sırıtış armağan etti.

"Ben Farrell Ives ve hiç tanışmamış olsak da adınızı duydum. Charleston'da bir konfeksiyon mağazam var, belli ki hakkında hiçbir şey bilmiyorsunuz, ama sizi temin ederim ki işyerimin önündeki tahta kaldırımında

Jeffrey Birmingham, Bayan Raelynn Barrett'ı amcasından satın aldı.
."-başını arkadaşlarına doğru eğdi-"buradaki beylerin büyük bir kısmı bunu doğrulayabilir. Anladığım kadarıyla arkadaşım da onunla evlenmiş.

bu onu onun yapar."

"*Zhe vench benim!*" Gustav böğürdü. Olney'den katlanmış bir parşömen parçası alarak alaycı bir homurtu çıkardı

Şerife doğru yelken açarken. "İşte benim kanıtım! Bay Birmingham kızın kendisine ait olduğuna dair kanıt *sunabilirse* sunsun!

Eğer buradaysa, onun üzerinde hak iddia etmesine izin verin!"

Daireye doluşan adamlar geri çekilip Birmingham kardeşlerin yatağına yaklaşmasına izin verince ayak sesleri bir geçidin açıldığını işaret etti. Gustav ve Olney şaşkınlıkla bakakaldılar, çünkü Jeff Birmingham'ı yanlış tanımış olamazlardı. Arkadan gelen kişi yakın akraba olmalıydı, çünkü diğerine olan benzerliği hayret vericiydi.

Yatağın yanında duran Jeff, Townsend'e üzerine şunları yazdığı bir konşimentoyu uzatırken Alman'a yumuşak bir gülümseme verdi

Cooper Frye ile olan kontratını iptal etti. Şimdi bunu Raelynn'i satın aldığını doğrulamak için bir makbuz olarak kullanıyordu. "Ben hayalet değilim," dedi.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Gustav'a güvence verdi. "Uşağın sadece kötü bir atış yaptı, hepsi bu."

Olney bu hakarete sinirlendi ama hemen kendini savunmaya geçti. "Bu bir kazaydı!" diye bağırdı. "Seni vurmak istememiştim!"

Brandon'ın kısa, alaycı kahkahası onun iddiasını çürüttü. "Ben öyle duymadım."

Jeff genç zebaniye kuşkulu bir bakış fırlattı. "Ben de öyle. Uşağımı hatırlıyorsun, değil mi? Kingston, tabancanı kafama doğrultup beni vurmakla övündüğünü duyduğuna yemin ediyor. Bu bana bir kaza gibi gelmiyor."

Olney alay etti. "Kim bir siyahın sözünü benim sözüme tercih eder ki?"

Townsend, makbuzları incelerken durakladı ve Olney'e kadar adama kötücül bir gözle baktı.

bakışlarının sıcaklığıyla, sorgulayan bakışlarını ona çevirdi.

Townsend ona açıkça, "Adama bakıyorsun," dedi. "Adama mı

bakıyorum?" Olney kekeleydi. "Ne demek istiyorsun?"

"Ne yapıyorsun, evlat? Söylediklerini unuttun mu?" Townsend, yardımcılarının içten kahkahalarını çekerek alay etti.

"Pek zeki değilsin, değil mi? Belki de bunu senin için hecelemem gerekiyordur, böylece bu konuda herhangi bir soru kalmayacaktır. Kingston'ın sözünü

her zaman, her gün senin."

Olney'nin güçlü bir kendini koruma duygusu vardı. Öfkeyle parmağını suçlayıcı bir şekilde Jeff'e doğru uzattı.

"Bu adam Bay Fridrich'i dolu bir tabancayla tehdit ediyordu! Ve onu vurduğunu da görebilirsiniz!"

"Ne kadar kolay unutuyorsun, evlat!" Townsend uyardı. "Bay Fridrich Birmingham'daki eve izinsiz giren biriydi! Oraya gitti

bu adamın *karısını* çalmak için."

Gustav bir inkâr çılgılığıyla sözlü kavgaya karıştı. "*Hayır! O benim! Satın alındı ve parası ödendi!*"

Townsend yüzünü buruşturarak elini bıyıklı çenesine götürdü ve Jeff'in fişine baktı. Sonra boğazını temizledi. "Pekâlâ! Cooper Frye'in her iki belgeye de imza attığı açık, ama mesele kız için kimin daha fazla ödediği ise, Bay Birmingham sizi yendi, Mr.

Fridrich, üç kat daha fazla."

"Kimin daha fazla ödediği önemli değil! Önemli olan onu ilk kimin satın aldığı!" Gustav, dirseğinin üzerinde doğrulurken hareketlerinin uyandırdığı acıya karşı dişlerini sıktı. "Cooper Frye öğleden sonra dört sularında bana geldi ve bu adamın yeğenini satın almak için bir teklifte bulunduğunu söyledi. Hemen o anda ona kız için iki yüz elli Yanki doları verdim ve bir makbuz imzalattırdım. Adamımı onu depoma getirmesi için gönderdiğimde Cooper Frye ona Bay Birmingham'ın yeğenini çaldığını ve onunla birlikte eve götürdüğünü söyledi. Bay Birmingham'ın onun parasını ödediğinden hiç bahsetmedi! Eğer elinde bir makbuz varsa, o zaman onu ondan sonra satın almış olmalı!"

"Görünüşe bakılırsa Cooper Frye sizi kandırmış, Bay Fridrich," dedi Jeff ona açık açık. "Saat dört geçtiğinde Coop yedi yüz elli Yanki doları kadar zenginleşmişti bile. Bu meblağı yeğeni için ödeme olarak benden aldığında en az bir saat önceydi."

"*Nein!*" Gustav öfkeyle başını salladı. "Cooper Frye beni kandırmaya cesaret edemez!"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Jeff alaycı bir şekilde gülümsedi. "Herr Fridrich, bu adamın dürüstlüğüne olan güveninizin bazı nedenlere dayandığını tahmin ediyorum.

Sizden korktuğu gibi yanlış bir fikre kapılmış." Alman'a sabırsızlıkla açıklama yaparak onu şımarttı.

"Cooper Frye benden para aldıktan sonra seninle buluştu ve yeğenini birkaç saat içinde ikinci kez sattı. Kabul et, Gustav. Londra'dan gemiyle gelen bir İngiliz tarafından kandırıldın."

Farrell Ives tekrar öne çıkarak şerifin dikkatini çekti. "Ben de oradaydım Rhys. Her şeyin olduğunu gördüm. Çeyrek kala

Dün öğleden sonra ikide Cooper Frye'ın yeğenini Gustav Fridrich'e söz verdiğini söylediğini duydum. Saat iki buçukta Jeff çoktan Cooper Frye'a parasını vermiş ve adam da yoluna gitmişti. Kasabanın neredeyse yarısı bu olaya tanıklık etmek için oradaydı."

En az yarım düzine adam başlarıyla onaylayarak Townsend'in Jeff'in makbuzunu ona geri vermesini istedi.

Şerif başını yana eğerek Gustav'ı uzun uzun düşündü. "Görünüşe göre kurnaz bir yaşlı karga tarafından kandırılmışsınız Bay Fridrich. Ama kızı gerçekten satın aldığınıza dair kanıt sunduğunuza göre, sanırım sizi adam kaçırmaktan tutuklayamam. At hırsızlığı belki, ama sanırım Dr. Clarence tarafından tedavi edilmek için biraz acele ediyordunuz. Yine de bundan sonra Birmingham'lardan uzak durmanızı tavsiye ederim. Aksi takdirde, seni

sizi bu bölgenin huzuru için bir tehdit olarak görüyorum." Devam ederken Alman'ın makbuzunu uzattı. "Konuyla ilgisi olmayan başka bir konuda, deponuza bakmak için izninizi istiyorum.

Sizin ve adamlarınızın kaçakçılık yaptığınıza dair bazı iddialar duydum ve eğer yapabilirsem, bu tür söylentileri

tamamen spekülasyon."

Gustav'ın solgun gözleri kanun adamına bakarken donuklaştı. "Peki ya isteğinizi reddedersem?"

Townsend hoş bir şekilde sıırıttı. "Bay Birmingham'ın vurulmasından sen sorumlu olduğun için seni yine de tutuklamam gerekebilir, kiraladığın o genç veletle birlikte." Gözlerini dikip ona bakmak için başını kaldırdığında Olney'nin gözden kaybolduğunu fark etti. Townsend onu aramak için hızla adamların arasına daldı ama kısa süre sonra Olney'nin hiçbir yerde olmadığı anlaşıldı. Şaşkınlık içindeki Townsend yardımcılara doğru baktı. "Bu genç haylaz nereye gitti acaba?"

Kimsenin kaçmaması için tüm kapı ve pencerelere göz kulak olmanı söylemedim mi?"

"Bulduk Şerif!" diye ısrar etti adamlarından biri. "Ana depoda bir yerde olmalı. Kapılardan kimsenin kaçamayacağı kesin."

Birkaç polis memuru depoda dolaşırken, diğer üç polis memuru da çevreye bakmak için dışarı çıktı. Nafile bir aramadan sonra hepsi geri döndü. Adamlardan biri nefes nefese, "Gitmiş Şerif!" diye bağırdı. "Siz Bayan Birmingham'ın mülkiyeti konusunda tartışırken kaçmış olmalı."

"Vay canına," diye küfretti Townsend, üzüntüden kıpkırmızı kesilerek. "Bu çocuk yavaş zekâlı olabilir, ama kesinlikle nasıl yapılacağını biliyor.

Kendini aceleye getirme." Bir elini kaldırarak bir yardımcısını işaret etti.

"Birkaç adam al ve o serseriye bulup bulamayacağına bakmak için kasabada dolaş. Fridrich bana izin verir vermez geleceğim.

Buraya bir göz atalım."

Gustav küçümseyerek alay etti. "Ve eğer yapmazsam, beni tutuklayacaksınız, ha? Size izin vermekten başka çarem yok gibi görünüyor. Yine de, Şerif, herhangi bir şey kaybolursa sizi şahsen sorumlu tutacağımı bilmenizi isterim. Anladınız mı?"

"Ayrılmadan önce beni ve adamlarımı aramanıza izin vereceğim," diye garanti verdi Townsend özlü bir sırıtışla.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Ne aradığını bile biliyor musun?" Gustav küçümseyerek sordu.

Şerif geniş omuzlarını rahat bir omuz silkmeye kaldırdı. "Sahipliğini konşimento ya da kiralama belgeleriyle doğrulayamadığınız her şey."

"Evraklarımın düzenli olduğunu göreceksiniz,

Şerif." "Güzel! O zaman belki seni tutuklamak

zorunda kalmam."

Bölüm 4

Bunaltıcı sıcak, alışılmadık bir kararlılıkla kırsal kesimin üzerine çökmüştü ve havanın fısıltısı bile kıpırdamadan, bulanık bir pus

Arazinin üzerinde asılı duruyor, sıcaklığı yerin çok üstünde tutuyordu. Jeff ve Brandon öğleye doğru Oakley'e ulaşırlar ve uzun, sıcak yolculuktan ve uykusuz geçirdikleri geceden dolayı neredeyse bitkin düşmüşlerdi.

Konağın ön merdivenlerine yakın bir yerde attan indiler ve dizginleri yorgun bir şekilde seyise teslim ederek atlarını uzaklaştırdılar. Heather onları uzaktan izliyordu.

eve girdi ve onları karşılamak için verandaya çıktı. Ellerini şişmiş karnının üzerine bağladığı önlüğe silerek endişeyle birinden diğerine baktı.

"İkiniz de pek mutlu görünmüyorsunuz," diye endişeyle söze girdi. "Sıcaktan mı? Yoksa başka bir şey mi üzülmüyorsunuz?"

Brandon basamakları tırmandı ve onun alnına güven verici bir öpücük kondurdu. "Kimseyi gömmek zorunda kalmayacağız tatlım, eğer bu

Ne demek istiyorsun?"

Heather rahat bir nefes aldı. "İkinize de nasıl endişelendiğimizi anlatmama gerek yok. Cora ve Kingston'ın Jeff'in dönüşünü izlemek için pencerelere çıkıp döşeme tahtalarını aşındıracaklarını düşünmüştüm. Yine de ikinizin de bir şeye kafayı taktığınız belli oluyor ve ben zihin okuyucu olmadığımı göre, sanırım bana ne olduğunu söylemeniz gerekecek."

Jeff verandaya çıkarken şapkasını çizmeli ayağına vurdu. "Umduğumuz kadar iyi gitmedi, Tory. Hepsi bu kadar."

Jeff'in yıllar önce ona taktığı bu evcil hayvan ismi, her zamanki alaycı tınısından yoksundu ve bu da onun huzursuzluk duymasına neden oluyordu. "Ne oldu?"

Jeff uzun, yorgun bir nefes verdi ve omuz silkti. "Aslında yeterince basit. Şerif Townsend, Gustav'ı tutuklamak için sağlam bir neden bulamadı. Adamın elinde Cooper Frye'dan Raelynn için iki yüz elli dolar ödediğini doğrulayan imzalı bir makbuz vardı. Onu almaya gittiğinde, Coop adama onu benim çaldığımı söylemiş. Gustav onu geri almak niyetiyle buraya geldi ve Townsend de onu önce ben satın almasaydım buna hakkı olacağını kabul etti. Gustav'ın kaçakçı olduğunu kanıtlamaya gelince, tüm belgeleri düzgün görünüyordu. Townsend bunların geçerliliğini sorguluyor ama eli kolu bağlı."

"Ama kendi evinizde vuruldunuz!" Heather itiraz etti. "Şerif Townsend sizi öldürmeye çalıştığı için Gustav'ı tutuklayamaz mıydı?"

Jeff başını salladı. "Beni vuran o değildi ve Gustav'ın adamları buraya gelmeden önce

kimseye ateş etmeme emri verildi. Görünüşe göre Gustav yanında getirdiği çok sayıda adamla gözümü korkutmak istemiş ve Raelynn'i ona savaştan vereceğimi düşünmüş."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Seni çok iyi tanımıyordu, değil mi?" Brandon alaycı bir kıkırdamayla gözlemledi.

"Peki ya seni gerçekten vuran genç adam?" Heather sorguladı. "Şerif onu neden tutuklayamadı?"

Kocası yine güldü, daha da az mizahla. "Buna inanmayacaksın tatlım, ama Olney burnumuzun dibinde kayboldu."

"Kayboldu da ne demek?" Heather'ın güzel kaşları şaşkınlık içinde toplanmıştı. "Kaçtı mı?"

Jeff'in gülümsemesi biraz asık suratlıydı ve en az onun kadar şaşkın bir ifadeyle başını salladı. "Olney hiçbirimiz farkına varmadan gitmişti."

Tüm pencereler parmaklıklıydı ve adamlarımız kapılarda nöbet tutuyordu. Kimse görülmeden depoyu terk edemezdi. İçeride o kadar çok adam vardı ki, herkesi takip etmek zordu.

Townsend o sırada Gustav ile konuşuyordu,

ve hepimizin bildiği bir sonraki şey, Olney'in kaybolduğuydu. Ana depoda Townsend'in kaçak malları ararken iyice inceleyemeyeceği kadar çok sandık yığılıydı, ama bulduğu açık sandıkları

kontrol ettirdim."

Heather'ın kaşları sıkıntılı bir şekilde çatıldı. "Gustav'ın hâlâ özgür olduğu gerçeği Raelynn'in hiç hoşuna gitmeyecek. Onu senin iyi olacağına ve sen dönmeden önce biraz dinlenmesi gerektiğine ikna etmekte biraz zorlandım Jeff, ama bu haberi duyduğunda bir daha asla uyuyamayabilir ve onu hiç suçlayamam."

Brandon karısını kendisine doğru çevirerek, "Sorun çıkarma aşkım," diye yalvardı. Yumuşak bir öpücükle dudaklarına dokundu ve

Çocuk doğurma halinin çekici havasına hayranlıkla bakarken bir eliyle yuvarlak karnını okşadı. "Sen istemezsin

Doğmamış kızımızı endişelerinizle üzersiniz, değil mi?"

Heather gülümsedi ve onun yanından geçip kayınbiraderinin gözlerini parlatan neşeli bir pırıltıyla onları izlediğini fark edene kadar nazıkçe okşamasına kolayca boyun eğdi. Yüzü kızararak aceleyle kocasından uzaklaştı ve önlüğünü düzeltmekle meşgul oldu. Jeff'ten gelen bir kıkırdama Brandon'ın dikkatini çekti ve onun ani çekingenliğini biraz olsun anlamasını sağladı.

"Bana aldırma, Tory," diye ısrar etti Jeff. "Ben bir şey görmedim." Ön kapıya doğru ilerledi ve orada durup çifte sırtıttı. "En azından kardeşimin daha önce yaptığını görmediğim bir şey."

Brandon onun sözlerine kıkırdayarak Heather'ın omuzlarına tekrar bir kol attı ve eve doğru yürürken onu da yanında sürükledi. Koridora girdiklerinde Jeff'in çoktan merdivenleri atladığını gördüler ve onun hevesini anlayarak birbirlerine gülümsediler.

Brandon düşünceli bir tavırla, "Madam, sanırım eve gitme vaktimiz geldi," dedi. "Şimdiye kadar, Beau nerede olduğunu merak ediyor olmalı.

Ebeveynler öyle. Ve sanırım Jeff'in yatmaya gitmeye niyeti var... tabii Raelynn kabul ederse. Bu nedenle, eve döndüğümüzde ben de yatağa gitmeyi düşünmüyorum."

Heather, kocasının geçen gece boyunca hiç uyumadığını bildiği için ona sempati duyuyordu. Nemli bir bukleyi fırçaladı

ve yüzünün oldukça kızarmış olduğunu fark etti. "Çok yorulmuş olmalısın, ama odalardan birinde uyumak zorunda kalacaksın.

Bu sıcağtan kurtulmak için daha alçak yatak odaları."

**ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>**

"Kim uykudan bahsetti ki?" diye sordu gözlerinde anlamlı bir parıltıyla.

Heather'ın derin safir gözleri sevgiyle parlarken dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Beni affet, sevgilim. Yorgun olduğunu ve kendini iyi hissetmediğini düşünmüştüm.

Oldukça ateşli görünüyorsun."

Brandon onun dudaklarına bir öpücük daha kondurarak, "Sizin için yanıp tutuşuyorum, madam," diye nefes aldı. "Ve şimdiye kadar bilmeliydiniz ki ben

Birlikte en iyi yaptığımız şey için asla çok yorulmayız."

Üst kata ulaştığında Jeff yatak odasının kapısına varana kadar koridorda sağa doğru ilerledi. Orada durup dinledi ama içeriden hiçbir hareket sesi gelmedi. Düğmeyi sessizce çevirerek kapıyı yavaşça içeri doğru itti,

Raelynn'in orada olacağından hiç emin değildi. Bulduğu şey onu çok sevindirdi. Genç karısı yatağının diğer ucunda huzur içinde uyuyordu ve uzun kumral saçları arkasından uzanarak yastıklarının üzerinde parıldayan dalgalar oluştuyordu. Kalbi karşı konulmaz bir sevine ve açıklanamayan başka duygularla hızlandı.

Artık eve döneceğı bir karısı olduğu için duygularının ne kadar farklı olduğunu düşündü ve o geceleri hatırladı

yatağı girdiğinde, okuyacak bir kitap bulmuş, başına bela olan o lanet olası, acınası yalnızlık duygusunu kovmayı ummuştu.

onu. Gerçekten de bu baş döndürücü saadet, hayal edebileceğinden çok daha hoş bir karışımı. Bayan Brewster haklıydı, diye kesin bir karar verdi, önceki gün değirmencinin onu evlenmek için acele etmeye çağırıldığını hatırladı. Eve döndüğünde boş bir ev ve daha da yalnız bir yatakla karşılaşmak kadar yorucu bir şey yoktu. Ama bunların hepsi geride kalmıştı.

Şimdi. Onu bekleyen güzel bir karısı vardı.

Öne doğru eğilen Jeff, genç gelinini uyandırmak için elini uzattı ama kendi barutla kararmış ellerini görünce

tiksintiyle geri çekiliyorum. Bu asla olmazdı! Adam pis, sıcak ve terliydi! Kadın ise taze, temiz ve çiçek açmış yasemin kadar güzel kokuyordu. Onun keskin kokusu burnuna gelirken uykusunu bölmeyi düşünemezdi.

Kara barut hala burnunda tütüyordu. Mutluluk dolu birlikteliklerinin ilk anı kelimenin tam anlamıyla mükemmel olmalıydı.

Gömleğini ve pantolonunu gardırobunun kapısında asılı bırakarak sessizce odayı geçip giyinme odasına gitti. Hizmetçiler banyo için su getirdiler ve onlar gittikten sonra derin bir oh çekerek dolup taşan küvete girdi. Bir an için başını küvetin yükseltilmiş kenarına yasladı ve gözlerini kapattı, ılık sıvının gergin kaslarını gevşettiğini hissetti, sonra fazla rahatlamanın aptalca olduğunu fark etti. Uyanık kalamayacak kadar bitkin düşmüştü.

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Banyosunu bitirdikten sonra kurulandı ve sessizce yatağına dönerek uyuyan karısının yanına uzandı. Uykusuzluk onu hem zihinsel hem de fiziksel olarak yıpratmıştı ve bu yaklaşma anını olabilecek en iyi hale getirmek için hem zihnini hem de enerjisini canlandırmak üzere en azından birkaç dakika dinlenmesi gerektiğini biliyordu.

* * *

Gustav, sessizce yaklaşan ayak sesleri uykusunu böldüğünde irkilerek uyandı. Gözleri irileşti ve korkudan çılgına dönmüş bir adam gibi, aldığı afyonun kalıcı etkilerinden kurtulamayarak, depodaki dairesinin karanlığını araştırdı. Çaba sarf ederek bakışlarını, kendisinden belli belirsiz bir mesafede duran bir adamın gölgeli figürüne odakladı.

yatağına uzandı ve soğuktan karıncalanan panik sonunda dağıldı, yerini adamın yatağında olduğunu anladığında zayıf bir rahatlama hissine bıraktı.

Şerif değil, Olney Hyde.

"Nerelerdeydin?" Gustav huysuzca homurdandı.

Olney ona kendinden emin bir sırıtış fırlattı. "Eski bir dostun ziyaretinden hoşlanabileceğini düşündüm."

"Ha!" Gustav sağlam elini tiksintiyle havaya kaldırdı. "Sen olmasaydın, şimdi tek parça halinde olurum. Ve o şerifin ensemde solumasına, adamlarımın her hareketini izlemesine gerek kalmazdı! Sana o gizli geçidi asla göstermemeliydim. Aksi takdirde, Şerif'in seni hapse attığını bilmenin zevkini yaşardım."

Olney bir elini göğsüne bastırarak diğerinin küçümseyici sözlerinden çok etkilendi. "Ben de size geri getirecek uygun bir biblo bulabilmek için Charleston'ın altını üstüne getiriyordum." Kurnaz bir sırıtışla elindeki ipi sertçe çekerek Cooper Frye'in iri cüssesini kaba bir şekilde ışığa doğru çekti. İngiliz'in ağzına pis bir paçavra tıkılmıştı ve bir diğeri de yüzünün alt kısmına bağlanarak sabitlenmişti.

Olney, "Onu sahildeki bir kümeste saklanırken buldum," diye açıkladı. "Daha önce New York'a yelken açmayı planlıyordu.

hafta bitti. Hatta hiç kimse tarafından görülmesin diye tüm ayarlamaları yapması için fahişelerden birine para bile ödedi.

adamlarımız."

Gustav yastıklarına yaslandı ve İngiliz'e keyifle gülümsedi. "Çok aptallık ettin dostum, hile yaptığın için

Ben. Kimse Gustav Fridrich'i aptal yerine koyup da bunu anlatacak kadar yaşayamaz. Mesele para değil, anlıyor musun? Kaybı

Yeğeninize kızgınlım. Onu kızım yapmak isterdim, ama şimdi, o Bay Birmingham'a ait, ve onu vermeyecek.

onu öldürmezsem. Ama eğer öldürürsem, vench beni asla affetmez."

Cooper Frye başını çılgınca salladı ve ağzındaki tıkaçı işaret etti. Sonra yalvarırcasına zincirlenmiş ellerini birbirine bastırdı.

"Bu da ne?" Gustav adamın pandomimiyle eğlenerek alaycı bir tavırla sordu. "Olney'in seni dışarı çıkarıp pisliğini atmasına izin vermeden önce konuşmak ister misin?"

Okyanusta leş mi?"

Cooper hevesle başını salladı ve Gustav etkilenmiş bir sıkıntıyla elini gelişigüzel ona doğru sallayarak **ABC Amber Text Converter Trial version, <http://www.processtext.com/abctxt.html> adresini** verdi.

Olney ağzındaki tıkacı çıkarmasına izin verdi.

"Şimdi, bu kadar önemli olan ne söyleyeceksin, ha?" diye sordu Alman küstahça. "Seni temin ederim, her ne ise

zamanıma değecek."

Cooper Frye işbirliği yapmaya fazlasıyla istekliydi. "Yeğenimin Yankee'den nefret etmesini sağlayacak ve onu sana geri gönderecek bir yol biliyorum. Ve bunun için senden beş kuruş bile istemem."

Gustav, İngiliz'e kısık gözlerle bakarken kaşlarını sertçe kaldırdı. "Böyle bir şey yapmanı istemem.

şerifi tekrar buraya getirebilir. İşlerim çok hassas ve tekrar bozulmasını istemem.

o kaba barbar tarafından."

Cooper Frye kıkırdadı ve başını salladı. "Benim bu fikrim şerifi hiç ilgilendirmiyor.

Görüyorsun, bu adamla tanıştım.

Bu kız... en fazla on beş yaşında, küçük ve güzel, parlak altın rengi saçları var."

"Devam edin!" Gustav sabırsızca araya girdi.

"Şey, bu Nell genelevdeki bayanlar için yemek pişiriyor ve dikiş dikiyor, fahişeler erkekleri eğlendirirken biraz konuştuk. Neredeyse dokuz ay önce Oakley'de çalışıyordu, dikiş dikiyordu.

Zavallı ölü annesinin ona öğrettiği gibi güzel, süslü baş harfleri olan çarşafklar ve nevresimler. Oradayken, bu Nell Birminghamlı beyefendiye gerçekten kapıldı, hatta bir gece uyurken yatağına girdi ve onu sıcak ve onun için hazırladı, ama herif uyandığında, saçmalamaya başladı.

Böyle şeyleri bilecek kadar büyük olmadığından bahsetti. Ona eşyalarını toplamasını söyledi.

Çünkü kalmasına izin verirse onu bırakacağına güvenemezdi. Tam o anda, gecenin köründe, şoförünü uyandırdı ve onu gönderdi.

arabasıyla Charleston'a gitti. Adamına bir çift için handa bir oda ayarlamasını söyledi.

ve dikişten kazandığı parayı ona verdi. Bunun ötesinde, ona, yaşadığı sürece onu Oakley'de görmek istemediğini söyledi."

Gustav, Cooper'ın mantığını alaya alırken alay etti. "Yani! Bunun yeğeninizin Bay Birmingham'dan nefret etmesine neden olacağını mı söylüyorsunuz? Senin

Kusura bakmayın İngiliz, ama mantığınıza pek inanmıyorum. Raelynn sadece kocasına daha çok hayranlık duyacaktır."

Cooper Frye ölçüsüz bir güvenle sırtarak bağlı ellerini kaldırdı ve kirli bir parmağıyla kıllı yanağını kaşdı. "Eğer o küçük budalanın bebeğini taşıdığına inanırsa, hayır."

Bu fikir Gustav'ın ilgisini bir hayli artırdı. "Raelynn'in böyle bir şey düşünmesine ne sebep olabilir?"

Cooper iple bağlı bileklerini umutlu bir sırtışıla kendisini yakalayana uzattı. "Beni serbest bırakın, ben de

Beyler."

Olney Alman'a bakıp başıyla onayladıktan sonra bıçağını çekti ve İngiliz'in bileklerini bağlayan bağları kesti.

Cooper, Gustav'a, "Sana anlatacaklarıma kulak ver, dostum," diye ısrar etti, "uzun boylu, siyah saçlı, yeşil gözlü bir İrlandalı hakkında

Ertesi sabah yola çıkmadan önce küçük fahişeyi handa yatağına alan ve onu dul bırakan şey. It **ABC Amber Text Converter Deneme sürümü**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

sadece oldu

Bay Birmingham'ın onu evinden kovduğu gece, yaklaşık dokuz ay önceydi."

Gustav bu fikrin yararlarını düşünürken kaşlarını kaldırdı. "Bu Nell'e Herr'in bu kadar önemli olduğunu söyletmek için

Birmingham bebeğinin babası mı?"

Cooper Frye iri omuzlarını dikkatsizce silkerek kaldırdı. "Belki giymek için birkaç güzel elbise ve beş yüz Yanki doları, sadece onun ve bebek geldiğinde onun için daha iyi olacak küçük bir şey."

Gustav diğer adama buz gibi bir bakış fırlattı. "Peki senin için ne yapmamı istiyorsun Cooper Frye, sana izin vermekten başka?

yaşamak için?"

İngiliz ne zaman temkinli olması gerektiğini biliyordu. "Sadece size hizmet etmek istiyorum, lordum."

Gustav yetersiz bir hoşgörüyle gülümsedi. "Bu iyi, Cooper Frye, çünkü tam da bunu yapacaksın... ve bana olan sadakatini kanıtlayacaksın... ya da öleceksin."

* * *

Kulakları sağır eden bir gök gürültüsü büyük çiftlik evini temellerine kadar sarsıyor, pencereleri tıkırdatıyor, hizmetçileri korkutuyor ve köpekleri sığınacak başka bir yer bulmak için verandadan dışarı fırlatıyordu. Üst kattaki yatak odasında, Oakley'in yeni hanımı uykunun derinliklerinden kabaca koparılmış bir halde irkilerek uyandı.

Etrafını tanıyamayınca şaşkınlıkla etrafına bakındı. Yattığı yatak yabancıydı ama yanındaki yerde uyumuştı, buruşuk yatak örtüleri ve bir kenara atılmış üst çarşaf bunu kanıtlıyordu. Bir gardırobun kapısının üzerinde bir çift koyu renk pantolon ve bir gömlek asılıydı ama bunları giymiş olan kişiye dair hiçbir iz göremedi.

Şimşek çaktı, fırtınanın getirdiği kasveti kısa süreliğine odadan kovdu. Titreyen görüntüye yüksek sesli bir gümürtü karıştı ve her korkunç gök gürültüsü çatırtısında irkilmesine neden olan perçinleyici zil sesleriyle sessizliği bozdu. Sağır edici gürültü azaldığında, incelikle çınlayan çanlar çalmaya başladı.

Müziğin büyüüne kapılan Raelynn doğruldu ve gözleri odanın en ucundaki mermer şöminenin üzerinde duran porselen saate takılana kadar bakışlarını tanımadığı mobilyaların üzerinde gezdirdi.

Dördüncü saat!

Raelynn dehşet içinde soluk soluğa kaldı ve kendisini en çok rahatsız eden konuyu, yani kocasının sağlığını düşünmeden neredeyse tüm günü uyuyarak geçirdiğini fark etti. En azından kısa bir süre için yanında uyuyan kocası olduğunu varsaymak zorunda kalsa da, onu kendi gözleriyle görene kadar rahat edemezdi.

Güçlü bir rüzgâr açık pencerelerden içeri doğru eserek ipek panelleri dalgalandırdı ve beraberinde daha serin bir hava getirdi. Yağmur kokusuyla karışan narin bir çiçek esansı odayı doldurarak Raelynn'i yatağından kaldırdı. Pencerenin yanına gitti ve rüzgârla savrulan bir araziye baktı. Uzakta yağmurun tarlalar boyunca onlara doğru ilerlediğini görebiliyordu. Güçlenen fırtınanın kuvvetiyle, fırtınanın dinmesi sadece birkaç dakika alacaktı.

Oakley Plantasyonu'na ulaştı.

Tahmin edildiği gibi sağanak yağmur geldi, ama aynı hızla geçti ve havayı tatlı ve hoş bir serinlikte bıraktı **ABC Amber Text Converter Deneme sürümü**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

onun ardından. Raelynn uzun bir aradan sonra kendini çok yenilenmiş hissetti ve özenle tuvaletini yaptıktan sonra Jeff'i bulup bulamayacağına bakmak için aşağı indi.

Kadın üst sahanlığa ulaştığında uşak ön koridorda aceleyle ilerliyordu. Arka tarafa doğru kaçmak için endişeli bir telaş içinde görünüyordu, ama kadın onu bir soruyla durdurduğunda arayışında başarısız oldu.

"Kingston, Bay Birmingham'ın nerede olduğunu söyleyebilir misin?"

Hizmetçi utanç içinde döndü ve bir elini topallayarak evin önüne doğru kaldırdı. "Mistah Jeff verandada, Bayan Raelynn. Bir ziyaretçisi var, ama onu salonda beklemek isterseniz birazdan geleceğini tahmin ediyorum." Kingston daha umutlu gülümsedi. "Size biraz içecek getireceğim.

o'er 'til din. .."

Verandadan öfkeli bir çığlık geldi, teklifini bastırdı ve salonun huzuruna hızlı bir ölüm getirdi.

"Bana bunu yaptıktan sonra başka biriyle evlenmeye hakkın yoktu!" diye bağırdı bir kadın tiz sesiyle. "İşte buradayım, çocuğunu doğurmak üzereyim ve sen bana artık benimle bir şey yapmak istemediğini söylüyorsun! Senin piçini taşıdığımı öğrendiğimde yüksek mevkideki arkadaşların ne diyecek merak ediyorum."

Aniden telaşlanan Kingston, Raelynn'in dikkatini verandada sivrulan suçlamalardan daha az rahatsız edici bir şeye yönlendirmeye çalıştı. "Bir süreliğine çok şiddetli bir fırtına yaşadık, değil mi Bayan Raelynn?"

Sözleri hiç söylenmemiş de olabilirdi, çünkü verandadan gelen alaycı tehditlere tamamen dikkat kesilmiş kulaklara düştüler.

"Belki de yeni karınla da konuşmalı ve ona arkasını döndüğünde nelerle karşılaşabileceğini anlatmalıyım!"

"Saçmalıyorsun Nell, bunu sen de biliyorsun!" Jeff havladı.

"Saçmalık, değil mi?" Sesi alaycıydı. "Beni yatağına alıp benimle seviştiğinde bunun saçmalık olduğunu düşünmemiştin!"

"Seni küçük yalancı! Gece ben uyurken sinsi bir hırsız gibi yatağıma girdin," diye suçladı. "Biraz sersemlemiş olabilirim ama şu kadarını biliyorum! Aramızda böyle bir şey olmadan önce uyandım!"

"Yakında tüm dünyanın görmesi için kollarımda benimle nasıl oynadığının kanıtını taşıyacağım!" Nell aniden mırıldandı.

"Ve eğer bebek babasına benzerse, o zaman herkes zavallı yavrunun babasının kim olduğunu bilecek!"

Jeff, kızın bu tür iddialarda bulunmak için neden bu kadar uzun süre beklediğini bilmiyordu, ancak çocuğunun doğumunun çok yakın olması

Belki de nasıl geçinecekleri konusunda endişelenmeye başlamıştı. "Eğer peşinde olduğun şey paraysa, Nell, şantaj yapmayacaksın.

onu almam için," diye homurdandı. "Bana karşı yalanlar yayma tehdidiyle beni zorlayamazsın. Madem bu kadar muhtaçsın, git bebeğin babasıyla konuş. Belki sana acır ve doğru olanı yapar."

"Şu anda onunla konuşuyorum!" Nell ısrar etti. "Ve sen benim yalvarışlarıma kulak tıkıyorsun!"

Ön kapı yavaşça açıldı ve Jeff karısı verandaya çıkarken şaşkınlıkla arkasına döndü. Hayat için

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

yüzündeki sıkıntılı ifadeyi silemiyor ve ona daha asil, daha güven verici bir yüz ifadesi sunamıyordu. Nell'in onu suçlu gösterdiği kadar suçlu görüldüğünden emindi.

Raelynn onun bakışlarını ihtiyatla karşıladı ve şaşkınlıkla kızardı. "O kadar bağırış çağırış arasında duymadan edemedim."

"Yani!" Nell soğuk ve küçümseyen bir bakışla Raelynn'in verandadaki ilerleyişini işaretledi. "Bu senin yeni kadının, ha?"

Jeff onun bu çıkarımına içerleyerek bir düzeltme yaptı. "Bu *benim* karım."

"Vay canına! Benim! Benim! Benim! Bugünlerde çok alıngansın Jeffrey. Ama kısa bir süre önce *bana* kadının diyordun."

"Sen daha çocuksun! Belki on dört! En fazla on beş!" diye bağırdı. "Sütten yeni kesilmiş bir çocuğu taciz etmeyi düşünmem için cehennemde soğuk bir gün olması gerekir!"

"Senin hanım da o kadar yaşlı değil!" Nell kıskanç bir hınçla tersledi. Gözleri güzel ve solgun kadını tararken parlıyordu.

Raelynn'in giydiği yeşil elbise. Cooper Frye'in yeğeninin güzel olduğunu inkâr edemezdi ama zengin giysileri ve ona hizmet edecek bir ev dolusu hizmetkârı olsaydı, kendisi için önemli olan tek erkek için de aynı derecede çekici olacağından emindi. Gündelik kıyafetleri içinde bu kadar yakışıklı görünürken nasıl olur da onu ne kadar çok istediğini anlamazdı? Kıskançlığın dürtüsüyle, varsayımını incinmiş tonlarda dile getirdi. "Tohumunu karnıma ektiğin o gece söz verdiğin gibi bana güzel bir iki elbise alsaydın ben de o kadar çekici görünürdüm. Oh, Jeffrey, beni kullanma şekline rağmen sana nasıl değer verdiğimi görmüyor musun?"

Jeff'in kaşları, kısa süre önce ülkenin üzerinden geçen fırtına bulutları kadar karardı. Tiksintiyle Nell'den yüz çevirerek Raelynn'e döndü ve onun kendisini sıkıntılı bir kaş çatmayla izlediğini gördü. Aralarındaki konuşmadan dolayı üzgün olduğu belliydi ama şüphelerini giderecek ve onu masumiyetine ikna edecek sözcükler bulamıyordu.

Gökyüzü kadar geniş bir inatçı çizgisi olduğunu ve Nell'in kendisinden almaya çalıştığı şey her ne ise ona asla boyun eğmeyeceğini biliyordu. Eğer bir iş istiyorsa, muhtemelen Farrell'ın onu terzi olarak işe almasını sağlayabilirdi,

Çünkü iğne ve iplik konusunda çok yetenekliydi ama görünüşe göre adamın ona vermek istediğinden ya da verebileceğinden daha fazlasını istiyordu.

Karısının titreyen ellerini avuçlarının içine alarak her birinin sırtını nazıkçe öptü. "Bana inanman için sana yalvarıyorum aşkım," diye mırıldandı sadece onun kulaklarına. "Bu kızın beni suçladığı şey konusunda masumum."

"İsterseniz bana sırtınızı dönebilirsiniz, Bay Jeffrey Birmingham." Adamın karısına gösterdiği şefkatli ilgiyi gören Nell'in sesi sertleşti. "Ama seninle işim bittiğinde bu kadar kibirli ve güçlü olmayacaksın!"

Jeff dönerek hamile kadının yüzüne baktı. "Neyin peşindesin, Nell? Benden ne bekliyorsun? Gerçekten iyi eğitilmiş bir köpek gibi yuvarlanacağımı ve kafanda yarattığın fesatlığa boyun eğeceğimi mi sanıyorsun? Tekliflerini reddedip seni gönderdiğimde sana o kadar kötü mü davrandım ki şimdi intikamını uydurmalarla almak zorundasın? O gece ne olduğunu ikimiz de biliyoruz ve utanacağım bir şey değildi. Eğer bir zamanlar düşündüğüm kadar zeki olsaydın, yalanlarının ne kadar boş ve zayıf olduğunu görürdün. Bu yüzleşmeden kesinlikle kazanılacak bir şey yok."

"Tek istediğim bebeğim için bir baba," diye ısrar etti Nell, "ve bir koca. Bana bu kadarını borçlusun."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Bu benim yeteneğimin ötesinde... ya da arzumun," diye açıkça cevap verdi. "Ben artık evliyim"

"Yeminini iptal ettirebilirsin. "

"Hayır!" diye kükredi.

Nell onun inkârının şiddeti karşısında ani bir korkuyla geri çekildi. Şövalye ruhlu Bay Birmingham'ın kendi cinsinden birine karşı bu kadar sert tepki verebileceğini hiç düşünmemişti. Hiddeti onu biraz duraksatmıştı
d o ğ r u s u .

Cooper Frye yeni evli çiftin ayrılmasına neden olduğu için ona elli dolar vaat etmişti ve bebeği her an doğabilirdi, eline geçebilecek her türlü paraya ihtiyacı vardı. Ayrıca, onu bu işi yapmaya iten şey parasal ödüllerden çok, bir zamanlar tadını çıkardığı bir hayaldi ve bu da Jeffrey Birmingham'ın gelini olmaktı.

İrlandalı ona o kadar çok benziyordu ki, kendisiyle sevişenin Jeff olduğunu hayal etmesine izin vermişti. Ama onu soğuk bir şekilde reddeden ve yaramaz bir çocuk gibi yatağından kaldıran Jeff'ti ve şimdi onun kendisi hakkındaki fikrini değiştireceğine dair ciddi şüpheleri vardı. Gerçekten de, kendi isteğiyle ayrıldığı için şanslı sayılırdı.

"Görüyorum ki doğru olanı yapmaya karşı çıkıyorsun," diye çıkıştı cesaretini toplayarak. "Bu yüzden sizi hakkınızı almanız için yalnız bırakacağım." Bir el hareketiyle geldiği kiralık arabayı işaret etti. "Yaptığın şey için bana acıyacağını ve en azından şoförüme yol parasını ödeyeceğini umuyordum." Bakışlarını yuvarlak karnına indirdi ve rahatsız edici bir iç geçirdi. "İşte buradayım, yüküm neredeyse ağır, ama cömert bir ruh halinde olmadığınızı görebiliyorum, hele de karınız orada durmuş söylediğimiz her kelimeyi dinlerken hiç değil. Seni nasıl etkilediğini bilmiyorum ama kararını verdiğini görebiliyorum ve daha fazla konuşmayacağım. Sana iyi geceler Jeffrey."

Bir elini şişmiş midesine bastırarak dikkatle merdivenlerden indi ve arabaya yaklaştı. Sürücü onu arabaya bindirdi, kapıyı arkasından kapattı ve verandadaki çiftte kibarca şapkasını eğerek koltuğuna tırmandı ve dizginleri tokatlayarak tek atını harekete geçirdi.

Araç gümbür gümbür aşağı inerken Jeff yavaşça karısına doğru döndü ama kadın sert adımlarla verandanın kenarına doğru ilerledi. Bir omzunu Dor sütununa yaslayarak, yağmur lekeleriyle kaplı manzaranın ve zarifçe uzayan kollarıyla uzun, görkemli meşelerin güzelliğinden habersiz, ciddiyetle uzaklara baktı. Kafası o kadar karışık ki, içi uyuşmuştu. Şaşırtıcı bir netlikle kavradığı tek bir şey vardı. Bu adamın masumiyeti konusunu kalbinde çözene kadar kendini bu adama veremezdi.

"Bu suçlamaların bizim üzerimizde nasıl bir etkisi olabileceğini düşünmek için biraz zamana ihtiyacım var Jeff," dedi ağırbaşlı bir şekilde. "Umarım çekincelerimi anlayışla karşılırsın. Az önce duyduklarım ışığında, çözmem gereken çok şey var. Nell ve bebeği hakkında kafamda soru işaretleri varken, yatağınızda umursamazca size katılamam. . ve bebeği bana işkence ederken."

"Bu akşamın tadını karı koca olarak birlikte çıkarmayı umuyordum," diye mırıldandı Jeff, onun arkasında durarak. Güzel kokular

saçları onun duyularını harekete geçirdi. Onu öpmeyi, ona sarılmayı, onunla sevişmeyi nasıl da arzuluyordu. . .

"Sakıncası yoksa bu akşam yalnız yemeyi tercih ederim," diye sesini bozmadan devam etti.

Kalbi ağırlaştı. "Madem ısrar ediyorsun, Raelynn. Bir tepsi gönderteceğim."

Boğazı düğümlenmişti ve gözyaşlarına boğulmasına çok az kalmıştı, cevap verebilmesi için uzun bir süre geçmesi gerekti. "Gönder onu

Eğer öpücüklerine boyun eğmeseydim, yatak odam olacaktı. Bu konuyu düşünmek için biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var."

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Sizi masumiyetime ikna etmek için ne söyleyebilirim?" Jeff acılı bir ses tonuyla sordu. "Aleyhimde söyleyeceği yalanlarla bana bir servet kazandırabileceğini düşünen Nell'in sözleriyle mi yargılanacağım? Bana olan inancınız bu kadar kararsızsa, sizi temin ederim ki evliliğimizde sürekli anlaşmazlıklar yaşayacağız, hanımefendi. Bana güvenmeyi öğrenmek zorundasınız, çünkü kendi kötü niyetleri ve arzuları için bizi ayırmaya çalışacak başkalarının hikayelerine her zaman dikkat ederseniz, sonsuza dek beni merak edeceksiniz. Eminim ki, belki de sana duydukları aşktan dolayı böyle bir girişimde bulunacak başkaları da olacaktır.

Benden bir parça servet koparma arzusuyla hareket ediyorsunuz ama ben de sizin dürüstlüğünüze inanmak zorundayım, siz de benimkine inanmalısınız." Bir iç çekti ve ellerini

boşuna kollarını açtın. "Ancak henüz yeni tanışan yabancılar olduğumuz için, beni tanımak için zamana ihtiyacın olduğunu kabul etmeliyim. Sana bu iyiliği yapmaya hazırım. Karşılığında istediğim tek şey, nişanlın olarak sana kur yapmama izin verilmesi. Bu gece yalnız yemek yiyebilirsiniz, ancak gelecekte masamda bulunmanız ve toplum içinde olduğumuzda elinizin kolumun içinde olması konusunda ısrar etmeliyim, çünkü başkalarının aramızın açık olduğunu bilmesinin ıstırabına dayanamam."

"İstedğin küçük bir iyilik," diye mırıldandı Raelynn cevap olarak. "Ve isteklerini yerine getirmekte hiçbir zorluk görmüyorum. Hatırlarsan başlangıçta da böyle anlaşıştık."

"Nasıl unutabilirim ki?" Jeff usulca mırıldandı. Onu düşünceleriyle baş başa bırakmanın en iyisi olduğunu düşünerek yanından geçip aşağı indi

ön basamaklara. Arkasına bile bakmadan dönüp malikânenin arka tarafındaki ahırlara doğru yürüdü, hayal kırıklığını tamamen bitkinliğe dönüştürecek bir aktiviteye çaresizce ihtiyacı olduğunu hissediyordu. Emekli olmakla yüzleşebilmesinin tek yolu buydu.

Yine yalnız bir yatağa.

* * *

Atlarından birini yarıştırmak genellikle Jeff'in hem zevk aldığı hem de başarılı olduğu bir spordu ama bu öğleden sonra en hızlı aygırını pervasız bir tempoya teşvik etmekten ve yapabildiği her zorlu atlayışı yapmaktan hiç zevk almadı.

Bir zamanlar kardeşi Heather'ın yatağından uzak tutulduğunda Brandon'ın neler yaşadığını şimdi anlıyordu. Bir insanın iyi niyetle tahammül edebileceği çok fazla şey vardı ve Raelynn'in cevabının tatlılığını tattıktan sonra, yatağa düştüğünde bu anıyı aklından çıkarabileceğini hayal etmek onun için gülünçtü. Şiddetle ihtiyaç duyduğu dinlenmeyi bulmak yerine, genç karısının çeşitli bakımsızlık aşamalarındaki görüntülerinin onu acımasızca kışkırttığı bir işkence yeri haline gelecekti. Karısının sadece birkaç kapı ötede olduğunu bildiğinden, cehennemin derinliklerine atılmış bir adam gibi olurdu.

Raelynn'in yatak odasına gönderilen yemek tepsisine dokunulmamıştı ve Raelynn verandada durmuş, gözlerini

Arka çimenlikte sıra sıra uzanan canlı meşelere doğru. Jeff'in parlak siyah bir aygırın sırtında ahırdan hızla uzaklaştığını gördüğünden beri endişe ve korku içindeydi ve hizmetkârlardan hayvanı anlatmalarını istemesine rağmen hiçbiri onun huyları hakkında ayrıntılı bilgi vermeye cesaret edememişti. Yine de, endişeli kaşları ona gerçekten bilmek istediğinden daha fazlasını anlatmıştı. Jeff'in bindiği nazik bir hayvan değildi ve ona bir şey olursa sadece kendini suçlayabilirdi.

Meşelerin arkasındaki hizmetli odalarının birçoğunda fenerler yakılmıştı ama oyunlarına ara vermek istemeyen bir avuç çocuk, derinleşen alacakaranlıkta hâlâ birbirlerini kovalıyordu. Kahkahaları oyunlarının heyecanıyla çınlıyordu ama gece gökyüzündeki son ışığı da çalınca isteksizce ayrılıp evlerine döndüler. Raelynn, Cora'nın hâlâ ana evde olduğunu, Kingston ve diğer birkaç hizmetçinin de efendilerinin dönüşünü beklediklerini biliyordu. Raelynn'in duyabildiği kadarıyla sadece Kingston, Nell'in ziyareti hakkında mırıldanarak bir yorum yapmaya cesaret edebilmişti, o da kızın sadece **ABC Amber Text Converter Trial version**, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

Bu kez, dokuz ay önce, efendisi onu gecenin bir yarısı gönderdiğinde olduğu kadar çabuk.

Raelynn kederli bir iç çekişle başını sundurma korkuluklarına ve sarkan çatıya destek veren direklerden birine yasladı. Jeff'in o gece Nell'le olanları ayrıntılı olarak açıklamasına izin vermemiş olduğunu çok iyi biliyordu. Ondan uzaklaşmaya ve duyduklarını düşünmek için kendine zaman tanımaya fazlasıyla kararlıydı. Bunu yaparken de ona karşı adil davranmamıştı. Mahkûm edilmiş bir adamın bile kendisini suçlayana cevap verme hakkı vardı ama Jeff'in karakterinde, hayallerini tamamen yıkacak ve onu sandığı adamla alay etmesine yol açacak bir kusur bulacağı korkusuyla onun argümanlarını dinlemek istememişti. Jeff'le ilgili ilk izlenimleri cesur, kahraman bir beyefendiye, ama eğer

Nell'in iddia ettiği her Şeyden suçluydu, ona göre Gustav'dan daha iyi olamazdı, başkalarına verdiği zarar ne olursa olsun kendi fesat arzularını tatmin ederdi.

Hızlı nal sesleri düşüncelerine karıştı ve Raelynn, Jeff'in siyah ata bindiğini görünce büyük bir rahatlama hissetti. At ve binicisi evden gelen ışık huzmesinin içinden geçip ahıra yaklaşırken onları izledi. Seyis onu karşılamak için dışarı çıktığında Jeff attan indi ve dizginleri hizmetçisine teslim etti. Sesleri ona doğru sürüklendi.

Jeff ahırdan çıkarken, "Onu sakinleştirmek için acele etme, Sparky," diye seslendi. "Zor bir yolculuk geçirdi."

"Merak etmeyin, Mistah Jeffrey. Bu canavarla dikkatli olacağım. Ve Şunu söylemeliyim ki, seni sağ salım geri almak çok rahatlatıcı.

ve hepsi tek parça halinde."

Jeff kıkırdadı ve genç adamın yorumunu onaylayarak kırbacını salladı. "Brutus ilk kez beni kovmaya çalışmadı.

Tüm atlayışlarda da daha yükseğe uçuyor."

"Yerinizde olsam yine de ona güvenmezdim, Mistah Jeffrey. Boynunuzu kırmak için sizi gafil avlamayı bekliyor."

"Dikkatli olacağım, Sparky."

Jeff verandanın uzak ucundaki merdivenlerden yukarı sıçrarken Raelynn daha derin gölgelere çekildi. Verandayı geçerek yatak odasına açılan Fransız kapılarını itti ve ilerleyişini takip eden mavi-yeşil gözlerden habersiz içeri adım attı. Onun iç salona doğru adım attığını ve aşağıdan banyo getirilmesini istediğini duydu. Sesi evin içinde çınlarken, hizmetkârların ruh hali hemen canlandı.

Bir kez daha kahkahalar ve köklü dostların alaycı konuşmaları koridorlarda dolaşıyordu.

Raelynn gülümsedi ve kendi ruhunun kanatlandığını hissetti. Sadece varlığıyla bir eve yeniden hayat getirebilen bu adama hayret etmekten kendini alamadı. Zencilerin son zamanlarda gösterdiği endişeli ilgiden kocasının ona hizmet edenler tarafından sevildiğini, hatta belki de sevildiğini varsayabilirdi. Eğer Nell'in tasvir etmeye çalıştığı gibi gerçekten merhametten yoksun bir adam olsaydı, o zaman hizmetkârlar onun geri dönüp dönmemesini umursamazlardı.

Ani bir çığlık sessizliği bozdu ve Raelynn şaşkınlıkla etrafına bakınarak siyah kadın Cora'nın arka çimenlikten geçerek hizmetçilerin odasına doğru koştuğunu gördü. Alacalı bir parlaklık, ana ev ile kulübeler arasında duran canlı meşelerden birinin gür yeşilliğini deldi. Raelynn dehşet içinde, büyük kulübelerden birinin çatısından alevlerin sıçradığını gördü.

"Bebeğim! Bebeğim orada!" Cora alçak dalların altından koşarken histerik bir çığlık attı.

"Biri onu kurtarsın!"

ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme [sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

"Yangın! Kulübelerden birinde yangın var!" diye bağırdı derin bir erkek sesi malikânedен.

Birisi mutfağın dışında asılı duran demir üçgene bir uyarı sesi verdi ve kısa bir süre sonra Raelynn, Kingston'ın çimenlerin üzerinde koştuğunu gördü. Jeff yatak odasının Fransız kapılarını açıp verandaya koştu, üzerinde hâlâ ata bindiği gömleği, pantolonu ve çizmeleri vardı. Verandanın genişliğini iki sıçrama adımıyla geçerken Raelynn şaşkınlıkla ona baktı. Korkuluklara tutunarak kendini aşağı attı ve vahşi doğadaki bir kedi gibi çömelmiş bir vaziyette aşağıdaki çimenlerin üzerine indi. Raelynn hâlâ nefesini tuttuğunu fark edene kadar kolayca boyunun tamamına sıçradı ve yanan kulübeğe doğru koşmaya başladı. Bir an bile duraksamadı. Elbisesini ve sargısını dizlerine kadar kaldırarak verandadan merdivenlere doğru koştu ve çok geçmeden onun peşinden koşmaya başladı.

Alevler kulübenin dış duvarından, genci kurtarmak için başarısız bir girişimle aralık bırakılmış olan ön kapının yanına sığıyordu. Cora defalarca girişe yaklaşmaya çalıştı ama sıcaklık onu tekrar tekrar geri itti. İçeriden küçük bir çocuk dehşet içinde çılgılık atıyor, kaçacak bir yol bulamıyordu. Çılgınlıkları, panik içinde hıçkırarak ağlayan Cora'yı harekete geçirdi.

verandaya doğru koştu, bir kovayı kenarda duran bir yağmur variline daldırdı ve içindekileri ateşin üzerine atmak için geri döndü. Kısa ömürlü sprey, verandanın tahtalarını yalamaya başlayan parlak, açgözlü alevleri caydırmak için çok az şey yaptı.

"Ah, merhametli Tanrım, küçük kızımı kurtar!" Cora ağlayarak feryat etti. "Lütfen! Biri Clara'mı kurtarsın!"

Kulübeye vardıklarında Jeff verandaya atladı ve Kingston'ın yardımıyla yağmur varilini devirerek suyu güçlü bir dalga halinde tahtaların üzerinden kaydırды. Zemini yalayan alevleri geri püskürttü ve ön tarafa doğru sıçradı.

Kapı. Yakınlarda istiflenmiş odun yığınının bir balta kapan Jeff, bıçağını güçlü bir vuruşla indirerek yağmur varilini bir taraftan tamamen ikiye böldü. Bir başka darbeye alt tarafı da ortadan kaldırdı, ardından diğer tarafı da aynı şekilde ikiye bölerek metal bağlayıcılardan birkaç çita fırlattı. Üstteki bandı çizme topuğunun altında bükerek bir tür sap haline getirdi. Sonra fiçinin büyük kısmını önüne alarak, alevlerden dışarıya doğru yayılan yoğun ısıya karşı bir kalkan olarak kullandı.

Raelynn titreyen elini ağzının üzerine kapattı ve Jeff ön kapıdan içeri girerken duyduğu korku seslerini bastırdı

kulübenin. Gırtlığını sıkan bir korkuyla ayakta durarak, geçitten adamın küçük kızı arayışını izledi, sonra döndü ve iç odalardan birine adım attı. Kulübenin diğer tarafı şiddetli bir cehenneme dönüşürken Raelynn nefesini tuttu. Bölüm

çatının çökmeye başlamasıyla birlikte yukarı doğru kıvılcımlar uçuşmaya başladı ve Jeff'i bekleyenlerin korkulu soluklarına neden oldu.

yeniden ortaya çıktı. Bunu koşarak yaptı, bir koluyla küçük kızı kendine doğru çekerken diğer eliyle de ikiye bölünmüş fiçıyı kavradı.

Ön kapıdan fırladı ve verandadan çimenlikteki güvenli alana doğru koşarken topuklu ayakkabılarını kanatlandırdı. Raelynn derin bir oh çekti ve birkaç dakika boyunca siyahlar tarafından kendisine teşekkür edilip sırtının sıvazlanmasını izlemekle yetindi. Çocuğun canhıraş çığlıkları onun korktuğunu ama mucizevi bir şekilde zarar görmediğini doğruluyordu.

Jeff yürümeye başlayan çocuğu, minnettarlık içinde hıçkıran annesinin kollarına bıraktı. "Teşekkürler, Mistah Jeffrey! Teşekkür ederim,

Tanrı seni korusun! Tanrı seni çok iyi korusun!"

Jeff Cora'nın kocasını bulmak için etrafına bakındı. "Jeremy nereye gitti? **ABC Amber Text Converter Deneme sürümünü** izlediğini sanıyordum, <http://www.processtext.com/abctxt.html>

Sen ana evde işini

bitirene kadar Clara."

"Kardeşim boğa güreşine gitti, Mistah Jeffrey," diye duyurdu on dört yaşlarında genç bir kız yaklaşırken.

"O dönene kadar Clara'ya göz kulak olmamı istedi. Ocaktaki ateşin üzerinde akşam yemeği için balık kızartıyordum, ama çaydanlık kancadan kaydı ve devrildi. Yağ odanın her tarafına yayıldı ve

alev aldı. Clara ile aramda bir duvar gibiydi. Yangın o kadar hızlı yayıldı ki, diğer odada ona ulaşamadım. Kendimi kurtarmak için pencereye tırmanmak zorunda kaldım. Ön tarafa koştuğumda, sıcaklık o kadar kötüydü ki içeri giremedim. Cora'nın kulübesini yaktığım için çok üzgünüm, Mistah Jeffrey."

"Bu bir kazaydı, Ali. Üzülmene gerek yok," dedi Jeff ve kızın omzuna güven verici bir el koydu.

"Kimse yaralanmadığı için şükrediyorum."

Cora kızına sıkıca sarıldı ve küçük çocuktan bir itiraz ılığı yükseldi. "Yaşadığım sürece bir daha böyle bir korku yaşamak istemiyorum!"

Jeff alevler içinde kalan kulübeye doğru baktı. "Artık yaşamak için yeni bir yere ihtiyacın olacak."

"Öyle görünüyor." Kadın içini çekti. "Ama şu anda, küçük Clara'mı kollarımda *canlı* tutarken kaybettiklerim hakkında endişelenmeyeceğim!"

Raelynn hizmetkârların yanında durmak için ilerledi ve Jeff etrafına baktığında ona hem şefkatli hem de yalvaran bir gülümseme sundu. Jeff ona yaklaştı ve sorgulayan bir ifadeyle ona baktı.

"Aramızı açmadan önce sana açıklama şansı vermediğim için beni affedecek misin Jeff?"

çekingen bir şekilde sordu.

Onun çekincelerini anlayabiliyordu. "Nell'den duyduklarını düşününce, beni uzak tutmaya çalıştığın için seni suçlayamam. Biz birbirimize yabancıyız ve artık evli olmamıza rağmen birbirimiz hakkında öğrenmemiz gereken çok şey var."

"Söylediğiniz gibi, birbirimize güvenmeyi öğrenmemiz gerekiyor," diye cevap verdi yumuşak bir sesle.

"Evet, bunu yapmalıyız madam, ama zamanla daha iyi tanışacağız."

"Sanırım seni tanımak hoşuma gidecek Jeffrey," diye mırıldandı gülümseyerek. Gözleri yanan ateşe atfedilemeyecek kadar parlıyordu. "Bir hizmetkârın çocuğunu kurtarmak için hayatını tehlikeye atabilecek her erkek gerçekten de olağanüstü bir bireydir. Cora'ya karşı gösterdiğin şefkat Nell'in iddialarından ciddi olarak şüphe duymama neden oluyor, yine de sakıncası yoksa, sana daha da derinden aşık olmadan önce, arkadaş olmak için birlikte biraz zaman geçirmemizi istiyorum."

Jeff biraz hayal kırıklığına uğrayabilirdi ama kız onu sevdiğini söylemişti. Kalbi sevinçten uçacak gibi oldu ve genişleyen

Ona kolunu uzatırken sırtarak sevincini ifade etti. "Madam, size eve kadar eşlik edebilir miyim? Ve eğer yemek yemediyseniz, uygun gördüğünüz bir yerde benimle geç bir akşam yemeğini paylaşmanızdan onur duyarım."

Raelynn bir kolunu onunkinin arasından geçirdi ve avucunu elinin üzerine koyarken elinin arkasındaki isli lekeleri görmezden geldi.

"Eğer beni fazla sıkıştırmazsanız, isterseniz yatak odanızda sizinle birlikte yemek yiyebilirim."

"Senin için kutsanmış bir aziz olacağım," diye güvence verdi ona, sonra sırtıttı. "Ama sadece seni öpmeme izin verirsen

[ABC Amber Metin Dönüştürücü Deneme sürüm,](http://www.processtext.com/abctxt.html)
<http://www.processtext.com/abctxt.html>

Bunu yapmayı

çok istiyorum."

Raelynn meydan okuyan bir kaş kaldırdı ve onun gözlerinde parıldayan neşeye kıkırdadı. "Savunmanızda kurnazca bir hile seziyorum efendim. Dostluğumuzun teyidi sırasında öpücüklerinize karşı daha dikkatli olacağım ve onları sınırlı dozlarda alacağım, yoksa

"Gece bitmeden, aşk dolu eğilimlerine bir kez daha boyun eğeceğim."

"Bu dostluk keşfi için aklınızda belirli bir zaman var mı?" Jeff biraz endişeyle sordu.

Raelynn başını adamın omzuna yasladı ve adamın kolunun beline dolandığını hissedince gizli bir zevkle gülümsedi. "Ben

çok uzun süreceğini düşünüyorsun, değil mi Jeff?"

"Hiç vaktim yok, madam," diye cevap verdi, yüreği hoplayarak. "Hiç vaktim yok." Kathleen E. Woodiwiss

KATHLEEN E. WOODIWISS, Amerika'nın önde gelen tarihi kurgu yazarıdır. Sekiz roman yazmıştır, hepsi

Bu kitaplar milyonlarca kopya ile en çok satanlar arasına girmiştir. Romanları on beş dile çevrilmiştir.

Bayan Woodiwiss

Louisiana'da yaşıyor ve şu anda yeni bir roman üzerinde çalışıyor.

İçindekiler

<u>Önsöz</u>
<u>Bölüm 1</u>
<u>Bölüm 2</u>
<u>Bölüm 3</u>
<u>Bölüm 4</u>
<u>Bölüm 5</u>
<u>Bölüm 6</u>
<u>Bölüm 7</u>
<u>Bölüm 8</u>
<u>Bölüm 9</u>
<u>Bölüm 1</u>
<u>Bölüm 2</u>
<u>Bölüm 3</u>
<u>Bölüm 4</u>
<u>Bölüm 5</u>
<u>Bölüm 6</u>
<u>Bölüm 7</u>
<u>Bölüm 8</u>
<u>Bölüm 9</u>
<u>Bölüm 10</u>
<u>Sonsöz</u>
<u>Bölüm 1</u>
<u>Bölüm 2</u>
<u>Bölüm 3</u>
<u>Bölüm 4</u>
<u>Bölüm</u>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.